İstihbarat Servislerinin Arkasındaki Gizli Güçler

Küresel Güçlerin Ekonomik Savaşları

ÇERİ-II

GÖKHAN ÇAYIRLI

Lopus

İstihbarat servislerinin arkasındaki gizli güçler

ÇERİ-2

"Küresel Güçlerin Ekonomi Savaşları"

GÖKHAN ÇAYIRLI

Lopus yayınevi

ÇERİ-2

Yayıncı Sertifika No 52272
Genel Yayın Yönetmeni Ersin Yalçın
Editör Hüseyin Altıntaş
Sayfa Tasarımı Lopus
Kapak Tasarımı Betül Akyar
1. Baskı Ağustos 2019
2. Baskı Eylül 2023
ISBN 978-605-7948-68-7

Baskı / Cilt: Salmat Basımevi
Saray Mah. 1007 Cad. No:1
Kahramankazan /Ankara
Matbaa Sertifika No: 47771

© Kitabın tüm yayın hakları Lopus Yayınları'na aittir.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik ortamda, email veya mekanik araçla kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Lopus Yayınları®
Bademlik Mah. 1191 sokak 1/A
Keçiören/ANKARA

İstihbarat servislerinin arkasındaki gizli güçler

ÇERİ-2

"Küresel Güçlerin Ekonomi Savaşları"

GÖKHAN ÇAYIRLI

Lopus yayınevi

29 Ekim 2017/İzmir

Amerika'nın Altın Çocuğu İçin Düğmeye Basıldı.

Operasyonun Parolası:

4	9	4	5	4	8	2	7	7	4	6	3	7	3	6

Homeros'un "Gök kubbenin en güzel şehri" diye tarif ettiği, Aristo'nun Büyük İskender'e "Görmezsen eksik kalırsın." dediği, Victor Hugo'nun hiç görmediği hâlde şiirlerinde prensese benzettiği Doğu Akdeniz'in merkezi, Ege'nin incisi İzmir.

Malazgirt Zaferi'nden sonra Türk akıncılara sinesini açan, Kutalmışoğlu Süleyman'a teslim olan, Çaka Bey ile Türkleşen, Yıldırım Bayezid ile İslamlaşan, Timur'u kendine hayran bırakan İzmir. Çelebi Mehmet ile yeniden bizim olan, üç yıllık işgale direnip teslim olmayan, bizde kalan İzmir.

Bir dönem Teşkilat-ı Mahsusa ajanlarının ülke bölünmesin diye canlarını feda ederek işgalden kurtardıkları İzmir, Fetullah Gülen'in Kestane Pazarı'nda başlayan vaizlik göreviyle CIA ajanlarının akınına uğramıştı. İslam dünyasını karıştırmak isteyen üst aklın yeni merkezi ve diyalogcuların İslam dünyasına açılan kapısı hâline gelmişti. Şimdi ise Muhafız Teşkilatının en gözde isimleri Orta Doğu'nun yeni Lawrence'ı Rahip Robinson' u başarabilirlerse canlı, başaramazlarsa ölü olarak ele

geçirmek için İzmir'e gelmişlerdi. Rahip maskesiyle bölgede faaliyet yürüten terör gruplarının üst aklı olan Robinson' un görev yaptığı Diriliş Kilisesi'nde keşiflerde bulunuyorlardı. Kilisenin bulunduğu konum özellikle seçilmiş gibiydi. Her türlü ulaşım alanına yakın olması misyoner faaliyetler yürüten ekipler için ideal kaçma yollarını da beraberinde getiriyordu. Kiliseye her türlü ulaşım imkânı vardı. Alsancak merkezinde, sahil şeridine yakın, hemen yakınında helikopter pisti olan iki özel hastanenin bulunması dikkatleri ilk çeken özelliklerdendi. Kilisenin eski yapı olduğu ve mutlak suretle gizli geçidinin bulunduğu düşünüldüğünde baskın anında kaçmak çok kolay olacaktı. Kilise merkezî yerleşimin içinde olduğu için sıcak çatışmaya elverişli değildi. Yakınında eski bir yapı olan Işık Kilisesi'nin de bulunması kafaları karıştırıyordu. Nasıl ki Topkapı Sarayı'ndan Ayasofya'ya, Ayasofya'dan Sultanahmet Camisi'ne gizli bir geçit varsa bu iki kilise için de aynısı olabilirdi. Çeri bu iş için görevlendirilmiş, Işık Kilisesi'nden Diriliş Kilisesi'ne gizli bir geçit olup olmadığını araştırmaya başlamıştı.

Artık günün belli kısmında bir Hristiyan gibi giyiniyor ve Işık Kilisesi'ne ziyaretlerde bulunuyordu. Bu hâlden pek memnun değildi ama mesele devletin bekasıydı. Peşinde oldukları adam sıradan bir papaz değildi. Bölgede faal olan örgütlerin hamisi, FETÖ'nün üst aklının Türkiye temsilcisiydi. Dahası 15 Temmuz'un arkasında olan kişiydi. Sonu ne olursa olsun yakalanması gerekliydi ancak ölmemeliydi. Çeri, kilisedeki keşfini tamamladığı bir gün diğer arkadaşlarının kaldıkları eve gelmelerini bekliyordu sabırsızlık ve heyecanla. Mecbur kalınmadığı sürece telefon konuşması yapmaları yasaktı. Amerika, kendisi için bu kadar önemli işler yürüten adamı mutlaka korurdu ve onun için her türlü önlemi alırdı. Ortam dinlemesi, güvenlik kamerası, CIA eleman takibi hatta bölgeye sonradan gelen yabancı kimselerin şecerelerine kadar hepsi takip altına alınmış olabilirdi. Eldeki balık bu kadar büyükken dikkatsizlik edip kaçırmamalılardı. İşte kapının sesi duyulmuştu.

-Selamünaleyküm.

-Aleykümselam beyim.

-Erkencisin bugün.

-Beyim Börü doğru söylemiş; bize verilen çizimlerde bugün benim bulduğum gizli geçidin çizimi yok.

-Komutan bilir işini.

-Işık Kilisesi'nin bodrum katına indim. Hiz- metli odası yazan odaya girdim. Yerde bir kilim, bir duvarda şaraplar diğer tarafta İnciller vardı. Kilimi toplayıp altına baktım, aradığımı bulamadım. Şarap şişeleri çok özenli dizildiği için aradığım anahtarın orada olmayacağını düşündüm. İncillerin bulunduğu kitaplığa dikkat kesildim. Piyasada ne kadar yazılmış, basılmış İncil varsa kitaplıkta bir numunesi vardı. Sonra görünüş itibarıyla en eski olanı yerinden oynattığımda kitaplık bir kapı gibi aralandı. Açılan kapıdan geçip kitaplığı kapattım. Duvarda meşaleler vardı. Ne olduğunu bilmediğim için el sürmedim. Telefonun ışığıyla yolu takip ettim. Her şeyiyle düşünülmüş bir tünelden geçerek Diriliş Kilisesi'nin bahçesine ulaştım. Tünelin bittiiği yerde yüksekçe bir merdiven vardı. Onu kullanarak kilisenin bahçesinde bulunan rögar kapağıyla gizlenmiş olan tünelin diğer ucuna ulaştım. Gizli geçide giden yol takip ediliyordur diye kapağı açıp açmamakta kararsız kalmıştım ama burası gizliyse görüntü almıyorlar düşüncesiyle kilisenin arka bahçesine çıktım.

-İyi düşünmüşsün Çeri, gizli yapılan hiçbir işi kimse kayıt altına almaz hele ki denetimin bu kadar artırıldığı dönemde.

-Eyvallah beyim. Börü ve Göktuğ komutan neredeler?

-Emniyete gittiler.

-Hayırdır beyim yaramaz bir durum yoktur inşallah.

-Yok merak etme bu gece operasyona başlıyoruz, emniyette bizim adımıza çalışan arkadaşlardan destek alacağız.

-Niye ki beyim? Kulağından tuttuğumuz gibi götürelim şerefsizi.

-Kimi nereye götürüyorsun Çeri? Adam CIA' in Orta Doğu ve Türkiye şefi. Biz bu adamı alalım, İzmir dışına çıkarmaya çalıştığımız anda parçamızı bulamazlar, sana o kadarını söyleyeyim.

-İyi de beyim biz bu adamı sorgulayamayacaksak, istediğimiz yere götüremeyeceksek niye alıyoruz ki?

-Devletin menfaatleri "bu adam yaşayacak ve konuşacak" diyor.

-Beyim biz kelle koltukta operasyon yapıp yakalayalım, devlet daha sonrasında bu adamları beslesin ve serbest bıraksın, hiç içim almıyor bunları.

-Bu adam ölürse elimizde sadece cesedi kalır, CIA peşine bile düşmez. Ama elimizde sağlam kalırsa ve konuşursa işte o zaman bölgedeki dengeleri bile değiştirebiliriz.

-Beyim, bu adamı yakalayınca verelim Börü'nün eline bülbül gibi konuşturur.

-Börü'yü ne kadar zamandır tanıyorsun?

-Yaklaşık yirmi yıldır.

-Beraber operasyon yaptınız mı?

-Bölgede bağımsız şekilde operasyon yapan sadece biz vardık. Yapmış olduğu birçok operasyonda bulundum.

-Bu adama neden Börü diyorlar?

-Beyim, kolunda toplu iğnelerden oluşan kurt başı bir bileklik var. Ama Börü denmesinin tek sebebi bu değil. Operasyonlarda bir kurt gibidir. Kimsenin görmediğini görür, duymadığını duyar. Devlet düşmanlarına tahammülü yoktur.

Han, Çeri'den almak istediklerini aldığında kapı açılmıştı ve Göktuğ Yarbay ile Börü içeri girmişlerdi.

-Emniyetteki arkadaşlarla konuştunuz mu?

-Beyim arkadaşlarda sıkıntı yok ama tedirginler. Malum bu adamlara daha önce dokunmaya kimse cesaret edememiş.

-Arkadaşların tedirginliğini anlıyorum, bundan sonra bu tür operasyonlara sadece bizim kolluk kuvvetlerimiz değil tüm dünya alışacak. Sen gelir de Türk'ün devleti üzerine oyun kurarsan Türk de gelir senin en güvendiğin yere baskın yapar ve kulağından tutup alır.

Göktuğ ile Han arasında geçen konuşmaya Börü de dâhil olmuştu.

-Bu adamı o kadar küçümsemeyin, göründüğü gibi şeker biri değil aksine vahşidir. Ele geçirebilirsek konuşur, canı tatlıdır çünkü. Ama her türlü önlemi almıştır.

Börü konuşurken Han masanın üzerine elinde bulunan kilisenin krokisini ve bölgenin haritasını sermişti. Börü' ye baktı, planı onun yapmasını ister gibiydi.

-Sen buyur beyim. Ben başarılı olsaydım teşkilat yerime sizi getirmezdi.

Börü'nün sitemi Han'a değildi belki ama gönlü hâlâ kırıktı. Han, yeniden masanın üzerinde duran haritalara döndü. Eline kalem aldı ve Çeri'nin tarif ettiği gizli tüneli çizdi.

-Siz yokken Çeri, Işık Kilisesi'nden Diriliş Kilisesi'ne uzanan bir tünelin olduğunu söyledi; bu hat tünelin bulunduğu hattır. Çeri ve ben Diriliş Kilisesi'ne baskın vereceğiz. Göktuğ sen MANPAD ile stadın üstünde olacaksın. Olur da hava desteğiyle kaçırmak isterlerse o zaman gelenleri indireceksin. Börü sen Işık Kilisesi'ne yakın olacaksın ki tüneli kullanarak kaçmasınlar.

Börü ellerini bağlamış vaziyette Han'ın planını dinliyordu.

-Bu tünel nerede bitiyor, tünele nasıl giriliyor?

Börü sorusunu biraz üst perdeden sormuştu, bu durum Han'ın canını sıkmış olsa da bir şey demedi.

Karşısındaki adam ömrünü devletine hizmet için adamıştı ve saygıyı sonuna kadar hak ediyordu. Börü'nün sorusuna Çeri cevap verdi:

-Komutanım tünelin başlangıcı Işık Kilisesi'nin bodrum katında bulunan hizmetli odası. Odaya girdiğinizde solunuzda bir kitaplıkla sağınızda şarapların dizili olduğu duvarın arasında kalacaksınız. Kitaplıktaki cildi en eski olan İncil'i çektiğinizde kitaplık bir kapı gibi tünele açılacak. Ben meşaleleri yakmadım tuzaklıdır diye.

-İyi yapmışsın Çeri yoksa senin parçalarını topluyorduk şimdi.

Görev dağılımı yapılmıştı, plan hazırdı. Harekete geçmek içinse gece olması ve Alsancak Çarşısı'nın sakinleşmesi beklenilecekti. Göktuğ belki de herkesin merak ettiği o soruyu sordu:

-İzmir, cemaatler ile neredeyse taban tabana zıt bir yer, bu adamlar neden burayı seçmişler, Gülen hainini burada nasıl destekleyip büyütmüşler aklım almıyor.

Han, Göktuğ'un sorduğu soruyu cevaplarken camdan dışarıyı izlemeyi de ihmal etmiyordu.

-Bu bir realitedir yarbayım. Dostunu en güzel, düşmanın saflarında saklarsın. Hele bir de bu adamı antiemperyalist gösterirsen kimse şüphelenmez. Bununla beraber İzmir kozmopolit bir yer, her fikre ve her türlü insana kucağını açan bir yapısı var.

Vaktiyle İzmir Merkez Vaizi Yaşar Tunagür Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığına atanınca İzmir halkı çok sevdiği bu vaizin gidişine üzülmüş. Tunagür de "Merak etmeyin size öyle birini göndereceğim ki beni unutacaksınız." demiş. Yaşar Tunagür, Komünizmle Mücadele Derneğinden tanıdığı 25 yaşındaki Fetullah Gülen'in Kestane Pazarı Camisi'ne vaiz olarak atanmasını sağlamış. 1965 yılından sonra CIA elemanları Kestane Pazarı'nı kendilerine mesken tutup dinler arası diyaloğun temellerini burada attılar. 1970 yılında Yaşar Tunagür için MİT bir çalışma başlattı ve mecliste Tunagür' ün yasa dışı

faaliyetleri için bir araştırma komisyonu kuruldu. Komisyon araştırmaları sonucunda Tunagür' ün CIA ve Fuat Doğu'yla ilişkileri ortaya çıktı ancak Fuat Doğu elindeki gücü kullanarak komisyonu kapattırdı.

-Tamam da beyim neden Kestane Pazarı, neden İzmir?

-İzmir liman şehri olduğundan ticareti gelişmiş bir yerdi her zaman. Vaktiyle buraya gelen Yahudi tüccarlar burayı kendilerine yurt edindiler. İkinci Bayezid dinlerini yaşamaları için buradaki Yahudi tebaaya havra yapmaları için izin verdi. Sokağın bir başında havra diğer başında kilise, karşılarında cami olan bu yer diyalogcuların merkezi oldu, bu sokağa da dalga geçer gibi Havra Sokağı adını verdiler. Buradaki halkın birbirine olan hoşgörüsü diğer şehirlere örnek gösterilerek diyalog sevdirilmeye çalışıldı. 1968 yılında CIA, üç yıl eğitip destek verdiği Gülen oluşumunu Mit Müsteşarı Korgeneral Fuat Doğu döneminde devletleştirdi. Bu arada CIA' in büyüttüğü bir başka kişi daha vardı: Abdullah Öcalan. Bunlardan birine CIA mehdilik, diğerine bağımsız Kürdistan vaadinde bulundu. 1984 yılında Öcalan, 1990 yılında ise Gülen artık MİT'i aşıp doğrudan CIA' den teminat ve talimat almaya başladılar. Birisi İslam alemini karıştıracaktı, diğeri de bunun için Türkiye'yi oyalayacak örgütün başında olacaktı. Gülen'in ılımlı İslam adımları İzmir'den sonra görev yaptığı Edirne'de devam ederken Öcalan da henüz lise talebesi olarak MİT ile derin bağlantılar kurmuştu. MİT ile bağlantısını kuran kişi ise kayınbabası Ali Yıldırım'dı. Liseyi Ankara'da Tapu Kadastro Meslek Lisesinde okuyan Öcalan'ın en yakın iki arkadaşından birisi, zamanında Merkez Bankası başkanlığı yapmış Durmuş Yılmaz, öteki ise yatılı kaldığı yurdun bir diğer önemli misafiri olan Bülent Arınç. Arınç, Öcalan'ı sabah namazlarına Maltepe Camisi'ne giden bir "Anadolu çocuğu" olarak tanıdığını ve sevdiğini defalarca söyledi. Ama bu hainler bu ülkeyi bizim sevdiğimiz gibi sevemediler. İki haini de Türkiye'yi bölmek

parçalamak için kullandılar. Peşine düştüğümüz adam bu bölgedeki hainlerin üst aklı. Gerisini Börü anlatsın.

Göktuğ ve Han'ın arasındaki konuşmalara sadece dinleyici olarak katılan Börü, filtresiz sigarasından aldığı nefesle konuşmaya başladı:

-Bu bölgede yasa dışı olarak eline kim silah alıyorsa arkasında bu adam vardır. Ülkemizde annesine isyankâr olan, dininden vazgeçen bir birey varsa arkasında bu adam vardır. Fazlasını bana değil, bu adamı alabilirsek kendisine sorarsın.

Börü'nün son sözündeki kızgınlık artık konuşmanın bittiğini ve icraata geçilmesi gerektiğini anlatır gibiydi. Han ve beraberindekiler hazırlıklarını tamamladıklarında odanın içinde üç tane rahip bir tane amigo vardı. Plana göre Göktuğ, Alsancak Stadı'na maç izlemeye gelen bir taraftar gibi stada giriş yapacak ve daha önceden stadın çatısına yerleştirdiği silahının yanına çıkacaktı. Stadın bulunduğu sokaktan TCDD Müzesi ve Kent Kütüphanesi geçildikten sonra Börü Işık Kilisesi'ne bırakıldı. Han ve Çeri iki öğrenci rahip olarak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nden Diriliş Kilisesi'ne sızacaklardı. Alsancak Mahallesi'nde kısa süreli yaşanan elektrik kesintisi operasyonun başlayabileceğine, bölgede bulunan mobese ve güvenlik kameralarının emniyet tarafından durdurulduğuna işaretti.

Diriliş Kilisesi'ne sızmayı başaran Han ve Çeri sessiz bir şekilde ilerliyorlardı. Tuhaf olan, herhangi bir zorlukla ve hiç kimseyle karşılaşmamış olmalarıydı. Işık Kilisesi'nde ise Börü bir başına tünele inmeye çalışıyordu. Bu kilisenin Diriliş Kilisesi'nden farkı, sadece hafta sonu kullanılması ve kapılarının kilitli olmasıydı ve bu durum Börü'nün önündeki tek engeldi. Börü bu sorunu bazen elindeki maymuncukla bazen de susturucu taktığı silahıyla çözüme kavuşturuyordu.

Alsancak Stadı'nın çatısında ise Göktuğ dürbün yardımıyla bir kartal gibi Diriliş Kilisesi'ni gözlüyor, bir diğer taraftan kulağıyla hava araçlarını takip ediyordu. Bir ara silahların ateşlendiğini gördü. Korktukları başlarına gelmiş, Diriliş Ki-

lisesi'nde çatışma başlamıştı. Han ve Çeri sırt sırta vermişler hedeflerine giren kim varsa öldürüyorlardı. Bir köstebeğin bilgi sızdırdığından şüphe etti Göktuğ, aksi olsa bu kadar hazırlıklı bir şekilde karşılarına çıkamazlardı. Aklındaki düşünden soyutlanıp gözünü kiliseye, kulağını yeniden seslere verdi.

Han ve Çeri ayrılmışlardı. Han alt katı güvenli hâle alırken Çeri üst katı temizliyordu. Göktuğ çevreyi daha iyi gördüğü için Robinson' un beraberinde iki kişiyle birlikte gizli geçide doğru kaçtığı bilgisini ekip arkadaşlarıyla paylaştığında Han, hemen rahibin peşine düştü:

-Göktuğ beni koru.

-Tamamdır beyim.

Bu konuşmanın ardından Göktuğ rahibin yanında olan iki kişiden birini kanas kullanarak yere serdi. İzmir'de maç yapıldığı için kimse silah sesinin bir operasyon için kullanıldığını düşünemiyordu. İzmir sakinleri için maç olduğu günler silah sesleri alışılagelmiş bir hadiseydi. Han, Robinson' un peşinden gizli geçide girdiğinde cephanesi tükenmek üzereydi. Artık daha dikkatli olmalı, mermilerini ona göre harcamalıydı. Silahının kabzasından tuttu ve salladı. Anladığı kadarıyla iki kurşunu kalmıştı. Birisini kendisine saklayacaktı ama diğeri kimin kısmeti olacaktı? Robinson' un mu korumasının mı? Gizli geçitte siperde kalarak ve hedef küçülterek ilerliyordu. Bir ara gözlerini ve koku duyularını beyin kontrolüyle kulaklarına verdi. Ayak seslerini duyduğunda seslerin geldiği yöne doğru koşmaya başladı. Bir kurşun havayı yara yara gelip Han'ın omzuna saplandı. Sendeledi Han, duvara yaslanıp silahını ateşledi; artık tek mermisi vardı, diğer mermiyi aldığı kurşun yarasıyla boşa atmıştı. Bir kere daha bastı tetiğe, artık kurşunu bitmişti ama son kurşun korumanın nasibi olmuştu. Han elini omzuna bastırarak koşmaya devam etti. 15 Temmuz'un planlayıcılarından birisi önündeydi. Rahibin bacağına nişan aldı, tetiğe bastı, mermi kalmayan silahının horozu boşa

düşmüştü. Horozun boş sesini duyan Robinson durdu. Arkasını döndü. Karşısındaki kişi 15 Temmuz öncesinde öldürmek istedikleri Muhafız Teşkilatının başındaki adamdı.

-Vay Muhafız Teşkilatının sırlı adamı Han. Han silahını yere bırakmış, kanların aktığı omzunu sıkıca tutar vaziyette öne doğru eğilmişti. Kan kaybediyordu, şekeri düştü, bir an gözleri kararır gibi oldu:

-Hainlerin üst aklı Robinson.

Rahip Robinson bir eli cebinde, diğer elinde Han'a çevirdiği silahı sallayarak Han'ın hâline gülüyordu:

-Seninle burada karşılaşacağım ve hatta seni öldüreceğim hiç aklıma gelmezdi.

-Bir vatan hainin karşımda böyle konuşacağı ve benim onu öldüremeyecek olmam da benim aklıma gelmezdi.

-Siz Türkler nasıl diyor... "Kısmet be gülüm." Robinson on üç yıl görev yaptığı İzmir'de Türkçeyi çok iyi öğrenmişti. Han duyduğu acıya aldırmadan adımlarını Robinson'a doğru atıyordu. Tünele bir silah sesi ve barut kokusu yayıldı bir anda. Robinson elindeki silahı ateşlemiş, Han'ı bacağından vurmuştu. Han olduğu yere düştüğünde yanında duran meşaleyi kendine doğru çekti Robinson. Han'ın önüne ve arkasına demir parmaklıklar inmişti. Han esir düşmüştü. Robinson daha keyiflenmişti bu duruma:

-Yıllarımı seni yakalamak için harcadım, şu düştüğün duruma bak Türk; kalk haydi ayağa, saldır, öldür ülkene bu kadar zarar veren adamı! On üç yıldır binlerce insanınızı öldürdüm. Devletinin sır dediği bilgileri çaldım. Girmediğim devlet kurumu, sızmadığım devlet kuruluşu kalmadı. Peşimde olduğunu biliyordum da bu kadar aptalca bir hamle beklemiyordum doğrusu.

Han acı içinde doğruldu. Duydukları onu hırslandırmıştı sanki ne bacağındaki ne de omzundaki kurşunun verdiği acıyı hissediyordu:

-Yaptıklarını itiraf mı ediyorsun?

-Biz Amerikalılar hiçbir zaman başarılarımızı inkâr etmeyiz Türk!

-Neymiş senin başarın! Milleti dinden çıkarmak mı? Uyuşturucu ticaretini yönetmek mi? Bölgenin gariban halkı birbirini öldürsün diye silah dağıtmak mı? Buradan götürdüğünüz kadınları seks partilerinde ciğeri beş para etmez kişilere peşkeş çekmek mi? Söylesene kitabımız İncil'de bunlar için ne deniyor?

-Han dinini değiştirmeye mi karar verdin? Senin kitabın Kuran değil mi?

-İmanın altı şartından biri kitaplara inanmaktır Rahip Efendi. Sizin tahrip etmediğiniz İncil de benim kitabım, Hz. İsa da peygamberim.

Robinson gülerken küçük dili görülüyordu:

-Biraz daha yalvar seni öldürmeyeyim, burada demir parmaklıkların ortasında ölüme terk edeyim.

-Söylesene alçak herif! İncil'in ilk emri "Sev!" değil mi?

-Sen bu kadar işinin arasında İncil de mi okudun? Senin gibi donanımlı bir adamımın olmasını çok isterdim. Emrime gir affedeyim seni.

Han'ın artık ayakta duracak mecali kalmamıştı:

-Elinde fırsatın varken beni öldür, ben buradan kurtulursam senin etlerini ayrı kemiklerini ayrı gömerim.

-Yakalamışım seni, vücudunda iki kurşun var kan kaybından geberip gideceksin hâlâ beni ölümle tehdit ediyorsun. Ben seni akıllı adam sanmıştım. Ölmeden bunları öğren. 15 Temmuz Gecesi 251 canınızı alan kişi benim...

Robinson konuşmasını kesti. Han:

-Canlarımızı aldın da ne oldu? Bir Ömer'imiz çıktı yaptığınız tüm planı bozdu.

Robinson' un morali bozulmuştu:

-Çocuklarınızı uyuşturucuya alıştıran benim. Her sokağın bir torbacısı var. Evlatlarınızı dinlerinden koparan benim; Türkiye'deki tüm misyonerler benim emrimde. Evinde annesine babasına asi olan çocuklarınız mutluluğu deizm ve ateizmde buluyor. Bu hızla devam ettiğimizde iki kuşak sonrasında dünyada Müslüman-Türk diye anılan kimse kalmayacak.

-Hep merak ettim Türklerle ne alıp vermediğiniz var?

-Siz Türkler olmasaydınız İslamiyet bu kadar yayılmayacak, sadece Hicaz Bölgesi'ne sıkışacaktı. Ama siz ne yaptınız? İslam'ı din olarak kabul edip mazluma kol kanat gerdiniz, yetmedi birçok Hristiyan ve Musevi'nin Müslüman olmasını sağladınız. Anadolu'yu elimizden aldınız. Konstantinopolis'i İstanbul yaptınız. Ayasofya'yı cami yaptınız...

-Bunlar daha başlangıç Robinson. Biz hâlâ İslamiyet'in sancaktarıyız. Ve önce Avrupa'ya, sonrasında Amerika'ya ve tüm dünyaya dinimizi yayacağız. Vakti geldiğinde Ayasofya'yı da açacağız...

-Üzgünüm sen bunları göremeyeceksin Türk!

-Tamam anladık benim kurtuluşum yok. Madem öleceğim anlat bileyim görünmez düşmanım daha neler yapmış?

-Hoca Efendinizle ülkenizi karıştırdım. Cemaat olgusunu düşman gibi gören, İslam'a nefretle bakan nesiller yetiştirdim. Birçok önemli adamınızı öldürdüm. Şimdilerde adliyelerde benim emrime girmeyen hâkim ve savcılarınızı öldüreceğim.

Han gülüyordu, acısına rağmen katıla katıla gülüyordu:

-İzmir Adliyesine saldırdın da ne oldu? Fethi Abi'miz aslanlar gibi çarpıştı. Canını verdi de sizin hain tuzağınızı bozmadı mı? Anlat anlat heyecanlı oluyor.

Han, Robinson' un psikolojisini bozmayı başarmıştı. Silahın tetiği bir kez daha düştüğünde Han'ın sol bacağına da bir kur-

şun saplanmıştı. Artık dizlerinin üzerine gelmişti. Sağ eliyle sol omzunu bastırıyordu:

-Beni kurşunların öldürmeyecek Robinson, saflığın öldürecek. Bu millet canını verir de ezanını dindirtmez, bayrağını indirtmez, devletini böldürtmez.

-Sen öyle san ahmak adam. Kontrolümde olan PKK'yı Karadeniz'e yerleştirdiğimde ülken nasıl bölünürmüş görürsün.

Han'ın kahkahaları tünelde yankılanıyordu:

-Terörü Karadeniz'e mi taşıyacaksın? Çok komik adamsın Robinson. Karadeniz'de ekmek almak için dışarı çıkıp polisine Molotof atan, taş yağdıran çocuklar değil, canını hiçe sayıp kahraman gibi can veren Eren'ler bulursun karşında. Yani senin ülkeyi ele geçirme planın boş hayal...

Han başını tünelin tavanına doğru kaldırıp haykırdı:

-İyi ki varsın Eren...

Robinson sinir krizine girmek üzereydi ama belli etmemeye çalışıyordu duygularını:

-Yarınki gazete manşetlerini getir gözünün önüne. Üzerine yerleştirilmiş bomba düzeneğiyle ilk sayfada resmin.

"FETÖ militanı Han, Diriliş Kilisesi'ne bombalı eylem yapacakken öldürüldü."

"Türkiye'de Hristiyan düşmanlığı." "El-Kaide Türkiye'de."

"İslam terörü yayılmaya devam ediyor..." Söylesene hangisi manşet olsun istersin?

Han bir an düşündü, haklıydı; karşısındaki, canını yıllar önce yemin ettiği masada bırakmıştı ama peki ya kendisi? Adı kullanılıp da İslam dinine, Müslümanlara ve devletine sürülecek bir kara lekeyi kabul edemezdi. İçinden bir çıkış yolu için dua ediyordu. Yere düşmüş başını kaldırdığında Börü'yü fark etti. Silahını doğrultmuş bir şekilde ilerliyordu. Börü, kurt başı şeklinde olan bilekliğinden birkaç tane toplu iğne aldı. Son adımını attığında iğneleri Robinson' un ensesine saplamıştı.

Neye uğradığını şaşıran Robinson hareket etmeye çalışıyordu ama başaramıyordu. Börü, Robinson' un görüş alanına girdi:

-Teşkilatın iki ajanı, yakaladım sizi. Han ve Börü burada bir it gibi öleceksiniz.

Börü gayet sakin bir şekilde sigarasını yakıp ilk nefesini Robinson' un yüzüne üfürdü:

-Ben seni yakaladım Robinson. Hareket etmeye çalıştığın her an kas sistemin düşecek. Kas sisteminin düşmesiyle vücudunda dolaşan kan beynine toplanacak ve ben ensene sapladığım iğneleri çektiğim zaman sen gebereceksin. Şimdi ben soru soracağım sen cevaplayacaksın. Sadece gözlerini ve dudağını oynatabilirsin haberin olsun.

Türkiye üzerine kurduğunuz tezgâh ne?

Robinson hareket etmeye çalışıyordu ama nafile; çöken kas sistemi hareket etmesine izin vermiyordu. Börü, Robinson' un kafasına fiske vurdu:

-Ulan beyinsiz, ne kadar çok hareket edersen o kadar çabuk ölürsün. Adam gibi anlat, kafana bir kurşun sıkayım öl!

Robinson' un vücudu kaskatı kesilmişti. Han kısık sesle konuştu.

-Börü bizim işimiz bu kadar. Bize emri verenler onu canlı istediler.

-Beyim bu artık iflah olmaz. Yaşar yaşamasına ama ben ne zaman istersem o ana kadar yaşar.

-Şovunu başka zaman yaparsın. Emniyetteki arkadaşlara bilgi geçin gelip alsınlar bu haini.

-Beyim bu kâfir o kadar insanımızı öldürdü, seni bu hâle koydu. Şimdi bu haini emniyete mi vereceğiz? Ben buraya kendimle beraber bunu gömerim de kimseye vermem.

-Çocuklaşma Börü.

-Beyim.

-Bu bir emirdir. Kelepçele, emniyete haber ver gelsinler. Beni de buradan çıkar.

-Güvendiğimiz adamlar gelsinler almaya. Bakma bana öyle, ben de bilirim hainlere ne yapılır ama devletin menfaatleri söz konusu. Biz burada bu adamı öldürsek devletimizi zor duruma düşürecekler. Yine dinimize saldıracaklar. Ama bu şerefsiz mahkemede ne haltlar yediğini anlattığında devletimizin Amerika karşısında eli güçlenecek.

-Bu it konuşmaz beyim.

-Konuşmazsa da devletimiz pazarlık masasına oturur. Karar senin Börü. Ya bu iti burada öldürürsün ya da konuştururuz, bunun kontrol ettiği terör örgütlerinin kökünü kazırız.

-Emniyete teslim ettiğimiz anda yurt dışına kaçırırlar bu soysuzu.

-Sana söz, devletimiz bu şerefsizden istediğini almadan isterse Beyaz Saray'a kaçsın bizzat gidip kafasına ben sıkacağım.

Börü, Han'ın söyledikleriyle Robinson'a doğrulttuğu silahı indirdi. Yer altında olduğu için kulaklığı ve telefonu çalışmıyordu. Meşaleyi eski yerine getirdiğinde Han'ın etrafını saran demir kafes kalkmıştı. Silahını Han'a verdi. Robinson' un silahını kendisi aldı ve polisleri olay yerine çağırmak için dışarı çıktı. Çeri'yi tünele gönderdi; Göktuğ, operasyonun başarıyla sonuçlandığı bilgisini geçti. Yıllardır peşinde olduğu Amerika'nın altın çocuğu Rahip Robinson ellerindeydi artık.

Dünyayı Kim Yönetiyor, Türkiye Bunun Neresinde ve FETÖ Faaliyetlerinin Perde Arkası

Kitabın en başındaki bu bölüm aslında kitabın özeti niteliğindedir. Onun için bu bölümü dikkatli okumalı ve iyi anlamalısın. Ben sana altı boş fikirler, içi boşaltılmış cümleler kurarak anlatmayacağım bu bölümü. Hepsini bir puzzle gibi birbirine ekleyerek büyük resmi ortaya koyacağım. Lakin senden istediğim bir şey var: Bu bölümde yazılanları kitabın tamamındaki bilgiler ışığında değerlendir, sayfaları her karıştırdığında bu bölüm aklına gelsin. Öyle okursan puzzle hatasızca tamamlanacak ve büyük resmi görmen daha kolay olacak. Amerika'yı yeniden keşfetmeyeceğiz belki ama okurken göz bebeklerin büyüyecek, bu kadar da olmaz diyeceksin; zihnin biraz bulanacak, bu sebeple yanına bir kâğıt kalem al ve anlamadıklarını not et. Düğümü çözmen daha kolaylaşacak. Dilersen önce Mete Han'ın çadırında soluklanıp Atilla ile Papa'nın üzerine yürüyelim. Malazgirt'te Alparslan ile at mahmuzlayıp Fatih Sultan Mehmet Han ile Konstantinopolis burçlarında bayrak olalım; Yavuz Selim ile çöllerde, Sultan Süleyman ile Viyana kapılarında, Abdülhamit Han ile gönüllerde olalım, Mustafa Kemal ile bağımsızlık yurduna varalım...

Dünya belirli tarihlerde büyük dönüşümler yaşamış ve bu dönüşümlerden en çok dönemin süper gücü diyebileceğimiz devletler etkilenmiştir. Bu devletlerin bazısı bölünürken bir-

çoğu tarih sayfalarından silinmiştir. Böylece dünyayı yöneten merkez değişkenlik göstermiş, güç, el değiştirmiştir.

Milattan önceki dönemde güç, ordusu kuvvetli olan, savaşmayı bilen merkezin elindeydi. Orta Asya'da, babasını öldürmek suretiyle tahttan indirip milletine öncülük eden Mete Han komutasındaki Türkler, Çin'e aman vermiyorlardı. Türklerin akınlarından korunmak isteyen Çin hükümdarı Qin Shi Huang, Çin Seddi'ni inşa ettirdiğinde güç merkezi savaşmaktan daha çok strateji üretenlerin eline geçti.

Hz. İsa'nın doğumu dünya tarihinin başlangıcı olarak kabul edildiğinde henüz hiç kimse Meryem oğlu İsa'ya inanmıyordu; sonradan Hz. İsa'nın varlığı ve peygamberliği kabul görülmeye başlandığında güç merkezi, strateji üretebilen, ordusu güçlü olan devletlerden dinî liderlerin eline geçti. Hristiyan âlemi Papa'yı Hz. İsa'nın varisi olarak kabul etmeye başladığında, onun tüm Hristiyanları bir çatı altında toplamakla görevlendirildiğine inandıklarında ise dünyanın bir kutbunda Papa'ya biat veren kralların sözü hâkim olmuştu. Böylece güç, din âlimi kimin yanındaysa onun eline geçmişti.

Kavimler Göçü ile beraber Avrupa'nın bugünkü siyasi ve sosyokültürel yapısı ortaya çıkmıştı. Kavimlerin birleşmesiyle yeni milletler ortaya çıkmış, bu milletler devletlerini kurmuş, bu birleşmeye dayanamayan Roma İmparatorluğu ise Doğu ve Batı Roma olmak üzere ikiye bölünmüştü. Dünyanın bir kutbunda bunlar yaşanırken diğer kutbuna Gök Tanrı inancını yaşayan Türkler mutlak hâkimlerdi. Mete Han ile başlayan yürüyüş Atilla ile Avrupa topraklarına kadar gelmiş, Türk Başbuğ Atilla Papa'ya diz çöktürüp merhamet dilettiğinde ise güç yine ordunun eline geçmişti. Ne var ki Atilla Galya'yı zapt etmiş, Roma'yı tekrar kuşatma kararı almışken İlkido adlı Cermen bir kadınla evlendiği gece şaibeli bir şekilde ölmüş, Papa ve Hristiyan âlemi rahat bir nefes almıştı. Onlara göre Atilla, "Tanrı'nın Kırbacı" ydı ve bu kırbaç yoldan çıkanların başına iniyordu. Buna inanan Hristiyan Avrupa, Papalık makamını sorgulamaya başlamıştı.

Atilla ile Batı'ya uzanan Türkler, bugün Macaristan olarak bilinen devletin harcını oluşturduklarında, Orta Asya'daki Göktürk Devleti yıkılmış, ardında kalanlar ise Çin'e esir düşmüşlerdi. Kürşad isimli bir çeri, Çin sarayında hizmetkârlık yaptığı dönemde aklına Çin hükümdarını öldürme fikrini koymuş, kendisiyle beraber Çin sarayında hizmetkârlık yapan arkadaşıyla bu fikrini paylaşmış, arkadaşları tarafından fikri onaylandığında harekete geçmek için en uygun anı beklemeye geçmişlerdi. Çin hükümdarı ava çıktığında işi bitirilecekti, gün kararlaştırılmış, Orta Asya'nın kurt bakışlı çerileri pusuya yatmışlardı. Ne var ki Çin hükümdarının ava çıkacağı gün çok şiddetli bir yağmur tüm planları altüst etmişti. Kürşad daha fazla esaret altında yaşamaktansa ölmeyi göze alıp kum gibi kalabalık olan Çin sarayını bastı. Çin sarayı kana bulanmıştı; hükümdar, sarayın gizli mahfillerine kaçırılarak kurtulmuştu. Hükümdarın kaçtığını öğrenen Kürşad ve adamları atlarına atlayıp geri çekilmek istediler ama ne fayda! Çin askerileri peşlerine düşmüşlerdi. Bir tarafta Çin ordusu, diğer tarafta yalın kılıç Kürşad ve kırk çerisi. Amansız bir şekilde savaştılar, birer birer toprağa düştüler. Kürşad tek başına kaldığında dahi yaklaşamıyorlardı ona. Uzaktan oklarla vurdular onu. Kürşad'ın elinden düştü kılıcı, bir güç ile atının yelesini tuttu. Başını, atının başına dayadı. Kürşad son nefesini vermişti ama düşmemişti. Bu duruşu esir olan Türklere güven vermişti. Bu güven ile Çin zulmünde esir olan Türk kavimleri birleşerek Göktürk Devleti'ni yeniden kurdular. Bu devirde Çinlilerin elinde bulunan ve gittikçe önemi artan İpek Yolu, Hint Okyanusu'nda Baharat Yolu'yla birleştiğinde ortaya başka bir güç merkezi çıktı: Tüccarlar...

Artık tüccarlar sadece ticaret yapıp para kazanmıyorlar, bir ülkeden başka bir ülkeye haber taşıyarak casusluk faaliyetleri de yapıyorlardı. Bu nedenle olacak ki Türk Hakanı Bilge Kağan Orhun Kitabeleri'nde "Ey Türk Milleti; tokken aç kalacağını düşünmezsin, şimdi devlet sahibisin ve yeniden esir olacağını

düşünmüyorsun. Çinlilerin hoş sözüne, yumuşak ipeğine aldanma. O yine seni esir etmek istiyor!" uyarısında bulunmuştu. Orta Asya bozkırında bunlar yaşanırken Hz. Muhammed (s.a.v) Hicaz Bölgesi'nde İslam dinini tebliğ etmeye başlamıştı. Hz. Muhammed, Mekke'nin lideri Abdülmuttalip'in torunuydu. Ticaretle uğraşıyordu, bunların yanında peygamber olduğuna inanmayanların dahi güvenini kazanmıştı; kendisine, iman etmeyenler bile "Emin" (güvenilir) diyorlardı. Hicaz Bölgesi'ndeki olaylar dalga dalga büyüyüp tüccarlar sayesinde İran, Orta Asya, Hindistan ve Bizans topraklarına kadar uzanmıştı. İran'da yaşayan bazı Türk aileleri bir vesile ile İslamiyet'i kabul etmişlerdi. İslam'ın ilk kadın şehidi olan Hz. Sümeyye de Müslüman olan ilk Türklerdendi.[1]

İslamiyet'in günden güne insanlığa yayılması, insanların dinlerini değiştirmeleri sosyoekonomik değişimleri beraberinde getirdi. 751 yılında Müslümanlar ve Çinliler arasında yapılan Talas Savaşı ise dünya için tam bir dönüm noktası olmuştu. Gök Tanrı inancına sahip olan Türkler, İslam değerlerinin kendi inanışlarıyla örtüşmesiyle İslamiyet'i daha çabuk benimseyip kabul ettiler. Bir tür hile ile tahtı kendisinden alınan Karahanlı Hükümdarı Satuk Buğra Han, küçük yaşta tanıştığı Müslüman bir tüccardan çok etkilenmiş ve İslamiyet'i kabul etmişti. Müslüman oluşunu yirmi beş yaşına kadar saklamış, kendisinden hile ile alınan tahta oturduğunda Müslüman olduğunu ilan etmiş ve adını Abdülkerim Satuk

1 Hz. Sümeyye validemiz ve eşi Hz. Yasir. Hz. Ammar bin Yasir'in anne ve babası. Hz. Sümeyye ve Hz. Yasir'in Türk olduğunu söyleyen, Türk olmayan ve ilmî otoritesi İslâm ve Batı dünyası tarafından saygı ile kabul edilen Prof. Dr. Muhammed Hamidullah'tır. Hamidullah'ın tarihi kaynaklardan çıkarttığına göre Taif 'te, el Haris bin Kalede isimli tedavide usta çok ünlü bir doktor vardır. İran bölgesinden valiler bile tedavi için ona gelmektedirler. O yıllarda da İran bölgesi Türklerin yoğun olarak yaşadığı bir bölgedir ve Hz. Sümeyye validemiz Übülle Valisi'nin yanındadır ve adı Pamuk'tur. Gün olur Übülle valisi Taif 'teki meşhur doktora tedavi olur, memnun kalır ve Pamuk'u Haris bin Kalede'ye cariye olarak hediye eder. Taif'e gelen Pamuk'un ismi Sümeyye olur. Prof. Zekeriya Kitapçı Hz. Sümeyye'nin Türk olduğuna dair bilgileri Türkler Nasıl Müslüman Oldu kitabında, meşhur tarihçi Prof. Dr. Zeki Velidi Togan'dan, naklederler. Prof. Dr. Zekeriya Kitapçı, Türkler Nasıl Müslüman Oldu, s.10,11, Yedi Kubbe Yayınları, 2004, Konya.

Buğra olarak değiştirmişti. Onun Müslüman olduğunu açıklamasının ve küçük yaşta elinden alınan tahtı tekrar almasının büyük bir keramet olduğuna inanan Türk toplulukları İslamiyet'i kabul ettiler. Böylelikle tarihe ilk Müslüman Türk devleti olarak Karahanlı Devleti'nin adı yazılmıştı.

Türklerin İslamiyet'i kabul etmeleri ise dünyanın kaderini etkileyen en büyük olaylardan biriydi. Yaşlı küreye önce askerler, sonrasında din adamları hâkim olmuşlardı. Güçlü olan dünyaya hâkim oluyordu. Asker gücü her daim mevcut olan Türkler, İslam'ı kabul etmeleriyle artık seferlerini cihada dönüştürmüşlerdi. Türk devletlerinin kendi aralarında yaptıkları savaşlar da en çok Hristiyan dünyasını memnun ediyordu.

11. yüzyıl başlarında iki kardeşin yaptıkları kimse tarafından dikkate alınmamıştı. Bu iki kardeşin Gazneli Hükümdarı Sultan Mesut ile girdiği savaş sonrasında tüm dünyanın gözü bir anda Orta Doğu'ya döndü. Hristiyan dünyasının korktuğu başına mı gelecekti? Sürekli mezhep savaşlarıyla birbirlerine düşürdükleri Müslümanların arasından sıyrılmayı başaran bu iki kardeş, Fatımiler ve Büveyhiler arasında sıkışmış olan Sünni hareketin Arap Yarımadası'na hapsolmasını engellemişlerdi. 1060 yılında Fatımilerin elinde bulunan Bağdat'ı fetheden Tuğrul Bey, Abbasi Halifesi Kaim-Biemrillah'ı tekrar Bağdat'a getirerek himayesi altına aldı. Abbasi Halifesi, kızıyla evlenen Tuğrul Bey'e "Dinin Direği" (Rüknü'd Devle) ve "Doğu'nun ve Batı'nın Sultanı" (Malikul Meşrik ve Mağrib) unvanı vermesi ise tarihin başka bir dönüm noktası olmuştu. Böylece halife tüm siyasi gücünü Tuğrul Bey'e devretmişti. Çünkü bir bakıma halife, yaşamını Tuğrul Bey'e borçluydu. Türkler artık İslam'ın sancaktarı olmuşlardı. Küçük bir toprak parçasına sahipken, kardeşiyle birlikte bir devlet hâline gelmeyi başaran muzaffer komutanlardan önce Çağrı Bey'in, ardından Tuğrul Bey'in ölümü tüm Hristiyan âlemini sevince boğmuştu. 28 ülkeyi hâkimiyeti altına alan Tuğrul Bey'in çocuğu olmadığı için yerine Çağrı Bey'in büyük oğlu Muhammed Alparslan geçti.

Bu dönemde yine kimsenin dikkatini çekmeyen bir olay daha yaşandı. Zenginliği dillere destan olan, kızlarını Avrupa'nın krallarıyla evlendiren Habsburg Hanedanlığı'nın bazı üyeleri Almanya'dan İngiltere'ye göç ettiler. Bu göçü Hannover, Stuart, Grimaldo, Plantagenet hanedanlarının göçleri izlemişti. Tarihte bu kimseler Anglosaksonlar olarak anlatıldı bizlere.

Sultan Muhammet Alparslan önce Selçuklu topraklarındaki isyanları bastırarak meşruiyetini eline aldı. Amcası Sultan Tuğrul'un vefatından önce Erciş ve Bergri kalelerini alması artık Anadolu'nun kapılarının açılma vaktinin geldiğini gösteriyordu. Sultan Muhammet Alparslan Anadolu'nun kilidi hâline gelen Malazgirt'te kendinden sayıca çok üstün olan Bizans ordusunu yenerek Türklere Anadolu'nun kapılarını açmıştı. Her Müslüman komutanın hedefi olan Konstantinopo- lis, Sultan Alparslan'ın yeni kızıl elması olmuştu. Bu düşünce Avrupa'ya büyük korku salmıştı. Artık tüm Avrupalı devletlerin bir amacı vardı: Müslüman Türkleri, geldikleri Orta Asya topraklarına sürmek. Bunun için büyük ordular topladılar, başaramadılar. Her haçlı ordusu Türklerin iman dolu göğsünde eriyordu. Savaş ile başarılı olamayan haçlılar strateji değiştirerek Müslüman Türklere, Türklerle akrabalık bağı olan Moğolları bela ettiler. Kösedağ Muharebesi'nde Selçukluların Moğollara yenilmeleri Anadolu'daki birliği dağıttı. Anadolu'da Beylikler Dönemi olarak adlandırılan bu dönemde Uç Beyi Ertuğrul, Bizans üstüne gazalarda bulunuyordu. Bizans'ın görmezden geldiği, hesabına katmadığı şey, Ertuğrul'un vefatı üzerine küçük oğlu Osman'ın Kayı Boyu'nun lideri olmasıydı. Osman'ın küçük olması, oba yönetimindeki tecrübesizliği Kayı boyunda tepkilere yol açsa da bu tepkiler Ahi Şeyhi Edebali'nin kızıyla evlenmesiyle duruldu. Osman artık Bey'di. Vaktiyle devlet yıkıp devlet kuran irade bu sefer devlet kurma görevini Bizans'ın en yakınında olan Kayı Beyi Osman'a verdi. Osman kendi gücüyle biat altına alamadığı

beyleri, Bizans tekfurlarıyla anlaşarak alt etti. Bu dönemde Osman, Bizans ile arasını hoş tutmuş, Anadolu'yu hâkimiyeti altına almayı amaçlamıştı. Moğol istilasını yaşayan Anadolu Selçuklu Devleti, bağımsızlık ilkesi olan kendi kararını alma yetisini kaybetmişti. Bu durum Türklerin "devlet-i ebet müddet" inancına aykırıydı. Çünkü Selçuklu sultanı esirdi. Osman Bey'in Karacahisar'ı fethetmesiyle beraber Selçuklu Sultanı Gıyasettin Mesut, Kara Balaban Çavuş aracılığıyla Osman Bey'e gümüş koşumlu at, tuğ ve kılıç göndererek onun bağımsız bir devlet kurduğunu tanımış oldu. Şeyh Edebali'nin üzerlerine titizlenerek yetiştirdiği iki öğrencisinden bir tanesi devleti kuran irade olurken diğeri devletin bağımsız olduğunu müjdeleyen hutbeyi okudu.[2] Artık tarih sahnesinde, Müslüman Türklerin en güçlü devleti olacak olan Osmanlılar vardı. İşte bu tarih, tarihin de kaderini değiştirdi.

Türklerin İslamiyet'i kabul etmesiyle değişen medeniyetleri, sürekli zaferlerle aşındırdıkları Batı medeniyetiyle tanıştığında artık medeniyetler savaşı başlamıştı. Bir tarafta Doğu medeniyeti, diğer tarafta Batı medeniyeti vardı. Doğu medeniyetinin temsili Türklerdeyken Batı medeniyeti sürekli olarak el değiştiriyordu. Türklere yenilen devlet, Batı medeniyet bayrağını, Papa'nın işaretiyle en güçlü olduğuna inandığı devlete devrediyordu. Savaşlar ve yenilgiler ardı ardına geldiğinden bayrak sürekli el değiştiriyordu. Bu savaşlarda halkın refahını kendinden önce tutan TürkİslAm medeniyetinin temsilcisi Osmanlı, sürekli galip geliyor, seferler zaferlerle sonuçlanıyordu. Avrupa bir adım daha atmalı, Osmanlı'yı kendisinden

2 Türkler İslamiyet'i kabul ettikten sonra her padişahın yanında fikrini danıştığı bir din alimi bulunuyordu. Alparslan ve yaşadığı dönem boyunca Selçuklu Sultanlarına eğitim ve yön veren Hasan Harakanî gibi Osmanlı Devleti'nde de beylik döneminde din alimleri boy göstermişti. Şüphesiz ki bu alimlerden ilki Ahmet Yesevî'den beslenen, Yunus'tan nefes alan Şeyh Edep Ali'ydi. Osman Bey'in küçük olması başta amcası Dündar taraftarlarınca hoş görülmedi. Osman Siyasetini kullanarak Şeyh Edeb Ali'nin kızı Mal Hun (Bâlâ) Hatun ile evlendi. Bu evlilik Osman'ın beyliğine karşı duranları dizginlemişti. Bunun yanında Şehy Edeb Ali'nin diğer kızı ile Dursun Fakî evlendi. Yıllar sonra Şeyhin iki damadından biri Devleti kurarken, diğeri kurulan devletin bağımsızlığı cümle aleme ilan ediyordu.

uzak tutmalıydı. Bu adım için Papa, Fransa Kralı VI. Charles'ı görevlendirdi. Fransa Kralı, tüm Avrupa'daki diğer devletlere mektuplar yazdı. Mektuplarında özetle şunu dile getiriyordu:

"Biz tüm Avrupa birleşsek dahi Türkleri yenemeyiz. Onları kendimizden uzaklaştırmamız için iki Türk devletini birbiriyle savaştırmamız lazım. Onları kandıracağız, Türkler çabuk kanarlar. Hiç kimseden korkmazlar. Ülkelerine ajanlar gönderin; bunlar kan dökücü tahrik eden kimseler olsun. Aralarını açacak kimseler seçin."[3]

Bu mektupların ardından hem Yıldırım Bayezid'in hem de Timur'un yanında yabancı danışmanlar boy göstermeye başladılar. Yıldırım Bayezid Niğbolu'da Fransızları da yenmişti ve Fransa dönemin Avrupa'sında çok önemli bir yere hâkimdi. VI. Charles, Timur'un yanına Fransisko adında bir papaz ve beraberinde mektup gönderdi. Timur'a gelen mektupta, Fransa'nın Timur Devleti'yle ticaret yapmak istediği ancak Osmanlı Devleti'nin buna engel olduğu yazmaktaydı. Timur, Fransız elçisini kendine başdanışman yaptığında ise tarihin en hüzünlü dönüm noktalarından birisi yaşanacaktı: Ankara Savaşı...

Yıldırım Bayezid ile Timur'un mektuplaşmalarla başlayan sürtüşmesi, yanlarına yerleştirilen adamlar sebebiyle kısa zamanda hazin bir savaşa dönmüştü. İki hükümdar olayların farkına vardığında ise çok geçti. Osmanlı ordusundaki Tatar ve Kıpçaklar savaş meydanında saf değiştirip Timur'un ordusuna geçince Osmanlı ordusu bozguna uğramış, Yıldırım Bayezid esir düşmüştü. Savaş sonrasında Emir Timur, Fransa Kralı VI. Charles'a bir mektup yazdı:

"Fransa Kralı'na, kabul etmesi dileğiyle yüz bin selam ve iyi dileklerimi iletiyorum, Vaiz Fransisko bize ulaştı. Büyük bir orduyla Ankara üzerine gidildi. Yüce Yaradan'ın yardımıyla sizin ve bizim düşmanımız kahr u zebun edildi. Sultaniyeli birader Mar Hasya Jean görevlendirildi ki bundan sonraki

3 Timur'un Elçisi Sultaniyeli Johannes ve Libellus de Notitia Orbis Altay Tayfun Özcan.

gelişmeleri size mektuplarla haber etsin. Orta Asya'dan başlayıp Anadolu üzerinden geçerek sayenizde Frenk memleketine uzanan dostluk hattımızın üstünde zenginlikleri paylaşarak yaşayalım. Yüce Kral, tüccarlarınızı rahatlıkla bizim bölgelerimize gönderin, onları sıcak şekilde karşılayalım. Aynı şekilde biz de tüccarlarımızı sizin ülkenize gönül rahatlığı içinde gönderelim. Onlar da hak ettikleri gibi karşılansınlar. Dünyanın ticaretle zenginleştiğini söylememe gerek yok sanırım. Artık sarsılmayacak, geleceği sağlam bir ilişki kurduk. Daha ne diyelim, nice yıllar kutlu oluna. Hicri 805 yılının Muharrem ayının ilk günü."[4]

Timur'un kaleme aldırdığı zafername niteliğindeki bu mektup tüm Avrupa'yı sevince boğmuştu. Zira Yıldırım Bayezid yönetimindeki Osmanlı Devleti İstanbul'u kuşatmış, almaya çok yaklaşmıştı. Osmanlı ve Timur Devleti savaşa tutuşmasa belki de İstanbul'un fethi gerçekleşecekti.

Ankara Savaşı'nda Timur Devleti'ne mağlup olan Osmanlı yok olma tehlikesi yaşamış, bir süre başsız kalmıştı. Ancak devletini sağlam temeller üzerine oturtan Osmanlı, merkeziyetçi sistem ile toparlanmasını bilmiş ve Ankara Savaşı'ndan elli yıl sonra İstanbul'u fethedecek güce sahip olmuştu. Devletini tek bir kişi üzerine kuran Emir Timur'un devleti ise elli yıl geçmeden tarihten silinmişti. Bu tarihlerde artık güç dengesi, yavaş yavaş, sağlam ordusu bulunan devletlerden gerektiğinde savaş dahi çıkaracak güce sahip olan tüccarlara doğru kaymaya başlamıştı. Ankara Savaşı'nın ana sebeplerinden birisi hâline gelen tüccarlar, daha sonraki dönemlerde de nice savaşların başlamasına sebep olmuşlardı.

Tüccarların sebep olduğu bir diğer savaş ise Cengiz İmparatorluğu ve Harzemşahlar arasında olmuştur. 13. yüzyıl başlarında dünyanın merkezinde olan ve dünyayı kontrol eden iki devletten Harzemşahlar, Hazar Denizi kıyısından başlayıp bugünkü İran sınırlarını, Semerkant ve Buhara'yı etkisi altına al-

4 Gürbüz Evren, Evrensel Bakış Açısı Makalesi.

mış, özellikle Buhara ve Semerkant'ı dünyanın ticaret merkezi hâline getirmişlerdi. Bu şehirlerde kütüphaneler, üniversiteler açan Harzem Devleti'nin askerî gücü de Avrupa devletlerini korkutmuştu. Çünkü Paris'in çekiciliği Buhara karşısında azalmış, Roma'nın ihtişamı Semerkant'ın gölgesinde kalmıştı. Buna biri engel olmalıydı: Cengiz Han.

Dünyanın üçte ikisini fetheden Cengiz Han, Çin Seddi'ni dahi aşmayı başarmıştı. Cengiz Han'ın devletine vergi veren, ordusunda asker olan kimse, dünyanın her tarafında büyük izzet ve ikram görüyordu. Bu bir realiteydi artık, Cengiz Han'a yan bakılmıyordu. Ancak özellikle Harezm diyarına gelen Moğol tüccarlar ve Moğol görünümlü Avrupalılar şehirde taşkınlık yapıyorlardı. Harzem Şahı Celâlettin, halkının refahı için Moğol tüccarları ülkesine almamaya karar verdi. Cengiz Han olayı öğrenmek için elçiler gönderdi ama elçiler konuşmalarını üst perdeden yapınca saçları tıraş edilip sakalları yakıldığı hâlde ülkelerine geri gönderildiler. Fakat bu hakareti Cengiz Han üzerine alıp Harzem Devleti üzerine yürüdü. Yüz bin kişilik ordusuyla tamamı zırhlı olan dört yüz bin kişilik Harzem ordusunu yenmekle kalmayıp işkencelerle telef etti. Bu savaşın ardından ise Semerkant ve Buhara'yı yağmalayıp perişan etti. Avrupalılar derin bir nefes almışlardı.

İstanbul'un Fethi dünyanın yeni miladı olurken Doğu Roma İmparatorluğu ortadan kaldırılmış, Hz. Peygamber'in müjdesi yerine gelmişti. Artık Hristiyanların en büyük amacı Türkleri Avrupa'dan çıkarmak olmuştu. Ne var ki ordusu güçlü, maliyesi sağlam, tüm tebaasına adil davranan Osmanlı'yı yıkmak kolay olmayacaktı. Fetret Devri sonrasında art arda Osmanlı tahtına geçen hükümdarlar çok iyi eğitim almışlardı hem siyaseti biliyorlardı hem de dünya askerlik tarihine geçecek kadar büyük mareşallerdi. Fatih'in İstanbul'u fethi ile başlayan süreç Yavuz Selim ile kutsal topraklara uzanmış ve Türkler yıllar önce Tuğrul Bey'e devredilen halifeliğin siyasi haklarını tamamen ellerine almışlardı. Artık tahta çıkan Osmanlı sultanları

halifeydiler. Yavuz Selim'den sonra tahta çıkan Kanuni Sultan Süleyman döneminde ise Osmanlı tüm dünyaya mutlak hâkim olarak nam saldı. Öyle bir kırk altı yıl geçti ki bu dönemde "sultan, han, kral" unvanları anıldığı zaman akla gelen ilk isim Sultan Süleyman oldu.

Savaş sahnesinde mahir olduğu kadar siyasi arenada da mahir olan Sultan Süleyman, Almanya'da baş gösteren Protestanları Katoliklere karşı destekleyerek Hristiyan alemini ikiye böldü. Artık roller değişmişti. Martin Luther'i destekleyen Muhteşem Süleyman Hristiyan âlemini yeniden ikiye bölmüş ve kendi aralarındaki tartışmayı sürekli olarak körüklemişti. Hanedanlık savaşı veren Almanya ve Fransa bu bölünmeyle aralarında savaşa tutuşmuşar ve bu savaş sonucu esir düşen Fransa Kralı Fransuva, Sultan Süleyman'dan yardım istemek zorunda kalmıştı. Sekiz yıl İstanbul sefiri olarak İstanbul'da kalan Avusturya-Macaristan Kralı Ferdinand'ın elçisi Busbecq, yazmış olduğu mektuplarında şunları diyordu:

"Bizim milletimizle Türk milletini karşılaştırdığım zaman gelecek için bizim adımıza korkuyorum. Uykularım kaçıyor. Bu milletler karşı karşıya gelecekler ve muhtemel Türkler galip gelecekler. Zira Türkler, akıllılar, adiller, ahlaklılar, çalışkanlar, sadıklar, tecrübeli ve kuvvetliler. Daha kötüsü bu millet galip gelmeye alışmış. Bunlarda mağlubiyet diye bir olgu yok. Bize dönüp bakıyorum ahlaksızlık, hırsızlık, başıboşluk, serkeşlik, zevke düşkünlük, her türlü kötü alışkanlık var. Daha kötüsü, biz kaybetmeye alışmışız. Bu milletin tek dayanağı, dinleri olan İslamiyet'tir. İslamiyet ve Müslümanlar ise Osmanlı hanedanlığı sayesinde ayakta duruyor. Hanedan yıkılırsa millet dağılır. Millet dağılırsa dinleri de mahvolur. Doğrudan dini kötüleyemeyiz, kötülersek İslam kılıcı elinde olan Osmanlıdan kendimizi kurtaramayız. Ancak her fırsatta padişahı ve hanedanı kötülersek sonuç alabiliriz..."[5]

5 Oliger Chiselin de Busbecq Türkiye'yi Böyle Gördüm Elips Kitapları, 2004.

Osmanlı Devleti'nin kara ve denizdeki hâkimiyeti Portekizlileri, İspanyol ve Fransızları ticaretleri için yeni yollar bulmaya mecbur bırakmıştı. Kristof Colomb'un bu amaçla çıkmış olduğu yolculuk sonunda yeni bir kıta fark edildi. Colomb bu kıtayı Hindistan sansa da İtalyan denizci Amerigo Vespucci, Colomb'un yolculuğunu biraz daha ileriye götürerek buranın Hindistan olmadığını, başka bir yerleşim yeri olduğunu kanıtlamış ve bu kıtaya kendi adını vermiş: Amerika...

Sultan Süleyman dönemindeki muhteşemlik, ateşli silahlardaki değişimi yakalayamayınca ve devşirme sisteminin bozulmasıyla yerini duraklamaya bıraktığında tüm dünya için yeni bir milat yaşandı. Almanya'dan İngiltere'ye yaşanan büyük göçün ardından İspanya' dan Avrupa'ya sürülen Yahudilerin büyük bir kısmı İngiltere'ye yerleşti. Bu yerleşimde ufacık bir detay vardı. Rothschild ailesinin üyeleri de bu göç sırasında İngiltere'ye yerleşmişler ve kraliyet ailesinin yaverliğini, sonrasında ise danışmanlığını yapmaya başlamışlardı. Artık İngiltere'nin bütün siyasi adımlarını bu aile belirliyor, İngiltere ve çevre ülkelerde yapılacak ve büyük kazanç sağlayacak işlemleri bu aile yapıyordu. Kazandıkları paralar ile İngiltere'de ilk modern bankayı kurup İngiliz çiftçilere yüksek faizli krediler veriyorlardı. 17. yüzyılın ilk çeyreğine gelindiğinde ailenin sahip olduğu servet, İngiliz Devleti'nin sahip olduğu paranın beş katı büyüklüğündeydi. Kraliyet sarayındaki başarıları Avrupa ülkelerine yayılan ailenin tek bir amacı vardı: Tüm devletlerin ekonomisini kontrol altına almak. İngiltere'deki faaliyetleri İtalya'ya taşındığında ikinci bankalarını İtalya'da kurdular. Bu sefer sadece çiftçilere kredi vermekle kalmayan Rothschildler altın, gümüş, mücevher komisyonculuğu da yaparak servetlerine servet kattılar. Rothschildler işleri büyüttüklerinde İngiltere ve Fransa arasındaki savaşı körüklediler ve o dönemin parasıyla İngiltere'ye yüklü miktarda yüksek faizli kredi verdiler. Bu kadarla bitmedi. Savaş sırasında Fransa'yı da gizlice finanse eden Rothschildler, savaşı Fransa'nın kazanmasını sağ-

layıp İngiltere'yi mağlup ettiler. Savaşın kaybedeni İngiltere ise aileden aldığı borcu ödeyemedi. Bunun karşılığında İngiltere, Bank of the England'ı (İngiliz Merkez Bankası) Rothschild ailesine devretmeyi teklif etti. Rothschildler bu teklifi ise İngiliz parası sterlini sade ve sadece Rothschild ailesinin basması karşılığında kabul ettiler. Ailenin o dönemde başında olan Mayer Amschel Rothschild' in şu sözüne kulak vermek lazım:

"Bir ülkenin ekonomisini bana verin, kanunlarını kimin yaptığı çok önemli değil."

İspanya'dan İngiltere'ye göçen Yahudi zenginler (Eşkenazi) 1648 yılında İngiltere'yi yöneten Anglosaksonlar ile bir anlaşma imzaladılar. Bu anlaşma ile Osmanlı elindeki süper güç, İngiltere'ye devredilecekti. Zengin Yahudi para baronları İngiltere'ye yerleşmiş tüm sermayelerini de Osmanlı'yı parçalayıp Büyük İsrail Devleti'nin kurulması için kullanmaya ahdetmişlerdi. 1648 yılında yapılan anlaşma, Osmanlı'nın Karlofça Anlaşması'nı imzalayarak duraklama döneminden gerileme dönemine girmesiyle 1701 yılında uygulanmaya başlanmıştı. Almanya ve Fransa arasındaki hanedan savaşları Batı'da İngiltere Krallığı'nın önünü açmış, İngiltere Batı medeniyetinin yüzü olarak tarih sahnesindeki yerini almıştı. Busbecq' in mektubunda yazdığı "Osmanlı'nın çözülmesi" adım adım uygulamaya geçirilmiş, sultanlar halkın nazarında küçük düşürülmeye başlanmıştı. Artık Türkler İslamiyet'ten, Osmanlı Türklükten soyutlanmalıydı... Devlet yapısının bozulması yanında milletin arasına da nifak tohumları serpilmeli, savaşçı millet bölünmeliydi. Çünkü bölünmeyi kabul eden milletin yok edilmesi daha kolay oluyordu.

Bu tarihten itibaren yeni kıtaya başlayan göçlerde İngiltere'den göç eden en zengin on üç koloni dikkat çekmişti. Yine bu tarihle birlikte yeni kıtada yerli kıyımlarına başlanıldı. İngilizler yeni kıtaya ilk ayak bastıkları toprak parçasına "bakir kız" anlamına gelen Virginia adını verdiler. İngiltere'den göç eden sermaye baronlarının tekrar ülkelerine dönmeleri için

İngiltere, yeni kıtada yaşayanlara savaş açtı. Ancak başta Fransızlar olmak üzere İspanya ve Portekizlilerin desteğini alan koloniler savaşı kazanarak 1776 yılında bağımsızlıklarını ilan ettiler. Her savaş, para baronlarına büyük kazançlar sağladı. İngiltere'nin Amerika kıtasında on üç koloni ile girdiği savaşta yine Rothschildler başrol oynadılar. İngiltere'ye karşı olan kolonileri destekleyip Başkan George Washington'a bu savaşı kazanma garantisi verdiler. Bunun karşılığında ise kurulacak yeni devletin resmî para biriminin basım hakkını istediler. Savaş sonrasında İngiltere mağlup olmuş, yeni kıtanın adı Amerika, bağımsız olan devlete ise İngiltere'den göç eden on üç koloni ile Fransız, Portekiz ve İspanyolların birleşimi olduğu için Amerika Birleşik Devletleri denilmişti. Yeni devletin para basma yetkisi de yapılan anlaşma gereği Rothschildlerin olmuştu...

İngilizler, on üç koloniye açık desteği sebebiyle Fransa'ya yeniden savaş ilan ettiler. Rothschildler İngiltere'ye destek sözü verip İngiliz borsasında spekülatif hareketlenmeler yaptılar. Savaşı İngiltere'nin kazanacağına kesin gözüyle bakan halk, borsada İngiltere'nin kağıtlarını alarak zenginlik hayali kurmaya başlamıştı. Savaş döneminde cephede Fransızların üstünlüğü İngiliz gazetelerinde tam tersi yönde haberlerle manşet edildi. Herkes elinde ne kadar parası varsa borsa oynamaya başladığında gerçek ortaya çıktı. Savaşı İngilizler kaybetmişlerdi. Borsadaki mallarını kurtarmak isteyenler hisselerini çok düşük fiyata sattılar. Hisseleri alanlar ise Rothschild ailesiydi. İngiltere'de "Kara Eylül" olarak bilinen bu tarihten sonra İngiltere tamamen bu ailenin kontrolüne girmişti. Tabiri caizse kral ve kraliçe Rothshildlerden izin almadan tuvalete dahi gidemez olmuştu. Dünya, yeni nizam için hazırlanmıştı, bunun karşısında duracak tek güç Osmanlı Devleti'ydi ve parçalanmalıydı.

Para baronları Almanya'da sanayi devrimini başlattılar, sebebi elbette Osmanlı Devleti'ni yıkmak falan değil, sermaye sahiplerinin paralarına para katmaktı. Sanayi devrimine ayak uyduramayan Osmanlı Devleti'nde küçük çaplı atölyeler kapanmaya başlamış ve işsizlik baş göstermişti. Ekonomisi bozulmuş devlet çareyi borç istemekte buldu. Yavaş yavaş para baronlarının kucağına itilen Osmanlı Devleti'ne bir darbe de Fransa'dan geldi. Fransız Devrimi ile beraber ortaya çıkan milliyetçilik akımı dönemin çok uluslu devleti olan Osmanlı'yı vurdu. Artık Osmanlı Devleti sudan sebepler yüzünden savaşa giriyordu. Rothschildler Arabistan topraklarındaki azınlıklara paralar vererek onları Osmanlı Devleti'ne karşı kışkırtıyorlardı. Sürekli savaşların olması, ekonominin bozulması devletin siyasi olarak çökmesine sebep oldu. 1840 yılında Galata Bankerleri vasıtasıyla Londra'daki Palmers ve Paris'teki Goldschmidt Bankası'ndan borç alan Osmanlı Devleti 1858 yılında yine Londra'dan 5 milyon sterlin borç aldı. Kimse olayın farkında değildi belki ama Goldschmidt Yahudi inancına sahip olan Alman merkezli ve Arz-ı Mevud'u isteyen kimselerin elindeydi ve Rothschildlerle doğrudan bağlantılıydı. Osmanlı Devleti sultanlarından İkinci Mahmut ve Abdülmecid Rothschild aile üyelerine övünç madalyası takdim etmişlerdi. Ancak Sultan Abdülaziz döneminde başlayan sanayileşme hareketinin Abdülhamit döneminde de devam etmesi ve sanayi için gerekli olan enerji maddesi petrolün Osmanlı topraklarında olması Rothschild ailesinin hoşuna gitmedi. Sultan Abdülaziz'in önce tahttan indirilip sonra şehit edilmesi, yerine Osmanlı tahtına mason locasına kayıtlı olan Şehzade Murat'ın getirilmesi plan dâhilindeydi. Ancak kader ağlarını Şehzade Abdülhamit'in tahta çıkması için örmüştü. Sultan V. Murat'ın akıl sağlığını kaybedip tahttan inmesi plana dâhil değildi. Şehzadeliğinde sessiz ve sönük kişiliğiyle dikkatleri üzerine çekmeyen ve bu sayede kimlerin hangi amaçla kime çalıştığını takip eden Abdülhamit meşrutiyeti ilan ederek tahta çıktı.

Meşrutiyetin ilan edilmesi demek parlamenter sisteme geçilmesi ve her toplumun kendini temsilen vekiller seçmesi demekti. Hâl böyle olunca da devlet daha kolay bir şekilde içten çökertilecekti.

Güç, artık para baronlarının eline geçmişti.

Sanayileşen dünyanın en büyük gereksinimi şüphesiz petroldü ve petrol Osmanlı Devleti'nin egemen olduğu topraklardaydı. İpek ve Baharat yollarının hükmü bitmişti; sanayileşen dünyanın yeni ticaret yolu demir yolları ve deniz ulaşımı olmuştu. Petrol nerede çıkarsa çıksın orada Rockofeller ailesi hemen bitiyordu. 1850 yılında parlayan aile 1863 yılında Standart Oil Petrol şirketini kurdu. Amaç petrole hâkim olmaktı. Çünkü sanayi için gerekli olan maddenin elde olması demek, bir devletin sanayisini kontrol etmek demekti. İlk petrol çıkarma işlemini Morgan ailesi finanse ederken Rockofeller ailesi aynı zamanda petrolün ulaşımını da sağlıyordu. Ne var ki taşıma işinin altyapısını yapan, tüm finans kaynaklarını elinde bulunduran aile ise Rothschild ailesiydi... Bu dönemde tüm dünyaya yeni bir söz yayıldı:

"Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak, dünyaya yeniden nizam verilecek."

Dünyaya yeniden nizam vermek için önce Türk İslam medeniyetinin adalet ve vicdan üzerine kurmuş olduğu düzen yıkılmalıydı. Para baronlarının elinde şekillenecek olan yeni dünya düzeni, monarşilerin yıkılması, dinî inanışların yok edilmesi, ulus devletlerin ve vatanseverliğin bitirilip totaliter bir rejimle tüm dünyayı tek elin yönetmesi demekti. Sömürü düzenine dayanan yeni sistemde mecbur kalınmadığı sürece kan dökmek yoktu. Bunun için yeni kurulan devletlere ve sömürgeleştirilen devletlere valiler atanıyordu. Kan dökülecekse de devletler içerisinde bulunan azınlıkların asileştirilip birbirleriyle kavga ettirilmesi sağlanacaktı. İç savaşa sürüklenip karıştırılan devletlere gücü elinde tutanlar müdahale ederek oraya demokrasi götüreceklerdi. Bu dönemde sömürü

düzeninin karşısındaki engel Osmanlı Devleti idi. Osmanlı Devleti, ardı arkası gelmeyen savaşlarla meşgul edilip yıpratılmış, her girilen savaşla daha çok borçlandırılmıştı. Ordunun dağınıklığını toplamaktan devlet toparlanamamış, yenilgiyle sonuçlanan savaşların artması artık halkı canından bıktırmıştı. Osmanlı Devleti için kaçınılmaz son yaklaştığında tahtta Sultan II. Abdülhamit vardı. Devlet bu süre içerisinde biraz olsun toparlanıp atılım yapsa da bu son çırpınış sadece gelen sonu biraz daha ileriye atmıştı.

Abdülhamit Han zamanında da Rothschild ailesinden borç alındı. Ancak bu borçlar önceki dönemlerdeki gibi saraylar yapmak için alınmamıştı. Osmanlı toprakları üzerinde fabrikalar, okullar yükselmeye başlamış, tarımcılık olabildiğince gelişmeye devam etmiş, ordu revize edilerek dönemin konvansiyonel silahları askerî envantere eklenmeye başlamıştı. Abdülhamit Han tahta çıktığında Rusya ile savaşı kucağında bulmamış olsa belki de eli daha güçlü olacaktı. Çünkü bir savaş, özellikle sonu mağlubiyetle biten bir savaş devletin her konuda yıpranması ve geri kalması demekti. Maliyesi güçlenen, aldığı borçların büyük bir kısmını ödeyen, askerî silahlanmasıyla birlikte ordusunu güçlendiren, donanmasını atağa kaldıran Osmanlı Devleti, 1897 yılında Yunanistan'la girdiği savaşı zaferle sonuçlandırdığında Türk milleti ne kadar hatırlamışsa mazisini, Avrupa devletleri de o kadar hatırlamıştı. Bu gelişmenin faturası ise Yunanistan'ı desteklemekle görevli olan İngiltere'ye kesilmişti. Vaktiyle İngiltere'ye göçen para baronlarının yeni adresi Amerika olmuştu. Osmanlı'ya vergi adı altında haraç vermeyi kabul eden Amerika, şimdi "yeni dünya düzeni"nin planlayıcılarına ev sahipliği yapacaktı. Bunun için de imparatorlukların parçalanması sağlanacaktı. İngiliz Kralı VII. Edward ve Rus Çarı II. Nikola Reval'de görüşüp Osmanlı Devleti'ni parçalamak üzere anlaştılar. Üzerine anlaşılamayan tek toprak parçası ise İstanbul'du. İkinci Reval görüşmesinde İstanbul için özel bir statü geliştirildi. Bu statüye göre İstan-

bul'u kimse işgal etmeyecekti. İstanbul, Vatikan gibi kabul görecek, kendi kanunlarını kendi belirleyen özel bir devlet gibi işleyecekti. Bu haber Yıldız Sarayı'na ulaştığında Sultan Abdülhamit tüm paşalarıyla toplantılar yaptı. İngiliz ve Rus elçilerini huzuruna çağırarak ültimatomlar verdi. Gerekirse savaşmaktan kaçınmayacaklarını söyledi. Madem güç para sahiplerinin elindeydi, o hâlde Osmanlı demir yollarının tamamlanması lazımdı. İngilizler Osmanlı demir yolunu yapmakla aslında Rothschild, Rockofeller ve Morgan ailelerini zengin petrol yataklarının bulunduğu Orta Doğu coğrafyasına taşımanın derdindelerdi. Sultan Abdülhamit ise demir yolu projesine Müslüman âlemine açılan bir kapı olarak bakıyor, yaptığı demir yolunu aslında gönül yolu olarak değerlendiriyordu. Başka bir ifadeyle Bağdat-İstanbul-Berlin demir yolu projesi yeni bir ticaret yolu olacak, böylece Osmanlı Devleti para kazanacaktı. Bir savaş hâlinde ise cihat ilan edilip Müslümanların en hızlı şekilde payitahta sevk edilmesi sağlanacaktı. Vaktiyle İngilizlerle sözü kesilen demir yollarının yapılma işi Almanlara verildiğinde Sultan Abdülhamit kendi sonunu hazırlamıştı.

Osmanlı Devleti'nin paylaşıldığını neşreden gazeteler Avrupa basınında yer aldığında öteden beri Sultan Abdülhamit yönetimine diş bileyen İngilizler tarafından kurdurulmuş, Yahudi locaları tarafından finanse edilmiş, Fransa'da geliştirilmiş İttihat ve Terakki Cemiyeti harekete geçti. Balkanlar'da askerî konuda etkili olan İttihatçılar, Selanik başta olmak üzere Balkanlar'daki askerleri toplayarak Hareket Ordusu adını verdikleri ordu ile İstanbul üzerine yürüdüler. Hareket Ordusu'nun kurmay başkanı Mustafa Kemal, komutanı ise Mahmut Şevket Paşa'ydı. Ancak ordu Yeşilköy'e yaklaştığında Mustafa Kemal'in yerine Berlin Askerî Ataşesi Enver Paşa getirildi. Hareket Ordusu, meşrutiyeti korumak adına Avcı Taburları'nın İstanbul'da başlattığı isyanı bastırdı. İttihatçıları da Avcı Taburları'nı da organize eden merkez aslında aynıydı.

Avcı Taburları'nın lideri din sömürüsü yapan Derviş Vahdet, bir bakıma Avcı Taburları'nın ayaklanmasıyla Hareket Ordusu'nun İstanbul'a gelişini meşrulaştırdı. Plan kusursuzdu ve takır takır işlemişti. Tarihlere 31 Mart Ayaklanması olarak geçen bu hadise sonrasında İkinci Meşrutiyet ilan edilmiş, Sultan Abdülhamit tahttan indirilip yerine kardeşi Mehmet Reşat padişah ilan edilmiş ve Sultan Abdülhamit'in Rusya savaşı sonrasında kapattığı, hainlerin kol gezdiği meclis yeniden açılmıştı. İşte şimdi hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

Sultan Hamit sonrasında tüm dünyada savaş sloganları atılmaya başlanmıştı. Bir tarafta, sanayisine ve konvansiyonel silahlarına güvenen Almanya öncülüğünde Avusturya-Macaristan İmparatorluğu ve İtalya; diğer tarafta donanmasına güvenen ve sermaye sahipleri tarafından desteklenen İngiltere öncülüğünde Fransa ve Rusya vardı.

Birinci Dünya Savaşı için her şey hazırdı, sadece bir kıvılcım gerekliydi. İki tarafı da finanse eden merkez aynıydı: Para baronları, silah tüccarları ve petrol teröristleri...

Tüm tarih kitaplarında Birinci Dünya Savaşı'nın 1914 yılında başladığı yazılıdır ama savaş Sultan Abdülhamit Han'ın tahttan indirilmesiyle çoktan başlamıştı. Çünkü Sultan Abdülhamit izlediği siyasetle Balkanlar'ı ayrıştırmayı başarmıştı. İttihat ve Terakki hükûmeti ise Emanuel Karasu'nun da büyük etkisiyle Kiliseler Kanunu çıkarıp Balkanlar'da yaşayan halkların birleşmesine yol açtılar. Balkanlar'da sağlanan birliktelik, aslında Birinci Dünya Savaşı'na da sebep olan Balkan Savaşları'nı başlatmıştı. Şimdi Osmanlı Devleti yeniden savaşa girecek, yorgun düşecek ve borçlanacaktı.

Balkan Savaşları'nın yaktığı ateş dünya üzerinde alev topu hâlini aldığında büyük savaş için bahaneler aranmaya başlanmıştı ve Osmanlı Devleti savaşta taraf olmalıydı. Zaten savaş, Almanya ile ticaret yapmaya başlayan Osmanlı Devleti'ni parçalamak, sahip olduğu zengin petrol kaynaklarını kontrol altına almak için çıkarılmıştı. İttihat ve Terakki yönetimindeki

Osmanlı Devleti, savaşa donanma gücü yüksek olan İngiltere'nin yanında girmek istese de bu istek kabul görmedi. Zor zamanlar kendi şartlarını dayatmıştı ve Osmanlı Devleti Almanya'nın yanında savaşa dâhil oldu. Dünyadaki güç savaşlarının hesabı yine Anadolu ve Orta Doğu'da görülmüş, Osmanlı Devleti birçok cephede galip olmasına karşın Almanya'nın yenilgiyi kabul etmesiyle yenik sayılmıştı. Artık payitaht işgal altındaydı. İngiliz ve Fransız zırhlıları Boğaz'daydı ve namluları Dolmabahçe Sarayı'na çevrilmişti. Galip devletler ile mağlup devletler arasında imzalanan ateşkes antlaşmaları savaşı bitiren antlaşmaların ilkleriydi. Osmanlı Devleti ile imzalanan Mondros Ateşkes Antlaşması, diğer devletler ile yapılan antlaşmalardan daha ağır şartlar içeriyordu. İngiliz İşgal Kuvvetleri, Osmanlı Devleti'nden bu isyanları bastırmasını, aksi hâlde Anadolu'ya asker çıkaracaklarını söyledi. Tarihin dönüm noktalarından birisi burada yaşandı. Vaktiyle Orta Asya'da, Buhara'da, Söğüt'te devlet kurmak için toplanan irade bu sefer merkez olarak Ankara'yı seçti. Anadolu'da çıkan isyanı bastırmak için Mustafa Kemal Paşa seçilmişti. Ancak Mustafa Kemal Anadolu'ya geçmeden önce iki General Anadolu'ya gönderildi: Erzurum'a Kazım Karabekir Paşa, Ankara'ya Ali Fuat Paşa. Anadolu'daki isyanı bastıracak kurmay listesi hazırlandığında işgal kuvvetlerinden Yüzbaşı Bennet bu listenin kabul edilmemesini istedi ama General Harington bu isteğe kulak dahi asmadı. Bennet'e göre Anadolu'ya geçecek kimseler Osmanlı ordusunun en gözde subaylarıydı ve Osmanlı Devleti bir kurmay operasyonu hazırlamıştı. Neticesinde Mustafa Kemal Paşa askerî bir müfettişe nazaran üstün yetkiler verilerek Dokuzuncu Ordu Müfettişi olarak Samsun'a hareket etti.[6]

6 Samsun'a yapılan yolculuk dümeni kırık bir gemiyle kaçarak değil bizzat padişahın izni ile yapılmıştır. İstanbul işgal altındayken bırakın boğazdan bir geminin kaçmasını insanların denizde balık tutması bile yasaklıdır. 30 Nisan 1919 tarihinde Mustafa Kemal Paşa'nın Dokuzuncu Ordu Müfettişliğine atandığı kararı Sadrazam Damat Ferit, Harbiye Nazırı Şakir Paşa ve Sultan Vahdettin imzasıyla kendisine duyurulur. 05 Mayıs 1919 tarihinde ise bu karar resmî gazetede yayımlanır. 19 Mayıs Tarihine kadar ise Mustafa Kemal Paşa kendi yol arkadaşlarını seçer. Seçilen yol arkadaşlarına İngiliz Komutanlar başta Yüzbaşı John Godolphin Bennet (İngiltere adına

Anadolu'da başlayan Kuvayı millîye hareketi görünmeyen bir el tarafından büyütülmüş ve istiklal mücadelesine dönüşmüştü. Erzurum'da kongre toplanılacağı haberi alınınca Mustafa Kemal Paşa hakkında yakalama kararı çıkarılmıştı ve kararı uygulayacak kişi ise Doğu Komutanı Kazım Karabekir Paşa'ydı. İşte burada tarih Türk milleti için yeni bir devleti müjdeledi. Karabekir Paşa Erzurum'da, kendisinden yakalanması istenen Mustafa Kemal Paşa'ya selam durdu ve "Emrinizdeyim Paşam!" diyerek İstiklal Harbi'nde Mustafa Kemal Paşa'nın en büyük yardımcısı oldu. Aslında Karabekir Paşa'nın durduğu selam, Türk milletinin tarih boyu süregelen bağımsızlık mücadelesidir. Burada şunu ifade etmeliyim: Son dönemlerin usta kalemlerinden Selman Kayabaşı, Osmanlı Genelkurmayının Sultan Vahdettin'in de imzasını alarak Kazım Karabekir Paşa'ya gönderdiği bir telgrafın varlığından bahseder ve bu telgrafta atılacak adımlar madde madde sıralanmıştır.[7]

İstanbul'dan çıkış yapacak kişilere vize verme yetkisi var) itiraz etseler de bu istekleri kabul görmez. Mustafa Kemal Paşa'nın yanında görmek istediği 23 subay, 25 er, 6 tane eyerli at ile 19 Mayıs 1919 tarihinde İstanbul'dan Samsun'a hareket ederler. Bu isimler sürekli olarak Genel Kurmay Başkanı Mareşal Fevzi Çakmak ile yapılan görüşmeler neticesinde kesinleştirildi. Samsun'a giden görevli kişiler ise Türkiye'nin kuruluşunda önemli görevler üstlendi. Fevzi Çakmak 21 Nisan 1920 yılında Harbiye Nazırlığı görevinden istifa ederek Anadolu'ya geçip Millî Mücadeleye katıldı. Milli Müdafaa ve Heyeti Müdafaa Reisliği görevini üstlendi. Daha sonra 31 Ağustos 1922 yılında Büyük Taarruzdaki başarısı nedeniyle Mareşal Rütbesi aldı. Bu dipnota inanmayan arkadaşlar varsa o dönemde yayınlanmış olan Samsun Vizelerine çok rahat bir şekilde ulaşabilir. Aşağıdaki linkte İngiliz Yüzbaşı Bennet'in İstanbul'u ziyaretinde Nezih Uzel ile yapmış olduğu görüşmelerin ses kaydı mevcuttur. Murat Bardakçı – Şahbaba, İş Bankası Yayınları, Sf. 526 - 529

7 Selman Kayabaşı'nın katıldığı Hamza Yardımcıoğlu'nun sunduğu Gizli Dosyalar Programında Osmanlı Derin Devletini işlemiş oldukları programda Osmanlı Genel Kurmayının Padişah Vahdettin imzasıyla Kazım Karabekir Paşa'ya gönderildiği iddia edilen telgrafın maddeleri ise şöyledir.

-Mustafa Kemal Paşa Anadolu'ya orduyu denetlemek için gönderilen müfettiştir.

-Anadolu'daki komutanlar ve valiler Mustafa Kemal Paşa'nın emrindedir.

-Birgin tarafımızdan Mustafa Kemal Paşa'nın askeri görevine son verilip tutuklanması istenebilir.

-Bu maddedeki istek Osmanlı tarafından Anadolu'ya gönderilen son emirdir.

* Bu emirden sonraki emirler hükümsüzdür. Ben çok araştırmama hatta bizatihi

Mustafa Kemal Paşa etrafında toplanan kurmay subaylar ve halk, tarihine yeni bir Türk destanı yazarken Osmanlı devlet güneşi ziyasını kaybetmiş, ışığını yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne devretmişti.

Yeni kurulan devletin ilk amacı Misakımillî sınırları olarak bilinen, Mondros Ateşkes Antlaşması imzalandığında kesin olarak işgal edilmemiş olan yerleri korumak, varsa kaybedilen yerleri geri almak şartıyla devleti sanayileşmiş Avrupa Devletleri seviyesine çıkarmaktır. Nitekim eğitimde, orduda, tarımda, sanayide ve sosyal alanlarda devrim niteliğindeki yeniliklerle 1923-1938 yılları arasında Türkiye Cumhuriyeti hızla gelişen bir devlet kimliğine bürünmüştü. Mustafa Kemal'in en büyük özelliklerinden biri, mecbur kalınmadığı sürece savaş karşıtı olmasıdır. Yeni devleti yönettiği on beş yıllık süreç içinde meydana gelen birçok olayı sükûnetle çözmesi, ikincisi yaklaşan dünya savaşını daha önceden sezip bölgesel paktlar yapması bunun en büyük örneğidir.

Türkiye için başka bir dönüm noktası 1926 yılında Musul ve Kerkük'ün kaybedilmesidir. İttihat ve Terakki başa geldiğinde Sultan Abdülhamit Han'ın mal varlıklarına el konulmuştu. Sultan Hamit, Osmanlı toprağında petrol haritası çizdirerek petrol çıkan yerleri kendi şahsi mülküne almıştı. İşgal hâlinde olsa bile petrol arazileri sultanın şahsi mülkü olduğundan bu topraklara kimse giremeyecekti. Ama İttihat ve Terakki hükûmetinin almış olduğu bu karar tüm planı değiştirdi. Musul petrol imtiyazı İngiltere-Fransa-Hollanda ortaklığındaki Turkish Petroleum Company' e devredildi. Bu ortaklığın sadece adı Türk'tü. Perde arkasında yine Rothschildler vardı. Lozan'da sonuçlanamayan Musul sorunu İngilizler ile ikili gö-

kendisinden istememe rağmen bu telgrafa ulaşamadım. Eğer bu telgraf gerçekse şu kadarını söylemek isterim bu vakte kadar bize öğretilen tarih yok hükmünde olacaktır ve o dönemin tarihinin yeniden yazılmasını gerektirir. Çünkü bu telgrafla beraber Osmanlı Devleti kendisini lav etmiştir. Böyle bir şey mümkün mü? Devlet-i Ebed Müddet inancıyla yıkılan ve kurulan Türk Devletlerine baktığımızda pek tabi mümkün. Gizli Dosyalar Programının internet linki; https://www.youtube.com/watch?v=pKoP1q8i4Oo

rüşmeler yapılarak çözüme götürülecekti; Musul, Türkiye'ye mi yoksa Irak'a mı bağlanacaktı? 1924 yılında başlayan ikili görüşmelerde Fethi Okyar bölgede referandum yapılmasını istedi. Ancak garantör devlet olan İngiltere bölge halkının cahilliğini bahane göstererek bu isteği reddetti. Millî Cemiyetler Komisyonu, Musul'un İngiliz mandası olan Irak'a bağlanmasının doğru olacağı hakkında bir rapor hazırladı. Türkiye bu raporu boykot etse bile karar onaylandı.

"Millet savaştan bıkmış durumda, Musul için yeniden mi savaşalım?" beyanatı veren İsmet İnönü, İngilizlerin elini kuvvetlendirmişti. İngiltere Türkiye'ye Musul üzerinden çekilmesi için petrol tazminatı vermeyi teklif etti. Bu teklife ilk etapta sert tepki veren Mustafa Kemal, doğuda çıkan Şeyh Sait[8] İsyanı sonrasında İngiltere'nin Musul'u işgal etmesiyle bu teklifi kabul etmek zorunda kaldı. Musul için alınan tazminat yeni devletin kuruluş sermayesi oldu.

Sanayisi güçlenen, konvansiyonel silahlar üreten, donanması genişleyen Almanya durdurulmalıydı. Almanya'nın başında Birinci Dünya Savaşı'na onbaşı rütbesiyle katılan kukla diktatör Hitler vardı. 1929 yılında Amerika'da çıkartılan kriz, Almanya için fırsattı. Zaten Almanya Birinci Dünya Savaşı'nı "bitmemiş savaş" olarak adlandırmıştı ve Avrupa devletleri birbirleriyle savaş yapmak için adeta diş biliyorlardı. Ne var ki Hitler savaşmak için yakınlarını ve halkını ikna edemiyordu. 5 Mart 1933 yılında Almanya'da yapılacak genel seçimlerde tek başına iktidara gelmek için her fırsatı değerlendiren Hitler ve kurmaylarının planıyla 27 Şubat 1933 tarihinde Alman par-

8 Bölge halkının teveccühünü kazanan ve Mustafa Kemal'in yapmış olduğu yenilikleri İslam İnancına aykırı bulan Şeyh Sait İngilizler için aranan adamdı. Kendisine İngiltere tarafından vaat edilen Bağımsız Kürdistan hayaline kapılıp isyan etti. Ancak istediğini bulamadı. Onu isyana teşvik eden İn giltere yolda at değiştirerek uzlaşma yoluna gitti. Şeyh Sait ise İstiklâl Mahkemelerinde yargılanıp idam edildi. Birçok kesim tarafından Şeyh Sait, Bediüzzaman Sait Nursi ile karıştırılsa da ikisi farklı kişilerdir. Birisi İngiltere'nin oyununa gelip isyan etmiş, diğeri talebeleriyle beraber Rus işgaline karşı savaşmıştır. Ancak dikkat çekmek istediğim bir diğer nokta ise Bebek Katili, Terörist Başı Öcalan'ın mahkeme salonunda "Ben Şeyh Sait'in devamıyım "demesidir.

lamentosu yakıldı. Dünya tarihine Reichstag Yangını olarak geçen bu hadise, Hitler'e sadece iktidarı değil sonsuz bir gücü de verdi. Yangın sonrasında yavuz hırsız, ev sahibini bastırmıştı. Kurmaylarıyla beraber olay yerine gelen Hitler yangının faillerini hemen ilan etti. Uluslararası komünizm kokteyl, bir yapılanmayla Almanya'nın varlığını ve birliğini tehdit etmişti. Olayın meydana geldiği yer ise Hitler taraftarlarınca miting alanına dönüştürülmüştü. Hitler bir açıklama yaptı:

"Artık acıma yok. Kim yolumuza çıkarsa kafasını keseceğiz. Alman halkı artık merhamet duymaya tahammül göstermez. Her komünist eylemci nerede görülürse vurulacak. Komünist milletvekilleri daha bu gece asılmalı. Bu ülkede komünizmle ilgili ne varsa dümdüz edilecektir. Reichstag Yangını içinde olan sosyal demokratlara da artık acıma yok."

Hitlerin yardımcılarından Göring de bir çift laf etti:

"Bu olay komünist isyanının başlamasıdır, devam edecekler. Bir dakika bile gecikemeyiz."

Göring doğru söylüyordu. Bir gün bile beklemediler ve sabah cumhurbaşkanı adına Alman halkının ve devletinin korunmasına yönelik Reichstag Yangını Kararnamesi çıkarıldı.[9]

Bu kararnameyle birlikte, yürürlükteki Weimer Anayasası kaldırıldı, Almanya pratikte demokrasinin ve insan haklarının bütün kurallarını askıya almış oldu. Polise, sebep göstermeksizin gözaltına alma ve yargıya da sanığı hukuki yardımdan muaf tutma hakkı verildi. Reichstag Yangını faşizme geçişin en önemli adımı oldu. Toplama kamplarının ilk nüveleri burada atıldı çünkü kısa sürede yüz bin Alman Komünist Partisi üyesi ve sosyal demokrat tutuklandı.

Sermaye sahiplerinin mali danışmanı Morgan ailesi Almanya'da meydana gelen olayları fırsata dönüştürebileceklerini, tüm Dünya'nın katılacağı savaşın kazananının Amerika olabileceğini söylediğinde Rothschild ve Rockofeller aileleri ha-

9 Die Verordnung des Reichspräsidenten zum Schutz von Volk und Staat –Reichstags brand verordnung.

rekete geçmişlerdi. İsrail Devleti'nin kurulması için çaba sarf eden bu Yahudi aileler Hitler'in Yahudileri katletmesini hem finanse edecekler hem de ellerinde kahvelerini yudumlarken paralarını sayacaklardı. Tuhaf, değil mi? Bir taraftan tüm mal varlığınızı Büyük İsrail'i kurmak için harcayacaksınız, diğer taraftan Yahudileri katleden Hitler'i finanse edeceksiniz.

Almanya'da Krupp, Amerika'da Baruch aileleri; bunlar dönemin en büyük silah üreticisi ve tüccarlarıydı. İki ailenin de Rothschild ve Rockofeller ailesiyle derin bağlantıları söz konusuydu ve iki aileyi kontrol eden aile DuPont ailesiydi.

Alfred Krupp, ilk finans desteğini ünlü banker Abraham Oppenheimer'den alarak Siemens'in kurucusu ünlü Siyonist Kral Wilhelm Siemens ile silah çekirdeği üretimi yapmaya başladı. Birinci Dünya Savaşı'nda Rusya'ya, İngiltere'ye, Avusturya, İspanya, Hollanda ve Almanya'ya silah satarak parasına para kattığında, İkinci Dünya Savaşı için hazırlık yapmaya başlamıştı.

Baruch ailesi ise Amerika'da silah pazarını eline almış, ABD Millî Savunma Konseyi danışmanlığı yaparak dünyanın diğer kutbundaki silah hareketlerini kontrol altına almıştı. Baruch ailesinin en önemli özelliği ise İkinci Dünya Savaşı'nı bitiren atom bombasının yapımından atılmasına kadar olan süreci Rothschild, Rockofeller, DuPont ve Oppenheimer aileleri adına kontrol altında tutmasıdır. Bu aileler bir taraftan savaşı kazanmak için atom bombası hazırlarken diğer taraftan Hitler öncülüğündeki Almanya'yı borç vererek finanse etmeye devam ettiler.[10]

10 Hitler Almanyasını finanse eden bankalar ve kurucuları. Deutsche Bank – George von Simens, Oskar Wasserman, Dresdener Bank – Herbert Gutmann Darmstaetter Bank – Abraham Oppenheim, Warburg Bank – Warburg Ailesi Bleichroeder Bank – Samuel Bleinrohheder, Oppenhemir Bank – Oppenhemir Ailesi Speyer Bank – Speyer Ailesi, Berg und Mettalbank – Wilhelm Merton, Commerunz Privat Bank – Curt Sobenheim National Bank Für Deuschland – Eugen Gurman, Bhg Berliner – Carl Fusterberg, Arnold Bank – Arnold Ailesi M.A. Rotschild ve Söhne

Japonya'ya atılan iki adet atom bombası gösterdi ki sadece sanayi değil moleküler biyoloji ve kimya endüstrisi de önemli bir konuma gelmişti. Herkes Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan bombaları konuşurken Tokyo Soykırımı'nı kimseler dile getirmedi. İkinci Dünya Savaşı'nın mali olarak ve gelecek anlamında bir kazananı varsa bu kazanan, DuPont ailesidir. Bu aile savaşlarda kullanılan kimyasal silahları bulan, kullanan ve geliştiren ailedir. İkinci Dünya Savaşı'nda Amerikan ordusu bir şey keşfetti. Havadan atılan bombalar rüzgâra kapıldığı için hedefi tutturamıyorlardı. Kimya devi DuPont ailesi duruma el atınca bombalar içerisinde jel kullanılmaya başlandı. Bombanın infilak etmesiyle yayılan jel, insanların vücuduna yapışıyor ve onları eriterek öldürüyordu. Aynı jel, Japonya'daki ahşaptan yapılan evlere yapışıyor ve onları yakıyordu. Bu vahşi ve acımasız bombanın adı napalm bombasıdır. Daha sonra bu bomba geliştirilerek Afganistan, Irak, Filistin ve Suriye'de fosfor bombası adıyla kullanıldı.

İkinci Dünya Savaşı'nı kaybeden ve bu ailelere borçlanan birçok Avrupalı devletin yeniden ayağa kalkması sağlanmalıydı. Bu nedenle ABD Dış İşleri Bakanı George Marshall 5 Haziran 1947 yılında Harvard Üniversitesinde Avrupa'ya yapılacak yardımı açıkladı.

Almanya'nın ayağa kalkması içinse yeni bir plan geliştirildi; bu ancak sanayi ve moleküler biyolojiyle mümkündü. Adres belliydi: DuPont ailesi.

Bayer, IG Farben ve Agfa şirketleri bunun için hazırlardı. Bu şirketlerin ortak özellikleri ise sahibinin silah tüccarı Krupp'un olmasıydı. Artık savaşlardan ziyade ilaç sektörüyle insanların hastalıkları tespit edilecek, hastalar üzerinde yapılan ilaçlar denenecek, gerekirse geri bıraktırılmış ülkelerde ilaç fabrikaları kurularak insanların hastalıkları ücretsiz tedavi edilecekti. Bu sebeple Afrika bölgesine ilaç fabrikaları ve ilaç depoları kurulmaya başlandı. Amaç tedavi etmek değil, sağlam insanları kısırlaştırmak, sağlıklı insanlar üzerinde geliştirilen ilaçları kullanarak gelişimleri incelemek ve yeni hasta-

lıklar üretmekti. Ne tesadüftür ki bu gelişmeler Amerika'nın geri bıraktırılan ülkelere Marshall Yardımı yapmasının hemen ardından gerçekleşiyordu. Marshall Yardımı ile tüm dünyaya çocuk felci hastalığı yayılırken nüfusta gerilemeler meydana geldi. İnsanlar planlı bir şekilde kısırlaştırılıyordu.

Marshall Yardımlarından Türkiye de nasibini almıştı. Amerika ile ilk anlaşma 4 Temmuz 1948 tarihinde imzalandı. Bu dönemde İsmet İnönü cumhurbaşkanı, Hasan Saka ise başbakandı. 1948- 1951 yılları arasında Amerika'dan 62,376 milyon dolar hibe, 72 milyon dolar kredi alınmıştı. Borçların ödenmesine ise 1952 yılında başlanacaktı.

Yardımlar Adnan Menderes hükûmeti döneminde de devam etti, çünkü önceki anlaşmalar Menderes hükûmetini bu yardımları almaya mecbur bırakmıştı. Marshall Yardımı yapılan ülkelerle tarım üzerine de anlaşmalar yapılıyordu. Amerika yardım ettiği ülkelerin üreteceği mahsullere karar vermekle kalmıyor, o bölgedeki tarım mahsullerinin tohumlarını da alıp kendi ülkesine götürüyordu. Tarihler 12 Kasım 1956 yılını gösterdiğinde Türkiye, Amerika ile ilk tarım anlaşmasını yaptı.[11]

11 11 Haziran 1959, 10228 nolu Resmî Gazete de yayınlanan anlaşma şartları şu şekildedir.

Türkiye'ye satılan ABD tarım ürünleri, ABD'nin aynı mallarının alıcısı olan pazarlara ve ABD'nin düşman tanıdığı ülkelere satılmayacak ve yalnız Türkiye'nin iç tüketimi için kullanılacaktı.

Türkiye'de satılan malların dünya mahsul piyasa fiyatları üzerinde tesir yapmaması için dünya piyasası üzerinden fiyatı tespit edilecekti.

Türkiye'nin yetiştirdiği ve anlaşmada adı geçen veya benzeri mahsullerin Türkiye'den yapılacak ihracatı ABD tarafından kontrol edilecekti.

ABD tarım ürünleri Türk Lirası ile satın alınacaktı. Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası'na yatırılacak olan Türk Liraları ABD hükümeti tarafından kullanılacaktı.

Türkiye ve ABD, ABD tarım ürünlerinin Türkiye'deki piyasa taleplerini artırmak ve geliştirmek için devamlı gayret sarf edecekti.

Ayrıca Türkiye, 12 Kasım 1956 tarihli bu anlaşmaya ek olarak 25 Ocak 1957 tarihli başka bir "tarım anlaşmasıyla" ABD'den şu tarım ürünlerini satın alacaktı: Buğday, arpa, mısır, Konserve sığır eti, peynir, süt tozu, pamuk tohumu, soya fasulyesi yağı... bu ürünler Türkiye'ye taşıma ücretiyle birlikte 19.40 milyon dolara verilecekti. soya fasulyesi yağı... bu ürünler Türkiye'ye taşıma ücretiyle birlikte 19.40 milyon dolara verilecekti.

Bu anlaşmaya göre Amerika dondurulmuş et, soya gıdaları, mısırlar başta olmak üzere kendi kullanmadığı ne varsa Türkiye'ye bir kısmını hibe ediyor, bir kısmını faizle veriyordu. Bu anlaşma sonrasında Türkiye, Amerika'ya 46,3 milyon dolar para ödemek zorunda kaldı. Bu anlaşmalar bitmemiş, devamı gelmişti. 25 Ocak 1957 yılında iç piyasada sadece ABD ürünleri satılacak, devletten destek almak isteyen üreticiler ise ABD'den gelen ürünlerin tohumlarını kullanacaktı.

Adnan Menderes, yaptığı hatanın farkına vardığında ise her şey için çok geç kalmıştı. İnönü zamanında başlayıp büyüyen Türkiye-Amerika ilişkileri Menderes zamanında nirvanaya ulaşmıştı. Adnan Menderes hatasından dönmek için sanayi atılımları yapmak istedi. Bunun için Amerika'dan kredi istediğinde "ret" cevabı aldı. Aynı amaçla Rusya'nın kapısını çaldığında ise darbe yapılıp idama mahkûm edildi.

24 Şubat 1963 yılında Türk tarımını tamamen bitiren yeni bir ikili anlaşmaya imzalar atıldı. Bu anlaşmaya göre Türkiye 161 Milyon dolar kredi alırken zeytinyağı üretimine kota getirildi. Şayet Türkiye kotayı aşarsa ceza olarak ABD'den zeytinyağı ihraç edecekti. Bununla beraber Türkiye üretmiş olduğu tarımsal ürünleri ihraç edemeyecek, bu ürünleri en dip fiyattan Amerika alacaktı. Buna karşılık olarak Türkiye zeytinyağı kullanmak yerine ABD'den mısır özü yağı, mısır şurubu ve margarin ithal edecekti.

Mustafa Kemal'in vefatından sonra Türkiye ile Amerika arasında sadece tarım alanında 26 adet ikili anlaşma imzalanarak Türk tarımı ve çiftçisi bitirilmişti. Tüm bunları şirin göstermek için yazılı basın ve Türkiye'de yaygınlaşmaya başlayan radyo ve televizyonlar kullanılmalıydı. Tüm bu yazdıklarımızın müsebbibi olan aileler medya sektörüne de el attılar. Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumuna (TRT) dost ülke ABD taş plaklar hediye ederken altyapının da yenilenmesinin gerektiğini söyledi. Türkiye bu dostane teklife hayır diyecek durumda değildi. Teklifin de bir oluru vardı, altyapı düzenlenmesi

karşılığında reklam furyasında ABD'nin ürünleri tanıtılacak, Marshall Yardımı övülecekti. Bu dönemde bir türkü patladı. Türküyü dinleyenler ne zeytinyağlı yediler ne de basma fistan giydiler.[12]

Zaman geçiyor, Türkiye borçlarını ödemeye başlıyordu. 1960 yılında yapılan askerî darbe sonrasında Türkiye'de komünizmle mücadele dernekleri birer ikişer açılmaya başladığında CIA görevlileri aradıkları madeni Erzurum Komünizmle Mücadele Derneğinde buldu: Fetullah Gülen. 25 yaşındaki vaizin ünü artıyordu, medyayı elinde tutanlar bir güzel parlatıyordu genç vaizi. 16 Şubat 1969 tarihindeki 6. Filo'nun gelişini protesto eden eylem, iki kişinin ölümüyle ve iki yüzden fazla insanın yaralanmasıyla tarihte Kanlı Pazar adıyla yerini tutmuş ve 12 Mart 1971 Muhtırasına giden yolu açmıştı. Bu tarihten sonra da ülkede anarşi ve terör hızla artmaya başlamıştı. Tartışmalar kavgaya, kavgalar ise çok rahat bir şekilde sokak çatışmalarına dönmüştü. Genç beyinler birer ikişer ölüyor, öldürülüyorlardı. Bir de bu dönemde topluma yön veren kişilerin suikast sonucunda öldürülmesi, olayları iyice hızlandırmıştı. İç savaşa girilen dönemde halk artık askeri göreve davet ediyordu. Kanlı 1 Mayıs, Maraş, Sivas, Çorum olayları, Abdi İpekçi'nin öldürülmesi, üniversitelerde yaşanan kavgalar, kahvelerin taranması gibi olaylar yaşanırken Kenan Evren bekledi. 27 Mayıs 1980 tarihinde Cumhuriyet tarihinin en başarılı, dürüst ve yolsuzluklarla mücadele eden Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak Eskişehir' de Dev-Sol Militanlarının açmış olduğu çapraz ateş sonucunda eşinin gözleri önünde öldürüldü. Gün Sazak, Abdi İpekçi ve Uğur Mumcu gibi sol görüşün uç isimleri tarafından da destek almıştı. Kendisi de yıllar sonrasında bombalı saldırı sonucu öldürülecek olan Uğur Mumcu Cumhuriyet Gazete-

12 Bursa yöresine ait olan türkü tamamen Marshall Yardımlarının merkezinde Türk Milletinin beslenmesini ve giyimini hedef almıştı. Türkü notasının hoş nidası altında Türk insanına zeytin yağı, Cumhuriyetin ilk fabrikalarından olan Sümerbank'ın ürettiği basma ve fistanlar kötülendi. Dahası Türk kadını için ABD'li erkekler rol model olarak gösterildi. Dilerseniz şarkının sözlerini hatırlayalım. Zeytinyağlı yiyemem aman, basmada fistan giyemem aman, Senin gibi cahile, Ben efendim diyemem aman.

si köşesinde Gün Sazak'ın mafya, kaçakçılar ve rüşvetçilerle olan mücadelesini övgüyle anlatmış, Gün Sazak için başarılı, dürüst, vatansever ve namuslu sözlerine yer vermişti. Gün Sazak'ın öldürülmesiyle darbenin ayak sesleri iyice duyulur olmuştu. Ve nihayetinde 12 Eylül 1980 tarihinde asker yönetime el koydu. Daha sonra ise darbenin bir numarası Kenan Evren "Darbe için şartların olgunlaşmasını bekledik." açıklamalarıyla yargılandı. Bu darbeden sonra CIA Türkiye Şefi Paul Heinze, Başkan Jimmy Carter'a darbeyi "Bizim çocuklar başardılar." diye haber verdiğinde hiç kimse Fetullah Gülen'in Kenan Evren için söylediği "Kenan Paşa cennetliktir." sözünü sorgulamamıştı.

Bu dönemde Türk diplomatları ASALA Terör Örgütü tarafından öldürülürken Evren yönetimi, Kanada Askerî Ataşesi Atilla Altıkat'ın öldürülmesinden sonra tüm cinayetlere karşılık verilmesi için düğmeye basmıştı. Millî İstihbarat Teşkilâtı müsteşar yardımcılığı yapmış, bir sonraki adımda müsteşar olmak isteyen Hiram Abas, o dönemde resmî hizmette olmamasına rağmen birçok suçtan aranan Abdullah Çatlı ile Viyana'da görüşüp bu görevi yapıp yapmayacağını, bu görev için sınırsız para ve mühimmat desteği sağlanacağını söylediğinde Çatlı, hiçbir maddi yardım istemediğini, cezaevindeki işkencelerin durdurulmasının yeterli olacağını söyledi. Bu görüşmelerde ASALA operasyonlarının beyni olan, Çatlı ve ailesine yurt içi ve yurt dışında yardımcı olan Mete Günyol da vardı. ASALA terörünün katlettiği her bir Türk diplomatı için ASALA örgütünün merkezi ve finans kaynağı olan Paris'te bombalar patlatıldı. Ermeni ASALA örgütünden sonra, CIA çoğunluğu Kürtlerden oluşan bir oluşumla ülkeyi derinden sarstı: PKK...

Tam adıyla Kürdistan İşçi Partisi olan PKK'nın perde arkasına saklanmış gerçek amacı ise Afganistan'dan gelen uyuşturucu maddelerin güvenliğini sağlamaktı. Ne var ki Türkiye'nin, sınırında gerçekleşen olaylara müdahale etmesi CIA' in canını

sıkmıştı. 1984 yılında Siirt Eruh'ta bir gece baskınıyla serüven başlamış, finansörlerin desteğiyle ülkenin her köşesinde terör faaliyetleri artmaya başlamıştı. Terör faaliyetlerinin artması beraberinde silah, uyuşturucu, organ, kadın ticaretini de artırmıştı. Yurt dışı operasyonlarında büyük başarılara imza atıp ASALA'yı çökerten Çatlı ve ekibiyle yeniden bağlantı kurulması gündemdeydi. Ne var ki Çatlı İNTERPOL tarafından kırmızı bültenle aranıyordu. Ona ulaşacak kişi yine Hiram Abas' tı ancak 26 Eylül 1990 yılında Türkiye'yi yasa boğan bir suikastta çapraz ateş sonucu öldürüldü. Hiram Abas, MİT'in asker kökenli kimselerden soyutlanıp tamamen sivil kişilerce yöneltilmesi tezini ortaya koyuyor ve bunun için Cumhurbaşkanı Özal ile görüşmeler yapıyordu. Tüm bu gelişmeler öncesinde Bayrampaşa Cezaevi'nde bulunan DHKPC örgüt lideri Dursun Karataş ve Bedri Yağan kaçırılmıştı. 1968 yılı sonrası Hiram Abas Dev-Genç ve fraksiyonları üzerine çalışmalar yapmış, büyük ölçüde örgütü çökertmişti. Dursun Karataş'ın kaçırılmasından bir süre sonra İbrahim Erdoğan, Şener Yıldırım, Sinan Kukul gibi örgütün lider kadrosu da cezaevinden kaçırılmıştı. Bu tarihten sonra ise Türkiye'de birbirini izleyen cinayetler işlenmeye başlandı. Dursun Karataş, ifadelerinde, kendilerine verilen ve içlerinde siyasetçi, asker, iş adamı olan bir ölüm listesinden bahsetmişti.

1993 yılına gelindiğinde ise cumhuriyet tarihinin en karanlık ve en kanlı yıllarından birisi yaşanmıştı. Mayıs 1992 yılında Adnan Kahveci, Türkiye'nin gelişmesindeki en büyük engel hâline gelen PKK terörü üzerine bir rapor hazırlamıştı. Konuyu tüm ana hatlarıyla inceleyen ve köşe yazılarında yabancı gizli servislerin PKK'yı desteklediklerini, silah ve maddi destek yaptıklarını yazmış, Türk devletinden de yardım eden siyasilerin, iş adamlarının, istihbarat servislerinin varlığından hatta Abdullah Öcalan'ın MİT ile bağlantısından söz etmişti. Bunlara ek olarak Jandarma Genel Komutanlığında Orgeneral Eşref Bitlis Paşa vardı ve Eşref Bitlis ağustos ayında Ge-

nelkurmay başkanı olacaktı. Tüm bunlar yaşanırken ülkenin bir numaralı koltuğunda sivil bir cumhurbaşkanı oturuyordu. 24 Ocak 1993 günü Türkiye, Ankara'da patlayan bomba ile sarsıldı. Kısa bir süre önce Cumhurbaşkanı Özal'dan terör konusu üzerine özel bir görüşme talep eden Gazeteci Uğur Mumcu'nun aracına düzenekle yerleştirilen bomba patlatılmış ve Mumcu olay yerinde can vermişti. Ülke olayın şokunu atlatamamışken 5 Şubat 1993 tarihinde Adnan Kahveci'nin aracı Gerede yakınlarında garip bir şekilde ters yöne girerek kaza yapmış ve Kahveci can vermişti. 17 Şubat 1993 tarihinde ise genelkurmay başkanı olması beklenen, PKK'lı teröristlerin korkulu rüyası olan Eşref Bitlis Paşa'nın uçağı Ankara Güvercinlik'ten havalandıktan kısa bir süre sonra yine Ankara Yenimahalle PTT İşlem Merkezinin bahçesine düştü. Bu üç kişi de PKK sorununun çözülmesi için yoğun mesai harcıyordu. Özellikle Eşref Bitlis, bölgedeki terörün bitirilmesi için Suriye, Irak ve İran ile görüşmeler yapmış, uçağının düşürüldüğü günün öncesinde "PKK'yı bitirmeye gidiyorum." demişti. İlginç bir anekdot; Bitlis Paşa, uçağının düşürülmesinden tam bir yıl önce Kuzey Irak bölgesine yaptığı ziyaretten Türkiye'ye dönerken helikopteri Amerikan askerî uçakları tarafından taciz edilmişti. Bitlis Paşa, ülkeye döndüğünde ise "NATO üssünden kalkan Amerikan helikopterleri terör örgütüne çuvallarla para dağıtıyor." açıklaması yapmıştı. Hiçbir yerde duymadığın bir anekdot daha paylaşayım seninle. Eşref Bitlis Paşa ve ekibi 12 Eylül öncesinde Bulgaristan üzerinden Türkiye'ye sokulmak istenen 8200 adet silah ve mühimmatı ele geçirmişti.

Özal'ın başkanlığında PKK sorunuyla uğraşan üç kişinin bir ay içerisinde hunharca öldürülmesi Çankaya Köşkü'nde oturan Cumhurbaşkanı Özal'ı rahatsız etmişti. Biraz olsun geriye çekilmiş ama yine duramayıp Türki Cumhuriyetlere geziler düzenlemiş, gittiği her yerde Turan Ordusu'ndan bahsedip Türki Cumhuriyetlerle mutlak suretle ticaret yapılmasını, Türkiye için gerekli olan petrolün Türkmenistan'dan, doğal-

gazın ise Azerbaycan'dan alınması gerektiğini vurgulamıştı. Ayrıca Türki Cumhuriyetler ve Gürcistan ile gümrük, seyahat, turizm ve vize kolaylıkları alanlarında anlaşmalar yapmıştı. Türki Cumhuriyetlerden sonraki gezisini ise Çin'e yapacaktı. Ne var ki ülkeye döndüğünde sabah sporunu yaparken 17 Nisan 1993 günü kalp krizi geçirmişti. Aynı gün checkup için GATA'ya gidecekti. Olayı eşi Semra Özal fark ettiğinde ambulans çağrılmıştı ama gelen bir tane sağlık personeli bile yoktu. Yarım saat sonra gelen ambulansa GATA'ya gidileceği söylense de en yakın hastaneye gitmek en mantıklı tercihti. Hacettepe Hastanesi acil servise girildiğinde her şey çok geçti. Özal'ın kalbi durmuştu. Acil serviste yapılan müdahale yeterli olmamıştı, yoğun bakım ünitesindeki müdahaleler de etkili olmayınca Özal emanetini teslim etmişti. Ailenin otopsi isteğine GATA' dan gelen Doktor Mustafa Sarsılmaz tarafından izin verilmedi. Ne bir tek saç teli alınmıştı otopsi için ne de bir damla kan. Özal'ın vefatıyla başlayan karanlık sürece, dağıtım iznine giden 33 erin Elâzığ-Bingöl kara yolunda pusuya düşürülmesi, Sivas Madımak olayları, Başbağlar Katliamı eklendiğinde 28 Şubat'a giden karanlık dehliz açılmıştı. 1993 yılında meydana gelen olaylar bunlarla sınırlı kalmadı. Eşref Paşa'nın ölümünden sonra, yakın çalışma arkadaşı Tuğgeneral Bahtiyar Aydın operasyon bölgesine giderken Lice Karakolunda keskin nişancı tüfeğiyle başından vurularak şehit edildi. Bahtiyar Aydın, Eşref Paşa'nın uçağının düşürülmesiyle yakından ilgilenirken bir yandan da uyuşturucu kaçakçılığıyla uğraşıyordu. Bölgede kaçakçılara göz açtırmıyordu. İşin garip tarafı Bahtiyar Paşa'yı vuran silah o dönemde PKK'nın elinde yoktu. 4 Kasım 1993 sabahı Türkiye faili meçhul bir cinayet haberiyle uyandı. Jitem'in kurucularından ve Eşref Bitlis'in "Deli Çocuk" diye sevdiği Binbaşı Ahmet Cem Ersever'in cesedi Elmadağ'da bir kireç fabrikasında elleri ve ayakları bağlı bir şekilde bulunmuştu. Ersever'i ölüme götüren sebep ise Doğu

ve Güneydoğu'da yaşananları anlatması, ordu içinde NATO ve Gladio adına çalışan kimseleri deşifre edecek olmasıydı.[13]

9 Ocak 1996 tarihinde Sabancı Center'da yaşanan ve Özdemir Sabancı'nın ölümüyle sonuçlanan suikast Türkiye'yi derinden etkilemişti. Cinayetin işlenmesinden 18 gün sonra fail Mustafa Duyar, İstanbul DGM Savcısı İrfan Özliyen'e verdiği ifadesinde asıl hedefin Sakıp Sabancı olduğunu ancak kendisinin yurt dışında olması sebebiyle Özdemir Sabancı'nın öldürüldüğünü söyledi. Bu cinayete giden yolda birkaç tane büyük köşe taşı vardı. Bunlardan ilki Sakıp Sabancı'nın hazırlatmış olduğu "Güneydoğu Raporu" ydu. Bu rapor vaktiyle yukarıda isimlerini saydığımız kişilerin şehit edilmeleriyle sonlanmıştı, Sabancılar da affedilemezlerdi. İkincisi ise Sabancı grubunun Japon araba devi Toyota ile yapmış olduğu ortaklıktı. Bu ortaklık ise yabancı ortaklığı olan başta Koç ailesi ve otomotiv sanayisinde boy gösteren diğer Türk şirketlerini rahatsız etmişti. O dönemde Toyota-Sabancı ortaklığı hayata geçmiş olsaydı bugün belki de Türkiye çok geç kalınmış yerli arabayı çoktan üretmiş olacaktı. Sabancı ailesi, yerli silah ve savunma sanayi sistemlerine de ilgiliydi. Bu alandaki rakip, Amerika ve İsrail ile anlaşmalı olarak silah ticareti yapan Özer Çiller'di.

Özer Çiller, Sakıp Sabancı'ya ortaklık teklifi götürmüştü. Bu teklife göre silahların üretimi Türkiye'de yapılacak ancak ABD ve İsrail patentli silahlar üretilecekti. Özer Çiller, Türkiye'nin ilk kadın başbakanı Tansu Çiller'in eşiydi. Sabancı ailesi yapacakları millî projelerden dolayı kurtlar sofrasına düşmüştü. Bu cinayetin bir diğer enteresan tarafı ise silahları Sabancı Center'a sokan ve cinayeti işleyen katillere "Annem evde!" mesajıyla haber yollayan Fahriye Erdal'ın, Susurluk kazasında ölen eski Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ'ın referansıyla işe başlamış olmasıydı.

13 Ahmet Cem Ersever, Soner Yalçın'a birçok itiraflarda bulunuyor okumak öğrenmek isteyen Soner Yalçın'ın "Binbaşı Ersever'in İtirafları" kitabını okuyabilir. Ayrıca PKK'nın iç yüzünü öğrenmek isteyen varsa, Cem Ersever'in kendi yazmış olduğu "Üçgendeki Tezgâh" isimli kitabını da okuyabilir.

Tarihler 1996 yılı 3 Kasım'ını gösterdiğinde Susurluk'ta meydana gelen kaza artık dönülmeyecek bir sürecin kapısını sonuna kadar açmıştı. İNTERPOL tarafından aranan Abdullah Çatlı, İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Hüseyin Kocadağ, Şanlıurfa Milletvekili Sedat Edip Bucak ve Gonca Us'un içinde bulunduğu araç bir kamyona çarptığında her şey ortaya saçılmıştı. Kazayı araştıran komisyonda tanınmış birçok kişinin ismi geçiyordu ama bir kişi vardı ki herkesten daha önemliydi: Fetullah Gülen. CIA' in baskısıyla Mecliste kurulan kaza komisyonuna ifadeye bile çağrılmayan Gülen, bu zamanlarda hükûmet kim olursa olsun sürekli yanı başında olup güçleniyordu. Cumhuriyet tarihinin kara lekelerinden biri olan 28 Şubat sürecinde darbecilere yazmış olduğu sadakat mektubu sayesinde o dönemde birçok dinî lider hapis cezası alırken, birçok cemaat ve tarikat yara alırken Gülen cemaatinin faaliyetleri sorgulanmıyordu. Cemaatin hız verdiği okulların açılmasına devlet ricalinden kimseler katılıyorlar, yapılan faaliyetler de devlet bütçesinden karşılanıyordu.

1999 yılına gelindiğinde PKK lideri Öcalan 14 Şubat günü Kenya'nın başkenti Nairobi'den Hollanda'ya gideceği uçağa bindiğinde Türkiye'den giden 7 kişilik özel ekip tarafından yakalandı ve 6,5 saat süren yolculuğu sonrasında İmralı'ya kapatıldı. Öcalan'ın yakalanması, yargılanması sürecinde PKK'nın çok büyük eylemler yapacağı söylemleri örgütün ipini elinde tutan CIA tarafından engellendi. Öcalan süreci yakalanmaktan daha ziyade, CIA tarafından kullanılan ve misyonunu tamamlayan bir hainin teslim edilmesiydi. Bu teslimin de belli şartları vardı. Öcalan idam edilmeyecek, demokratik ve adil bir mahkemece dava edilecekti. Öyle de oldu. Önce Avrupa Birliği uyum yasalarınca idam kaldırıldı, sonra Öcalan yargılanıp idama mahkûm edildi. Ancak idam cezası kaldırıldığı için ceza müebbet hapse çevrildi. ABD için Öcalan dosyası kapatılmıştı.

Ülkedeki herkesin Öcalan ve PKK olayına odaklanması sırasında 21 Mart 1999 tarihinde THY'ye ait uçakla Business

Class 1-A koltuğunda Amerika'ya giden Fetullah Gülen'i kimse fark etmedi. Kaçan balık büyük olacaktı tabii ki! Yıllar önce Erzurum Komünizmle Mücadele Derneğinde CIA tarafından keşfedilen Gülen şimdi yine Graham Fuller' in kefaletiyle Amerika'da oturma izni almıştı. Ayrıca dünya üzerinde açtığı okullarda CIA Şefi George Fidas'tan hem maddi hem de siyasi destek almıştı.[14]

Gülen'in sağlık problemlerini sebep göstererek Amerika'ya gidişinin, Öcalan'ın Türkiye'ye şartlı teslim edilmesinin hemen arka arkaya gelmesi tesadüf müydü? Yoksa dünyanın jandarması Amerika, yetiştirip beslediği bu iki ismin aynı anda Türkiye'de olmasını istemiyor muydu?

PKK ve FETÖ'nün faaliyetlerinin birçok kısmını son dönemde açık bir şekilde gördük ve yaşadık. Ancak burada şimdi yazacağım önemli suikastların altında bu iki örgütü destekleyenlerin parmak izlerini göreceksin. Sonrasında ise meşhur ailelere birazcık giriş yapacağız ki serinin son kitabına yazacağımız konular kalsın.

25 Ağustos 2001 tarihinde Alarko Yönetim Kurulu Başkanı Üzeyir Garih, Eyüp Sultan Mezarlığı'nda on adet bıçak darbesiyle öldürüldü. Yahudi olduğu sanılan Garih' in cesedi, Nakşibendi tarikat liderlerinden Küçük Hüseyin Efendi'nin mezarı yakınlarında bulunan Mareşal Fevzi Çakmak'ın mezarının yanı başında yüzüstü şekilde bulunmuştu. Türkiye'nin en büyük iş adamlarından birisi olan Garih, eğitim konusunda faaliyet gösteren birçok vakfın başında bulunuyordu. Ölümünden birkaç gün önce siyaset arenasında önemli isimlerle görüşmeler yapmış, Türkiye'nin önündeki en büyük engelin eğitimsizlik olduğunu söylemişti. İsrail vatandaşı ve Yahudi olduğu için devletine zorunlu olarak vergi ödemesi lazımdı. Ne var ki bu vergilerin ardı arkası kesilmiyordu. Vergilerden kurtulmak içinde sürekli yeni vakıflar açmıştı. Yahudilerin her defasında artırdığı zorunlu vergilerden dolayı sığınacak liman

14 Whashington Post – Jeff Stein, İntelligence Online Paris. https://odatv.com/cia-ajanlari-fethullah-gulene-kefil-ol- du-0701111200.html

arıyordu. Bunun için birçok Türk siyasetçiyle görüşmeler yaptı. İlhan Kesici, Susurluk'un "kara kutusu" olarak bilinen Ertaç Dinar, görüştüğü kimselerden bazılarıydı. Cinayetin işlendiği gün cumartesidir. Cumartesi günü, Yahudilerce kutsal sayılmış ve o gün hiçbir şey yapılmaması gerektiğine inanılmıştır. Oysa Garih, o gün Bulgaristan Başbakan Yardımcısı Nikolay Vassilev ile görüşmüştü. Ortaköy'de bulunan şirketin merkez ofisinde kimse olmadığından da aracını kendisi kullanmıştı.

Cinayetin işlendiği günden on gün sonra fail yakalandı. Asker Yener Yenmez. İşin garip tarafı Yener Yenmez Garih'e ait olan banka kartını kullanarak bankamatikten para çekip kendini takip edenlere "ben buradayım" diyordu. Yakalandığında da hemen cinayeti itiraf etmişti. Cezaevinden cinayeti işlemediğini açıklayan beyanatlar verse de iş işten çoktan geçmişti. İfadesini alan Savcı Zekeriya Öz ise cinayeti çoktan kapatmıştı.

Yahudi olduğu bilinen birinin Nakşibendi tarikat liderini ziyaret etmesi, öldükten sonra ceketinin gizli bölmesinden Cevşen-i Kebir çıkması ilginçti. Asıl ilginç ise Garih ailesinin geçmişiydi. Üzeyir Garih' in babası Ezra Carih, Sultan Abdülhamit'in özel doktoru Harun Carih' in kardeşidir. Harun Carih, Sultan'ın özel doktoru olması sebebiyle sürgün yıllarında ve sonraki dönemde yanında olan insanlardan biridir. Sultan'dan aldığı bilgileri gerekli yerlere ilettiği de bilinmektedir. 1917 yılında Sultan, Mustafa Kemal Paşa ile görüşmek istemiş, bu haberi yine Harun Carih aracılığıyla Paşa'ya iletmiştir. Birinci Cihan Harbi'nde Erzurum ve Hicaz cephelerinde savaşmış, millî mücadele yıllarında ise gizlice Anadolu'ya geçen askerlere yardım etmiştir. Hayattayken Kazım Karabekir ve Fevzi Çakmak'a olanca hürmet göstermiş, onların sayesinde Nakşibendi lideri Küçük Hüseyin Efendi'yle tanışıp İslam'ı seçmiştir. 1929 yılında doğan oğluna ise İbranicedeki Ezra kelimesinin Arapça karşılığı olan Üzeyir ismini koymuştur. Şimdi sıkı durun, Yahudi geleneklerinde doğan çocukların

sünnet ayini sırasında kendilerine ön isim verirler. Üzeyir Garih ise oğlu İzzet Garih'e herhangi bir ön isim vermemiştir. Daha sonra ayinlere katılan İzzet Garih, hahamların tavsiyesi üzerine dedesi Ezra Carih' in ismini kullanmıştır.[15]

Üzeyir Garih öldürüldüğünde gözleri çıkarılmıştı, bu fark edilmesin diye cesedi zaten yüzüstü yatırılmıştı. Yahudilerin hukuk ansiklopedisi olan Talmud'a göre gözlerin oyulması bir cezaydı ve bu ceza gözünü başka yere çevirmiş, açgözlü kimseler için verilirdi. Üzeyir Garih' in bedenindeki bir diğer önemli yara ise sol diz kapağının altında bulunan derin bıçak yarasıdır. Yine Talmud'a göre bu ceza, Yahudi inanışından başka bir inanışa geçen kimselere verilirdi. Bu iki yaranın Garih' in otopsi raporlarında olmaması sence de ilginç değil mi?

Eğitim yönünde çalışmalar yapıp vakıflar kuran, servetinin büyük kısmını eğitim konusuna harcayan Garih, acaba kimlerin tekerine çomak sokmuş olabilir sence?

18 Aralık 2002 tarihinde Ankara Üniversitesi İnkılap Tarihi Bölümü Öğretim Üyesi Necip Hablemitoğlu evinin önünde silahlı saldırıya uğrayarak hayatını kaybetti. Bu olay öyle sıradan bir olay değildi. Çünkü Hablemitoğlu'nun Gagavuz Türkleriyle derin ilişkileri vardı, onların Latin harflerine geçişinde etkin danışmanlık rolü oynamıştı. Kendisine, araştırmak için uzmanlık alanının dışında çok farklı bir konu seçmişti: "Alman Vakıfları." Peki Alman vakıfları Türkiye'de ne yapılmasını istemiyordu? BND tarafından kurulan ve FETÖ'nün vakıflarına sürekli destek veren Alman vakıfları, Türkiye'de Bergama bölgesinde altın çıkarılmasını ve bu altınların Türkiye'de işlenmesini istemiyordu. Bu sebeple ana haber bültenlerinde sürekli olarak "altın aramanın zararları" konulu haberler yer alıyor, aynı konuyla saatlerce süren tartışma programları yapılıyordu. Hablemitoğlu ise bağımsız bir devletin ancak ve ancak bağımsız ekonomiyle var olabileceğini savunuyor, Türkiye'nin yer altı zenginliklerinin çıkarılıp Türkiye'de kal-

15 Boğazın Şövalyesi, Faruk Mercan Doğan Kitap Yayınları, 2002

ması için çaba sarf ediyordu. Bu durum ise Dünya'nın altın ve mücevher baronu Oppenheimer ailesini hiç memnun etmemişti. Tüm dünyadaki altınlar, tek kırıntı mücevherler onların olmalıydı. Aynı aile Alman istihbaratı BND'nin kuruluş finansörüydü. Bağımsızlığı savunan fikirleriyle Hablemitoğlu, dini alet ederek saf Anadolu insanını sömürmeye çalışan Fetullah Gülen cemaatine de açıktan savaş açmıştı. Katıldığı her programda bu yapının devlete nasıl sızdığını, devletin gizli bilgilerini yabancı istihbarat servislerine nasıl sattığını, CIA-Gülen bağlantısını dile getiriyordu. Karşısına aldığı düşman, güçlü ve acımasızdı. Olayın gerçekleştiği akşam Ankara'da Beşiktaş-Denizlispor maçı vardı ve cinayet saatinin tam da maç bitimine denk getirilmesi cinayeti işleyenlerin ne kadar profesyonel olduklarının da göstergesiydi. FETÖ'nün yayın organı Aksiyon Dergisi'nin Nisan 2003 tarihinde yayımlanan sayısında konu şöyle işlenmiş:

"Belki de suikastın sırrı, Hablemitoğlu'nun sol gözüne sıkılan kurşunda gizlidir. Çalışma ve konuşmalarıyla, bakmaması gereken bir yere bakmışsa, yönelmemesi gereken bir tarafa yönelmişse bu kurşun bir mesajdır. O zaman suikastçıların onu 'hain' olarak değerlendirmedikleri anlaşılıyor. Eğer hain olduğunu düşünseler arkadan vururlardı. Ama önden, hem de gözüne vuruyorlar. Yaptığı ölümcül hata yüzüne okunduktan sonra vurulmuştur."

Örgüt keyfince adam öldürüyor ve bu yaptığını kimselerden korkmayacak şekilde servis ediyordu. Buna benzer bir açıklamayı merhum Muhsin Yazıcıoğlu için örgüt elebaşı Fetullah Gülen dile getirmişti:

"Her şeyi kurcalamak lazım, bakmak lazım bu helikopter nasıldır falan. Neden ben böyle bir şeye itildim, komplo teorilerine girmeyelim ama bu arkadaşın da başına dört beş defa böyle şeyler gelmiş, bunları atlatmaya çalışmış. Fakat bu defa atlatamamış. Bu yönüyle suizan etmek lazım. Bir şey daha diyeyim, bundan sonra da birçok defa aldanabilirsiniz. Alda-

mrsanız böyle kurban gidersiniz. Bir perşembe akşam vefat edersiniz, bir cuma günü cenazenize ulaşırlar."

Hablemitoğlu, öldürülmesinden önce kaleme aldığı ve ölümünden sonra eşinin yayımlattığı Köstebek isimli kitabında Ankara'da faaliyet gösteren Alman BND istihbaratının GSG-9 operasyon timi ve bu timin eğitim verdiği emniyet içerisinde yuvalanmış Fetöcü özel harekât polislerini yazmıştı. Hablemitoğlu, yakın arkadaşı olan Psikolojik Savaş Uzmanı Doktor Emin Gürses'e "Millî istihbarat Teşkilatının başına geçeceğini ve Fetullahçı yapıyı tasfiye edeceğini" söylemişti. Ancak buna fırsat verilmedi.

19 Ocak 2007 tarihinde Agos gazetesi kurucusu ve sahibi olan Ermeni asıllı Hrant Dink, çalışma ofisine giderken Ogün Samast tarafından vurulmuştu. Cinayet incelendiği vakit, aslında bu cinayetin provokatör bir eylem olduğu anlaşılmaktadır. Türkiye'de birçok vatandaşın adını dahi bilmediği bir gazetenin sahibinin öldürülmesinin başka bir açıklaması yoktur. Ve bu kişi yani Hrant Dink sözde Ermeni soykırımı için "Geçmişte hatalar yapılmıştır, hatalar karşılıklıdır ve bu bir soykırım değildir." şeklinde yazılar beyan ederken cinayet, Ermeni tebaayı harekete geçirmek isteyenlerin uluslararası mecliste "Bakın hâlâ Türkler Ermenileri katlediyorlar!" mesajı verebilmeleri için işlenmiştir. Sultan Abdülhamit döneminden beri Ermenilerin hamiliğini üstlenen, ASALA terör örgütünü finanse eden Fransa, Dink suikastına da sessiz kalmayıp Ermeni soykırımını tanıdığını beyan etmişti. Biz Ermeni soykırımının yapılmadığını, Osmanlı Döneminde Ermeni tebaaya "millet-i sadıka" dendiğini pekâlâ biliyoruz; bu konuya bu cümle yeter deyip katil Ogün Samast'a dönelim.

Henüz on yedi yaşında olan Samast, Trabzonludur. İfadesinde silahı köyden tanımadığı birinden aldığını, cinayeti de Hrant Dink' in Ermenileri ayaklandırmak için yazdığı yazılar

sebebiyle işlediğini söylemişti. Çok geçmeden kendisine silahı veren kişinin Yasin Hayal olduğu belirlendi; ikisinin de Trabzonlu olması gözleri Trabzon'a çevirmişti. Trabzon İstihbarat Şube Müdürü Polis İsmail Bayseç mahkemeye verdiği ifadesinde başka bir ismi ön plana taşıdı: Erhan Tuncel. İşte o ifade:

"Cinayetten sonra Erhan Tuncel Emniyete gelmişti, kendisini misafir gibi ağırladık, çay ikram ettik. Bu Tuncel'in Emniyete ilk gelişi değildi. Daha önce de birçok defa gelmişti. Yaklaşık dört ay öncesinde iki polise 'Ermeni Dink hedefimizdir.' dediğini duymuştum."

Mahkeme koridorlarında bu ifadeler dolaşırken Trabzon Emniyet Müdürlüğü koltuğunda Ramazan Akyürek oturuyordu. Akyürek 15 Temmuz sonrasında ihraç edilmiş ve mahkemelerce tutuklanmıştı. Akyürek'in görevi sırasında Trabzon'da Rahip Santoro cinayeti de işlenmiş, Akyürek merkeze çekilmişti ve kendisi istihbarat servisinde önemli bir göreve hazırlanıyordu. Ne var ki 15 Temmuz planını ters dönmüştü.

Bir grup vardı ki sürekli olarak Hrant Dink cinayetine Muhsin Yazıcıoğlu'nun ismini karıştırmak istiyordu. Yazıcıoğlu ise cinayetin akabinde kameraların karşısına geçip sesi titreyerek Hrant Dink için kaleme aldığı şiiri okuyup "Hepimiz Ermeni'yiz!" sloganıyla yola döktüğü gruba; "Her gün bir evladımız şehit düşüyor, bu sloganı atanları, hepimiz Mehmet'iz, hepimiz Türk'üz demeye davet ediyorum!" demesi bir yerlere sinyaldi. Artık harekete geçilmeli ve ülkeyi kaosa sürükleyecek eylem yapanlar dizginlenmeliydi. Yazıcıoğlu'nun bu sözleri, Hrant Dink' in "Varsa bir sorun bunları biz içimizde çözeriz!" demesiyle aynıydı. Ancak görünmez el düğmeye basmıştı.

12 Temmuz 2007 tarihinde Ümraniye'de bir gecekonduda 27 adet el bombası bulunması asrın en büyük kumpas davasının anahtarı oldu. Bu tarihten sonra İstanbul'un belirli yerlerine gece vakti silahlar gömülüyor, ertesi sabah, sanki toprağa gömenler tarafından, elleriyle konmuş gibi kolayca bulunuyordu. 14 Temmuz 2008 tarihine kadar 14 dosya birleştirilerek

Ergenekon Örgütü Davası'nın iddianameleri hazırlanmıştı. İddianamenin kabul edilmesiyle beraber mahkemeler görülmeye başlandı. Oysa ortada bir gariplik vardı; 1993 yılında 33 askerimizi şehit eden teröristlerin başında bulunan Şemdin Sakık gizli tanık sıfatıyla mahkemede ifade vermiş, birçok üst rütbeli subayın PKK ile yardımlaştığını söylemişti. Dahası, işlenen birçok faili meçhul cinayet de Ergenekon Terör Örgütüne yazılmıştı. Kumpası kuranlar çok ileri giderek TSK'nın cami bombalayacağı iddialarını dahi gündeme taşımışlardı. Bu iddiaya en yüksek rütbeden şiddetli bir ret geldi. Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ, "TSK içinde hiç kimse cami bombalayacak kadar alçalmaz." açıklamasıyla karşısına kumpası kuranları ve onların arkasındakileri almıştı. Ne var ki Genelkurmay Başkanı, "terör örgütü kurmak ve yönetmek" suçlamalarıyla mahkeme edildi. Komikti, bir teröristin tanıklığı kabul edilerek bir genelkurmay başkanı mahkeme edilmiş ve suçlu bulunmuştu. İşin daha vahim kısmı kumpası kuranlar Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'a suikast yapılabilir iddiasıyla devletin en mahrem sırlarının bulunduğu kozmik odaya girmişler ve Genelkurmay İstihbarat Daire Başkanlığı yapmış İsmail Hakkı Pekin'in ifade ettiği üzere 2 TB'lık bilgiyi dışarı çıkarmayı başarmışlardı. Elde edilen bilgilerde neler var neler yoktu bilinmez ama bu tarihten itibaren Gülen Cemaati, Recep Tayyip Erdoğan ve hükûmetiyle bu işin gitmeyeceğini anlamış, başarabilirse Erdoğan'ı hükûmetten, başaramazsa Ak Partiyi siyasetten tecrit etmenin yollarını aramışlardı. Erdoğan ile Gülen arasında başlayan kavgaya partinin önde gelenleri el atarak arayı bulmak istemişlerse de Erdoğan'ın millî ve onurlu duruşu karşısında devlet, bağırsaklarını temizlemeye başlamıştı. Erdoğan'a en büyük destek MHP lideri Bahçeli'den geldi. Bu dönemde Gülen Cemaati, Turgut Özal Üniversitesi Rektörü Şerif Ali Tekalan'ı MHP lideri Devlet Bahçeli'ye göndermişti. Yapılan görüşmelerden istediği sonucu alamayan örgüt, önce MHP'yi halkın gözünden düşürmek

istedi. Bunun için partinin omurgasını oluşturan kimselerin gizli görüntülerini servis ederek partiyi dağıtmak istedi. Buna karşılık kaseti çıkan kimseler ya istifa ediyordu ya da anında Devlet Bahçeli tarafından partiden uzaklaştırılıyordu. Yapılan hamlelere Bahçeli'nin ustaca karşı hamleleri gelince örgüt bu sefer medya organlarında doğrudan Devlet Bahçeli'yi hedef aldı. Bahçeli dinsiz, namaz kılmayan bir meczup olarak basına servis edilirken bu durum, MHP'de kazan kaldıracak kimseleri ayağa kaldırmıştı. Erdoğan'a destek olan Devlet Bahçeli MHP tabanında küçük düşürülecek, Erdoğan yalnız bırakılacaktı. MHP içerisindeki ayrılıkçı grup belirlendi ve harekete geçilmişti. Örgütün planı tutmamıştı. Devlet Bahçeli ayrılıkçı gruba ileriyi görerek gerçeği anlatmasına rağmen Meral Akşener'in başını çektiği gruba, Sinan Oğan, Musavvat Dervişoğlu, Cihan Paçacı, Ümit Özdağ gibi isimler katılmış, yeni partinin temelleri atılmıştı.

Erdoğan ve ailesi bazı konuşmalarının ve görüntülerinin servis edileceğiyle tehdide uğramıştı. Bunu bizzat, suikastta kurban gideceği haberleri yapılan Bülent Arınç katıldığı bir televizyon programında açıklamıştı. Bu tarihlerde Erdoğan'ı tecrit etmek isteyen kimseler Muhsin Yazıcıoğlu'na teklif götürmüşlerdi. Şayet Yazıcıoğlu gelen teklifi elinin tersiyle itmiş, BBP Genel Merkezine gelen heyeti kovmuştu. Bu olaydan sonra Muhsin Yazıcıoğlu'nun İngiltere Lortlar Kamarasında yapmış olduğu konuşma ise Yazıcıoğlu adına bardağı taşıran son damla olmuştu. Konuşmasında Rusya ve İran doğal gazının Türkiye üzerinden pazarlanmasının Türkiye için önemli olacağına dikkat çeken Yazıcıoğlu, terör ile ilgili sorulan soruya ise "Bunlar bizim iç işimiz ve bunları sizinle konuşmam." demişti. Bu konuşmanın ardından Muhsin Başkan İngiltere'de üç gün kaldı. Bu süreçte "Derin" diye adlandıracağımız Avam Kamarasından da görüşme teklifi almıştı ama bu teklifi reddetti. İngiltere'den döndükten sonra partisi adına yaptığı toplantılarda "Ben istesem başbakan ve cumhurbaşkanı olurdum,

teklif ettiler ama bu teklif karşısındaki isteklerini ben yapamazdım." şeklindeki açıklamalarına ek olarak helikopterinin düşürülmesi ve şehit olmasının ardından BBP Basın Müşaviri Şükrü Demir parti içi bir özel toplantıda Muhsin Yazıcıoğlu'nun şu sözleri söylediğini açıklamıştı: "Bizim kalemimiz İngiltere'de kırıldı." "Devlet Adamı" tabirinin vücut almış hâli olan ve her kesim tarafından sevilen Muhsin Yazıcıoğlu'nun helikopteri 25 Mart 2009 tarihinde Keş Dağı'na düştü. Tüm teknolojik altyapıya rağmen Yazıcıoğlu ve beraberindekileri taşıyan helikopter iki gün bulunamadı. Bu sürede helikopterin düştüğü bölgede iki çobanın zehirlenerek öldürülmesi ve ölümlerinden sonra telefonlarının bulunmayışı kimseler tarafından konuşulmadı. Bölgede kameralı cep telefonlarının toplatılması ayrı bir soru işaretiydi. Şükrü Demir'in ifadesiyle Muhsin Yazıcıoğlu seçimlerden sonra İstanbul'da, Türkiye'de faaliyet gösteren bütün dinî grupları, tüm azınlıkları toplayıp bazı açıklamalarda bulunacaktı. Bu toplantıya ise Gülen Cemaati kesin olarak davet edilmeyecekti. Muhsin Yazıcıoğlu'nun söyleyecekleri çok önemli olmalıydı ki konuşmasına fırsat verilmedi. Gazeteci Yazar Abdurrahman Dilipak'ın katıldığı bir panelde cinayet ile ilgili olarak söyledikleri ise hayret vericiydi:

"Muhsin Yazıcıoğlu'nun helikopteri düşmedi, helikopteri sert iniş yaptı, daha sonra helikopterle gelen bir tim tarafından infaz edildi. İnfaz için gelen helikopter karda kayarak kırıma uğradı. Skorsky... Arkasından Malatya'dan iki helikopter geldi; onlar, onların tekrar ikmallerini yaptılar. Arkasından Akdeniz'deki bir Amerikan gemisinden bir helikopter kalktı, geldi, döndü, o da Akropolis üssüne indi. Bu işin içinde Amerika da var, İngiltere de var, bu işin içinde siviller de var, herkes var."

Yazıcıoğlu'nun vefatıyla artık kılıçlar daha belirgin bir şekilde çekilmişti. CIA Türkiye için, toplumsal kaos planıyla çevrecilik hassasiyetini devreye soktu. Birkaç ağaç için topla-

nan kalabalığın, sözde sanatçıların, vekillerin de karıştığı Gezi Eylemleri'nin başlamasından 12 gün önce Osman Kavala'nın Açık Toplum Vakfına ABD'li George Soros'un Open Society Institute Assistance Foundation adlı kuruluşu tarafından 25 işlemle 13,5 milyon dolar para aktarıldı. Artık medyada tek bir gündem vardı: "Gezi Eylemleri." Medyanın hararetli şekilde sürekli Gezi Eylemleri'ni çevreci eylem göstermesine Fetöcü polislerin de katılmasıyla eylemler başta İstanbul olmak üzere tüm Türkiye'yi sardı. Bu polislerden dönemin İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Ramazan Emekli, İstanbul Güvenlik Şube Müdürü Yunus Dolar, Güvenlik Şube Müdür Yardımcısı Mithat Aynacı 15 Temmuz sonrasında FETÖ üyeliği suçlarından hapis cezasına çarptırılıp itirafçı oldular.[16]

7 Şubat günü Savcı Sadrettin Sarıkaya MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı ifade vermek için davet etti. Erdoğan, kesinlikle ifade için gitmemesi talimatı vermesi üzerine FETÖ firarisi Savcı Muammer Akkaş, aralarında Mit Müsteşarı Hakan Fidan'ın da bulunduğu üst düzey dört MİT çalışanı hakkında yakalama emri çıkarttı. Polis ve İstihbaratı karşı karşıya bırakan bu hamle aslında 15 Temmuz'un provasıydı. MİT binası polis ablukasına alınmıştı. Görünürde hedef Hakan Fidan'dı ama asıl hedef Recep Tayyip Erdoğan'dı.

IMF'ye olan borcunu bitirmiş Türkiye, Gezi Parkı Eylemleri ile imtihan edilmişti. Eylemler bittiğinde ise fatura çok ağırdı. Cumhuriyet tarihinin %4,52 oranıyla en dip seviyede olan borçlanma faizleri, eylemler bittiğinde %8,5'e çıktı. Gezi Parkı eylemlerinden istediğini bulamayan FETÖ, daha önce Erdoğan'ı tehdit ettiği, rüşvet ve yolsuzlukla suçlanan dört bakan ve

16 Ramazan Emekli, görevi kötüye kullanmak ve genel güvenliği kasten tehlikeye sokmak suçundan 10 ay hapis cezası aldı, Bylock kullanımı ve Fetö Üyeliğinden yargılanması devam ediyor. Yunus Dolar, Eylemcilerin provoke edilmesi talimatını verdiğini itiraf etmesinin ardından Org. İlker Başbuğ ve birçok kişinin tutuklanması emrini Fetullah Gülen'den aldıklarını söyledi. Mithat Aynacı, Gezi Parkı olaylarında eylemcilerle görüşmeler yapıp onları kışkırttı. 15 Temmuz gecesi İstanbul Emniyetini işgale giden tankın içinden çıktı. Anayasal düzeni yıkmaya çalışma suçundan müebbet hapse mahkûm edildi.

çocuklarının ses kayıtlarını medyaya sürmüştü. FETÖ savaşın ikinci cephesini de açmış, Erdoğan'ı istifaya zorlamıştı. Erdoğan yine dik durup istifa etmeyerek devletin bağırsaklarını temizleme işlemine devam etti. Kamu kurum ve kuruluşlarında FETÖ ile organik bağı olan kimler varsa ihraç ediliyordu. Ama hâlâ adliye koridorlarındaki savcılar ve hâkimler onların elindeydi. Tayyip Erdoğan 2010 yılında yanındakilere çok güvenmenin derin acısını yaşıyordu. 2010 yılında yapılan referandumda HSYK'nın yapısı değiştirilmişti.

Tarihe 17/25 operasyonu diye geçen bu operasyonlardan sonra borçlanma faizi %11 seviyelerine çıkmıştı. Gezi olaylarıyla beraber 17/25 operasyonu ülkeye 157 milyar dolara mal oldu. Hatırlayın George Soros bu eylemler için sadece 13,5 milyon dolar harcamıştı, bunun karşılığında ülkeyi karıştırmayı başarmakla beraber ülkeye 157 milyar dolar kaybettirmişti. Erdoğan'ın dik duruşuna karşı koyamayan cemaatin kartları tükeniyordu. Çaresiz kaldığını anlayan Fetullah Gülen beddua seansları düzenlemeye başladığında devletin kolu Gülen Cemaati'nin başına inmişti.

Şimdi dilersen ailelere dönelim. Bu ailelerin nasıl çalıştıklarını az ya da çok çözmüş olman lazım. Ailelerin çalışma şeklini özetleyelim: İlahı para olan bu aileler önce paranın başına geçip devletleri çökertiyor, sonrasında çöken ekonomi sistemini kurtarmak için geliyor ve devleti kendilerine gebe bırakıyorlar. Sonra kurtarıcı edasıyla çökerttiği devleti yine aynı devletten çaldıkları paralarla ayağa kaldırıp ekonomi, sanayi, tarım, maden çıkarma ve işletmeciliği, sağlık, eğitim gibi stratejik yerleri ele geçirip devletlerin hareketlerini kısıtlayıp devlet adına karar verme yetkisini ellerine alıyorlar. Devletleri siyasi kaosa sürükleyip yeni oluşacak hükûmetlerde kendi adamlarını vekil, senatör, bakan yaptıklarında kurmuş oldukları sistemin son parçası tamamlanmış oluyor. Tüm bunları yaparken kurmuş oldukları vakıflarla hayır işleri yapıp halka şirin görünürken ele geçirdikleri medya ile kendilerini aklı-

yorlar. Halkı kanalize edecek faaliyetleri bulduklarında ise devlet çoktan el değiştirmiş oluyor.

Bu aileler devlet içerisinde bulunan cemaatleri de kendi çıkarları için kullanmayı çok iyi biliyorlar. Şunu unutma, büyük organizasyonların birinci adamları bu ailelere çalışmıyorlarsa ikinci adamları mutlaka onların çıkarları için çalışıyorlardır.

Opus Dei, FETÖ, Moon Tarikatı, Sceintology gibi oluşumların temelinde bu aileler vardır.

Sözde hoşgörü ve diyaloğu ön plana alan bu oluşumların en büyük faaliyet alanları ise eğitim konusuydu. Kolejlere, üniversitelere, toplanma kamplarına ve yurtlara sahip olan bu oluşumlar dini kullanarak devletleri ele geçirip finansörlerine teslim etmeyi amaç edinmişlerdir.

Bu ailelerin tepe noktasında bulunan Alman Yahudi ailesi Rothschildler, dünyada banka sektörünü tamamen ele geçirmiştir. Bugün birçok devletin bankaları Rothschildlerin elindedir ve aynı şekilde devletler adına para basma yetkisi bu ailededir. "Ben bu aileyle çalışmıyorum." diyebilecek kimse yoktur. Bankalar üzerinde yapılan tüm işlemlerde komisyon alırlar. Böylece herkes bu aileye para kazandırır. Dünyada savaşları finanse eden ailenin bugün sahip olduğu tahmini serveti 50 trilyon dolardır.

18. yüzyıla gidildiğinde ailenin ilk bilinen kişisi Baron Mayer Amschel Rothschild, beş oğlunu dönemin Avrupa'sının başkentlerine yerleştirirken devletlerin ekonomisini ele geçirmeyi planlamıştı. Frankfurt, Napoli, Viyana, Londra, Paris merkezli bu operasyon başarılı olduğunda Rothschild ailesi, hanedanlığa dönmüştü. Dünyada savaş ve iç karışıklık denildiği zaman akıllara ilk gelen bu aile Amerika'nın kuruluşunda etkin rol oynamıştır. Aile para kazanacağı her sektöre girip sektörün karteli olmayı başarmakla beraber, dünyadaki tüm bankacılık işlemlerinde doğrudan veya dolaylı olarak komisyon alıyor. Ayrıca aile silah, uyuşturucu, organ ticareti ve fu-

huştan da ciddi şekilde para kazanıyor. Osmanlı Devleti'nin yıkılmasında şirketler vasıtasıyla en etkin rolü bu aile oynamış ve İsrail'in kurulmasında başrolde yer almıştır. 1960 yılında Amerika'nın ilk Katolik başkanı olan Kennedy, bu aileyle hiç geçinemedi. Ailenin desteklediği Yahudilerin atom bombası çalışmalarına sessiz kalmadı; İsrail'in Limona Çölü'nde kurduğu nükleer santralde atom bombası ve nükleer başlıklı füze yapmasından dolayı tesisi kapattı. Çekirge sıçramaya başlamıştı. Kennedy, Amerikan doları basma yetkisini Federal Reserve Bank'tan alıp Amerikan Merkez Bankasına verdiğinde sonunu da hazırlamış oldu. Kennedy'nin ölümü sonrasında ise İsrail Limona Çölü'nde kurmuş olduğu tesisi yeniden aktif hâle getirirken para basma yetkisi yeniden Rothschildler devredildi.

Rockofeller Ailesi, Rothschild Ailesiyle birlikte piramidin tepe noktasını paylaşmaktadır. Dünya üzerinde petrol dediğiniz zaman orada hemen kuyu kazmaya başlayan aile, "petrol baronu" olarak bilinmektedir. Trilateral Komisyonunu kuran aile Japonya, Kuzey Amerika ve Avrupalı elitleri bir araya toplayarak tüm dünyanın demokratik sanayileşme hareketini desteklemek bahanesiyle küresel elitleri kontrolü altına almayı başarmıştır. Akraba oldukları Rothschildlerin desteğiyle Chemical ve Chase Manhattan Bank'ı alarak bankacılığa adım atan aile, yine Rothschildlerin desteğiyle ABD'nin mali piyasasında önemli söz sahibi oldu. Görünürde ekonomik faaliyetler için kurulmuş Trilateral Komisyonu'nun kurucusu 1973 yılında Rockofeller ailesinden David Rockofeller' dir. Dünya'nın en büyük bankalarından Chase Manhattan Bank, Citybank ve Standart Oil, Mobil gibi dünyanın petrol pazarını elinde tutan dev şirketlerin en büyük hissedarı bu ailedir. Birleşmiş Milletler binasının bulunduğu East River' daki çok değerli arsayı Birleşmiş Milletler Konsorsiyumuna hibe etmişlerdir.

Ailenin en büyük faaliyeti ise 11 Eylül saldırıları ve Irak işgalidir. Ailenin kontrol ettiği servet 15 trilyon dolardır.

Tarihin en büyük ailelerinden biri Habsburg Ailesidir. Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun en köklü ailesidir. Ailenin en akıllı işi kız çocuklarını Avrupalı imparatorlar ve prenslerle evlendirmiş olmalarıdır. Kızlarının kocası öldüğünde ise doğal olarak o devletin mirasçısı olmuşlardır. Kanuni Sultan Süleyman'ın belalısı olan Ferdinand bu aileye mensuptur. Aile yukarıda yazdığımız sebeplerle dünyanın en çok gayrimenkulüne sahip hanedandır. Hâl böyle olunca dünya siyasetine yön veren aile Habsburg ailesi olarak karşımıza çıkıyor. Sahip olduğu bu siyasal güç ile Habsburg ailesi Avrupa Birliği'ni yöneten hanedandır.

Oppenheimer Ailesi, dünya elmas piyasasının %85'ini, altın üretiminin %60'ını kontrolü altında tutmaktadır. Bugün çok sayıda özel gün olmasının sebebi de yine bu ailedir. Güney Afrika'daki elmas ve altın madenlerinin tamamına yakını bu ailenindir. Elmas ve altın pazarına girmek isteyen herkes bu aileyle çalışmak zorundadır. Bu sektörün en büyük şirketi De Beers bu ailenindir. Özel günlerini tek taşla, taşlı kolyelerle süsleyen herkes bu aileye para kazandırmıştır. Ailenin gözü o kadar para hırsıyla bürünmüştür ki 1991 yılında Sierra Lione Cumhuriyeti'nde 50.000 kişinin öldüğü bir savaş çıkarmıştır. Yüz binlerce kişinin kolu bacağı kesildiği savaşta Sierra Lione hükûmetine ve isyancılara elmas karşılığında silah satan aile dünyanın en pahalı elmaslarına en ucuz şekilde sahip oldu. Şimdilerde ise De Beers şirketinin %40 hissesini 5,1 milyar dolara satan aile Bitcoin ve sanal para işine girdi. Bu ailenin tahmini serveti 10 trilyon dolardır.

Bir yerde iç karışıklık ve savaş varsa orada mutlaka DuPont ailesi vardır. Vaktiyle çelik işleme işinde olan aile her eve teflon tava ile girmeyi başardı. Fransız İhtilali'yle başlayan süreçte parlayan aile, modern kimyanın kurucusu olarak bilinen Lavoisier'in idam edilmesinde etkin rol oynamış ve onun kimya kitabını eline geçirip geliştirerek moleküler biyoloji ve kimya alanına hâkim olmuştur. Birinci Dünya Savaşı'nda si-

lah tüccarı olan aile Amerika'nın tüm barut ihtiyacını karşılamakla görevlendirildi. Savaş sonrasında ise kimya sektörünün %80'ini ele geçirdi. Dünyadaki barut satışının %60'ına hâkim olan aile kendisine açılan kapılardan girerek sürekli yükseldi. Boya, naylon ve tarımsal ilaç üretimine hız veren aile her çiftçinin evine girmeyi de başarmış oldu. Amerika'ya karşı olarak İkinci Dünya Savaşı'nda Almanya'ya da atom bombası üretmek için çalışmalara başlayan DuPont ailesi, Rothschild ailesiyle gizli bir savaşa girdi. Hâlâ devam eden bu savaşta şimdiki cephe Suudi Şirket Aramco ve Abu Dabi Petrolleri'dir. Rothschildlere karşı onları destekleyen aile ise Rockofeller ailesidir. Kısacası bir yerde savaş çıkıyorsa bilin ki orada bu ailelerin kavgaları vardır.

Kraliyet Ailesi ve İngiltere denildiği zaman Astor ailesinden hiç söz edilmez ancak bu aile CFR'nin İngiltere uzantısı olan RIIA'yı (Uluslararası İlişkiler Kraliyet Kurumu) kuran ailedir. Aile kendini hayırsever kimliği altında saklar ama neredeyse tüm dünyadaki eğitim kurumları elindedir. İngiltere'nin bakanlarına, Amerika'nın başkanlarına burs veren ailenin en büyük gelir kaynağı uyuşturucu kaçakçılığıdır. İlk işleri ise kürk ticaretidir.[17] Amerikalıları yani İngiltere'den göçen kolonileri yeni kıtaya çıktıkları zaman karşılayan bir güç vardı: Kızılderililer. Diğer koloniler, Kızılderilileri katlederken bu aile onların beslenmelerinin ana kaynağı olan 40.000 bizonu katledip kürk ticareti yaptı. Ne var ki kürkler dünyaya boş gitmiyordu, içlerinde uyuşturucu da kaçırılıyordu. İngiltere'deki derin nüfuzuyla İngiliz gizli servisleri MI5'i ve MI6'yı kontrol ederken CIA' in ve MOSSAD'ın kuruluşunda yüklü miktarda bağışlar yapmış, böylece dünyanın en büyük istihbarat servislerini avuçlarının içine almışlardır. Ailenin bir başka etkili olduğu alan ise emlak sektörüdür. Manhattan'ın neredeyse tamamına sahip olan aile son seçimlerde Trump' ı destekleyerek

17 Haluk Tatar Hocanın Youtube Video Eğitim Kanalı "Dünyayı Kim Yönetiyor" video serisini izlemenizi tavsiye ederim. https://www.youtube.com/results?search_query=haluk+tatar+dünyayı+kim+yönetiyor

gücüne güç katmıştır. Hem de Rothschildlere karşı. Bu aile aynı zamanda dünya üzerindeki fuhuş ve porno sektörünü de elinde tutmaktadır. Aile dünyada uyuşturucu kaçakçılığında bir numaradır; diğer etkili oldukları sektörler ise emlak, silah tüccarlığı, fuhuş ve elmas sektörüdür. Astor ailesi en az Rothschildler kadar etkin ve zengindir ve bir dönem İngiltere adına Çin'i uyuşturucu batağına sürüklemişlerdir.

Hazır İngiltere'ye söz gelmişken Winsdor Ailesiyle de bağlantı kuralım. Bu aile, Almanya ve İngiltere'yi yöneten kişilerin mensubu olduğu ailedir. Şöyle ki Alman Kralı Wilhelm ve Kraliçe Elizabeth kuzendirler. Aslında dünyadaki bütün idareciler birbirleriyle akrabadır ancak iş Almanya-İngiltere-Amerika'ya gelince aile sarmalı biraz daha karmaşık bir hâl alıyor. Çünkü 18. yüzyıl ortalarına kadar İngiltere'yi Almanlar yönetmiştir. İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden çıkmasından sonra Avrupa Birliği'ni yöneten güç Almanya olmuştur. Amerika'yı ise Avrupa Birliği'nden çıkan İngilizler yönetiyor. Kraliçe Elizabeth'in dedesi V. George ise Amerika'yı yönetmiş 44 başkanla akraba çıkıyor. Enteresan değil mi?

Winsdor Ailesinin Amerika'daki uzantısı veya benzeri olan Bundy ailesi ABD'nin yönetiminde önemli görevler üstlenmiştir. Ailenin en etkili kişisi olan Harvey Hollister, ABD'de müsteşarlık, Hazine Bakanlığı ve Savaş Sekreterliği görevlerini üstlenmiş, atom bombasının yapımında Manhattan Projesi'nde görev almıştır. Vietnam Savaşı'nda da etkili olan ailenin bazı bireyleri Doğu Asya ve Pasifik Sekreteri, CFR Foreign Affairs Editörlüğü, Amerikan Meclis Üyeliği, Dış İşleri Analistliği, CFR Analistliği, Savaş Sekreterliği, Ulusal Güvenlik Yardımcılığı görevlerini üstlenmişlerdir. Bush ailesiyle beraber servetine servet katan aile, şimdilerde Ford Vakfı Başkanlığı ve Amerika'nın özel danışmanlık ve dış işleri kontrolörü göreviyle varlığını sürdürmektedir.

Collins Ailesi, satanist bir kulüp olan "Hell Fire Club"ın (Cehennem Ateşi Kulübü) kurucu üyesidir. Şimdi bu kulüp

nedir diye soracaksın, haklısın, hemen açıklayayım: Bu kulüp Britanya hükûmeti ve çevresinde itibarlıdır. Ailenin asıl işi ise satanist akımlarla beyin kontrolünü eline aldığı kişileri kendileri için köle gibi kullanmaktır. Bu aile, Scientoloji ve Moon tarikatlarını destekleyerek kendisine âdeta tapan sivil ordular meydana getirmiştir. Ailenin kuruculuğunu yaptığı kulübün üyeleri arasında ABD başkanları, İngiliz bakanlar, lortlar ve prensler de vardır. Bu kulüp üyeleri gizli cinsel ritüeller yapmaktadırlar. Ailenin damatları arasında eski Amerikan başkanları Madison ve Lincoln vardır.

Warburg Ailesi, Rothschild ailesinin ortağıdır. Ailenin kurucusu, İspanya'dan kaçan Simon Von Kessel, burada zamanla Warburg şehrine yerleşerek soyadını değiştirtir. Warburg ailesinin en büyük faaliyeti ise tefecilik ve tüccarlıktır. Yeterince para kazanan aile Hamburg'a yerleştiğinde gözünü bankacılık sektörüne dikti. Rothschildlerle yakın ilişkiler kuran aile M.M Warburg Bankasını kurarak Avrupa finans piyasasını tekeline aldı. Aile çok geçmeden Alman başkanlara mali danışmanlık vermeye başladı. Mali danışmanlık karşılığında ise Almanya'nın istihbarat ve haberleşme altyapısını yapmaya başladılar. Tefecilikten kazandıkları paralarla BND'yi finanse edip Alman Gizli Servisinin önemli bir kısmını kendileri için çalışmaya mecbur bıraktılar. Günümüzde de varlığını devam ettiren Warburg ailesi ülkelerin ve dünyanın yönetilmesinde gerçek ve yetkin söz sahibi olmaya devam etmektedirler.

Freeman Ailesi. ABD başkanlarının danışmanları bu aileden çıkmıştır. Birçok başkana ve kongreye danışmanlık yapan aile bu sayede istediklerini rahatça yapma gücüne sahip oldu. Yahudi Aklam Birliği'ni yöneten aile, Birlik Okulu denen ve Yahudi zenginlerin çocuklarının okuduğu ve Hristiyan Birliği için çalışan okullara finansman sağlamakla liderlik yapmaktadır.

Lord Ailesi. Skulls and Bones Society (Kuru Kafa ve Kemikler Cemiyeti) üyesi olan aile Rockefeller ve Rothschild ailele-

rinin ortaklarıdır. Bir dönem CFR'nin başkanlığını da yapan aile döviz kontrolörlüğü de yapmıştır. Bu dönemde Lord ailesi; Bundy, Whitney, DuPont, Russell, Freeman, Astor, Collins ailelerini temsil ediyordu; bu temsil onlara hatırı sayılır bir servet kazandırdı.

Morgan Ailesi Rothschild ve Rockofeller ailelerinin ortaklarındandır. Rockofeller ailesinin ve ABD'nin para politikalarını yöneterek hem onları hem de kendilerini zengin etmişlerdir. Rockofeller ailesiyle beraber İngiltere'de Morgan & Company finans şirketini kurarak İngiltere'de de söz sahibi olurlar. Bu atılımlarıyla Rothschild ailesinin dikkatini çeken Morgan ailesi, Rothschildlerin Amerika ayağı olarak beraber çalışmaya başlarlar ve Rothschild ailesinin Avrupa'daki yatırımlarını yönlendirirler ve Rothshildlerden çaldıkları paralarla bankacılık sektöründe yükselirler. Amerika iç savaşı sırasında Amerika'yı dolandırmakla suçlanan aile beraat ettiler ve Amerika'dan yüksek miktarda tazminat aldılar. Aldıkları paralar ile dünya bankacılık sektörünü ayakta tutarken Rockofeller ve Rothshildleri batmaktan kurtardılar. Morgan ailesi, bankacılık sektöründeki başarısını silah tüccarlığına kaydırarak bu alanda da söz sahibi olmuştur. Şimdilerde ise hangi ülkede ne olursa olsun enerjinin başına geçmeyi başarmışlar veya adamlarını enerjinin başına geçirmişlerdir. Yale Üniversitesinin kurucularından olan aile, birçok illegal yapılanmayı da finanse etmektedir. Morgan ailesi, ABD'nin çok uluslu dev şirketlerinden General Electric, U.S Steel Corporation, International Harvester Company ve kredi notu dağıtan kuruluşların sahibi olan Morgan & Stanley isimli dev finans şirketini yönetmektedir. Morgan Ailesiyle ilgili bilinmesi gereken diğer bir husus ise John Morgan'ın Titanic gemisinin sahibi olmasıdır. İlginç bir tesadüftür ki Titanic gemisinin battığı gün John Morgan hastadır ve gemiye binememiştir. Morgan Ailesi Büyük Ekonomik Buhran'da Amerikan bankalarını ve bankacılık sektörünü kurtarmamış olsaydı bugün bu aileler bu konumda

olmazlardı ve belki de Amerika'dan süper güç olarak bahsedemezdik.[18]

Aileler ne kadar perde arkasında olurlarsa olsunlar kullandıkları adamlar her zaman perde önündedirler ve bu adamlar yaptıklarını veya yapacaklarını hiçbir şekilde gizlemeye gerek bile duymazlar. Çünkü bilirler ki sahipleri onları yarı yolda bırakmazlar. Bunlardan bir tanesi Bush ailesidir. Belki de bu sermaye sahiplerinin yönlendirdiği en çılgın kişiler Bush ailesindedirler. Sermaye sahipleri bu aileden iki tane ABD başkanı çıkarmıştır. Baba Bush İkinci Dünya Savaşı'na katılmış bir pilotken ne hikmetse 1953 yılında Zapata Petrol Şirketini kuruyor. Bir tesadüfle bakıyoruz ki bu şirketin diğer ortağı Usame Bin Ladin'in babası çıkıyor karşımıza. Bu ikili bir yıl sonra Zapata Off Shore Company şirketiyle beliriyorlar. Bu ortaklık Baba Bush'un siyasete atıldığı tarihe kadar sürdü. 1976-77 yıllarında CIA başkanlığı yapan Bush 1988 yılında ABD başkanlığına seçildi. Başkanlığı sırasında ailelerden al- dığı direktifleri uygulayan Baba Bush, Panama'nın işgal emrini verdi. Baba Bush döneminde 60 Milyar dolarlık Körfez Savaşı yaşandı. Irak ve İran arasında gerçekleşen savaş İsrail'in yaptığı soykırımı engellerken bu savaşta aileler silah satışından, petrol ve uyuşturucu kaçakçılığından, organ ticaretinden sayılamayacak kadar para sağladılar. Bağlantılar çok enteresan değil mi? Körfez Savaşı'nda ailelere yüklü para kazandıran Bush ailesinin ikinci başkanı Oğul Bush zamanında ise Amerika önce Usame Bin Ladin'i arama bahanesiyle Afganistan'ı işgal etti sonra aynı bahaneyle Irak'a savaş açarak ipleri ellerinde olan ailelere servet kazandırdı.

Sermaye sahiplerinin besleyip büyüttüğü ve perde önüne sürdüğü bir diğer aile Koch ailesidir. Kuzey Amerika'nın en büyük petrokimya kuruluşuna sahip ailedir. 1946 yılında sektöre girerken en büyük desteği Rockofeller tarafından alan ailenin yıllık cirosunun 90 Milyar dolar olduğu söyleniyor.

18 Derin Dünya Devleti, Dünyayı Yöneten Aileler Müslim İnce Tutku Yayınevi.

Peki bu amcam ne yapıyor derseniz, Rockofeller ailesinin sahip olduğu ham petrolü benzine çeviriyor. Aynı zamanda siyasette etkin olan aile, Amerika seçimlerinde sürekli olarak cumhuriyetçi adayları destekliyor. Ama seçimleri kim kazanırsa kazansın bu aile ile iş yapıyor. Koch Industries olarak bilinen şirket şimdilerde Rock Island Oil and Refining Company oldu. Obama'nın seçimi kazanmasında etkin rol oynayan aile şimdilerde petrokimya endüstrisi dışında finans, sağlık, vakıf işlerine el atarak tüm dünyada ABD adına manüplatif işlere imza atıyor.

Bir diğer kullan at ailemiz Mars ailesi. Bu ailenin etkinlik alanı ise abur cubur diye tabir edilen şekerli gıdaların üretilmesi. İsim vermeden yazmam gereken bazı durumlar var, kusura bakma maalesef. Bu aile bebek maması üretiminde de bir numaradır ancak ürettikleri mamalar test için geri bıraktırılmış ülkelerde satılır. Çünkü mamaların çocuklarda zekâ geriliğine yol açtığı kanıtlanmış hatta birçok Avrupa ülkesinde toplatılmıştır. Toplatılan mamalar ise bir yolu bulunup Türkiye'ye getirilmiş ve bir kısmı deneme amaçlı bir kısmı da para ile doğum hastanelerine satılmıştır.

Tüm bu illegal ve kötü işlerin kamuoyuna güzel bir şekilde sunulması lazım yoksa bu ailelerin gerçek yüzünü gören halk arasında bu ailelerin hiçbir saygınlığı kalmaz. Bunu en iyi şekilde başaran şüphesiz ki Murdoch ailesidir. Avustralyalı bir Yahudi olan Rubert Murdoch, News Corporation'un sahibi. Geçen yıl açıklanan rakamlarla 11,7 milyar dolar servetiyle en zengin Avustralyalı unvanını elinde bulunduruyor. Türkiye'de de yayın hayatı devam eden Fox TV'nin sahibi olan Murdoch bu ailelerin istediği tarzda haberler yapar ve aileleri kirli işlerini örterken yayın yaptığı birçok ülkede bu ailelerin çizgisine gelmeyen hükûmetlere itibar kaybettirmek için tüm gücünü harcar. Spekülatif haberleri servis ederek halkı hükûmet aleyhinde örgütler. Ufacık bir bilgi daha: Rubert Murdoch ABD Başkanı Trump' ın yakın arkadaşıdır.

Tüm devletleri etkisi altına alarak yeryüzü imparatorluğu kurmak isteyen bu ailelerin besleyip büyütüp meydana saldığı bir diğer aile ise Soros ailesidir. Bu ailenin en etkin ve bilinir kişisi ise George Soros' tur. Ekonomist ve en büyük borsa spekülatörü olan Soros'un görevi, hedefte olan ülkelerin ekonomisini batırıp o ülkeyi yardıma muhtaç hâle getirip IMF kapısına göndermektir. Bu en iyi tarafı. Alt edemediği devletlerde ise yüklü miktarda paralar harcayarak halkı isyana teşvik edip iç savaş çıkarıyor. İç savaşa dayanamayan hükûmet ya istifa ediyor ya askerî darbeye maruz kalıyor ya da iç savaş ve sivil halkın öldürülmesi bahanesiyle dünyanın jandarması Amerika o ülkeye müdahalede bulunuyor. Arap Baharı'nın planlayıcısı ve uygulayıcısı olan Soros, Irak'ta Saddam'ı, Mısır'da Mursi'yi, Libya'da Kaddafi'yi indiren kişidir. Aynı Soros ülkemizde meydana gelen Gezi Parkı Eylemleri'nin de finansörü olarak karşımıza çıkıyor. Şimdilerde İran'da gezinen Soros'un en büyük icraatı ise şüphesiz Hong Kong Merkez Borsasına açtığı savaşla Asya'da çıkardığı büyük ekonomik krizdir. Soros'un kim olduğunu ve icraatlarını öğrenmek istersen Paul Krugman'ın Bunalım Ekonomisinin Geri Dönüşü adlı kitabını mutlaka okumalısın diye düşünüyorum.

Dünyanın en kalabalık nüfusuna sahip ülkeleri de başsız bırakılamazdı elbet. Bunun için "yeni dünya düzeni" sahiplerinin Çin'deki uzantısı Lee ailesi, Hindistan'da Tata Ailesi oldu. Lee ailesi Uzak Doğu ülkelerindeki bütün kirli ve uyuşturucudan fuhuşa kadar tüm illegal işlerin başındaki ailedir. En az Rockofeller kadar zengin olan bu aile Doğu Türkistan'da devam etmekte olan katliamların da finansçısı ve sorumlusudur. Ailenin legal görülen işi ise enerji sektörüdür. Sahip olduğu gemilerle Uzak Doğu'da uyuşturucu sektörüne hem yön veren hem de uyuşturucunun taşınmasını sağlayan aile, sahip olduğu Binondo Bankası aracılığıyla illegal işlerden kazandığı parayı aklamakta da mahirdir. Tabii aklanan paranın ortağı ise CIA'dir. Uyuşturucu sevkiyatının Beyaz Toroslarla değil gemi-

lerle yapan Lee ailesi dünya üzerinde 44 limanın işletmeciliğini yapmaktadır. Lee ailesi 2007 yılında Türkiye'de İstanbul'dan sonra İzmir Limanı'nın işletmeciliğini de 1,275 milyon dolar karşılığında kazandı.

Hindistan'ı yöneten Tata ailesi otomotiv ve tekstil işindedir. Dünyanın en fazla işçisine sahip şirkettir. Ama çalıştırdığı insanlar ekonomik olarak bağımsız değillerdir. Çünkü çalıştıklarının karşılığını para olarak değil kart olarak alırlar. Ve bu kartlar sadece Tata ailesinin sahip olduğu alışveriş mağazalarında geçer. Bu uygulamayla aile, sağ cebinden aldığı parayı sol cebine koyar. Böyle olmasaydı Jaguar ve Land Rover'ı nasıl satın alabilirdi?

Bu aileler ne kadar perde arkasında olurlarsa olsunlar kullandıkları adamlar daima perde önünde şimşekleri üzerine çekmektedirler. Soros, Graham Fühler, Brzezinski ve daha niceleri. Devlet başkanları bu ailelerle çalışmak zorundadırlar, çalışmayanın sonu bellidir. Gizli servisler bu adamların elindedir, onaylamadıkları kişiler istihbaratın başına geçemezler. Tüm dünyayı kurdukları şirketler üzerinden yöneten bu ailelerin Türkiye'de destek olduğu, birçok işlerde beraber çalıştığı aileler vardır. Ancak onları burada yazamam, bunun sebebini de kitabın en başında söylemiştim. Mahkeme koridorlarında uğraşmak istemiyorum. Bilinçli okuyucu satır arasına gizlenmiş isimleri rahatça buldu. İlk bölümde söylediğim gibi isimleri ben vermiyorum, okudukların zihninde kimleri canlandırıyorsa o kişilerdir.

Tüm bunlarla beraber kökleri Orta Asya'ya kadar uzanan ve görevleri hâlâ devam etmekte olan Türk aileler de var.

Mesela Malazgirt'te cihat edip Anadolu topraklarında söz sahibi olan bir aileden, Danişmentlerden bahsedelim hemen. Bu ailenin görevi, devlet olma ruhsatı Kayı ailesine verildiğinde sürekli bu ailenin yanında olup yol gösterici olmalarıdır. Kayı Beyi bir iş tutacağı zaman fikir alışverişinde bulunduğu ailedir. Zaten Danişment, kelime anlamı olarak "bilgi sahibi

kimse" demektir. Bu aile Selçuklu dönemlerinde başlayan ve Osmanlı Devleti'nin kuruluş döneminde Osman Gazi'yi en çok destekleyen ailedir. Ailenin bir diğer özelliği Mustafa Kemal Paşa'yı Millî Mücadele Dönemi'nde yalnız bırakmaması ve ona yol gösterici olmasıdır. Sivas Kongresi'nin başkâtibi bu aileye mensup olan usta tarihçi İsmail Hami Danişmend'dir.

Bir başka örneğimiz Çandarlı ailesi olsun. Bu aile yine kuruluş döneminde söz sahibiyken Osman Gazi'nin yanında yer almış ve beylikten devlete dönüşüm tamamlandığında Osmanlı padişahlarına sadrazam yetiştirme görevini üstlenmiştir. Fatih Sultan Mehmet dönemine kadar süren bu görev İstanbul'un fethine muhalif olan Çandarlı Halil Paşa'nın idam edilmesiyle sona ermiş olsa da devlet kademelerinde yine etkin görevlerde bulunmuşlardır. Bu ailenin bize uzantısı Araştırmacı Yazar Cengiz Çandar'dır.

Ölümünden önce bir televizyon programına katılarak kendisinin ilaçlarla kanser edildiğini ve kendisinden sonra Oktay Sinanoğlu'nun öldürüleceğini söyleyen Aytunç Altındal'ın da aile hikâyesi ilginçti. Büyük Çerkez Sürgünü'yle Türkiye'ye gelen aile, Osmanlı Devleti'nin siyasi stratejisini şekillendiren kimselerden oldu. Osmanlı saraylarında söz sahibi ailenin üyesi olan Ahmet Cavit Altındal Millî Mücadele Dönemi'nde Beşiktaş Spor Kulübü'ne kayıtlı bir futbolcu olarak karşımıza çıkıyor. Ne var ki üç yıl formasını giydiği takımda bir kez bile resmî bir maçta görev almıyor, özel müsabakalarda altı kez forma giyiyor. Beşiktaş, saray arabacıları tarafından kuruldu ve üyelerinin tamamı Teşkilat-ı Mahsusa ajanlarıdır. Beşiktaş, Millî Mücadele Dönemi'nde Anadolu'ya silah kaçıran bir hüviyette karşımıza çıktı. Cavit Altındal'ın da görevi silah sevkiyatını koordine etmektir. Cavit Altındal rakiplerine gol atmış mıdır bilinmez ama oğlu Aytunç Altındal küresel sermaye sahiplerine hayatta olduğu sürece hep gol atmıştır.

Ezcümle, dünyayı yönetme gücü bir dönem askerde, bir dönem din adamlarında, bir dönem para baronlarında oldu.

Şimdilerde ise güç, yazılım yapıp teknoloji üreten kimselerin elinde olacak.

Peki sence Türkiye, değişen dünyanın neresinde ve gücün ne kadarını kontrol ediyor?

10 Ekim 2016/Ankara Kalesi
Gözümde Canların Koskoca Mazi...
Mabet Buluşması-1

Türk Devleti'nin çekilmeye çalışıldığı yer artık daha netti. Kuşatılmışlığın meydana getirdiği kaos ortamı kolay kolay sona erecek gibi görünmüyordu. Ofisinde dosyalar arasına gömülmüş Han, sigarası bitmeden bir yenisini daha yakıyordu. Kravatını gevşetti, gömleğinin üst düğmesini açtı. Yine gecesi gündüzüne karışacak, belki de sabaha kadar uyumayacaktı. Sigarasından bir nefes alıp masanın altındaki butona bastı. Kol düğmelerini açmış, gömleğinin kollarını yukarı doğru katlamıştı. Kapı tıklatıldı. Her zaman yaptığı gibi, kapıya yüzünü dönüp "Gel!" diye seslendi. Usul buydu, içeriden "gel" olmadan girilmezdi.

Elinde tepsi ile partinin emektar müstahdemi Ahmet Efendi içeri girdi:

-Buyurun Efendim?

-Ahmet Efendi kahvemi getiriniz, şeker atmayınız, yanına ağız tatlandıracak lokumlardan koyunuz.

Peki Efendim.

Kahvesi bol olsun Ahmet Efendi, su kaynatıp getirmeyiniz ki külahları değişmeyelim.

Efendim doktorunuz Erol Bey...

Yine sizi sıkı sıkı tembih etti değil mi?

Evet Efendim, sağlığınız, özellikle kalbiniz için...

Acı patlıcanı kırağı çalmaz Ahmet Efendi, siz söylediğimi yapınız. Bundan da kimseye, özellikle Erol Bey'e bahsetmeyiniz.

Anladım Efendim.

Müstahdem Ahmet Efendi, saygıyla çıktı odadan, kaç yıldır bu teşkilatın hizmetindeydi hatırlamıyordu. Ne sırlara vakıftı ama hiç kimseye hiçbir şey söylemezdi, ketumdu. Bir kişi ikinci kez misafirliğe geldiğinde çayı kahveyi nasıl içtiğini bilir, hizmetini ona göre yapardı. Han'ın kahvesi ayrıydı, bir keresinde merakından denemişti. Kahvenin acısı zehir gibiydi. Cezveye önce kahveyi koydu, ardından suyu ekleyip karıştırmaya başladı. Kahveyi karıştırırken bir yandan söyleniyordu:

"Be adam gündüz o kadar koşturursun, gece çalışırsın zaten hastasın git evine yat uyu. Hem gözlerin dinlenir hem bedenin. Şu zıkkımı istedin ya kesin sabahlayacaksın."

İhtiyar müstahdem dert etmişti başkanının sağlığını, geç saatlere kadar çalışmasını; kanserdi, vücudu yorgundu, etrafındaki kimse bilmiyordu ama Ahmet Efendi biliyordu. Doktor Erol Bey her muayeneden sonra perhizler verir, sıkı sıkı tembih ederdi. Doktor söylerdi, Ahmet Efendi uygulamaya çalışırdı sadece. Han kimseyi dinlemez, "Devlet işi şakaya gelmez." deyip çalışırdı. Masası dosyalardan görünmezdi. Masaya sığmayan dosyalar ise ya masanın altına konurdu ya da yere. Kahve pişmişti. Bakır tepsiye konulup servis edilmeliydi. Öyle de oldu. Ahmet Efendi fincanın yanına ufak lokumlardan koydu. Kapıyı tıklattı. Beklediği ses gelmiş, içeriye adım atmıştı. Oda âdeta duman altı olmuştu. İhtiyar adam öksürdü. Kahveyi servis ederken "Efendim sağlığınız için endişeleniyorum. Erol Bey'in dedikleri dışına çıkıyorsunuz." dedi.

Han'ın yüzünde tebessüm vardı. Nadir gülerdi zaten. "Millet gözyaşı dökerken gülmek bize yakışmaz." derdi sürekli. Ciddi-

yetini her ortamda korurdu. Çocuk özleminden midir bilinmez sadece çocuklar ile olduğunda o ciddi adam gider, yerine şefkatiyle etrafa gülümseyen babacan ruhlu bir adam gelirdi.

-Ne demiş ki Erol?

-Sigara içmeyeceksiniz.

-İçmeyenler ölmemiş mi?

-Kahve tüketmeyeceksiniz.

-Şu hayatta zevk aldığımız bir iki şey var onları da Erol'un isteklerine mi kurban edelim?

-Düzenli uyumanız lazım ve spor yapacaksınız.

-Uykuyu geçiniz Ahmet Efendi, uyunacak zaman değil.

-Şey, Efendim...

-Çekinmeyiniz Ahmet Efendi, söyleyiniz.

-Aç mısınız?

Zaman durmuştu, bu soruyu rahmetli annesi eve geldiğinde izin günlerinde sorardı. Annesine duyduğu özlemi ablasıyla gidermeye çalışırdı. Gözlerini maziden alıp Ahmet Efendi'ye çevirdi. Mütebessim bir şekilde, "Birkaç zeytin bir parça ekmek getirirseniz doyarız Ahmet Efendi." dedi.

-Hemen Efendim.

Ahmet Efendi hareketlenmişti ki Han elini havaya doğru kaldırıp naif bir ses tonuyla "Şimdi değil Ahmet Efendi, sonra." dedi.

-Efendim ilaç vaktiniz yaklaşıyor.

-İlaçlarla beraber getirirsiniz, acelesi yok çalışmam lazım.

-Peki Efendim.

Müstahdem Ahmet Efendi içeri girerken gösterdiği saygıyı odadan çıkarken de gösterdi...

Han sigara dumanlarının içinde, dosyalarla baş başa kalmıştı. Kahve fincanını eline aldı, karşıdaki pencereye doğru adımlar atıyordu, düşünceliydi. Kahvesinden aldığı yudumun

arkasına sigarasından bir nefes aldı. İkinci katta bulunan ofisinin penceresinden dışarıyı izlemeye başladığı anda bir nefes daha aldı sigarasından, kahvesini yudumladığında bittiğinin farkına vardı. Ziyaretçilerini misafir ederken kullandığı koltuğa oturdu ve maziye daldı. Her şeyin başladığı 13 Şubat 1999 gününe gitti.

Bebek katili PKK elebaşı Öcalan yakalanmıştı. DSP-ANAP hükûmeti yaklaşmakta olan seçim öncesi halkın teveccühünü kazanmıştı. İdam konusu tartışılırken gözler MHP üzerine çevrilmişti. Seçim meydanlarında Öcalan'ın idamı üzerine yapılan mitingler, 18 Nisan 1999 yılında yapılan seçimlerde MHP'yi %18 oy oranıyla ikinci parti ve hükûmet ortağı yapmıştı. Aslında 57. hükûmette MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli biraz isteksizdi ama ülke gündemi o kadar doluydu ki siyasi boşluğu kaldıramazdı. Devlet yeni bir fetret dönemi daha yaşamamalı, insanlar kardeş kanı dökmemeliydi. 28 Şubat sürecinin etkisini atlatamamış olan Türkiye, yüzyılın felaketiyle karşı karşıya kalmıştı. Hükûmet kurma görevi verilen Bülent Ecevit'in aslında en büyük görevi yıllarca kavga ettikleri ülkücü camiayla kucaklaşmaktı. Bunun için MHP'nin yolları aşınacaktı. Öyle de oldu. Devlet Bahçeli tıpkı 1980 öncesinde sağ-sol kavgaları devam ederken Alparslan Türkeş'in yaptığı gibi ülkede oluşacak siyasi kaosun önüne geçmek için hükûmet ortağı olmayı kabul edip ülke genelinde sağduyu çağrısı yaparak kardeşlik bağlarını kuvvetlendirmeyi hedeflemişti.[19]

19 Alparslan Türkeş, 1980 öncesinin kavga günlerinde bile CHP ile gerilime hiç girmediği gibi her fırsatta CHP yönetimi ve seçmeni ile hassas ilişkiler kurmaya gayret etmiştir. Türk siyasi tarihinde bunun en bariz örneği TBMM Başkanlığı seçiminde Türkeş, CHP'nin ılımlı ismi Zonguldak Milletvekili Cahit Karakaş'ın seçilmesini sağlayarak demokrasi tarihine geçmiştir. Aynı Türkeş, bölücü-yıkıcı terör örgütlerine karşı milliyetçi-ülkücü hareketi uyararak, CHP yönetimi ve seçmenleri ile iyi ilişkiler kurulması için partisinin teşkilatına defalarca genelge yayınlamıştır. 1977 yılında Süleyman Demirel'in meclisi çalıştırmama planı uygulanmış, meclis başkanı birkaç oturumda seçilememiştir. Bu sürede çıkmaza giren Türk Siyasetine Ali Aslan Türkeş el atmış ve CHP'nin meclis başkan adayı Cahit Karakaş'ı desteklemek suretiyle seçilmesini sağlamıştır. Türkeş bu konuyla ilgili bir açıklama yapıp şunları demiştir: " Meclisin başkansız kalması fevkalade vahim bir durumdur. Meclis'in daha fazla başkansız kalmaması için CHP adayını destekleme kararı aldık."

Devlet Bahçeli'nin aklının en canlı köşesinde de seçim öncesi millete verdiği sözü yerine getirmek vardı.

Bu süreçte Bülent Ecevit'in eşi Rahşan Ecevit'in ülkücüler için ettiği hakaretlere dahi kulağını tıkamıştı. Çünkü öncelik devletin bekasıydı. [20]

İdam konusundaki kararlılığı kırılamayan Bahçeli, 1997 yılında Refah-Yol hükûmetinin imzaladığı 11 numaralı protokole takılmıştı. İdam edilemeyen Bebek Katili Apo sonsuza kadar içeride kalacaktı. Bu durum Bahçeli'nin moralini bozmuştu.[21]

20 1999 yılında Bülent Ecevit Milliyetçi Hareket Partisi ile hükümet kurma görüşmelerini yaparken, eşi Rahşan Ecevit bir röportajda, "Demokratik Sosyalist Parti ile Milliyetçi Hareket Partisi'nin hükümet ortaklığı kurmaları zorunlu olabilir. Ama benim içimde ve inanıyorum ki daha birçok kimsenin içinde ciddi kuşkular var. Milliyetçi Hareket Partisi ile kurulacak hükümeti içime sindiremiyorum. Çocukları, gençleri örgütlediler, baskı altına aldılar, hatta silahlandırdılar. 'Ya bizden olacaksın ya canından' dediler. Yıllarca sayısız can yaktılar, canlar aldılar. Bunların acısını unutmak kolay mı? 'Biz Asena adlı bir kurttan üredik, Orta Asya'dan buralara geldik, bu ülkede egemenlik bizim hakkımızdır' iddiasıyla, üstelik de kaba kuvvetle siyaset yapmaya kalkışanlar, ne demokratik anlamda 'parti' sayılabilir ne de milli birliği güçlendirebilirler" demesi Türk Siyasetine Rahşan Ecevit Depremi olarak geçti. Bu açıklamalardan sonra kendisinden randevu talep ettiği Devlet Bahçeli tarafından reddedildi. Rahşan Ecevit'in sebep olduğu siyasi kriz, Hüseyin Özkan'ın araya girmesi ve yoğun mesaisiyle çözüldü. 3 yıl süren koalisyon hükümetinde Bahçeli ve Rahşan Hanım yan yana gelmemeye gayret gösterdiler.

21 Abdullah Öcalan yargılanmış idamına karar verilmişti. Yargıtay 9. Dairesi Apo'nun idamını onaylamıştı ancak, 1997 yılında Refah – Yol Hükümetinin imzaladığı 11 numaralı protokole dayanarak AİHM başvuran Öcalan avukatları dava sonuçlanana kadar infazın ertelenmesini istediler. 30 Kasım'da davayı görüşmeye alan AİHM ihtiyati tedbir kararı alarak infazın ertelenmesine karar verdiğinde Öcalan'ı "Şartlı iade edenlerin" planı devreye girmişti. Bu süreçte "Halkıma asma sözü verdim, bu sözü çiğneyemem" diyen Bahçeli'nin inadı kırılamamış, AİHM'nin bu kararını tanımama kararı 15 Ocak 2000 günü liderler zirvesinde en üst perdeden okunmuştu. Hükümetin ortağı olan Milliyetçi Hareket Partisi 03. Ekim. 2001 tarihinde "Terör, savaş ve çok yakın savaş suçlularına ölüm hükmü verilmesi" 4709 sayılı kanunla gerçek- leştirildi. Ne yapılırsa yapılsın, kim ne derse desin Öcalan asılmalıydı, Bahçeli'nin inadını Cumhurbaşkanı başkanlığında toplanan liderlerin katıldığı Avrupa Uyum Süreci zirvesi sonrasında da Bahçeli ikna edilememişti. Bahçeli'nin bu tutumuna karşılık 03. Ağustos. 2002 yılında toplanan genel başkanlar "Avrupa Hareketi – 2002" toplantısında "AB üye olmak için her türlü çalışmayı yapacaklarına karşı söz verdiler." 26.06.2003 tarihinde mecliste yapılan oylama sonucunda MHP'nin 117 ret oyuna karşın 320 oy ile Apo'nun idamı kaldırıldı. Bu oturumda AK Parti 53, Anap 76, DSP 66, DYP 55, SP 22, YTP 50, Bağımsız 11 Milletvekili kabul oyu verdi.

Bu karardan sonra ülkenin her yerine kaos hâkim oldu. PKK, Hizbullah, AB meselesi, Ahmet Kaya olayı, ölüm oruçları ve Hayata Dönüş Operasyonu gibi olaylar ile ülke inanılmaz zor günler geçiriyordu. Sanki görülmez bir el her şeyi organize ederek ülkeyi atacağı uçurumun kenarına itiyordu.

Tam ortalık duruldu derken birbiri ardına gelişen olaylar ülkeyi yeniden kaos ortamına soktu. Özellikle Hizbullah ve ölüm oruçlarına karşı yapılan operasyonlarla halk yine diken üstünde yaşamaya başladı. Evlerin bahçelerinden çıkan cesetler, ormanlık arazilerde bulunan silah ve mühimmatlar hafızalara 70'li yılları getiriyordu.

Ülke, bunlarla uğraşırken Beyaz Enerji Davası[22] ile bir darbe de yüksek bürokratlardan yedi. Enerji Bakanlığındaki yolsuzluklar askerin müdahalesi ile ortaya çıktı.

Askerin Enerji Bakanlığına düzenlediği operasyon ile üst düzey bürokratların da içinde bulunduğu rüşvet ve ihale ağı ortaya çıkarıldı. Bu operasyon sonunda 57. hükûmette yapılan değişiklikler, erken seçimin habercisiydi.

Siyasette rüzgârın yönünü değiştiren asıl olay ise muhalefet partisi FP'nin içinde Recai Kutan ve Necmettin Erbakan'a karşı kazan kaldıran genç siyasetçilerdi. Devlet Bahçeli'nin koalisyon hükûmetinde yer almasına kızan ve muhalefet görevini üstlenen Fazilet Partisi pasif kaldı. Artık yeni bir harekete ihtiyaç olduğunu düşünen genç partililer seslerini yükseltme-

22 Enerji Bakanlığı içinde yapılan ihalelerdeki yolsuzluk davasıdır. Enerji Bakanı Cumhur Ersümer bu dava nedeniyle istifa etmiş, daha sonra yargılanmış 2008 yılında 4 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırılmıştır. Beyaz Enerji operasyonunu diğerlerinden ayıran özellik, operasyonu polisin değil Jandarma'nın yapmasıdır. Dönemin Emniyet Müdürü, "İç işleri bakanlığı bizi bu işe karıştırmaz, bu işi siz üstlenin demesi üzerine Jandarma Komutanı Osman Özbek'in üzerine aldığı operasyon sonrası Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz "Askeri yönetim gelse yolsuzluk olmayacak mı?" çıkışı herkesin beyninde yer etmiştir. Osman Özbek aslında halk tarafından aşina birisiydi. Necmettin Erbakan'ın 1997 yılında hac vazifesini yapmış olmasını eleştirmiş, Necmettin Erbakan'a hakaret etmiş laik kesimden fazlaca taraftar kazanmıştı. İlla ki yolsuzluklarla mücadele edilmeli ve yolsuzluk yapanlar cezasını çekmeliydi. Osman Özbek'in 28 Şubat sürecindeki tutumu, Beyaz Enerji Operasyonuyla birilerinin yeniden düğmeye basmasını sağlamıştı.

ye başladı. Sonradan 16 sene boyunca ülkeyi yönetecek olan kadro burada şekillendi. FP'nin politikalarını benimsemeyen genç siyasetçiler isyan bayrağı açtılar. Modern bir tavır sergilenmesini, Avrupa'ya yakın bir politika izlenmesini istiyorlardı. Abdullah Gül, Bülent Arınç, Recep Tayyip Erdoğan, Melih Gökçek ve Numan Kurtulmuş bu yenilikçilerden bazılarıydı.

Bu sırada ülkenin tepe noktasındaki iki adam arasında, askerin müdahaleci tavrı ve yolsuzluklar konusunda büyük anlaşmazlıklar oldu. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ve Başbakan Bülent Ecevit arasındaki gerginlik, askerin siyasete müdahale etmesi ve bürokrasi içindeki yolsuzluk olaylarındaki tavrı yüzünden had safhaya ulaştı. Sezer özellikle laik düzenin zarar görmemesi için askerin bu tavrını desteklerken Ecevit siyasi arenada postal sesi duymak istemiyordu. Tümgeneral Osman Özbek'in 28 Şubat sürecindeki tutumunu bilen Han, Beyaz Enerji Operasyonu'yla birilerinin yeniden düğmeye bastığını anlamıştı. Kendi partisinden adı yolsuzluk operasyonuna karışan kim varsa önce partiden tasfiye edilmesini ve azlini, daha sonra ise Yüce Divanda yargılanmasını sağladı.

19 Şubat 2001 MGK toplantısında Cumhurbaşkanı Sezer ile Başbakan Ecevit arasında ipler koptu. Sezer anayasa kitapçığını Ecevit'e fırlattı. Hükûmetin sonunu getiren ise bu büyük kavgadan sonra Ecevit'in basın mensuplarına verdiği demeçler oldu. Düğmeye basanlar fitili ateşlemişti.

21 Şubat'ta devlet 4,1 katrilyona yakın dış borç ödeyecekti. Bunun için 20 Şubat tarihinde düşük faizle kredi alınması bekleniyordu. Bir gün önce yaşanan kriz ise Türkiye'nin kredi alma işini sıkıntıya soktu. Tüm bunlar tesadüf olamazdı. Her ayın son çalışma gününde toplanan MGK normal toplanma tarihinden on gün önce hükûmetin isteği doğrultusunda toplanmış, yine bu toplantı hükûmetteki kişiler sebebiyle krize dönmüş, aynı kişilerce devlet sırrı olarak kalabilecek olay kameralar karşısında kamuoyuyla paylaşılmıştı...

Görünmez el yine iş başındaydı ve belli ki bu krizi en ince noktasına kadar planlamıştı.

Toplantıyı terk eden Ecevit, yardımcısı Hüsamettin Özkan'ın yönlendirmesiyle olayı tüm detayları ile basın mensuplarına anlattı. Başbakanlıkta olan açıklamada Ecevit, olayı, "cumhuriyet tarihinin en büyük krizi" ve "eşi benzeri olmayan bir terbiyesizlik" diye nitelendirince olay tüm ülkede şok etkisi yarattı. Bununla yetinmeyen Bülent Ecevit ve DSP kurmayları cumhurbaşkanı olarak seçilmesini sağladıkları Sezer'i "nankör kedi" ilan etti. Bu olayların üst üste gelmesiyle sallantıda olan ekonomi çöküş evresine girdi. Halk sokaklarda eylemlere başladı. Başbakana bir vatandaş yazar kasa fırlattı. Faizler bir gecede %700'e fırladı.

Bu dev kriz yüzünden 7,6 milyar dolar tutarıyla yabancı yatırımcı ülkeyi terk etti. 1 milyona yakın çalışan işsiz kaldı. Binlerce iş yeri kapandı. Sokaklarda eylemler başladı.

Son çare olarak ekonomiyi düzeltmek için devreye Kemal Derviş sokuldu. Ülkede süper kahraman havasıyla karşılanan Derviş'in önlemleri de işe yaramadı, Derviş ceketinin iç cebinde bulunan ABD'den aldığı talimatları birer ikişer uygulamaya başladığında fitilin ucundaki ateş bombayı patlatmaya çok yaklaşmıştı.

Han, kurtarıcı olarak gelen Derviş'in amacını ilk anlayan, arkasındaki kişileri gören ilk kişiydi. Bir şeyler yapmalı ve meydana gelen krizden ülkenin en az hasarla kurtulmasını sağlamalıydı. Ama o asker kökenliydi. Zaten teşkilatın başında olması bile birilerinin canını sıkıyordu.

Ülke ekonomik yönden çökerken muhalefet tarafı ekonomik krizi fırsata dönüştürmek istiyordu. FP kapatılınca gençlerin partiden ayrılışı kolay oldu. Abdullah Gül'ün FP genel kurultayında Recai Kutan'ın karşısına çıkıp az farkla kaybet-

mesi yenilikçileri destekleyenlerin sayısının hiç de az olmadığını gösterdi. Bunun üzerine genç siyasetçiler Recep Tayyip Erdoğan liderliğinde FP'den kopup Adalet ve Kalkınma Partisini kurdu. 12 Ağustos 2001 yılında Ankara Bilkent Otel'de kurulan yeni partiyi muhalefet pek ciddiye almadı ama asker ve laik kesim rahatsızlık duydu. Çünkü partinin kurucusu Tayyip Erdoğan Siirt'te okuduğu şiir gerekçesiyle tutuklanmış, dava edilmiş ve "halkı kin ve düşmanlığa tahrik" suçu ile 10 ay ve 716 milyon liraya mahkûm edilmişti. Hatta o günlerde parti tüzüğünde kurucu olarak Recep Tayyip Erdoğan'ın ismi varsa partinin kuruluş dilekçesi kabul edilmeyecekti.

Yargıtay Başsavcısı Sabih Kanadoğlu tarafından kapatma davası açıldı. Gerekçe ise kurucu listesinde bulunan 13 kadından 6'sının başörtülü olmasıydı. Kanadoğlu'na göre "laiklik elden gidiyordu!"

Siyasetteki bu karışık hâl yetmezmiş gibi Bülent Ecevit rahatsızlandı. Kendi "iyiyim" dese de etrafındaki herkes bunun farkındaydı. "Çekil" çağrıları oldu. En yakını, manevi evladım dediği Hüsamettin Özkan istifa etti. Özkan'ın ardından, İsmail Cem İpekçi de istifa edip parti kurdu.

Ecevit yaşının verdiği yorgunluğun üzerine stresi bol olan bu ortama daha fazla dayanamadı. Rahatsızlığı artıyordu. Çoğu zaman ayakta durmakta dahi zorlanıyor ama mücadeleyi bırakmıyordu. Sağ kolu Özkan'ın kendisini yarı yolda bırakmasına rağmen hastaneden de olsa Türkiye'ye kurulmuş tuzağı bozmanın derdindeydi. Kendi desteğiyle cumhurbaşkanı seçilen Necdet Sezer bu hatayı nasıl yapardı anlamıyordu. İçişleri Bakanlığı yapmış Sadettin Tantan'ın "Tapınak Şövalyeleri Türkiye için harekete geçti." açıklamasını anımsadı. Bu açıklamadan sonra medya patronu Aydın Doğan ile Tantan arasında geçen tartışmalar aslında birçok şeyin habercisiydi. Hastalığından bir iki gün önce Ankara Dedeman Otel'de Tür-

kiye Odalar ve Borsalar Birliği tarafından verilen resepsiyonda Bülent Ecevit'e gaz yapıcı pasta yedirilerek Mehmet Haberal'ın sahibi olduğu hastaneye kaldırılması sağlanmıştı.[23]

Hastanede başbakanın zehirlendiği haberi ülkedeki krizi tırmandırmıştı. Hastane sahibi Haberal, Hüsamettin Özkan ve ekibinin cumhurbaşkanı adayıydı ancak Ecevit, Sezer kararından vazgeçmemişti. Ülke gündemindeki hassasiyet gün geçtikçe artıyordu. Dolar kuru âdeta Başbakan Bülent Ecevit'in nefes alıp vermesine bağlanmıştı.

11 Eylül sonrasında kendisine düşman olarak İslam'ı seçen ABD, Müslümanları hedef tahtasına oturttu. Kendinden kilometrelerce ötede düzmece bir operasyonla İkiz Kulelere çarpan uçakların hesabı Orta Doğu topraklarında görülecekti. Evangelist Bush, El Kaide elebaşı Usame Bin Ladin'i Irak'ın lideri Saddam Hüseyin'den istedi. Saddam Hüseyin beklenilenin aksine sert bir üslup takındı.

"Yeni dünya düzeni"nin ilk adımı Sultan Abdülhamid'in tahttan indirildiği gün atılmıştı; Siyonist silah baronlarının Büyük İsrail'i kurdurmak için çıkardıkları dünya savaşlarından sonra en büyük adım, Orta Doğu'nun zengin yataklarındaki enerji kaynaklarının kontrol altında tutulması yanında İsrail'in güvenliğini garanti altına almak için atılacaktı. Bunun için her zaman Siyonizm'e karşı tavır takınan Saddam Hüseyin'in Irak'ı biçilmiş kaftandı. Orta Doğu coğrafyasında kurulduğu günden beri İsrail'e bomba atan tek lider Saddam Hüseyin'di ve artık Saddam Hüseyin gitmeli, Irak'a demokrasi gelmeliydi. Bush'un bu seferki bahanesi Irak'ın "nükleer silah"a sahip olmasıydı. Körfez Savaşı'nda İran'a karşı kullanılması için kendilerinin verdiği silahları bu sefer, savaş sebebi sayacaklardı. Türkiye ise hem NATO üyesiydi hem de

23 Bülent Ecevit'ten sonra Demokratik Sol Parti Genel Başkan'ı olan Masum Türker TOBB tarafından verilen resepsiyon gecesini şöyle özetlemişti. "Ecevit hastalığı gereği perhiz yapıyordu. 2001 krizini görmek isteyenler o gece Ecevit'e kimin pasta verdiğini araştırsınlar." İlgili açıklamanın tamamına bu linkten ulaşabilirsiniz. http://www.biroybil.com/showthread. php? 11312-CIA-B% F6yle- % D6%F0retti-(2)/page75

ABD'nin müttefikiydi. (!) Irak harekâtı için ikna edilmeliydi. Ancak Saddam Hüseyin ile Ecevit'in geçmişe dayanan sıkı bir dostluğu vardı. Ecevit bu olayı kan dökmeden halletmek için Saddam Hüseyin ile resmî olmayan görüşmeler yaptı ve resmî olan bir mektup yazdı. Ecevit'in korkusu Türkiye'nin bu durumdan zarar görmesiydi. Ecevit biliyordu ki Orta Doğu'daki yıkım domino etkisi ile gelecek ve Türkiye'nin kapısına dayanacaktı. Türkiye'ye askerî müdahale yapamazlardı ancak ekonomik kriz, beraberinde gelen Kemal Derviş ile ülkenin etrafını çepeçevre sarıyordu. Kemal Derviş DSP'deki dağılmaların merkez noktasındaydı. Ekonominin başına gelen Derviş'in ekonominin düzelmesi için sürekli olarak yeni bir siyasi reaksiyona vurgu yapması, bunun paralelinde Hüsamettin Özkan ve İsmail Cem'in yeni parti kurmaları tesadüf olamazdı. Irak Harekâtına karşı çıkan hükûmet artık gitmeliydi. Yerine harekâta onay verecek kimseler gelmeliydi...

Her şeyi gün gibi hatırlayan Han'ın dikkatini çekmecesinde bulunan çağrı cihazının sesi dağıttı. Uzun zamandır çalmayan cihaza önemli bir sinyal gelmiş olmalıydı ki Han fincanı sehpanın üzerine bırakıp masasına yöneldi. Masanın gizli bölmesinde bulunan ASELSAN marka telefonu ve yanında duran sim kartı aldı. Ayaklanmıştı, odanın kapısını kilitledi. Sim kartı telefona takıp şifreyi girdi; 2023...

Telefonun mesaj bölümüne gelen sayılardan oluşan şifreyi çözmek için masasına oturdu. Önündeki beyaz kâğıda, mesajda yazan rakamları yazdı. Tekrar ASELSAN marka telefonunu alıp kâğıda yazdığı 62238 sayısına karşılık gelen harfleri telefonunda tuşladı. Telefonun ekranında "MABET" yazıyordu. Elindeki sigaranın yandığından habersiz yeni sigarasını yaktığı çakmakla şifreyi çözdüğü kâğıdı da yaktı. Kapıya yöneldi, hiç yapmadığı bir şey yaparak çay ocağına yöneldi. Ahmet Efendi uyukluyordu, omzuna dokundu:

-Ahmet Efendi, Ahmet Efendi.

Teşkilat Başkanını başucunda gören ihtiyar müstahdem, yerinden fırlardı.

-Emredin Başkanım.

-Sakin olunuz Ahmet Efendi. Ben biraz uzanacağım, kimse rahatsız etmesin.

-Anladım Efendim.

Han geldiği gibi sessizce dönüp odasına gitmiş, kapısını kilitlemiş, tüm telefonların fişini çekmişti. Biraz önceki düşünceli hâli yerini heyecana bırakmıştı. Telefondan sim kartını çıkarıp masadaki gizli bölmeye tekrar koydu. Kitaplığı kendine doğru çekip kimsenin bilmediği gizli geçitten kendisi için hazırda bekleyen arabasına yöneldi. Adımları birbirine değecek gibiydi, bir ara sendeler gibi oldu... Mabede 14 yıl önce çağrılmıştı en son, o gün Muhafız Teşkilatının başına getirilmişti. Şimdi 15 Temmuz'u yaşamış olan ülkede yine mabede çağrılıyorsa bunun önemli bir sebebi olmalıydı.

Ya var olmaya devam edecekti ya da yok olacaktı.

İmamlar Toplantısı 11 Temmuz 2016
NATO İncirlik Üssü/Türkiye

İncirlik Üssü için olağan günlerden biriydi. Amerikalı askerler kendi dalgalarında şakalaşıp gülüyorlardı. Türk askeri Yarbay Göktuğ ise onları dikkatli bir şekilde izlerken bir gözü, kapıdan bir girip bir çıkan siyah renkli, diplomat plakalı arabalardaydı. Amerikan askerleri için olağandı ama Yarbay Göktuğ'un burnuna kötü kokular geliyordu. Normalde günlük giriş çıkışın bu kadar yaşanmadığı, kapıdan girerken ceketlerin düğmelerine kadar yapılan aramalar bir kenara bırakılmış, elini kolunu sallayanın girdiği, yol geçen hanına dönmüştü üs. NATO Üssü diyorlardı ama öyle değildi, ABD'nin askerî birliğiydi sanki. Bir ara gözünü kapıdan çevirip üs komutanının penceresine baktığında kendilerini izleyen orta yaşlarda bir Amerikalıyı gördü. Hatırlamaya çalıştı, gözlerini kapadı bir dem. Zihninin en ücra yerine ulaşmak için zorladı kendini. 2003 yılında Süleymaniye'de yaşanan o kara günü hatırladı Göktuğ Yarbay. O günleri anımsıyordu, o dönemlerde kurmay yüzbaşı olarak özel kuvvetlerde görev yapıyordu.

22 Nisan 2003 günü Erbil'deki Özel Kuvvetler Komutanlığı Karargâhı'nda görev yapan Türk askerleri Türkiye'den gelen insani yardım konvoyuna eskortluk etmek üzere gittikleri Kerkük'te gözaltına alınmıştı. Ertesi gün Amerikan askerî personeli eşliğinde Irak'tan sınır dışı edilmişlerdi. Bu hadiseden

sonra 30 Nisan 2003'te iki taraf arasında imzalar atılarak Irak'ta görev yapan Türk askerlerinin her zaman üzerinde kimlik taşıması ve üniforma giyme zorunluluğu Türkiye'ye tebliğ ediliyordu. O gün anlaşma masasında yüzbaşı rütbesiyle oturan Göktuğ, Mevlüt Komutan'ın vereceği bir emir için gözlerine bakıyordu. Komutanı başını önüne sertçe indirse, biraz sesini yükseltse odayı kan kokusu saracaktı, bunun için hazırlamıştı kendini. Silahını kontrol etti, emniyetini açtı, bacağının yanında duran kasaturasında elini gezdirdi. Komutanı beklediği emri verse kapının girişinde duran iki Amerikalı askeri yere serecek, kasaturasını yanındakinin boynunda gezdirecekti. Pürdikkat konuşanları dinliyordu. Olanları hazmedemiyordu.

"Elin conisi kalkmış komşumuzun ülkesini talan etmiş, iki milyondan fazla sivil insanı katletmiş, bunu da insanlık ve demokrasi namına yapmış, bin yıldır hüküm sürdüğümüz toprakta bize kimlik soruyor." diyordu içinden. Elleri kolları bağlıydı.

Sultan Süleyman döneminde bir fermanın yettiği, Dördüncü Murat ile yeniden fethedilen ata topraklarında bunların yaşanmasına dayanamıyordu. Hem de bölgede binlerce soydaşımız yaşarken! Bir çare bulmalı, bu olanlara son vermeliydi. Kasaturasının kabzasını daha sert tuttu. Bu arada Mevlüt Komutan'ın telefonu çaldı. Komutan izin isteyerek masadan kalktı. Belli ki üst rütbeli birisiydi. Mevlüt Komutan konuşmasını sürdürürken Amerikalılar birbirlerine bakıp sırıtıyorlardı. Bir dem sonra Mevlüt Komutan odaya girip masaya oturdu:

-General Petraeus nerede kalmıştık?

Komutanın içeriye dalıp sertçe sorduğu soruya Amerikalı General Petraeus alaycı bir şekilde cevap verdi:

-Komutan en son bu metne imza atmayacağınızı söylüyordunuz, telefonunuz çaldı.

Mevlüt Komutan'ın gözlerinden ateş fışkırıyordu. Tarihe not düşecek bu kararın altına imza atmak, ata Yadigârı topraklar-

da bihakkın izinsiz dolaşamamanın, Amerikalıların şımarık tavırlarından çok tarihe hesap veremeyecek olmanın siniriydi. Bir şekilde bu lekeye adının bulaşmasını istemiyordu. Amerikalı meslektaşının gözlerine dikti gözlerini:

-General, emir almamış olsam seni de maiyetindeki askerlerini de bu gördüğün odada öldürürüm. Şimdi sizin isteklerinizi değil, bana verilen emrî üniformamın şerefi için yerine getireceğim. Bunun da hesabını elbet bir gün sorarım. Ama şu kadarını bilin, burada bir Türk'ün, bir Arap'ın, bir Kürt'ün haksız yere kanını dökecek olursanız hesap gününü erkene almayı da biliriz. Bu alçak hamlenizin 1 Mart Tezkeresi'ne karşı olduğunu biliyorum. Bu topraktaki bütün devletler bizim sinemizde büyüdüler. Siz bu topraklarda oyun kurarsınız, başardığınızı sanırsınız, birileri çıkar oyununu bozar. 1919'da Mustafa Kemal, 2003 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi... Siz buraların yabancısısınız, biz bin yıldır bu topraklardayız. Benden size tavsiye, bu necip milleti hafife almayın, biz vakti gelince çok güzel hafıza tazeleriz."

Söz bitmişti, Amerikalı generalin yüzündeki alaycı tavır hiç beklemediği bu çıkış karşısında yerini endişeye bıraktı.

Mevlüt Komutan, keskin cümlelerini bitirip tarihi utandıracak ağır şartların yazıldığı kâğıda şu notu düşüp imzaladı: "Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök Adına." Göktuğ çok sevdiği komutanının yüzüne baktı, onur duyuyordu onun gibi birinin emrinde olmaktan. Kim ne derse desindi, koltuklarında oturanlar eğilmiş olsalar bile komutanı eğilmemiş, dik durmuştu. Komutanının sesiyle kendine geldi:

-Göktuğ, gidelim evladım.

-Emredersiniz komutanım.

Göktuğ kendisine verilen emirle beraber ayağa kalktı, gözlerini odada bulunan Amerikalıların üzerinde gezdirdi, içinde hâlâ bir şeyler yapamamanın verdiği üzüntü vardı. Kapıdan çıkacağı anda Amerikalı askerle göz göze geldiğinde kafasını

sertçe Amerikalının yüzüne vurdu. Oda bir anda karışmıştı, silahlar çekildi. Amerikalı general elleriyle askerlerine "sakin" işareti yaptı. Türk heyet odadan çıkmıştı. Mevlüt Komutan hâlâ sinirliydi, kapısını açan Göktuğ'un omzuna dokunarak "Evlat canımızı yakacaklar ama senin yerinde olsam ben de aynısını yapardım." dedi.

Komutanın kapısını kapatan Göktuğ Yüzbaşı araca binerken tekrar anlaşmanın yapıldığı mekâna döndü. Bir odada peşmerge kuvvetlerinin başıyla tipinden yabancı olduğu anlaşılan bir adam hararetli bir şekilde konuşuyorlardı. Daha doğrusu yabancı adam peşmergeyi azarlıyordu. Mevlüt Komutan pencereden seslendi:

-Hırsını alamadın mı Yüzbaşım?

Göktuğ sadece başıyla pencereyi işaret ettiğinde Mevlüt Komutan'ın ağzından "Robinson..." ismi döküldü boşluğa.

Zaman tünelinde gezintisini tamamlayan Yarbay'ın ağzından Rahip Robinson ismi çıktı istemsiz bir şekilde. Bu sözlerin ardından yeniden zamanın girdabına bırakmıştı kendini.

4 Temmuz 2003 günü, Amerikalı askerler bir istihbarat almışlardı. Süleymaniye şehrine atanan sömürge valisine Türk Özel Kuvvetleri suikast yapacaklardı. Aslında bu bir bahaneydi. Amerika, Mart Tezkeresi'nin meclisten geçmemesine fena hâlde bozulmuştu, bunun bir karşılığı olmalıydı. Türkiye'yi, özellikle bölgeyi avucunun içi gibi bilen Özel Kuvvetleri karşısına almak istemiyordu. Savaşı meydanda değil masada kazanmanın derdindelerdi. Psikolojik savaş taktiklerini kullanarak bölgede hâkim olduğunu kanıtlamak ve bölgedeki diğer gruplara gözdağı vermek istiyorlardı. Harekete geçmek için aradıkları bahaneyi de bulmuşlardı. Bölgedeki peşmergelerden de destek alarak Süleymaniye'de bulunan Özel Kuvvetler Karargâhı'nın etrafını çevirdiler. Sayıları peşmergelerle beraber 400'ü bulmuştu. İçeride sadece 11 tane Türk askeri vardı. Sayıca çok olmalarına rağmen Özel Kuvvetler' den korkuyor-

lardı. Özel Kuvvetler Komutanı her zaman üsse gelen Amerikalı General Brenny Odeano'yu gördüğünde yine çay içmek için geldiğini sanıp elini uzattı. Amerikalı Komutan hiç oralı olmamıştı. Kendisine uzatılan eli sıkmayan general "İçeride kim varsa tutuklayın!" emrini vermişti.

Özel Kuvvetler daha ne olduğunu anlamadan bireysel karşılık verseler bile, plastik kelepçe ile kelepçelenmişlerdi. Suçları Süleymaniye Valisi'ne suikast planlamaktı. Oysa kendilerinin böyle bir plandan haberleri dahi yoktu. Elleri kelepçelenen Türk askerlerinin onuru daha fazla zedelenmeliydi. Amerika'nın, Guantalamo üssünde hapsettikleri mahkûmlara giydirmiş oldukları turuncu tulum giydirildi Türk askerlerine, yetmezdi. Amerika bölgede üstün olduğunu herkese göstermeliydi. Türk askerlerinin başına kovboy filmlerinde olduğu gibi çuval geçirdiler, yetmezdi. Türk askerleri eski Doğu Roma geleneğinde olduğu gibi teşhir edilmelilerdi. Bu sebeple Türk askerleri üstlerinde turuncu kıyafet, başlarında çuvalla arkası açık bir kamyonete konulup Kerkük Havaalanı'na götürdüler...

"Türk devlet geleneği"nde bir kara leke gibi duran bu olay sonrasında yüksek rütbeli komutanların katıldığı bir karargâh toplantısı yapıldı. Tüm komutanlar bunun asla kabul edilemeyeceğini söylerken kapı tıklatıldı. Bölgede görev yapan Özel Kuvvetler İstihbarat Subayı Hasan Atilla Uğur içeri girdi. Elinde bir zarf ile Genelkurmay Başkanı'nın yanına gelip "Komutanım bana bir helikopter ve emir verin. Ekibimle Adana'ya gidelim, bugün cumartesi, Amerikan askerlerinin izin günü. Adana Valisi'ne suikast şüphesinden hepsini aynı şekilde tutuklayalım." dedi.

Masanın etrafında durumu değerlendiren komutanlar, önceden tanıyıp bildikleri Atilla Uğur'a hak verir gibi başlarını salladılar. Ne var ki yirmi gün önce "Kerkük, Erbil, Süleymaniye sokaklarında Türk askerleri görevlendirme kartlarıyla ve üniformalarıyla gezecekler." şartına imza emri veren Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök bu teklife olur vermeyip "Özel

Kuvvetler Komutanı, Amerikan askerlerine mukavemet göstermeyerek iyi yapmıştır." diyerek toplantıyı bitirdi.

Her şeyi dün gibi hatırlıyordu. Zaten unutamamıştı o günleri. İşte yine aynı adam Robinson üsse gelmişti, pencere kenarında keyifle kahvesini yudumluyordu. Bir şeyler yapmalı, dönen dolabı anlamalıydı Göktuğ Yarbay. Şımarık Amerikalı askerlerin yanlarından ayrılıp odasına yöneldi. Telefonunu açıp üs içerisinde bulunan kameraların görüntülerine ulaştı. En yoğun olan koridorları incelerken daha önce bir askerî gezide kendisiyle tanıştırılan Adil Köksüz'ü gördü. Toplantının olacağı yeri bulmuştu. Ne yapıp etmeli bu toplantının içeriğini öğrenmeliydi. Toplantının yapılacağı koridora girme yetkisi yoktu, havalandırma boşluğunu deneyecekti, tek şansı orasıydı. Üssün krokisini inceledi telefonundan. Odasında bulunan havalandırma kapağını açıp kroki yardımıyla toplantının olacağı salona doğru sürünmeye başladı. Zorlu bir sürünmenin ardından doğru yere geldiğini anlamak için durdu. Havalandırma kapağının deliğinden odanın içini görebiliyordu. Ortada bulunan masanın etrafında sandalyelerde oturan adamlar vardı. Yüzlerini seçemiyordu. Tam karşısında oturanı tanıdı, Emekli Hava Kuvvetleri Komutanı Akil Öztürk. Diğerlerini hatırlamaya çalıştığı anda Adil Köksüz ve Robinson kol kola içeri girdiler. Onlar içeri girdiklerinde masada bulunanlar ayağı kalktılar; başında kippa takılı olan arkası dönük kişi hariç. Köksüz, Robinson'a oturacağı yeri gösterip kendi yerine oturdu. Önünde duran sudan bir yudum alıp konuşmaya başladı:

-Muhterem kardeşlerim, konuşmamızın başlangıcını Mehdi Efendi yapacak, hepinizden önünüzde bulunan tabletleri açmanızı istiyorum.

Köksüz' ün sözlerinden sonra masada bulunan herkes önündeki tableti açtı. Köksüz cebinden çıkardığı telefon ile Mehdi Efendi diye bahsettiği kişiyi aradı:

-Efendim hazırız, arkadaşlar emirlerinizi bekliyor.

-Muhterem Arkadaşlar!

Bu ses Pensilvanya' da bulunan Fetullahçı Terör Örgütü Elebaşı Gülen'e aitti. Göktuğ nefes dahi almıyordu artık. Bulunduğu yerde kendisini biraz zorlayarak masada en net şekilde göreceği tablet ekranına odaklandı. Gülen'in üzerinde hâkî yeşili bir cübbe vardı. Bu uzaklıktan seçebildiği en net obje buydu.

-Hepinizi saygıyla selamlıyorum. Allah bir ülkeyi, bir coğrafyayı felakete maruz bırakmaz, hemen helak etmez onları. Umar ki içlerinde ıslah edenler olsun. Islah olanlarla o topluluğu yeniden inşa eder, kendileri olsun diye. Islaha yakın topluluğu yöneten idarecileri helak etmekle topluluğu ikaz eder. Sonrasında ise ıslah olmuş kişiler meşru hak ve kanunları kullanarak o topluluğa yeniden hükmederler. Siz ıslah olmuş kişilersiniz. Türkiye'mizi yönetenleri elinizin tersiyle itebilirsiniz. Artık yeter demelisiniz.

Gülen, sesini biraz daha yükseltmişti:

-Yeter diyen insanlar sizlersiniz, size müjdeler olsun. Kimin doğru kimin yanlış olduğunu sizin yüksek ferasetinize bırakıyorum. Geçen haftalarda yapmış olduğumuz dua kabul oldu. Allah inlerine girme, ocaklarına ateşler salma görevini size verdi. Siz gerekli ıslahatı yapmıyorsanız, bize ve oluşumumuza karşı yürütülen olaylara karşı tavır koymuyorsanız, sesinizi yükseltip "yeter" demiyorsanız Allah sizi de zalimlerden yapacaktır.

Sesi ağlamaklı oluyordu bir an:

-Aylardan beri ağlamaktan başka bir şey bilmiyorum. Gözyaşlarımın izleri odamda her tarafı lekeledi. Artık harekete geçmelisiniz ve bizlere yaşam hakkı vermeyenleri tahtlarından alaşağı etmelisiniz. Durulacak zaman değil, Amerikalı dostlarımızın yardımıyla 15 Temmuz Cuma gecesi harekete geçiyoruz.

Öksürdü birkaç kere:

-Ben sizin huzurunuzda ölecek kadar talihli değilim dostlar. Cuma günü başarılı olursanız "Hilafet Kaftanı"nı bana ulaştırınız, ülkemi çok özledim.

Öksürükler yerini ağlamsı hıçkırıklara bırakmıştı. Gülen'in bu hâline dayanamayan Köksüz söze girdi.

-Muhterem Hocam, hastasınız sizi daha fazla yormayalım isterseniz, diyeceğiniz bir şey yoksa biz toplantımızı yaptıktan sonra genel durumu size arz ederim.

Biraz önce hıçkırıkla boğulan adam gitmiş yerine başkası gelmişti sanki, gür bir ses tonuyla "Muhterem arkadaşlar, Türkiye İmamı Köksüz Abinizin söyleyecekleri benim sözlerimdir. Sakın ola söylediklerinden geri durmayınız. Sıla hasretiyle yanan bu garip kulu bu durumdan kurtarınız..." dedi.

Ekrandaki görüntünün son sözüydü bunlar. Masadaki herkesin başı öndeydi, Köksüz masadakilere dönerek "Amerikalı dostumuz Sayın Robinson' un diyecekleri var." dedi.

Masadakilerin gözleri Köksüz'den Robinson'a dönmüştü, çarpık bir aksanla Robinson konuşmaya başladı:

-Kıymetli dostlarım, Mehdi Efendi'nin söylediklerini duydunuz. Ben Amerika Başkanı adına atacağınız her adımda sizlere her zaman olduğu gibi her konuda size destek vereceğim. İngilizlerin çizdiği Orta Doğu sınırları artık değişmeli. Bunu yapacak yegâne güç ise Türkiye'nin müttefiki olan Amerika'dır. Yeter ki sizler Türkiye'yi istediğimiz konuma getirin.

Robinson' un açık destek vereceğini söylediği hareketi herkes daha fazla merak etmişti, gözler yeniden Köksüz'e dönmüştü.

-Muhterem kardeşlerim. Sayın Robinson' un ve Amerika'nın desteğiyle ülke yönetimine el koyacağız.

Masada bulunan kişilerde mutluluk, havalandırma boşluğunda olan Göktuğ'da dehşet ve şaşkınlık vardı.

-Nasıl? diye sordu masanın sağ tarafında arkası dönük olan adam.

Bu ses...

-Size planımızı anlatayım. Bundan kırk sene önce hiçbirimiz bu günleri düşünemezdik. Ama düşünen birisi vardı: Muhterem Hocamız. Amerikan gizli servisinin desteğiyle başlayan süreçte. Bir iken iki olduk, ikiyken on olduk. Onken yüz olduk, yüzken bin olduk. Devlet kurumlarına girdik. Emniyette, mülkiyede, hariciyede, tıbbiyede ve medyada söz sahibi olmaya başladık. Varlığımızı seksen darbesine kadar sakladık. Darbe sonrasında ise devlet kurumlarını tamamen ele geçirdik. Hocamızın Çin Seddi diye tariflediği askeriyeye artık otağ kurmuş durumdayız. Bizi yok sayan hükûmeti seçimle göndermeyi beklemeden darbe ile göndereceğiz.

Köksüz' ün söylediği son cümleleri Akil Öztürk onaylar gibi başını sallıyordu.

-Hocamızdan aldığımız emir ile devletin en karanlık noktalarına kadar girdik. Kozmik Oda dediler onu da aştık. Artık görevimiz, Reisicumhuru derdest edip, mahkemelerde yargılayıp hocamızı halife olarak İstanbul'a getirmek. Emniyet imamımız Cemal Bey, emniyetteki durumumuz nedir?

Köksüz' ün sorduğu soruya masadaki muhatabı cevap veriyordu ancak Göktuğ'un bulunduğu yerden kimin konuştuğunu görmek mümkün değildi.

-Köksüz Abi, emniyet hareketimizin en sağlam olduğu yapı. Evlerimizde yetişen, yurtlarımızda kalan, okulumuzdan mezun olan talebelerimiz en kritik yerde görevdeler. 2013 sonrasında kan kaybettik ama kendisini belli etmeyen elemanlarımız sayesinde de yapacağımız operasyonun başarıya ulaşacağını düşünüyorum.

Köksüz, muhatabının sözünü bitirmesini beklemeden "Özellikle istihbarat birimlerini soruyorum, orası bizim kalbimiz..." dedi.

-Abi, şu an için sıkıntımız yok. Hatta emniyetin elinde olmayan dinleme cihazlarımız mevcut. CIA' deki dostlarımız aşırı cömert davranıyorlar.

Ankara Emniyet binasının çatı katında konuşlanan arkadaşlarımız bize karşı çıkmasını beklediğimiz kişileri dinleyip kayda alarak adaletin şefkatli kollarına bırakıyorlar.

-Peki, dinlemeye takılmayanlar...

-Abi, herkesin bir zaafı var. Odasında konuşmayan evinde karısına, karısına konuşmayan ofisinde metresine konuşuyor. En sağlam yer emniyet, gözünüz arkada kalmasın. Biz üzerimize düşeni sonuna kadar yaparız.

Emniyet imamının konuşmalarından memnun olan Köksüz yüzünü başka birine döndü:

-Metin Bey, adliyelerde, Yargıtay'da, Danıştay'da durumumuz nedir?

Konuşan Adliye İmamıydı:

-Efendim verilen davalar en kısa şekilde lehimize sonuçlanıyor. Davalarda sorun çıkarıp menfi davranan kişiler davalardan el çektiriliyor. Cemal Bey' den gelen gizli görüntüler işimizi kolaylaştırıyor. Zorlandığımız davalarda genellikle medya, bazen CIA, bazen MOSSAD iş birliğiyle davayı yöneten heyeti ya tehdit ediyoruz ya da kazalarda kaybediyoruz. Onlardan boşalan koltuğa ise müspet arkadaşlarımızı atayarak sonuca ulaşıyoruz.

-Sadece hâkim ve savcılarla bu iş olmaz Metin Bey. Adliye koridorlarında görev yapan herkes bizden olmalı.

-Efendim merak etmeyiniz, istihbarattaki arkadaşların yoğun çalışmalarıyla tüm adliye mensupları fişlendiler. Kime nasıl nüfuz edeceğimizi biliyoruz. Bizden olanlarda sıkıntı zaten yok, bize karşı cephe alanları ise dosyalarla susturuyoruz.

Köksüz, aralıksız ve heyecanlı bir şekilde konuşmasına devam ediyordu:

-Ali Bey, talebelerimizde durum nedir? Takiplerini yapıyor musunuz?

Masanın en sakin adamı, ince ses tonuyla konuşuyordu:

-Abi, devletin bunaltıcı operasyonları öğrenci akımını durdurdu ama buna rağmen her şey kontrolümüz altında. Üniversiteler bizim arka bahçemiz. Bize o gözle bakmayan rektörlerin dosyaları var. Dosyası olmayanları üniversitede eylem yapacağız diye tehdit ediyoruz. Eee, koltuk her şeyden tatlı. Bize itaat etmeyen öğrenciler derslerinden geçemiyorlar. Bize itaat eden öğrenciler ise yaz kamplarına alınarak ailelerinden uzak tutuluyorlar. Menfi olanlarla bizler ilgilenmiyoruz, bizim kontrolümüzde olan ekip ilgileniyor. Mesela bir arkadaşın morali mi bozuldu; giyinmesi, yaşam tarzıyla bize çok uzak duran elemanımız kanına giriyor ve şahsı kötü alışkanlığa alıştırıyor. Gencecik hayatında ya bağımlı oluyor ya da alkolik. Gençlerimize sürekli bir şekilde ahlaksızlığı da işliyoruz. Bizden olmayan ama derslerinde başarılı olan, gelecek vadeden kişiyi hiçbir şey yapamazsak ilişki sırasında kayda alıp emniyetteki abilerimize iletiyoruz. Öğrenciliğinde bizimle olmayan şahıs, makama oturunca bize hizmet etmek zorunda kalıyor. Yalnız tek sıkıntımız mali konular. Müsaadeniz olursa para kaynaklarından daha fazla yararlanmak istiyoruz.

Köksüz tebessümle başını salladı:

-Tabii ki öğrenciler bizim en büyük gücümüz. Onlar olmadan bu hareketi bir adım dahi ileriye götürmemiz imkânsız. Onların memnun edilip davamıza inanması lazım. Bunun için ne gerekiyorsa yaparız şimdi hareketimizin en önemli operasyonunu yapacağımız zamanda hiçbir fedakarlıktan kaçınmamalıyız. Paraysa para, makamsa makam, kadınsa kadın. Sınav merkezlerinde bulunan abi ve ablalarla koordineli hareketinize devam edin. Bizim tarafımızda olan öğrenciler yüksek puan almalılar, devlet kadrolarına yerleşmeliler ki insan kaynağımız devam etsin. Kemal Abi mali durumumuz nedir?

Köksüz' ün ismini söylediği kişi sandalyede toparlandıktan sonra konuşmaya başladı:

-Efendim problem yok. Düzenli şekilde ödeneklerimizi alıyoruz, himmet paraları da sürekli geliyor. Bizler de gelen paraları bankamıza ve gizli kasalarımıza aktarıyoruz. Şu an kontrol ettiğimiz para Türkiye'nin dış borcuna denk. Yapılan operasyonlarla yıprandık ama yabancı dostlarımız da desteklerini esirgemiyorlar sağ olsunlar.

Masadaki herkes birbirine bakınıyordu. Köksüz masanın sonunda oturan kişiye baktı:

-Medyadaki durumumuz nedir Erkan?

-Efendim en sıkıntılı olduğumuz konu aslında burası. Önceden kanallarımız vardı, istediğimiz haberi makyajlayıp sunabiliyorduk. Gazete ve dergilerimiz vardı, istediğimizi yazabiliyorduk. Kontrol bizim elimizdeydi. Yayın yasağı aldığımızda sağ olsun Aydoğan Bey bizden desteklerini esirgemediler ama medya ayağında istediğimiz konumda değiliz. Mesela önceden bize yardım eden bir futbolcu bizim gazete haberlerimizle millî takıma kadar yükselebiliyordu. Şimdilerde ise bu gücümüzü kaybettik. Aydoğan Bey'in kanal konsepti daha çok eğlence sektörüne yönelik olduğu için istediğimiz manipülasyonları yapamıyoruz.

Masaya oturduğundan beri konuşmayan üç kişiden başında kippa takılı olan kişi elindeki bastonu masaya bırakarak konuşmaya başladı:

-Erkan, Aydoğan'ın medya kanalları biz ne dersek onu yapar. Gazetelerinde arka kapak güzelleri olur, ekranlarında Türk Aile yapısını bozacak diziler, filmler, yarışmalar olur. O bizim istediğimizi trend yaparak halkın ahlak yapısını bozar. Ahlak yapısı bozulmuş, aile birliği dağılmış kişiler toplumu bozar. Bozulan toplumu peşine takmak daha kolaydır. Nerede kullanacağını bilirsen ama. Biz Gezi'de kullandık, millet devletine sahip çıkmasa bugün şu masada bulunmamıza gerek dahi kalmayacaktı. Senin istediğin desteğin fazlasını Aydoğan sana verdi, sen kullanamadın.

Masadaki ılımlı hava yerini sert konuşmalara bırakmıştı. Köksüz araya girerek müdahale etti:

-Avram Efendi, bu masada olan herkes bir bakıma size hizmet etti. Burada olan herkes vaat edilmiş topraklarda kurulacak Büyük İsrail'i destekliyor. Sizden ricamız, uluslararası arenada bizim lehimize haberleri çoğaltırken Türkiye aleyhine propagandalarınızı artırmanız. Herkes konuştu şimdi darbeyi gerçekleştirecek komutanımıza söz vermek istiyorum: Buyurun Akil Paşa'm.

Akil Öztürk, herkesten farklı olarak oturduğu yerden kalkıp ayakta konuşmayı tercih etti:

-Ben yıllardır bu hareketi bekliyordum. Emekli olmadan önce defalarca müttefikimiz Amerika'dan izin istedim, o izni bir türlü alamadım. Türkiye'nin yaptığı atılımlar, attığı adımlar onları rahatsız etmiş olacak ki şimdi bu masada bunları konuşup planlayabiliyoruz. Yıllardır bu planı yapıyordum dedim. Darbe planımızın ilk aşamasında Ergenekon ve Balyoz davalarında bize karşı olabilecek kişileri belirleyip bir sebeple hapse attık. Bunu da başta CIA, MOSSAD'ın desteğiyle, medyadaki ve devlet içindeki elemanlarımızın büyük çabalarıyla hep beraber başardık. Planın ikinci kısmında ise bizimle hareket edecek olan komutanları seçtik. Bizimle beraber hareket etmeyenleri derdest edip bir yere toplayacağız. Darbe başarıya ulaştığında hepsinin onayını alıp devletin başına ben geçeceğim. Devleti, müttefikimiz Amerika ve rafa kaldırılmış Büyük İsrail Projesi'ne göre yöneteceğim. Büyük İsrail Projesi'nin en büyük adımı olan "Ilımlı İslam Projesi'nin" mimarı muhterem hoca efendiyi de ülkemizde kendisine yaraşır bir şekilde karşılayıp hilafet makamını tesis ederek halife ilan edeceğim. Başarılı darbe sonrası bize katılmayan kişiler ya ömürlerinin sonlarına kadar hapsolacaklar ya da son nefeslerini verecekler. Bizi zorlayacak taraf ise Genelkurmay ve İstihbarat başkanları olacak. Çünkü ikisi de etki altında olmayan, bu yapıyı bilen ve bu yapıya karşı duran kimseler. Buna ek olarak devletin asıl

sahiplerine hizmet eden Muhafız Teşkilatını da unutmamak lazım. Başlarında vermiş olduğumuz ilaçlarla kanser ettiğimiz Han'ın olduğunu düşünüyoruz. Tedavi gördüğü hastanede birkaç kez öldürmeye teşebbüs ettikse de başarılı olamadık. Bu konuda Amerikalı dostlarımız da sınıfta kaldılar. Onlar harekete geçmeden bizim harekete geçip Han'ı öldürmemiz lazım. Bu konuda şimdiye kadar da başarılı olamadık.

Masadaki herkes Akil Öztürk'ün anlattıklarını dinliyordu. Sadece açılış konuşmasından önce konuşan Robinson, Paşa'nın sözünü kesip konuşmaya başladı:

-Herkes bu kadar organize olmuşken bir kişi ve sayısını bilmediğimiz ekip mi darbeye engel olacak?

Akil Öztürk'ün yüzü asılmıştı.

-Buradaki herkes güç birliği yaptığında değil muhafızlar, onların arkasında olanlar dahi buna engel olamaz. Siz rahat olun komutan. Han kod isimli şahıs şu an doktorlarımız tarafından ameliyata hazırlanıyor, ameliyattan sağ çıkması da imkânsız.

Akil Öztürk hâlâ yapacakları darbenin başarısız olacağını düşünüyordu. Kafasını iki yana salladı:

-Sayın Robinson, siz Türkleri hafife alıyorsunuz. Siz Türk'ün devletini yıkmak için dünya savaşı çıkardınız, bir Türk etrafına toplanmış bu millet koca dünyaya geçit vermedi. Ancak bölebildiniz; bu doğru ama küçümsediğiniz teşkilatın kurdurmuş olduğu yirmi iki devlet var. Hepsi de Türkiye'nin bir çağrısını bekliyor. Pakistan'ın nükleer silahları, Azerbaycan'ın doğal gaz yatakları, hâliyle sizi bu coğrafyada istemeyen Rusya, Çin ve İran'ın Türkiye'ye dolaylı ve doğrudan desteği bölgenin değil Amerika'nın bile kaderini değiştirir. Bu millet her zaman devletinin yanındadır.

Masada sinirler gerilmiş, ses tonları yükselmişti.

-Öztürk Paşa, Türk Silahlı Kuvvetleri içinde bize bağlı çalışan ne kadar personel varsa hepsi sizin emrinizde. Yeter

ki Cumhurbaşkanı'nı ele geçirip bunu medyaya servis edin. Bakınız Irak, Libya, Mısır, Suriye... Sakın öldürmeyin. Ölümü onu kahraman yapar, bizim kendisiyle ilgili daha güzel planlarımız var. Kendisini uluslararası mahkemede yargılayıp terör örgütlerine yardım yaptığını söyleteceğiz. Sonrasında savaş suçlusu ilan edip Türkiye'yi hızla işgale hazırlayacağız. Türkiye, bize bütün olarak lazım. Bölünmesi gerektiğinde biz istediğimiz gibi böleceğiz.

Masada kılıçların çekildiğini hisseden Köksüz:

-Burada hepimiz aynı amaç için toplandık. Amacımıza ulaşınca neyi nasıl yapacağımıza karar vereceğiz. Muhterem Kardeşlerim! Türkiye yeni bir döneme giriyor. Allah'ın izniyle Yahudi kardeşlerimiz Arz-ı Mevud' a kavuşacaklar. Amerikalı dostlarımız bölgenin tek hâkimi olacak. Allah'ın izniyle Mehdi Hocamız ülkesine halife olarak geri dönecek. Hepinize buraya geldiğiniz için teşekkür ederim. Cuma gecesi sabaha yakın saatlerde harekete geçip darbeyi gerçekleştireceğiz.

Masadaki herkes konuşulanlardan memnun bir şekilde tek tek odadan dışarı çıktı.

15 Temmuz 2016/Ankara
Mekân Yetim, Zaman Öksüz...

Milletlerin kaderinde daima hatırladıkları ve hiç hatırlamak istemeyecekleri günler vardır. Tarihin tozlu sayfalarında yerini alan bu günler kimi zaman iftihar tablosuyken kimi zaman kara bir lekedir. 15 Temmuz günü ise bu milletin ve özellikle devleti yönetenlerin ve yönetmeye talip olanların aklının en canlı yerinde durması gereken, devlet penceresinden bakıldığında kara bir leke, millet penceresinden bakıldığında ise milletin devletine sahip çıktığı Orta Asya'dan bugüne uzanan en şerefli günlerden biridir.

15 Temmuz günü Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulduğu tarihten itibaren hiçbir zaman yaşamadığı ve bir daha yaşamak istemediği büyük bir terör eylemiyle karşı karşıya kalmış ancak sokaklara dökülen bu necip millet, devletine sahip çıkarak bu terör eylemini başarısızlığa uğratmıştır.

15 Temmuz gecesine darbe diyen arkadaşım varsa şunu hemen ifade etmek isterim. Darbe emir komuta zincirine bağlı kalınarak Türk Silahlı Kuvvetlerinin topyekûn gerçekleştirmiş olduğu eylemdir. Darbe tabiri Türk Silahlı Kuvvetlerini yıpratmak, milletin gözünde küçük düşürmek için kullanılmıştır.

Bu karanlık gecede yaşananlar ise TSK içerisinde uzaktan kumanda ile kontrol edilen terör gruplarının cinnet geçirerek 251 vatandaşımızı katlettiği bir terör eylemi, Cumhurbaşka-

nımızın ifadesiyle bir kalkışma hareketidir. Bu kalkışma hareketi başarıya ulaşmış olsaydı şayet TSK yönetime el koyacak, TSK içerisinde bağımsızlık düşüncesine sahip olan ne kadar subay varsa hepsi bir şekilde saf dışı edilecek, Cumhurbaşkanı derdest edilecek ve ülke yaklaşmakta olan savaş öncesinde ABD'nin emrine verilecekti. Ama Sivas Kongresi'nde Gazi Paşa'nın dediği o veciz ifade yine dile geldi ve milletin bağımsızlığını yine millettin kendisi belirledi.

Hastane odasında kendisine gelen, şifreli mesajı çözen Han'ın rengi sararmıştı. Masanın çekmecesinden diğer telefonu alıp Çeri'yi arayıp Ankara'da kalmasını, mümkün olan en kısa sürede hastaneye gelmesini istedi. Çeri'den sonra Kahraman Yüzbaşı ve Göktuğ Yarbay'a ulaşan Han odada duran Yadigâr'a döndü. Yadigâr olanları anlayamamanın verdiği şaşkınlıkla sordu:

-Hayırdır Ağa!

Han'ın gözleri ateş saçıyordu.

-Hayrı şerri kalmadı bu işin. Adamlar darbe yapacaklarmış.

Han'ın söyledikleriyle şaşkınlık ve tedirginliğin arasında bir hâl alan Yadigâr'ın gözleri büyümüştü:

-Ulan hain şerefsizler ne istersiniz devletten, milletten?

Yadigâr'ın istemsizce ağzından çıkan soru cümlesi hastane koridorlarında yankılanmıştı. Han, Yadigâr'a göre daha sakin davranıyordu.

-Yadigâr saatin kaç?

Yadigâr sorulan soruya anlam verememekle beraber cevap verdi:

-14.10 abi.

-Zaman kaybetmeden acil koduyla tüm muhafızlara ulaşmanı istiyorum.

-Emredersin abi.

-Tam mevcut herkes üzerine aldığı görevi yerine getirecek.

Arkadaşları yeteneklerine göre Meclis, Genelkurmay, EDOK, MİT ve Özel Harekât Daire Başkanlığına dağıt, gerekirse ölünecek ama namert eller ay yıldızlı bayrağa değmeyecek.

Yadigâr, duyduğu sözlerin altında eziliyordu sanki. Han'ın söylediği yerler devletin en stratejik ve operasyonel, elemanların en çok olduğu yerlerdi. Özellikle Özel Harekât Dairesi ve Eğitim Doktrin Komutanlığı âdeta ülkeye kahraman yetiştiren yerlerdi. Şimdi Muhafız Teşkilatı bu kurumları korumakla mı görevlendirilmişti?

-Yadigâr dediklerimi işitmedin mi?

-İşittim abi işittim de bu yerleri biz mi koruyacağız?

-Evet, hem de ölmek pahasına.

-Ya abi ölmek sorun değil. Buralar âdeta kahraman fabrikası. Biz üç beş kişi nasıl koruyacağız?

Han yatağın altına saklamış olduğu silahını alırken konuşuyordu:

-Hasan biz bu vakte kadar hep yer altındaydık bilinmezdik, artık ortaya çıkıp bilinir olmanın vakti geldi. Muhafız Teşkilatını hafife alma, sayısı az olsa bile hepsi özel eğitimli kişilerdir. Arkadaşlara talimatımdır, namlusunu devlet kurumuna çeviren, bayrağa yönlendiren, halkı nişan alan kimi görürlerse görsünler tek kurşunla indirsinler. İkinci kurşunu sıkanın kafasına bizzat ben sıkarım. Bu kepazeler için iki kurşunu kullanmak haramdır.

Yadigâr, Han'ı dinlerken bir taraftan da onun şarjörünü doldurmasını izliyordu, bir ara tebessüm etti:

-Ağa hâlâ titanyum mermi kullanıyorsun, vazgeçmeyecek misin bu huyundan?

Tebessüm sırası Han'a gelmişti:

-Eline vuran yok ya kardeş, sen de kullan.

-Ağa hep sormak istedim niye normal mermi değil de titanyum kullanıyorsun?

-Yadigâr bu mermiler özel yapım. İnsan vücuduna girdiğinde ikinci bir patlama yapıyor. Böylece kurşunun isabet ettiği kimsenin yaşama şansı azalıyor. Lafa tutma beni yapacak işlerimiz var.

Han şarjörünü takmış, mermiyi namluya sürmüştü.

-Hayırdır abi sen nereye?

Yadigâr'ın bu sorusu anlamsızdı Han için.

-Hasan böyle bir durumda burada kalıp uyku yapan serumları koluma taktırıp, ensemin üstüne yatmamı beklemiyorsun değil mi?

Şimdi sinirlenme sırası Yadigâr'a gelmişti:

-Çocukluk etme abi, hastasın sen. Dur şurada tedavini ol, sen bu devlete sağlam lazımsın. Hem darbeye falan kimse cesaret edemez. Kolay mı öyle! Üç kişi toplanınca darbe mi olurmuş?

Yadigâr'ın yersiz ısrarı Han'ı kızdırmıştı:

-Hasan sen iyi misin? Kaç vakittir bu namertlerin üzerinde çalışıyoruz biliyorsun. Hava Kuvvetlerinin yüzde sekseni, Deniz Kuvvetlerinin yüzde altmışı bu hainlerin elinde. Emniyet, Dışişleri, İstihbaratı söylemiyorum. Adamlar Cumhurbaşkanını dinleyecek kadar ele geçirmişler devleti. Eksik kaldıkları noktaları ise CIA, MOSSAD, MI6, BND tamamlıyor. Bizim insanımız da sanıyor ki devlet sadece bunlarla mücadele veriyor. Perde önünde bu hainler var, perde arkasında büyük devletler. Bu cenk amansız. Bu hainler bu gece başarılı olurlarsa beni burada yatırırlar mı sanıyorsun? Bu sebeple burada kalmamı bekleme. Onlar hata eder canıyla öder, biz hata edersek devletimizle öderiz. Şakası yok bu işin. Üzerinde emanet var mı?

Hasan aslında bildiklerini duymuştu, şaşırmış mıydı? Hayır. 1968 yılından beri adım adım ilerlemişler ve bir önceki arkasındakine yolu açıp devam etmişti. Sınavlarda sorulan soruları onlar hazırlıyorlardı. Sınav sonuçlarını onlar değerlendiriyorlardı. Atamalar onların elindeydi. Mülakata referans onlardan

çıkıyordu. İstediklerini makam mevki sahibi, vekil, bakan, başbakan yapıyorlardı. Hatta istemedikleri adam cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturamazdı. Zaten devletle olan kavgaları da 2007 yılındaki cumhurbaşkanlığı seçiminde istedikleri kişi cumhurbaşkanı adayı olmadı diye başlamamış mıydı?

İç sesiyle konuşmasını bitirip Han'ın sorusuna cevap vermişti:

-Evet var.

-Emaneti bana veriyorsun Yadigâr. Benim arabada torpido ve bagajda yeterince mühimmat var. Hemen ofise gidip muhafızları görevlendiriyorsun.

-Tamam da abi senin arabayı ben alırsam sen ne yapacaksın?

-Arife tarif mi gerekir Yadigâr? Hastanenin ambulansıyla MİT'e gidip başkanla görüşeceğim.

-Ambulans mı?

-Ambulans tabii ne sandın? Kendi arabamla gidecek olsam ameliyathanede beni öldürmek isteyenler neler yaparlar hiç düşündün mü?

Han haklıydı. Hastanede kaldığı süre boyunca zehirlenmişti, bir hemşire tarafından öldürülmek istenmişti, ameliyat olacağını sanırken doktorlar tarafından öldürülmek istenmişti. Şimdi hastaneden elini kolunu sallayarak çıkıp kendi arabasına binerse bir trafik kazasına maruz kalabilirdi. Ambulans takip edilmez, kimsenin de dikkatini çekmezdi. Ama önce kapıdaki askerleri atlatmalıydı. Kapıya yöneldi:

-Asker.

Kapının iki yanında duran kahraman Mehmetçik esas duruşa geçti:

-Emredin komutanım.

-İçeri gelin.

Olanlardan habersiz içeri giren askerler dikkatle Han'ı dinliyorlardı. Han sağdaki askere döndü:

-Adın ne asker?

-Ömer Yaman Çorum, emret komutanım!

-Ya senin?

-Ersin Yalçın Malatya, emret komutanım! Han, askerlere bir adım daha yaklaştı. Elini sağında duran askerin omzuna koydu:

-Anadolu'nun kahraman evlatları. Şimdi diyeceklerimi anlar mısınız, bilmem. Bu gece devletimizi zor durumda bırakmak için hareket edecekler. Ben ve arkadaşlarım bu duruma müdahale etmek için buradan çıkacağız. Ya bizimle gelin ya da sizi kelepçeleyip burada bırakalım. Karar sizin.

Askerler birbirlerine baktılar, bir süre sonra onaylar gibi başlarını öne eğdiler...

-Biz sizinleyiz komutanım.

Han aldığı cevaptan memnundu.

-Eyvallah derken gözlerinin içi gülüyordu. "Yolun sonunda şehadet şerbeti içmek de var." derken gözlerindeki ışıltı yerini hüzne bırakmıştı. Askerler yine göz göze geldiler.

-Komutanım konuştuklarınıza kulak misafiri olduk. Devletimiz bu kadar zor durumdayken biz nasıl elimiz kolumuz bağlı oturalım. Ölümse hiç durmasın gelsin. Bu bayrak için bin Ersin, bin Ömer feda olsun.

Han, askerlere sarıldı, nefes aldığında sanki vatan toprağını kokluyordu.

-Eyvallah Aslanlarım! Şimdi şöyle yapıyoruz:

Odadan önce Hasan Komutanınız çıkacak, bir süre sonra siz çıkacaksınız. Hanginizin ehliyeti var?

"Benim var komutanım." dedi Ömer.

-İyi dinle Ömer. Hasan Komutanınız acil tuvaletine iki tane sağlık personeli kıyafeti bırakacak. Üzerinizi değiştirip acil

kapısında duran ambulansı morg kapısına yaklaştıracaksınız. Ben oradan ambulansa bindiğimde sirenleri çalıştırıp hızlıca MİT Müsteşarlığına süreceksiniz.

-Emredersiniz komutanım.

-Silahlarınızı da ambulansın arka kısmına koyacaksınız.

-Anlaşıldı komutanım.

-O zaman başlıyoruz, haydi Yadigâr. Bekçi köpeğini ürkütmeden buradan çıkıyoruz.

Yadigâr, Han'a sarıldı:

-Dikkatli ol abi.

-Sen de dikkatli ol kardeşim. Başarılı olursak ofisimizde buluşuruz.

-Hakkını helal et.

-Dur be Hasan, operasyon öncesinde deme şöyle şeyler, içim darlanıyor.

-Peki abi.

Yadigâr kapıdan çıkarken tekrar odaya dönüp Han'a baktı. Han belli etmemeye çalışıyordu ama onun da içinde fırtınalar esiyordu. Gözleri nemlendi. Giden alelade birisi değil Yadigâr'dı.

Her şey plan dâhilinde gerçekleşmiş, askerler ambulansı söylenildiği gibi morg kapısına getirmişlerdi. Han ambulansa bindiğinde ise sirenler açılmış, hastane bahçesinden hızla uzaklaşılmıştı.

Ankara'nın dar sokakları ambulansın feryadıyla inliyordu. Siren sesini duyan arabalar yol veriyorlardı. Çok geçmeden MİT Müsteşarlığının kapısına gelinmişti. Müsteşarlık kapısında görev yapan personel olanlara anlam veremiyordu. Müsteşarlık içinde ameliyat yapılacak kadar geniş kapsamlı bir revir, 7/24 hizmet veren sağlık personeli ve müsteşarlığın kendine özel ambulansı vardı. Durumun sıkıntılı olduğunu anlayan Han, ambulanstan inip kimliğini gösterdi:

-Acilen Sayın Müsteşarla görüşmem lazım.

Kapıdaki personel, hâlâ olanların şaşkınlığı içindeydi.

-Efendim sormam lazım; sizi bu hâlde nizamiyeye alamam.

Telsiz ile anons etti.

-Muhafız Teşkilatı Başkanı, Müsteşar Bey ile acil koduyla görüşmek istiyor.

Anonsu tekrar etti. Bir kez daha tekrar etti. Telsizden gelen sesin sahibi bizzat Müsteşar Bey'di:

-Hemen içeri alın.

Han ve beraberindeki askerlerle Müsteşarlığın nizamiyesinde ilerleyip başkanlık makamında durdu. Müsteşar kapıda karşıladı kendisini. Elini uzattı.

-Hoş geldiniz.

Han tokalaşmaya mukabelede bulundu.

-Pek hoş gelmedim Haktan Bey.

Han'ın söyledikleri karşısında Müsteşar Haktan Fidan biraz bozulmuştu. "Odama geçip öyle konuşalım." dedi sadece.

İkili hızlı adımlarla makam odasına doğru ilerlerken Müsteşarlık çalışanları ikiliye yetişmek için âdeta yarış hâlindelerdi. Nihayet odaya gelmişlerdi. Haktan Fidan kapıyı kapatırken Han, perdeleri kapatıyordu. Olanlara anlam vermeye çalışıyordu Haktan Bey:

-Neler olduğunu anlatacak mısınız?

Müsteşarın sözleri buz kütlesi gibi düşmüştü odaya. Temmuz sıcağındaki oda artık soğuktu.

-Sayın Müsteşar, aramızda olan hususi meseleleri bir kenara bırakalım.

-Nasıl isterseniz...

Han, Haktan Bey'in tavrından memnundu. Hiçbir istihbarat birimi bir diğeri tarafından sevilmezdi. Aralarında sürekli sürtüşme yaşanmasının sebebi buydu. Haktan Bey devletin

görünen yüzünü, Han devletin görünmeyen yüzünü temsil ediyordu.

-Haktan Bey, mutlaka sizin de bilginiz olmuştur. Askeriyenin içinde bir grup kendini bilmez hareketlilik hâlinde ve bu ekip bu gece darbe yapacak kadar güçlü.

Oda daha soğuk bir hâl almıştı şimdi.

-Han Bey'im, bizim de saha muhbirlerinden aldığımız istihbaratlar bu yönde. Genelkurmay Başkanımıza durumu ilettik, kendisi makamına geçtiğinde biz de yanına gideceğiz ve durum hakkında bilgi alacağız. Size bilgi kaynağınızı sorsam, söyler misiniz?

-Haktan Bey biliyorsunuz istihbarat sadece gelir. Bilgiyi ne getiren kendini açık eder ne de bilgi sahibi olan. Ama bu olağan dışı bir durum olduğu için söyleyeceğim. Bilgi kaynağımız Göktuğ Yarbay.

Göktuğ ismini duyduğunda Haktan Bey'in yüzündeki belirsizlik, yerini emin bir ifadeye bırakmıştı. Çünkü Göktuğ Yarbay, Börü'nün yetiştirmesiydi ve vatan aleyhinde hiçbir işe kalkışmazdı.

-Göktuğ Yarbay, İncirlik üssünde görevliydi bildiğim kadarıyla...

Han, Mit Başkanı'nın konuşmasına fırsat vermeden söze girdi:

-Doğrudur. Zaten bilgiyi alır almaz yıllık izne çıkıp soluğu Ankara'da aldı. Basit bir bilgi değil, darbenin ne zaman nasıl başlayacağını, merkez üssünü, darbeyi kimlerin yöneteceğini hatta kuvvet komutanlarına ne yapılacağını da öğrenmiş. Ben güvendiğim adamlarımı en riskli bölgelere sevk ettim. Genelkurmay Başkanımızla yapacağınız görüşmede olmak isterdim ama Gölbaşı Özel Kuvvetler Karargâhına gideceğim. En kritik yer orası. Zeki Paşa'ya ulaşamadım.

Han'ın söylediklerini kafasıyla onaylıyordu Haktan Bey...

-Haklısınız, Özel Kuvvetleri ele geçirirlerse istediklerine ulaşırlar. Zeki Paşa'ya biz ulaşırız. Yardıma ihtiyacınız var mı?

Konuşmasının arasında Haktan Bey'in sorduğu soru biraz olsun kafasını dağıtmıştı.

-Bir orduya yetecek dört kişiyiz, dışarıda vatan yürekli iki aslan var. Bizim ihtiyacımız yok, lakin sizin mutlaka destek almanız, kendinizi korumanız, burayı düşürmemeniz lazım. Burası düşerse yapmak istediklerinin bir kısmını başarmış olacaklar. Ola ki burası düşer, sıcak çatışmada esir düşecek duruma gelirsiniz, bu şartta kendiniz için bir mermi bulundurun. Gerekirse intihar edin ama bu kahpelerin eline geçmeyin. Haktan Bey, bu hainler daha önce sizi etkisizleştirmek ve itibarsızlaştırmak için çok uğraştılar. Şimdiki amaçları sizi canlı ele geçirip Tayyip Bey hakkında yalan itiraflarda bulunmanız olacaktır.

Han'ın son sözleri devletin kara kutularından birisi olan muhatabını gülümsetti.

-Merak etmeyin, bu devlet bizi bu günler için yetiştirdi. Can alır, can veririz de sırrımızı kimselere vermeyiz. Şubat Krizi'nde de sağlam durduk şimdi de sağlam durabiliriz. Yeter ki devletimiz var olsun.

Han, pencereye kilitlemişti gözlerini.

-Bu vatan için nice yiğitler canını verdi. Tek duam o ki can verme sırası bize gelmiş olsun.

Haktan Bey, vatan kokan cümleler kuran adama bakıyordu.

-Nasıl hareket edeceğiz?

Han, daldığı şehadet kokulu düşten bu sözlerle kendine geldi.

-Direneceğiz Haktan Bey. İlk amacımız bu hainleri kritik noktalara sokmamak olacak. Bunu başaramazsak Süleyman

Askerî Bey[24] gibi şerefli bir şekilde can vereceğiz ama esir düşmeyeceğiz. Hadi esir aldılar bizi, ne yaparlarsa yapsınlar tek kelime konuşmayacağız.

Han konuşmasına devam edecekti, masanın üzerinde duran suya uzandığında Haktan Bey önemli bir soru sordu:

-Beyim, Cumhurbaşkanımız neredeler, güvendeler mi?

Han, sorulan soru karşısında bir an duraksadı. Su şişesinin kapağını açıp bardağa su doldurana kadar düşündü. Bu soruya doğru cevabı vermeli miydi yoksa yuvarlak bir cümle ile geçiştirmeli miydi? Bilmiyordu. Suyundan bir yudum aldı. Haktan Bey'e güvenirdi.

-Haktan Bey, merak etmeyin devlet başkanımız güvendeler. İçiniz rahat olsun diye söylüyorum bunu, Cumhurbaşkanımızın pilotu muhafızlarımızdan.

Duydukları biraz olsun rahatlatmıştı İstihbarat Başkanını.

-Ooh çok şükür.

-Haktan Bey, ben siyasi parti merkezlerine muhafızlarımızdan göndereceğim ama sayımız yeterli değil. Sizden ricam parti genel merkezlerine birer tim göndermeniz olacak. Kim olduğu, ne olduğu hiç önemli değil. Devlet ricalinde söz sahibi olan hiç kimse bu kahpelerin eline geçmemeli.

-Elbette.

-Zeki Paşa'mıza ulaştığınızda mutlak suretle bana da ulaşınız. Üzerimde bulunan numarayı yazıyorum.

Han, masada bulunan kâğıda numarasını yazdı.

---

24 Teşkilat-ı Mahsusa'nın ilk başkanı olan Süleyman Askerî için Bağdat Valisi şöyle diyor; O vatanı için vatanı haricinde her şeyini gülerek feda eden bir kahraman idi. 1884 yılında Prizren Sancağında dünyaya geldi. Hayatı cephelerde geçen Askerî, Kuşçubaşı Eşref ile birlikte Batı Trakya Türk Cumhuriyetini kuran kişiler arasındaydı. Hatta Batı Trakya Türk Cumhuriyetinin marşını yazmış, kurulan devletin Genel Kurmay Başkanlığını üstlenmiştir. Kut'ul Amare'nin başarıya ulaşmasındaki gizli kahraman olan Süleyman Askeri Irak çöllerini İngilizlere dar etmeyi başarmıştı. Şuaybe Muharebesinde Arapların ihanetiyle İngilizlere mağlup oldu. Bu ihaneti kabullenmeyen ve İngilizlere esir düşmek istemeyen Süleyman Askerî beylik tabancasıyla intihar etti. Nurettin Şimşek 2011, Altınordu Yayınları.

-Şimdi bana müsaade Haktan Bey. Yapacak çok işimiz var, bu gece ortalık yanacak.

-Han Bey'im zırhlı araç vereyim. Han tebessüm ederek cevap verdi:

-Ambulanstan daha zırhlı hangi araç var ki başkan?

-Silahınız ve mühimmatınız var mı?

-Siz bizi merak etmeyin başkanım. Halis Paşa'yla ivedi bir şekilde görüşün, Zeki Paşa'ya mutlaka ulaşın.

-Aklınız kalmasın biz bu vatanı bedava bulmadık, kanımızın son damlasına kadar savunuruz. Allah yardımcımız olsun.

-Âmin başkanım âmin. Bin yıldır İslam'ın sancaktarı olan bir milleti Allah zelil etmez. İmtihanımız ağır, o kadar. Ama bu millet bu imtihanı da atlatacak imana sahiptir elhamdülillah.

-Hakkınızı helal edin.

-Dur daha başkan, şu masada çayını kahveni içmeye geleceğim.

-İnşallah.

Konuşma bitmişti. Han, İstihbarat Başkanı'na sarılarak veda ederken siyanür kapsülü bırakmış, gerek olursa bununla hayatına son vermesini istemişti. Koridorda yürürken bizzat istihbarat başkanının sesi yankılanıyordu duvarlarda.

-Tüm personelin dikkatine. Şu dakikadan sonra ikinci bir emre kadar binaya yabancı araç alınmayacak. Herkesin eli silahında olacak. Mühimmat ihtiyacı olan personel tez vakitte depodan yedek şarjör ve mermi alsın. Binaya personel hariç kimse girmeyecek. Zorluk çıkaran olursa vurun. Emri tekrar ediyorum. Zorla binaya girmeye çalışan olursa vurun.

İstihbarat Başkanı'nın kati emirleri arasında binadan çıkan Han, geldiği ambulansa bindi. Telefonunu çıkardı, bir numara çevirdi.

-Alo.

-Efendim.

-Sait, indiniz mi?

- Hastanedeyiz beyim. Siz neredesiniz?

-Silahların nerede olduğunu biliyorsun değil mi?

-Biliyorum beyim.

-Silahların başında buluşalım.

-Beyim o siren sesi ne öyle?

-Gelince konuşuruz.

-Tamam beyim.

Mit Müsteşarlığından çıkan ambulans Cem Ersever Caddesi'nden Ahmet Hamdi Sokağı'na döndü. Müsteşarlık lojmanlarını çevreleyen sokakta ilerliyordu. Han etrafı izliyordu. İleride duran siyah minibüs dikkatini çekti. Şoför koltuğunda bir kişi vardı, ambulans ilerledikçe minibüs de daha belirgin hâle geldi. Yanından geçerken minibüsün arka tarafına yoğunlaştı. Simsiyah camlardan içerisi görünmüyordu. Dikiz aynasından izlemeye devam etti. Minibüsün arka kısmı kıpırdamıştı sanki.

-Ömer biraz daha yavaşla.

Şoför koltuğunda olan asker, kendisine söyleneni yaptı, Han silahına susturucu takıp kapıyı açtı.

-Biraz daha yavaş, ben atladıktan sonra durmadan yolunuza devam edin. İleride lojmanların yanına park edin. Yarım saat içinde dönmezsem hastaneye gidip komutanlarınıza durumu haber verin.

Han, kapıyı biraz daha açıp yol kenarındaki otların boşluğuna kendini bıraktı. Düşmenin etkisiyle yuvarlanmaya başlamıştı. Ambulans bir ara duracak gibi oldu ancak Han'ın ayağa kalktığını görünce yoluna devam etti. Han elleri cebinde biraz önce ambulansla geldiği yoldan devam ederek siyah minibüse doğru yürümeye devam etti. Dilinde ıslık vardı, dikkat

çekmemeliydi. Minibüsün yanına geldiğinde durdu, ceplerini karıştırdı. Bir şeyler arıyor gibi minibüse yaklaştı, şoföre seslendi.

-Abi be sigaran var mı?

Şoför karşısında sigara isteyen adamı süzdü.

-Kullanmıyorum kardeş.

Han, şoförün tepkisiyle biraz daha yaklaştı minibüse, istediği olmuştu. Minibüse yaklaştığında arkada iki kişinin daha olduğunu gördü.

-Abi be yolsuzum, param yok. Belki arkadaşlarında vardır, bi dal sigara be abi.

Han, bir insanın alabileceği en acıklı hâli almış, şoföre kendini acındırmayı başarmıştı. Şoför arabanın arkasındakilere seslendi.

-Abiler sigaranız var mı?

Arka taraf hareketlenmişti, bir an önce göndermek istiyorlardı Han'ı, yoksa dikkatler üzerlerine çekilecekti.

-Arka kapıya gelsin.

Han bu sesle minibüsün arka kısmından kapının olduğu tarafa dolaştı. Arka kapı sadece bir elin sığacağı şekilde açılmış, bir dal sigara uzatılmıştı. Han kendisine uzatılan sigarayı aldı.

-Abi be benim çakmağım da yok.

Aracın arkasındaki adam söylene söylene çakmağı da uzattı. Han çakmağı alırken adamın bileğinden tutup hızlıca kendine doğru çekti. Adamın kafasını vurduğu cam tuz buz olmuştu. Han kıvrak bir hareketle silahını belinden çekip ateş etti. Arabanın arkası temizlenmişti. Bunlar olurken şoför arabadan inip siper aldı. Rastgele ateş ediyordu. Han arabanın altına eğilip şoförü de ayaklarından vurdu. Dikkatli bir şekilde aracın etrafını dolaştı. Siper alarak arabanın ön tarafında, yerde yatan şoförün yanına geldi. Şoförün düşürdüğü silahı aldı önce, sonrasında şoförün ensesine vurarak bayılttı. Tekrar

aracın arkasına dolandı. Minibüsün arka kısmında RPG roketatar, el bombası, iki adet kanas ve patlatılmaya hazır bomba düzeneği vardı. Telefonuna sarılıp MİT Müsteşarı'nı aradı.

-Han Bey'im.

-Haktan Bey, Ahmet Hamdi Sokağı'nda şüpheli bir araç vardı, temizlik yaptım. Temizlik arabası yüklü, güvendiğiniz personelleri yönlendirebilir misiniz?

-Hemen Beyim.

Han telefonu kapattı. Arabanın içinde istihbarat başkanının gönderdiği adamların gelmesini beklemeye başladı. Bir taraftan da tüm bunların sebebini yeniden düşünüyordu. Öyle ya dış borcunu bitirmiş, savunma sanayinde atılım yapmış, ABD'ye sırtını dönerek Rusya ve Çin ile ortak hareket etmeye başlamış bir Türkiye artık ABD için tehlikeli hâle gelmiş demekti. Gezi'de halkı sokağa dökerek başaramadıklarını bu sefer askeri kullanarak yapmak istiyorlardı. Sokağın başında siyah bir araba belirdi. Han silahını kavradı. Gelen araba yerde yatanların arkadaşları olabilirdi. Buraya bu kadar teçhizatlı adamları gönderen kimseler illa ki bu adamları takip ediyorlardır diye düşündü. Araba yaklaştıkça bu düşüncelerden kurtuldu. Araba İstihbarat Teşkilatına aitti.

Teşkilat personeli geldiğinde önce arabanın içindeki bomba düzeneğini incelediler. Bomba uzaktan kumandalı değil, zaman ayarlıydı. Ne var ki zaman ayarı henüz başlatılmamıştı. Bomba düzeneğini inceleyen personel, minibüsün dışındaki cesedi araca yükledi. Ayaklarından yaralanmış kişiyi ise kendi arabalarına aldılar. Biraz sonra İstihbarat Başkanı Haktan Bey de olay yerine geldi.

-Beyim iyi misiniz?

-Daha vademiz bitmemiş Haktan Bey.

-Zeki Paşa'ya ulaştık, kendisi komuta kademesi adına bir düğüne gidecekmiş. Düğün Gazi Orduevi'nde olacakmış. Kendisiyle sürekli irtibat hâlinde olacağız.

Han da Haktan Bey gibi düğünün bir tezgâh olduğunu, Zeki Paşa'yı oyalamak için tertip edildiğini anlamıştı. Özel Kuvvetler Komutanlığının önemini çok iyi biliyorlardı. Oranın ele geçmesi demek yapılmak istenenin başarılması demekti. Özel Kuvvet Komutanı Zeki Paşa'nın hayatı işte bunun için çok önemliydi.

-Haktan Bey, düğün işinin tezgâh olduğu aşikâr. Paşa ile iletişime geçtiğinizde mutlaka bir koruma ekibi istesin yanına. Bir de Gazi Orduevi'nde şoförünü değiştireceğiz. Bizim arkadaşlardan birisini görevlendireceğim. Paşamıza bilgi verin mutlaka.

İstihbarat Başkanı Haktan Bey olur manasında başını sallıyordu.

-Tabii ki beyim.

Haktan Bey arabasıyla Han'ı ambulansın olduğu yere bıraktı. Ambulansta bekleyen askerler sevinçle yeniden hareket ettiler. Vatan Caddesi üzerinden İvedik Caddesi'ni kullanarak Eşref Bitlis Caddesi'nde ilerlemeye başladılar. Hedeflerinde Han'ın verdiği adres vardı.

Ankara'nın trafiğinden kurtulup Samsun Yolu'nu kullanarak Cebeci Asri Mezarlığı'na gelmişlerdi. Han kendinden emin bir şekilde dua ederek mezarların arasında ilerliyordu. Bazen bir mezarın başında duruyor, dua okuyor, devam ediyordu. Kendisine yol boyu refakat eden askerler ise ambulansın içinde sırrını hâlâ çözemedikleri bu adamı izliyorlardı. Han bir süre sonra bir mezarın başında durdu. Mezarın hemen yanı başında duran ibrik ile mezarı suladı ve diz çöktü. Aradan çok zaman geçmeden mezarın biraz üstünde beyaz bir araba belirdi. Arabadan inen iki kişiden birisi daha önce hastanede görmüş oldukları Çeri kod adlı Sait'ti. Diğerini ise ilk defa görüyorlardı. Bu ikili Han'a yaklaşırlarken beyaz araba yönünü ters çevirmiş, mezara geri geri yaklaşıyordu. Han gelenleri gördüğünde ayağa kalktı, ikisine de özlem ve hasretle sarıldı. Uzaktan ne

konuştukları anlaşılmıyordu ama durumun ciddiyeti yüzlerine yansımıştı. Han ve Çeri mezar taşının olduğu yere çöktüler. Diğer kişi ise elini açmış dua ediyordu. Biraz sonra Han ve Çeri mezar taşını bulunduğu yerden çıkardılar, mezarın bulunduğu anıtı itekliediler. Mezar hareket etmişti. Askerler gördüklerine anlam veremiyorlardı. Çeri itilen mezarın altındaki boşluğa eğildi ve uzun namlulu silah çıkarmaya başladı. Arabanın şoförü araçtan inmiş, bagajı açmıştı. Han, Çeri'nin kendisine verdiği silahları arabanın bagajına taşıyordu. Araçtan inen şoför de yardım ediyordu.

Keskin nişancı tüfeği değil miydi Çeri'nin Han'a uzattığı?

Şoförün zorlanarak taşıdığı SA-18 tipi omuzdan atılan MANPAD değil miydi?

Askerler bunları düşüne dursun, silah sevkiyatı tamamlanmıştı. Ayakta dua eden kişi elini yüzüne kapatmış, Çeri mezarın içinden çıkmış, Han mezarı itekleyerek tekrar eski yerine getirmişti. Aralarında kısa süreli bir konuşma geçti. Han ve Çeri kendilerine doğru yaklaşırken diğer iki kişi hazırda bulunan arabaya bindi. Kısa bir süre sonra yanlarına geldiler. Askerler Çeri'yi baş selamıyla selamladılar.

-Haydi gidiyoruz aslanlar.

Han'ın sözü üzerine ambulansa bindi askerler.

Şoför koltuğunda bulunan Ömer sordu:

-Nereye komutanım?

-Kurtuluş'taki çok katlı otoparka gidiyoruz Ömer, sireni aç hızlı hareket edeceğiz.

Ömer kendine söyleneni yapmış, sirenleri açıp mezarlıktan çıkmıştı. Gültepe Caddesi, Talat Paşa Bulvarı istikametinde hızla hareket etti. Arabaların sağından solundan geçiyor, trafik ışıklarına aldırmıyordu. Altındağ Belediyesi ışıklarında trafik biraz yoğunlaşmıştı. Han ve Çeri ellerini silahlarına götürdüler. Bir kartal gibi etrafı süzüyorlardı. Ömer sireni seriye almış, acı acı bağırtıyordu. Kısa bir beklemenin ardından ambulans

hastane ışıklarından sola dönüp Sıhhiye istikametine doğru yol aldı. Dolmuşların durup kalkmalarına, yolcuların umursamaz tavırları ve yayaların ısrarla üst geçidi kullanmamaları eklenince trafik kilitlenmişti. İlerlemek imkânsız hâl alınca Çeri, ambulansın mikrofonunu alıp trafiği kapatan araçların plakalarını anons etmeye başladı. Böyle yapmasa yolun açılma imkânı sıfırdı. Güç bela açılan yoldan tekrar hareketlendi araçlar. Kısa bir süre sonra Kurtuluş'taki çok katlı otoparkın içindelerdi. Göktuğ Yarbay onlardan önce gelmişti. Mezarlıktaki araç geri geri ambulansa yaklaştı. Bagajdaki silahlar bir çırpıda ambulansa yüklendi.

-Göktuğ Yarbay'ım, sen hemen Genelkurmay Başkanlığına gidiyorsun. Durum ne kontrol edelim. Olaydan haberi olan, hainlerle iş birliği yapmış rütbeli var mı bunu bilmemiz lazım.

-Eyvallah Beyim.

-Bu kahramanların seninle gelmesi seni sıkıntıya sokar mı?

-Sokmaz ama beyim tek başıma olursam daha hızlı hareket ederim.

-En azından Ersin'i yanına al.

-Kıyafet bulmamız lazım.

-Bulursun yarbayım.

-Ömer sen bizimlesin, hayatının şoförlüğünü istiyorum senden.

-Emredesiniz komutanım.

-Kahraman Yüzbaşım, sen Mamak 28. Mekanize Piyade Tank Tugayına gidiyorsun. Kendini belli etme. Onlardan gibi görünmeni istiyorum senden.

-Nasıl yani beyim?

-Kahraman Yüzbaşı'm biliyorum zor bir görev. Hainlerle bir arada olup onların cezasını kesememek çok acı bir durum ama mecburuz. Bu hainler tankları yürütecekler 28 Şubat'ta olduğu gibi. Tankların hareket çiplerini çıkarın.

-Beyim bunu yapacak birçok arkadaşımız var...

Kahraman Yüzbaşı'nın itirazını bıçak gibi kesti Han.

-Kimseye güvenemeyiz yüzbaşım. Kaybedecek zamanımız da yok.

-Haklısın beyim.

-Çeri ve Ömer benimle geliyorsunuz. Hata istemiyorum. Herkes görevini eksiksiz yerine getirecek. Ölmez sağ kalırsak Balgat'taki ofiste buluşacağız. Hakkınızı helal edin.

Han'ın söyleyecekleri bitmişti, orada hazır bulunanlar haklarını helal ettiler. Kahraman Yüzbaşı otoparkta duran bir aracın camını kırarak içine bindi. Aracı çalmamış, emanet almıştı. Otoparktan çıkan ilk o oldu. Onu takiben Göktuğ Yarbay ve Ersin çıktı otoparktan. Sonrasında da ambulans hareket etti. Ambulansın içinde Çeri'nin küfürleri havada uçuşuyordu.

-Ben yıllarca Güneydoğu'da PKK ile savaştım. Bosna'da Sırplarla mücadele ettim. Kafkaslarda Çeçenlerle omuz omuza yürüdüm. Birçok kez yaralandım. Arazide on kez tarandım. Hiçbiri zoruma gitmedi. Ama bu devletin üniformasını giyip, ekmeğini yiyip ihanet edenler zoruma gidiyor yemin olsun.

Çeri'nin arada küfürler savurduğu sinirli konuşması arasında ambulans hastaneye ulaşmıştı. Hastane konum olarak tam Ankara'nın göbeğinde, TBMM'nin hemen arkasındaydı. Merkezî yerde olduğu için Han ve Çeri burada kalacaklardı.

-Çeri, morgu kontrol et. Güvenliyse bir sedye ve örtü bul. Silahları oradan çatı katına çıkaracağız.

Çeri kendisine söylenildiği üzere arabadan indi, yavaş ve sakin adımlarla etrafını süzerek morg kapısına yöneldi. Han ondan gelecek haberi bekliyordu. Telefonu çaldı.

-Burası temiz beyim, gelebilirsiniz, dedi Çeri.

Ambulans geri geri morg çıkışına yaklaştığında Çeri sedye ve örtüyle bekliyordu. Silahlar sedyeye bir ceset gibi konulup üzerleri örtüldü. Han, Ömer'e döndü:

-Ömer sen ambulansı park edip çatı katına gel, biz de oraya çıkıyoruz.

-Emredersiniz komutanım.

Han ve Çeri morgun içinden koridora çıkıp sedyeyi asansöre doğru sürdüler. Bir taraftan da etrafı süzüyorlardı. Hastanede sürekli kendilerini takip edenlerin bu kadar süredir hastanede olmadıklarını fark etmişlerdi. Önce silahları güvene almalılardı, daha sonra da hastanedekilerin işini bitireceklerdi. Asansörün önünde bekliyorlardı. Nihayet asansör gelmişti. Sedyeyle beraber asansöre bindiler. Çeri beşinci katın düğmesine bastı, sonrasında da sekizinci kata. Asansör beşinci katta durdu. Çeri asansörden çıkıp Han'ın yattığı odaya yöneldi. Birilerinin dikkatini üzerine çekmek istiyordu. Böylece Han daha rahat hareket edecekti. Koridorun sonunda duran temizlik görevlisi dikkatini çekmişti. Adamı oydu, hedefini belirlemişti. Han'ın kaldığı odaya girerken omzunun üstünden adamını süzdü. Adam sanki yerleri paspaslıyor gibi davranıp elbisesinin altına gizlenmiş kulaklıkla bir yerlere bilgi aktarıyordu. Odaya girip kapıyı kapattı. Pervazda asılı perdeleri indirip önce birbirine sonra ise kalorifer peteğine bağlayıp camdan dışarı sarkıttı. Kapının yanındaki dolabın arkasında saklandı, susturucu takılı olan silahı elinde, beklemeye başladı. Bir dem sonra kapının kolu hareket etmiş, kapı yavaşça açılmıştı. Odaya biraz önce koridorda görmüş olduğu temizlik görevlisi girdi. Odaya giren adam elinde tuttuğu paspası bırakıp elini tulumun içine doğru götürürken kulaklıkla konuşuyordu:

-Oda temiz, adam pencereden kaç...

Sözünü bitirmesine fırsat vermedi Çeri, arkasından yaklaştığı adamı pencereden aşağı attı. Şimdi işleri daha kolaylaşmıştı. Herkesin dikkati pencereden kendini atan temizlik görevlisine dönmüştü. Çeri sakin bir şekilde odadan çıkıp kapıyı kapattı. Merdivenleri kullanarak Han'ın bulunduğu sekizinci kata çıktı. Han silahları taşırken yakalanmış, kendisine silah doğrultulmuştu. Çeri nefes dahi almadan, parmaklarının

ucunda sessizce yaklaştı. Nefesini topladı, tek bir hareketle elinde silah tutan adamın boynunu kırdı; "Beyim sen hamlamışsın!" sözünü kinayeli bir tebessümle söyledi.

-Kurt kocadı tabii.

-Yok beyim öyle demek istemedim.

-Sait ben senin ciğerini bilirim ciğerini. Hem sen hamlamışsın. Geç kaldın.

-Yok beyim, bunun bir arkadaşı vardı aşağıda. Çok ısrar ettim ama intihar etmesine engel olamadım.

Tebessüm sırası Han'a gelmişti:

-Her işten eğlence çıkaracaksın değil mi?

-Eee beyim her yiğidin bir yoğurt yemesi vardır. Ben de böyle yiyorum yoğurdu ne yaparsın!

-Bir şey demedim tamam tamam, tut şunu kenara çekelim.

Biraz önce boynu kırılan adamın ayaklarından tutmuştu Han, Çeri biraz öfkeli bir şekilde, "Beyim ne yapıyorsun Allah aşkına. Çocuğun olursa onu böyle taşırsın, bırak." dedi.

Han geri çekilmiş, Çeri'nin adamı sürüklemesini izliyordu. Çeri'nin işi bittiğinde silahlar havalandırma boşluğuna yerleştirildi. Han, Yadigâr'ı aradı. Gerekli bilgileri almış, Zeki Paşa'nın şoförüyle yer değişecek kişiyi de söylemişti. Çok dikkatli olmalarını isterken bir kısım muhafızın Zırhlı Birlikler Okuluna, Yadigâr ve beraberindekilerin de Eşref Akıncı Kışlasına gitmelerini söyledi. Telefon trafiğinin ardı arkası kesilmiyordu. İstihbarat Başkanı Haktan Fidan, Genelkurmay Başkanı Halis Paşa ile makamında görüşmüş, Halis Paşa hareketliliği kabul etmiş, gerekli önlemleri almıştı. Haktan Bey ile yaptığı görüşmenin ardından Göktuğ Yarbay en sıkıntılı yerin Genelkurmay Başkanlığı olduğunu söylemişti. Dahası darbe planının öne çekildiğini, Fetöcü ve NATO subayları haricinde ikbal kaygısı yaşayan subayların da darbe planına dâhil olduğunu söyledi. Ok yaydan çıkmıştı. Darbenin öne çekilmesi demek,

ülkeyi iç savaşın eşiğine getirmek demekti. Yaz aylarında Ankara geceleri hareketli olurdu. Özellikle cuma günleri, hafta sonu tatilinden önce Ankaralılar dışarılarda gezerler, kendilerince eğlenirlerdi. Siyasiler ve bürokratlar kadar sivil halk da artık bu hainlerin hedefi hâline gelmişti.

-Çeri, Göktuğ'un söylediklerini duydun, sen ne düşünüyorsun?

-Ben onların... Ne düşüneyim beyim, kahpe kahpeliğini yapacak. Olan yine bu çileli millete olacak.

-Ben senin gibi düşünmüyorum Çeri. Bence bu darbeye bu millet dur diyecek.

-Nasıl yani beyim?

-Bu millet için en önemli şey vatanıdır. Sağcısı solcusu, Alevi'si Sünni'si, Türk'ü Kürt'ü, söz konusu vatan olduğunda arkasına bile bakmaz. Yeter ki kendini yönetenlere güvensin.

-Anlamadım beyim.

-Anlaşılmayacak bir şey yok. Milleti sokağa dökeceğiz.

-Beyim sen hafiften kafayı yedin galiba. Bu it sürülerinin gözü dönmüş, sokakta milleti gördüğü anda hiçbir şey için değilse bile paniğinden ateş açar. Bir sürü masum can verir.

-Sen bu milletin böyle bir durumda canını düşüneceğini mi sanıyorsun?

-Beyim, sokağa inen tanklardan biri ateş ettiğinde bırak barutu mermiyi, top sesinden ödü patlayıp ölen olur.

Han'ın gözünde kararlılık vardı konuşurken:

-Sen bu milleti hafife alma. Gözünü kapatır ölüme yürür de dönmez. Malazgirt'te yalın kılıç düşman üzerine yürüyen Alparslan'ın torunu bu millet. Mermisi kalmayınca süngüsüyle düşmanı kovalayan dedenin torunu bu millet. Sanma ki bu hainlere boyun eğer.

Çeri, Han'ın söylediklerini algılamakta zorluk çekiyordu. Elinde silah, gözünü kan bürümüş olan darbecilerin karşı-

sında silahsız, savunmasız sivil halkı çıkarmayı düşünmek en basit ifadeyle delilikti. Han tekrar telefonuna sarılıp Yadigâr'ı aradı.

-Buyur beyim.

-Yadigâr durumun nedir?

-Abi dediğin kişileri görev yerlerine sevk ettim.

-İlker'i Gazi Orduevi'ne gönder, kimse ondan şüphelenmez. Zeki Paşa'nın şoförü İlker olacak. Derviş yanında mı?

-Derviş Abdullah yanımda abi.

-Telefonu ona ver.

-Buyur beyim.

-Abdullah, telefonunu yanından sakın ayırma.

Benden haber gelene kadar sokaklarda ol.

-Tamamdır beyim.

Han çatı katında volta atıyordu. Bir sağa gidiyordu bir sola. Bir yukarı gidiyordu bir aşağı. Aklında tasarladığı bir şey vardı. Çok düşündü.

Telefonu eline aldı, tuşlara bastı, vazgeçti. Voltaya devam ediyordu. Saatine baktı. Saat 21.35'i gösteriyordu. Hastaneden Meşrutiyet Caddesi görülüyordu. Trafik oldukça sıkışıktı. Kızılay alt geçidine doğru uzanan arabaların kornaları arasında silah sesleri dikkatini çekti. Sadece bu sese yoğunlaşmıştı. Görmüyor, düşünmüyor, nefes almıyordu. Beynini kulaklarının hizmetine vermişti, sadece silah seslerine dikkat kesildi. Yine duydu o sesi, işte bir daha. Birbiri ardına patlıyordu silahlar. Çatının en ucuna gelmişti. Gözlerini açtı, kulaklarını tırmalayan korna seslerini hiçe saydı.

"Genelkurmay Başkanlığı" dedi belli belirsiz solgun bir sesle. Göktuğ Yarbay'ı aradı, cevap alamadı. Yadigâr'ı aradı. Kışlada hareketlilik olduğunu öğrendi. Kazan Akıncılar Üssüne giden ekibi aradı. Üç helikopterin çevresinde yoğun bir koşuşturmaca vardı. Özel Kuvvetlere giden ekibi aradı. Orada

henüz bir hareketlilik yoktu. İlker'i arayıp Zeki Paşa'yı oradan çıkarmasını istedi. Tekrar telefonunu tuşladı, kulağına götürdü. Telefon dııııııt sesinden sonra açılmıştı.

-Sayın Cumhurbaşkanı'm...

Çeri bir anda Han'ın konuşmasına dikkat kesilmişti.

-Ben Muhafız Teşkilatının sorumlusu Han. TSK içinde bir azınlık maalesef bir kalkışmanın içerisinde. Devlet yönetimi ve canınız tehlikede.

Telefonun karşısında bir anlık sessizlik, başlayacak fırtınanın habercisiydi sanki.

-Sen ne dediğinin farkında mısın? Ne canı, adamlar devletimize göz dikmişler sen can dersin, biz ölelim gerekirse ama bir defa adam gibi ölelim. Siyasi parti liderlerinden darbeye katılım ve destek veren var mı?

Cumhurbaşkanı'nın hararetli ve yüksek sesle birbiri ardına sıraladığı sorulara cevap veriyordu Han.

-Efendim, devletimizi üç beş çakalın eline bırakacak değiliz. Bu kalkışmayı darbeye dönüşmeden el birliğiyle engelleyeceğiz. Şu ana kadar hiçbir siyasiden destekleyici bir açıklama gelmedi. Devlet Bey ile irtibata geçip desteğini isteyeceğiz.

-Nasıl engelleyeceğiz, bir önerin var mı?

-Efendim, uçağınızın pilotu Muhafız Teşkilatından, güvenebilirsiniz. Önce sizi can güvenliğinizi sağlayacağımız bir noktaya sevk edeceğiz. Sizden tek isteğim, halkı sokaklara, özellikle havaalanlarına davet etmeniz. Bu azgın azınlığı milletimizin desteğini almadan bastırmamız imkânsız. Ben pilot arkadaşımıza en güvenli yeri söyleyeceğim. Daha sonrasında sizi en güvenilir şekilde Ankara'ya getireceğiz.

-Halkı sokaklara nasıl indireceğiz, delilik bu!

-Efendim, bir televizyona canlı olarak bağlanın. Ülkenin dört bir yanında salalar okutup anonslar yapılması için talimat verin.

-Evladım, bu iş sizde. Ben televizyondan çağrı yapacağım. Allah yar ve yardımcınız olsun.

Konuşma bitmişti. Han deliydi ama Cumhurbaşkanı'nın bu deliye tam yetki vermesi nasıl açıklanabilirdi? Han koşar adımlarla çatı katının kapısına yöneldi:

-Ersin, sen burada silahların başında kalıyorsun. Havalandırmanın oraya saklan, kafanı dahi çıkarma. Bizden başka buraya kim gelirse gelsin vur!

Son söz, vurguluydu. Ersin'in kollarından kavradı Han:

-Sakın ölme aslan parçası. Beni vicdan azabıyla baş başa bırakma.

-Emredersiniz komutanım.

-Çeri gidiyoruz.

-Nereye?

-Er meydanına.

Gazi Orduevi'nde yapılan düğünde, dışarıda olanlardan habersiz eğlenen kimselerin arasında telaşla ilerleyen biri vardı. Ankara'nın en hızlı taksi şoförü İlker. Yer değiştirdiği şoförden Zeki Paşa'nın kim olduğunu öğrenmişti. Efendiliğinden ödün vermeden ilerledi Paşa'nın masasına. Baş selamını verdi.

-Astsubay İlker Muhafız.

-Hoş geldin İlker.

-İzninizle bir maruzatım var komutanım.

-Söyle evladım.

-Komutanım, özel bir durum.

Paşa, karşısındaki kişinin ne için geldiğini biliyordu. Masadakilerden izin isteyip İlker'i nispeten daha sessiz bir yere götürdü. Konuşuyormuş gibi yaptı. Biraz sonra masaya dönüp zevcesine kalkmaları gerektiğini söyleyip masadakilerden izin istedi. Masada bulunan bir albay, kapıda bekleyen birine işaret çaktı. Paşa bu işareti yakalamıştı. Artık daha dikkatli olmalıydı.

Düğün alanından çıkarken tanıdığı kişileri selamlamayı ihmal etmiyordu Paşa. Kapıdan çıkarken biraz önce işaret veren albayı görmek için masaya döndüğünde albay masada yoktu. Pencereden dışarı baktı. Hâlihazırda çalışan iki araç vardı.

-İlker evladım arabamız nerede?

İlker arabaya doğru adımlarını sıklaştırdı, kapıyı açtı. Paşa'nın eşi bindi arabaya önce. Sonra makam kapısına yöneldi İlker, Zeki Paşa da artık arabadaydı. İlker şoför koltuğuna doğru hareketlendi. Arabayı çalıştırdı ve hareket etti.

-Komutanım nereye gidiyoruz?

-Gölbaşı Özel Kuvvetler Komutanlığına gidiyoruz.

Zeki Paşa, düğün salonuna girerken arabanın kolçağına koymuş olduğu silahını aldı. Şarjörünü kontrol edip mermiyi namluya sürdü. Silahını yanına aldı.

-İlker evladım, asker misin?

İlker dikiz aynasından bakarak konuşuyordu.

-Ben taksiciyim komutanım. Han Bey'imiz sizi buradan çıkarmamı söyledi o kadar.

Zeki Paşa, İlker'in omzuna dokundu.

-Hızlı sür evladım arabayı.

Gazi Orduevi'nden Söğütözü tarafına yönlenmiş araç birden hızlanmıştı. Zeki Paşa'nın gözü orduevinden peş peşe çıkan iki araçtaydı. Aralarındaki fark kapanıyordu. İlker biraz daha hızlandı ama ne fayda, kendilerini takip eden araçlardan biri önlerine direksiyon kırmıştı. Diğeri arkalarına durmuştu. İlker çarpmamak için arabayı çapraz şekilde durdurdu. Öndeki araçtan birisi indi, kendilerine doğru yaklaşıyordu. Üzerindeki üniformadan albay olduğu anlaşılan kişi, Zeki Paşa'nın penceresine eğilip araçtan inmesini istedi. Zeki Paşa, yavaşça kapıyı açtı. Kendisini aşağı davet eden kişiyi okkalı bir tekme ile yere serdi.

-Haydi İlker kurtar bizi bu cendereden.

Komutanın emri ile İlker önce geriye aldı arabayı, sonra tek hamle ile ikili sıkıştırmanın içinden bir kuş gibi kanatlandı. Çukurambar Mahallesi, Muhsin Yazıcıoğlu Caddesi'nde amansız bir kovalamaca başlamıştı. İlker trafik ışıklarına uymuyor, ayağını gazdan çekmiyordu. Arkalarındaki araçlar da ona yetişmek için aynı şekilde hareket ediyorlardı. İlker hiç beklenmedik şekilde U dönüşü yaptı. Bu hareketi Zeki Paşa gibi arkasındaki araçlar da beklemiyordu. Biraz önce hızla çıkmış olduğu yokuşu daha hızlı bir şekilde inip mahallenin ara sokaklarında izini kaybettirdi. Mevlâna Bulvarı'ndan Cevizlidere Mahallesi'ne inen İlker, Zeki Paşa'yı güvenli bir şekilde Gölbaşı'na getirdi. Telefonu çaldı Zeki Paşa'nın.

-Komutanım geçmiş olsun, ben Han.

-Han evladım, neler oluyor?

-Komutanım ters giden işler var. Sizden ricam güvendiğiniz bir eve gidin. Darbecilerin, Özel Kuvvet Komutanlığına inmek üzere helikopter kaldırdığını öğrendik.

-Nasıl karargâha gitmem evladım? Orada benim silah arkadaşlarım, asker evlatlarım var.

-Komutanım duygusal davranılacak zaman değil.

Zeki Paşa çaresizdi. Devletin sinir uçlarından olan Özel Harekât Karargâhının komutanı olarak hainlerin eline geçmemeliydi.

-Peki, evladım.

Zeki Paşa telefonu kapatmış karanlığa dalmıştı. Ne yapacağını düşünmeye başladı. Bir tarafta evladı gibi sevdiği askerleri, diğer tarafta ise görevi. Telefonunu çıkardı. Bugün nöbetçi komutan olan Koruma Astsubayı Ömer'i aradı. Karşısında tam bir asker vardı. Komutanının telefonunu tekmil ile açtı.

-Ömer, karargâhta durumlar nasıl?

-Yolunda gitmeyen şeyler var komutanım.

-Ömer sana vatanımız, devletimiz ve milletimiz adına tarihî bir görev veriyorum.

-Emredersiniz komutanım.

-Birazdan askerî helikopterle karargâha gelecek olan kişiler, darbeci hainlerdir. En rütbelisi kimse karargâha girmeden öldür.

-Baş üstüne komutanım.

-Ömer biliyorsun seninle yirmi yıllık beraberliğimiz var. Bu görevin sonunda şehadet var. Hakkını helal et evladım.

Zeki Paşa'nın sesi titriyordu. O, askerlerini çok severdi, askerleri de onu. Baba oğul gibiydi her askeriyle. Telefonun karşısındaki seste hiç tereddüt yoktu.

-Vatan sağ olsun. Siz de hakkınızı helal edin komutanım...

Dııt dııt dııııt.

Telefon boşa düşmüştü.

Kaç komutan askerine ölüm emri verirdi?

Kaç asker aldığı ölüm emrini gözünü bile kırpmadan baş üstü ederdi?

Bunun son örneği Çanakkale'de yaşanmıştı...

Başçavuş Ömer, o gece şehit düşmüştü ama darbeci generali vurarak devletin kaderini değiştirmişti.

Vatan İçin Ölmek Güzeldir
Lakin Senin Görevin Can Vermemektir...
Mabet Buluşması 2/Ankara Kalesi

Ankara Kalesi'ne geldiğinde yorgun gözleriyle etrafı süzüyordu. Yavaş adımları sıklaşmıştı. Ankara Kalesi'nin etrafına serpilmiş gecekondu evlerin dar sokaklarından yürüdü. Belini yokladı, silahı vardı, aksi durumlarda kullanacaktı. Kevgirli Sokak'a geldiğinde kalenin kurulduğu tepenin koruma altına alındığını fark etti. Bentderesi Caddesi'ne bakan Roma bendi önündeki kayalık alandan gizli geçidin olduğu yere ulaşacaktı. Bir ara yüzünü Hacı Bayram tarafına döndü. Derin bir nefes alıp yürümeye devam etti. Nihayet gizli geçide gelmişti. Bu mekâna ilk davet edildiğinde kendisine mekânı tanıtan kişi, "Kuşatmalar sırasında bu gizli geçitten geçilerek göletten kaleye su çekilirdi." demişti. Gözlerini Bentderesi Caddesi'nde gezdirdi. Daha iyi anlıyordu şimdi neden bu caddeye Bentderesi denildiğini. Kayalık alanda bulunan küçük böğürtlen ağaçlarını aralarken eline batan dikenleri umursamıyordu. Kale duvarının altında bir adam sığacak kadar oyuk vardı. Elini kayanın üzerinde gezdirdi, bir şeyler arıyordu. Duraksadı, aradığını bulmuş gibiydi. Elindeki yüzüğü kaya oyuğundaki uygun yere bastırdığında geçidin içinde bulunan sürgülü kapının sesi duyuldu. Kapıya varmak için eğildi, biraz daha eğildi, artık sürünme pozisyonu almıştı. Kapıya ulaşmak

kolay değildi, ulaştığında ayağa kalkıp üzerindeki tozları silkeledi. Şifresiyle kapıdan içeri girip yüzüğü ile kapıyı kapattı. Kendisini karşılayan askere silahını teslim etti. Kale altında bulunan mağara iç içe geçmiş odalardan oluşuyordu. Türkiye yazan kapının önüne geldiğinde durdu. Kendi şifresini girip kapıyı tıklattı. İçeriden tok bir ses duyuldu:

-Geç kaldınız.

Kapıyı açıp içeri girdi. 14 yıl önce kendisini Muhafız Teşkilatının başkanı yapan hoca vardı karşısında. Tedirgindi, ilerledi. Karanlıkta attığı her adım aydınlığa yaklaştırıyordu. Hoca'nın karşısında yüzünü tam seçemediği birisi daha vardı. Masanın karşısına geldiğinde önce Hoca'yı selamladı. Koltukta oturan kişiye döndü, selam verdi. Bu oturan yıllar önce teşkilat başkanlığı görevi elinden alınan Börü' den başkası değildi. Hocanın kendisine gösterdiği yere oturduğunda Hoca konuşmaya başladı. Börü'nün koltuğu Emir Timur'un kurduğu imparatorluğun sancağına denk düşüyordu. Hoca derin bir nefes aldı ve konuşmaya başladı:

-Yıllar sonra halef ve selefi aynı masa etrafında oturtabiliyorsak planlarımız işlemiş, devlet kurumları istediğimiz kıvama gelmiş demektir.

Börü karşısındaki genç adamı baş selamıyla selamladı. Karşılıklı baş selamlarıyla memnuniyet belirtilirken Hoca konuşmaya devam etti:

-Bu zamana kadar ikiniz de üzerinize almış olduğunuz görevlerinizi eksiksiz şekilde yerine getirdiniz. Bundan sonraki dönemde de size tevdi edilen görevleri yapacağınızdan eminim. Şimdi de önemli bir görev için buradasınız.

Sessizce dinliyordu odadaki iki kişi.

"Her zaman milletimizin ve devletimizin emrindeyiz." derken sağ elini kalbine götürdü Börü.

-Bu görevi, diğer görevlerinizden daha gizli biliniz.

Bu görevi, diğer görevlerinizden daha önemli biliniz.

Bu görevi, mümkünse bilmeyiniz.

Son cümle ile anlatılmak istenen tam olarak neydi? Odadaki iki kişi şaşkınlıkla göz göze gelmişti.

-Devletimiz 1243 yılındaki süreçten daha karmaşık, 1919 yılındaki süreçten daha zor bir duruma sürüklendi. O zaman düşmanlarımız belliydi, mücadele yöntemi belliydi, şimdi ise düşmanımız belli bile değil. Önceden mertçe savaşlar vardı, şimdi kalleşçe atılan adımlar ve hamleler var. Düşman maalesef içimize, hanelerimize kadar sızmış durumda. Devletin rahat hareket etmesine, gelişmek için atacağı adımlara engel oluyorlar. Ve bu hamlelerini legal olarak yapıyorlar. Mecliste, bakanlıklarda, askeriyede ve emniyette kritik noktalara kadar sızmış durumdalar. Mecliste gündeme gelmesi konuşulan konular meclis görüşmelerinden önce Beyaz Saray koridorlarında konuşuluyor. Onlar da bizim somut adım atmamıza engel oluyorlar. Mecliste kanun çıkaralım diyoruz, çoğunluk sağlayamıyoruz, terör örgütüne operasyon yapalım diyoruz, teröristler çoktan orayı terk etmiş oluyor. Teröristleri sıkıştırıyoruz, operasyona gidiyoruz ancak operasyon güzergâhı teröristlere bildirilmiş oluyor. Operasyona giden timin çoğu şehit düşüyor. Ekonomimizi toparlayalım diyoruz, atacağımız adımların önü birden kesiliyor. Son olarak devletin içine sızmış bu hain yapı, devletin en mahrem yerine girerek devlet sırrı kapsamında olan birçok bilgi ve belgeyi yurt dışında iş tuttuğu gizli servislere para karşılığında sattı.[25] Bizden alenen kelle isteyerek Sayın Fidan'ı görevinden olmamızı, İstihbarat içindeki adamlarını tasfiye etmememizi istediler. Biz buna karşı durup istihbarat servislerimizdeki FETÖ elemanlarını temizledik. TSK içine sızan FETÖ elemanlarını da temizlemek için düğmeye bastığımızda hazırladıkları darbe planla-

25 Genel Kurmay Başkanlığı Eski İstihbarat Başkanı Korgeneral İsmail Hakkı Pekin Haber Türk kanalının Fetö'nün iç yüzünün konu edildiği Sızıntı Belgeselinde, Fetö Savcılarının Kozmik Oda'dan 2 Terabaytlık bilgiyi dışarı çıkardıklarını ve bu bilgileri CİA verdiklerini söyledi. Programda konuşulanlar daha sonra Habertürk İnternet Sitesinde "KozmikOdanınKayıpBelgeleri"yazıdizisiolarakyayınlandı. https://www.haberturk.com/gundem/haber/1054397-kozmik-odanin-kayip-belgeleri

rını öne çekmek zorunda kaldılar. Maalesef bu eylem devlet tarihimizin en büyük terör eylemi olarak tarihteki yerini aldı.

Konuşmanın başından beri sessiz kalan Börü, boğazını temizler gibi yaparak söz istedi:

-Efendim, söylediklerinizden dünden bugüne olan şeyler değil. Elimizden geldiğince mücadele ettik ve etmeye devam edeceğiz. Lakin ne zaman ben bu oluşum hakkında rapor hazırladımsa hep kulağım çekildi. Sürgün edildim. Dağda PKK'lı itlerin önüne atıldım. TSK kumpas davası kuruldu, kimsenin sesi çıkmadı. Millet sandı ki kumpas sadece TSK içindeki kişilere kurulmuştu. Ancak bu kumpas devlete kuruldu. TSK içinde FETÖ oluşumuna karşı dik duran kim varsa derdest edildi ve Tayyip Bey yalnızlaştırıldı...

Börü'nün sözünü kesti hoca:

-Öneriniz nedir?

Börü bu soruyu beklemiyordu:

-Efendim, sizlerin bir tasarrufu var ki buraya çağrıldım. Buyruğunuz ne ise onu uygulamak benim görevimdir.

Teslimiyetini belli eder gibi arkasına yaslandı Börü. Konuşan Hoca'ydı.

-Yıllar önce yine burada toplanmıştık ve o toplantı sonucunda sizin görevinize son verip Han'ı teşkilatın başına getirmiştik. Bize o dönem kızdınız, küstünüz belki ama geldiğimiz noktada iyi bir karar aldığımızı tecrübe ettik.

Hoca'nın Han'a bakarak yaptığı konuşmanın arasına girdi Börü:

-Efendim, bu yüce milletin bekası için şahsımın hiçbir önemi yoktur ne size kızdım ne devletime küstüm.

-Bunun böyle olduğunu bildiğimiz için hâlâ hayattasınız. Yıllar önce buradaki konuşmamızı hatırlıyor musunuz?

Hoca'nın soru cümlesi, karşısında bulunan iki kişiyi de maziye götürmüştü. Konuşan Han'dı:

-Efendim, devletin içinde bulunduğu krizi kaosa çevirmek ve devletin ekonomisini ele geçirmek isteyen emperyalist güçlere karşı Devlet Bey'in erken seçim manevrasıyla siyasette vakti dolmuş insanları tasfiye edip Tayyip Erdoğan'ı Deniz Baykal'ın yardımıyla başbakan yapacağımızı konuşmuştuk.

Hoca başını sallıyordu:

-Bu kadar değildi evlat! Söze Börü girdi:

-Tayyip Bey seçileceği süreye kadar kendisine emanetçi başbakan olarak Abdullah Bey'i yerine getirmiş ve daha sonra onu nasıl tasfiye edeceğini konuşmuştuk.

Hoca masadan kafasını kaldırmıyordu:

-Bu kadar da değildi sanki komutan! Bu sefer konuşan Han'dı:

-Abdullah Gül'ün tasfiye sürecinde Tayyip Erdoğan'ın en büyük yardımcısı yine Devlet Bey olacaktı. Devlet aklının kurduğu plan üzerine Sayın Bahçeli perdenin önünde Sayın Erdoğan'a en sert muhalefeti yaparken perde arkasında yeni devlet sisteminin kurgulayıcısı olarak Tayyip Bey'i devlet başkanı yapacaktı.

Hoca'nın istediği konuşmalar gerçekleşmişti.

-Siz ne tepki vermiştiniz? Börü'nün başı önüne eğilmişti.

-Efendim, Tayyip Bey'in yurt dışında yaptığı görüşmelerden dolayı bu plana karşı çıkmıştım. Sizler de bana Tayyip Bey'in tüm görüşmeleri devlet aklının istediği şekilde gerçekleştirdiğini, 1993 yılında Londra'da Marc Grossman[26] ile yapılan

26 Tayyip Erdoğan, henüz İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanıyken yurtdışında birtakım görüşmeler yapmıştır. 1993 yılında Marc Grossman'ın davetlisi olarak Londra'ya gitti. Görüşmelerde Abdullah Gül'de vardı. Bu görüşmeler tamda Turgut Özal ve Muhsin Yazıcıoğlu'nun Türk Siyasi Tarihini etkileyecek adımları atacağı dönemde gerçekleşti. Bu görüşmeler ile devlet yeni bir hamle yaptı. 1993 yılı Cumhuriyet Tarihinin en karanlık yılı olurken Özal tartışmalı bir şekilde vefat etti. Özal'ın vefatından sonra ise Muhlis Yazıcı'nın özlemini duyduğu Büyük Birlik hayali kendi cenazesinde gerçekleşti. Bu dönemde ABD Erdoğan'ı siyasete hazırlarken devlet aklı da tüm oyununu Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli üzerine kurdu. 1993 Londra'daki görüşmelerden sonra Erdoğan 17 – 21 Nisan 1995, 17 – 22 Kasım 1996, 20 – 23 Aralık 1996, 26

görüşmede devletin planından başkaca bir planı olmadığını, devlet aklının devletin içine sızan örgütü Tayyip Bey eliyle temizleyeceğini söylemiştiniz.

Hoca kendinden gayet emin bir şekilde konuşuyordu:

-Siz buna karşılık ne cevap vermiştiniz?

Mart 1998, 16 Temmuz 2000 tarihlerinde bulunur. Bununla beraber Erdoğan 4 Temmuz 2001 tarihinde ABD'nin bağımsızlık gününe özel davetle katıldı. Bu görüşmelerde Henry Barkley, Graham Füller, Richard Perle gibi Ortadoğu üzerine planlar yapan üst aklın oyuncularıyla bir araya gelir. Tüm bu isimlerin yanında Marc Grossman en dikkat çeken kimsedir. Grossman iki dönem Türkiye'deki ABD büyükelçiliğinde görev yaptı. İlk görev dönemi Turgut Özal'ın Başbakan olduğu yıllarda diplomat olarak, ikincisinde ise 1994 – 1997 yıllarında büyükelçi olarak. Rokofeller ve ABD Başkan'ı Clinton'un çok önem verdiği bu isim ABD dışişleri bakanı Madeleine Albright'ın isteği üzerine Dışişleri Bakanlığı Avrupa ve Kanada İşleri Müsteşar Yardımcılığına getirildi. Clinton sonrası Bush kabinesinde Colin Powell ile çalışan Grossman son olarak Dışişleri Personel Direktörlüğü görevini yürüttü. Grossman 28 Şubat günlerinde Genelkurmay Başkanlığının dinlemesindeki rolü ortaya çıkan Adana Konsolosu Elisabeth Shelton ile birlikte 1997 Temmuz'nda Türkiye'den apar topar ayrıldı. Buraya kadar yazdıklarıma komplo teorisi dediğinizi duyar gibiyim şimdi sıkı durun. 2013 Eylül'ünde Ankara 13. Ağır Ceza Mahkemelerinde başlayan 28 Şubat Davası olarak bilinen davalarda "darbe planlayıcısı şüphelisi" sıfatıyla adı alınıp dava edilmesi için ABD'den talep edilmesine karşılık olarak ABD red cevabı verdi. Daha bitmedi Grossman Türkiye'de görev yaptığı dönemde Fethullahçı Terör Örgütüyle yakın ilişkilerde bulundu. Gülen'in yurtdışında açtığı okullara finans sağlayan Grossman Türk Ordusuna ABD'den yardım getirmesi, Türk Ordusunun ABD'den silah alması konularında da önemli roller üstlendi. Türkiye-Azerbaycan, Türkiye-Pakistan yakınlaşmasından hoşnut olmayan Grossman, 11 Eylül saldırısını gerçekleştiren Muhammed Atta'yı Türkiye'de ağırlayan Grossman Atta'ya bu gezintisi için 100 bin dolar yardımda bulundu. Atta'nın akıl hocası olan ve Pakistan Ordusunda görev yapan Mahmud Ahmed isimli kişi ise Grossman ile sıkı dostluk içindeydi. Bu ikili 11 Eylül saldırısından bir gün önce Miami tatilinden dönmüşlerdi. ABD'nin Irak'ı işgalinde önemli rol alan Grossman eski büyükelçi Joseph Wilson'ın CİA ajanı olan eşi Valery Palme ile Irak'tan nükleer madde kaçırdı. Bu haberler 2005 yılında Vanity Fair dergisinde yayınlanınca Joseph Wilson görevinden alındı. Bu arada ülkemizi ilgilendiren ise Irak'tan kaçırılan nükleer maddelerin Türkiye'ye sokulması ve Irak'taki işgalin Türkiye'ye sıçratılmak istenmesiydi. Pakistan istihbaratıyla sürekli temas halinde olan Türkiye yaş tahtaya basmadı. Bu tarihlerde seçime hazırlanan Pakistan'da Benazir Butto'nun seçimi kazandığı takdirde "ABD'nin terörist Bin Ladin'i avlaması için her türlü yardımı yapacağını ve merkezi Viyana'da bulunun Uluslararası Atom Enerji Kurumu'nun Nükleer silah uzmanı ve kaçakçısı Abdülkadir Han'ı sorgulamasına izin vereceğini" açıklamasından sonra Grossman Palme Mahmud Ahmed rahatsız olmuş olacak ki Benazir Butto Cia tetikçileri tarafından ortadan kaldırıldı. Butto cinayetini araştıran savcı tam bu kirli ilişkileri ortaya dökecekken motor bisikletli bir saldırgan tarafından hayatına son verildi. Cinayeti üstlenen ise şeriat rejimini istediğini dile getiren, CIA yetiştirmesi El-Kaide oldu.

-Tüm bunları bildiğiniz hâlde neden şimdi Tayyip Bey'i bu zorlu görevin başına getiriyorsunuz? Siz de bana cevaben:

-Börü, Moğollar Anadolu'yu istila ettiklerinde devletimiz dağıldı. Mevcut Selçuklu Sultanı, istilacı Moğolları oyaladı. Bu sürede Anadolu'daki beylikler, Kayı Beyi Osman'ın etrafında toplandılar. Moğolların saldırgan tavırlarına karşı bu birleşim yetmezdi. Osman Bey komşusu olan Bizans tekfurlarıyla anlaşarak güçlendi. Sonrasında ise kendisiyle bir olmayan tekfurlara karşı savaştı, sonunda bağımsızlığını ilan etti. Yine Osmanlı Devleti İstanbul işgal edilmişken Sultan Vahdettin oyalama siyasetini uygulayıp Anadolu'da başlayan bağımsızlık hareketini gizli gizli destekleyip bu hareketin başına en güvendiği paşa olan Mustafa Kemal'i görevlendirdi. Mustafa Kemal Paşa bu hareketi bağımsızlıkla taçlandırırken Ruslarla görüşüp mühimmat desteği aldı. Yine Sultan Abdülhamit Han'ı tahttan indirip devleti uçuruma sürükleyen Enver Paşa bu bağımsızlık hareketi için Ruslarla görüşmeler yaptı. Yine Abdülhamit Han, tahta çıktığı ilk senelerde kontrolü eline alıncaya kadar uzlaşmacı siyasetin gereğini yaptı. Tarihte bunlar olağan şeylerdir. Dün nasıl iş birliği içine girilmişse bugün de Tayyip Bey bu iş birliğini yapacak. Biz bu hamleyi şimdi yapmazsak emperyalist devletlerin pençesinden kendimizi kurtaramayız, demiştiniz.

Hoca kendinden gayet emindi. Yıllarca emek verip siyasi olarak yetiştirdiği iki öğrencisinin geçmişi gün gibi hatırlamalarına memnun olmuştu.

-El hâk, ikiniz de doğru söylediniz. Şimdi planımızın ikinci kısmını uygulamaya koyacağız ve başkanlık sistemini tesis edeceğiz.

Savaşlarda sığınak olarak kullanılan mağara tipi küçük oda bir anda buz kesmişti. Konuşan Börü'ydü:

-Hocam saygısızlık etmek istemem ama bu planın şu ana kadar uygulanmış olması bile bir mucize. 15 Temmuz toplum-

sal düzenimizi yıprattı, zaten siyaset sahnesinde yıpranmışlıklar ve karşılıklı söylenen o kadar söz varken başkanlık sistemi hem devletimizi hem de milletimizi fazlaca yoracaktır.

Hoca tebessüm ediyordu:

-Han evladım, Düyun- u Umumiye nedir, biliyor musun?

Masanın diğer tarafında oturan Han başını öne eğdi ve konuşmaya başladı:

-Düyun-u Umumiye, borçlarını ödeyemeyen Osmanlı Devleti'nin, vergi tahsilatı yapamadığı gerekçesiyle borçlu olduğu devletlerin Osmanlı maliyesine el koymak için kurduğu dairedir. Böylece devletin vergi gelirlerine el koymuş oldular. Tarih boyunca maliyesine el konulan devleti parçalamak daha kolay olmuştur.

Han'ın verdiği cevabı yeterli gören Hoca konuşmaya başladı:

-Evet, Osmanlı Devleti'nin yıkılmasında parmağı olan para baronu Rothschild ne demiş: "Bir devletin parasını bana verin, o devletin kanunlarını kimin yaptığının önemi yok." O dönemde paramızı kontrol altına alıp bizi kendilerine kul etmeyi amaçladılar. Bunda kısmen de başarılı oldular. Ta ki Sultan'ımız Abdülhamid Han oyunlarını bozuncaya kadar. Ne zaman ki sınırlarımız içinde fabrika dumanları yükselir oldu, millî tarım yapılır, millî sanayi hamlesi atılır oldu, tersaneler faaliyete geçti, Düyun-u Umumiye' deki borçların büyük kısmı ödenir oldu, işte o zaman Sultan'ı tahttan indirmek için düğmeye bastılar. Baskılara dayanamayan Sultan elinde imkân varken kardeş kanı dökmemek için tahttan vazgeçti. Ama perde arkasında devleti yöneten yine kendisi oldu. Onun etkisini kırmak için payitahttan sürgüne göndermeleri gerektiğini anladıklarında, Sultan'ı Selanik'e sürgün ettiler. Hem de Sultan'dan intikam alır gibi Yahudi bir fabrikatör olan Giorgio Alatini'nin villasına kapattılar. Börü, bizler zaman zaman bütünü kurtarmak için bir parçayı feda ederiz, bunu askerî eğitim aldığın okullarda öğrenmiş olmalısın. Bu dönemde feda edilme sırası

sende. Sen ve ekibin fedakârlık göstererek devletimize çokça hizmet ettiniz. Bu hizmetin adı yok. Devletimizin düşmanları, bizden olan, bizim gibi görünen, bizim gibi giyinen, bizim gibi yaşayan kişileri devlet eliyle büyütüp besleyip neredeyse devleti klon devlet hâline getirdiler. 2001 yılında "cambaza bak oyunu" oynatıp Roma Valisi olarak atadıkları Kemal Derviş ile amaçları, ekonomimizi elimizden almaktı, aynı kişilerin 15 Temmuz'da amaçları devletimizi elimizden almaktı.

Hoca'nın anlatımına devam ettiği demde odada bulunan diğer iki kişi aynı anda sağ ellerini kalplerine götürerek, Börü feda edileceğini duyduğu için biraz daha isteksizce yaptı bu hareketi, "Allah rahmet etsin Sultan'ım!" dediler...

-İster Sultan'ı bugüne getirin ister bugünü Sultan'a götürün. İkisinin arasında hiç fark yok. O gün Düyun-u Umumiye vardı, bugün IMF var. O gün emperyalist devletler karşısında duran Osmanlı Devleti vardı, bugün Türkiye var.

O gün sömürge valileri vardı bugün kartel şirketler var.

O gün gaflette olan ittihatçılar vardı bugün emperyalist devletlerin kapitalist iş birlikçileri var. O gün Osmanlı'yı parçalayıp Orta Doğu'nun zenginliklerini paylaşmak istiyorlardı, bugün aralarındaki güç savaşını büyütmek istiyorlar.

O gün Muhammed Abduh ve Cemalettin Afgani vardı bugün Fetullah Gülen var.

Hoca'nın son cümlesi daha vurguluydu. Börü bu sessizlikten faydalanıp söze girdi:

-Buna fırsat vermemek için ne gerekiyorsa yaparız efendim.

-Yapacağız elbet. Önce devlet kademelerini temizleyeceğiz. Burada siz Sultan'ın kaderine ortak olacaksınız.

-Anlayamadım Efendim.

-Börü, devletimiz harekete geçeceği yeni dönemde senin ve ekibinin varlığı kabul görmüyor.

Hoca elinde isimlerin yazılı olduğu kâğıdı Börü'ye uzatıp konuşmasına devam etti:

-Bu listedeki arkadaşları tasfiye etmek ilk göreviniz.

Kendisine uzatılan kâğıdı alan Börü, isim listesine bakıyordu. Birinci sırada kendi ismi vardı.

-Efendim imkân verilirse bu temizliği ben ve arkadaşlarım yapabiliriz.

-Börü, meselemiz temizlik yapmak değil. Bu temizliği yaparken devlete 12 Eylül'ü, 28 Şubat'ı yeniden yaşatmamak.

Börü sağ elini kalbine götürürken Hoca'nın anlattıklarına ikna olmanın rahatlığını yaşıyordu.

-Eyvallah efendim. Merakımı mazur görün ama benim yerime düşündüğünüz kişiyi öğrenebilir miyim?

Hoca gözlerini Börü' den alıp Han'a çevirdi.

Odaya sessizlik hâkimdi. Odadaki iki kişinin konuşması için baktıkları Hoca, sessizliği kısık bir sesle bozdu:

-Tanıyabilirsiniz aslında, eğitimlerini siz verdiniz.

Börü, Hoca'nın kimi tarifl ediğini anlamaya çalışıyordu.

-Yarbay Göktuğ, sizce uygun isim midir? Göktuğ adını duyan Börü şaşkın, Han ise heyecanlıydı, biraz da mahcup olmuştu. Halef ve selef karşılıklı oturuyorlardı.

-Börü yeni dönemde operasyonel faaliyet yapacak bir ekipten ziyade, siyaseti de güçlü olan teşkilatın hem askerî hem de siyasi yönü güçlü kimselere ihtiyacı var. Muhafız Teşkilatında sen ve ekibinden boşalan yerlere Göktuğ Yarbay ve ekibini entegre edeceğiz. Böylece Teşkilatın operasyonel kanadını da güçlendirmiş olacağız. Yeni dönemde sen ve ekibin yerli ve millî üretim olan silahlarımızla dağlarımızı temizlemeye devam edeceksiniz.

Börü biraz sitemkâr, biraz da sinirliydi.

-Efendim bunu ben ve ekibim de yapabiliriz.

-Biliyorum ancak bu kararı değiştirmeye ne benim gücüm yeter ne sizin! Bunu en iyi bilen sensin.

Hoca'nın verdiği cevap karşısında suskunlaşmıştı Börü. İçi bir volkan gibi kaynıyordu ama yapacağı bir şey yoktu.

-1919 yılında devletin sadece askerî yönü güçlü bir komutana ihtiyacı olsaydı Mustafa Kemal yerine Millî Mücadele'nin başına Karabekir Paşa gönderilirdi. Ancak o dönemde devletin hem askerî yönü hem de siyasi zekâsı sağlam birine ihtiyacı olduğu için Gazi Paşa'nın Anadolu'ya geçmesine karar verildi. Şimdi de durumumuz farksız değil ve devleti kuran irade böyle uygun görmüştür.

Börü'nün üzüntüsü her hâlinden belliydi. Konuşamadı, onun yerine sessizliği bozan, Han oldu:

-Muhafız Teşkilatının siyasetle ne işi olur efendim?

Hoca, Han'a dönerek konuşmaya başladı:

-Türkiye, tarihinin en keskin dönüm noktasında ve bir plan yapıldı. Bu plana göre Devlet Bey başkanlık konusunu gündeme getirecek. Tayyip Bey de bu çağrıya uyarak hareket edecek. Muhalefet parlamenter sistemde ısrar edecek ama biz başkanlık sistemini uygulamaya koyacağız.

-Hocam, plan dediğiniz gibi işlerse, MHP ve Ak Parti ortak hareket ederse muhalif olarak HDP ve CHP kalacak. Hâl böyle olunca da kamuoyu yeni sistemi Başkanlık Sitemi olarak değil, baskın sistem olarak tanıyacak.

Hoca, Han'ın bu keskin ve haklı sorusuna cevap veriyordu:

-Peki evlat, kurulan yeni partiler de başkanlık sistemine muhalif olurlarsa?

Hoca'nın cevabı Han kadar Börü'yü de şaşırtmıştı.

-Nasıl?

-MHP içinden ayrılan kimselerce kurulan İYİ Parti yine Devlet Bey tarafından kontrol edilecek bir parti ve millî görüşü temsil ettiğini savunan Saadet Partisi Tayyip Bey tarafından kontrol edilirse ve bunlar yeni sisteme muhalif olurlarsa kim bu sisteme baskın sistem diyebilir?

Hoca odada beyin fırtınası estiriyordu. Börü bu fırtınaya kapılıp aklından geçeni söyledi:

-Yeni partilerin genel başkanlarının tutumlarına göre halkın tepkisi değişir.

-Haklısınız Komutan. İyi Partinin başında Meral Hanım var ama başkan yardımcılığı görevlerine vaktiyle Devlet Bey'e başkanlık yarışında rakip olan kimseleri getirmeyi planlıyoruz. Böylece Meral Hanım'ın atacağı adımları önceden haber alıp yapacağı hamleleri boşa çıkartacağız ve MHP'nin oylarının bölünmesinin önüne geçeceğiz. Saadet Partisinin başında Temel Bey var. Hem Kraliyet ailesine yakınlığı hem Sivas Olayları'ndaki aktifliği ile hem de yeni dönemde yapacağı konuşmalarla millî görüşe gönül vermiş kimselerin oylarını yine Ak Partiye yönlendirmiş olacağız.

Han, Hoca'nın anlattıklarını sessiz ve sakin bir şekilde dinledi.

-Devletimiz payidar olsun, şahısların ve partilerin önemi yok.

Han'ın teslimiyeti Hoca'yı memnun etmişti. Aynı teslimiyeti Börü de gösteriyordu ama daha isyankârdı ve tecrübesi sayesinde olaylara farklı noktalardan bakmaya çalışıyordu.

-Biz bu hamleleri yaparken başta ABD olmak üzere bölge üzerine hayal kuranlar da hamle yapacaklar ve bizi yine ince karnımızdan, dinimiz üzerinden vuracaklar. İslamofobiyi sürekli gündeme taşıyıp Müslümanları terörist olarak ilan etmeye devam edecekler.

-Komutanım! İslam İş Birliği Teşkilatının kurulması talimatı, dünya üzerinde halifesi olmayan Müslümanlara "bakın sizin de başkanınız var demek için" Kraliyet ailesinden geldi. İngiltere, hilafetin kaldırılacağı haberini alınca en çok tepki gösteren devletti. Çünkü o dönemde Müslüman nüfusu olarak en kalabalık devlet İngiltere idi. Çünkü Hindistan İngiltere'nin sömürgesiydi. İngiltere kendisine kukla bir halife ararken An-

kara hükûmeti siyasi bir manevra ile hilafeti kaldırıp İngiltere'yi zor duruma düşürdü. Bunun üzerine Hindistan ve Pakistan'da ayaklanmalar başladı. Hatta İngiltere'nin Hindistan Sömürge Valisi Kraliçe'ye mektup yazarak bu olaya müdahale etmelerini istedi. Şimdi sana soruyorum evladım, inanmış bir kesimin dinini hiçe saymanız mı sizin için daha iyidir yoksa o kesimi sizin adınıza kontrol altına almış, size bağlı bir kimsenin yönetmesi mi sizin için daha iyi olur?

Han, sorulan soruya cevap verirken kendinden emindi:

-Efendim elbette kontrolü sizin için elinde tutacak kukla bir yöneticinin faydası daha çok olur. Sömürgeci devletler tarihte sömürgeleştirdiği devletlerde hep bunu yapmış ve onları kontrol altına almışlardır.

-Beyler, Devlet-i Aliye'nin son döneminde kurtuluşun İslam inancında olduğunu savunan bir cemiyet kuruldu. Bu cemiyetin adı İslam Teali Cemiyeti'ydi. Bu cemiyette halk tarafından çok sevilen, saygı gösterilen ilim adamları yer aldı. Halifenin etrafında toplanılmıştı ama hilafet makamını üstlenen padişah saraya hapsedilmiş, payitaht işgale uğramıştı. Sultan Vahdettin'in sözü saray koridorlarında geçiyordu. Esaret altına alınmış bir padişahtansa özgür bir sokak satıcısı devlet için daha çok iş yapar. Zenci Musa'yı bilirsiniz. Karaköy Gümrüğünde hamallık yaparken sarayda oturan padişahtan daha yararlı işler yapıyordu... Sultan Abdülhamit, Devlet-i Aliye'nin son hükümdarıydı. Kendinden önceki padişahlardan ziyade, hilafet makamını etkin şekilde kullanmak ve Türklerin tüm İslam âleminin hamisi olduğunu tekrar tüm dünyaya ispat etmek istiyordu. İstanbul'dan Japonya'ya gönderdiği Ertuğrul Firkateynine Osmanlı sancağının üzerine, Peygamber Efendimizin Mekke'yi fethettiğinde kullandığı siyah sancağa atıf yaparak siyah bandıra çektirmişti. Firkateyn Hindistan'a demir attığında Hintli Müslümanlar şükür namazlarını firkateynin güvertesinde kılmışlardı. Osmanlı Devleti'nin Japonya ile ticaret yapabilecek olmasının yanında, dünya Müslümanlarının

Osmanlı Devleti'ne biat etmesi İngilizler tarafından kabul görmedi. Ve Sultan'ın önce öldürülmesi, öldürülemezse tahttan indirilmesi hızlandırıldı.[27]

Hollanda'nın sürekli zulmettiği Açeli Müslümanlara İslam Halifesi sıfatıyla sürekli yardım göndermiştir.[28]

27 İngiliz General Harington bir gazetecinin "Abdülhamit'in tahttan indirilmesi hususunda ne düşünüyorsunuz" sorusuna şöyle cevap vermişti. "Bizim silahla, ambargoyla hizaya getiremediğimiz Müslümanları o bir selamıyla hizaya getiriyordu, biz bunu göze alamazdık."

Sultan Abdülhamit'e dünyadaki mazlumlardan mektuplar yazılır bir şekilde saraya ulaştırıldı. Tahsin Paşa hatıralarında bu konuyu şu sözlerle anlatmış. "Sultan'ın merhameti çok fazlaydı. Dünya mazlumlarından gelen mektupları bazen gözyaşlarıyla okurdu." Açe Osmanlı Devleti Döneminde konum itibariyle hep önemli olmuştu. Endonezya'nın bir bölgesi olan Açe 1514 yılında devlet olarak bağımsızlığını ilan edip Kanuni Sultan Süleyman ile dostluk bağı kurmuşlardı. Sultanın ölümünden sonra Açe'yi sömürgeleştirmek isteyen Portekizliler 1569 yılında Sumatro'yu işgal ettiler. Bunun üzerine Osmanlı Devletinden yardım talep eden Açelilerle bir anlaşma imzalandı ve yardım edildi. Ancak Osmanlı'nın zayıflamasını fırsat bilen Hollandalılar 1873 yılında, İngiltere'nin de yardımlarıyla Açe üzerinde hâkimiyet kurdu. 1903 yılında Açe Sultanı Muhammed Davut'un Hollandalıların hâkimiyetini kabul etmesiyle, bir vali atayıp Açe'yi Hollanda kolonisi haline getirdiler. Hollandalıların bu tutumuna karşılık Sultan Abdülhamit Açeli Müslümanları örgütleyip mühimmat ve para desteğinde bulunmak suretiyle Açelileri direnişe karşı örgütlemiştir. Hollanda bu direniş karşısında tüm haklarını Endonezya'ya bırakıp bölgeden çekilmiştir. Hollanda'nın geri çekilmesinin nedeni Açeli Müslümanların direnişi değil, direnişi Osmanlı Devleti'nin desteklemesidir. Bu destek yıllar sonra karşılığını bulmuştur. Açeliler devlet bayraklarına Ay ve Yıldızlı nakşederek, Türk Halkına duydukları minneti göstermişlerdir.

28 Osmanlı Padişahları arasında en fazla imaret yaptıran kişi Sultan Abdülhamit'tir. Tahta çıkışının her sene-i devriyesi için saat kuleleri yaptırmış olan Ulu Hakan, sadece Osmanlı topraklarında değil tüm dünya ülkelerinde iz bırakmayı hedeflemiştir. 1800 lü yıllarda başlayan Osmanlı – Japonya Dostluğu Sultan döneminde en üst seviyeye taşınmıştı. İmparator Mikado'nun akrabası İstanbul'da çok iyi ağırlanmış, bu ziyaretten sonra Prens Akihito ve eşinin yolu İstanbul'a düşmüştür. Prens Akihito, Japon İmparatorluğunun Aile Nişanı ve birtakım hediyelerle Sultan Abdülhamid Han'ı ziyaret etmiştir. Bu ziyarete Ertuğrul Firkateyni ile mukabelede bulunulup, harp okullarında Japonya Ders verilmesine başlanmıştır. Bu sebeple Japonya'dan birçok eğitmen getirilmiştir. Bugün Trabzon Hurması diye bildiğimiz meyvenin aslında Japon Hurması olduğunu ve ağaç fidelerinin Sultan Abdülhamit tarafından getirtildiğini biliyor musunuz? Sultan'ın bu ince siyasi zekâsı Asyalı Müslümanlara moral olurken, bugün Yafa Portakalı olarak bilinen portakal fidelerinin Filistin Bölgesine Sultan tarafından gönderildiğini biliyor musunuz? Sultan Abdülhamit ibadethane yapılması konusunda da çok hassastı. Döneminde her ilde okul, hamam ve cami yapılması için çalışmış olan Sultan, zor durumda kalan Amerika'ya para yardımında bulunmuştur. Aynı dönemde Amerika, İngiltere ve Japonya'da camiler yaptıran Ulu Hakan Kenya'da yapımına devam edilen ancak maddi imkânsızlık nedeniyle bitirilemeyen camiye maddi

Sadece Açeli Müslümanlara değil, Arakan ve Myanmar'a uzanan yardım eli, nihayetinde Kenya'da maddi olanaksızlıklardan dolayı inşaatı yarım kalan camiye de uzanmış, şahsi parasından yardımlar göndermiş ve yapımını tamamlatmıştı. O dönem Kenya Devleti tarafından bu camiye Sultan'ın adı verilmiştir. Bugünü anlamak için Sultan Hamit döneminin çok iyi irdelenmesi ve doğru tahliller ile bilinmesi lazım.

Çünkü emperyalistlerin bölgedeki planlar değişmez, sadece aktörler değişir.

Hoca masada duran sudan bir yudum alarak nefeslendiği sırada karşısındaki kişiler birbirlerine bakıyorlardı.

-Öyle şaşırmayın. Dün İngiltere-Fransa vardı, bugün Amerika-İsrail var. Dün Osmanlı Devleti vardı bugün Türkiye var. Dün İslam Teali Cemiyeti vardı bugün İslam İş Birliği Örgütü var. İslam Teali Cemiyetine masumane niyetle giren insanlar cemiyetin aslında İngilizler tarafından kurulduğunu ve yine onlar tarafından yönetildiğini bilmiyorlardı. Aynı İngiltere, İslam İş Birliği Teşkilatını kurdu. Dünya üzerinde yaşayan Müslümanların önce bu teşkilatı tanımasını sağladılar, sonra da dünya Müslümanlarını o merkezden idare etmeyi planladılar. İngiltere Dışişleri Bakanı Sayeeda Warsi, İslam İş Birliği Teşkilatı Genel Sekreteri ile yemek yerken "Dünyadaki tüm insanların güvenle ve barış içerisinde yaşamasını amaçlıyoruz." dediğinde İsrail, Filistin halkına fosfor bombası attı, genel sekreter tek kelime söz edemedi. Bütün dünya mazlumları için bu planı devreye sokmamız şart. Tayyip Bey ile İslam ülkeleri üzerinde yakaladığımız etkiyi devam ettirip tüm dünyaya terörün ve teröristlerin dini olmadığını göstereceğiz. Hristiyan ülkelerde günden güne din değiştirip Müslüman olan kişilerin sayısı artıyor. Onlar nasıl dinlerine sahip çıkıyorlarsa biz de bugün dinimize sahip çıkıp Müslüman olan bir kimsenin suçsuz ve haksız yere hiçbir canlıya zarar vermeyeceğini anlat-

kaynak sağlayıp caminin bitirilmesini sağlamıştır. Kenya Devlet Reisi bu jeste karşılık caminin adını Hamid Cami koymakla kalmayıp, yeniden düzenlenen şehrin adını da Sultan Hamud olarak değiştirmiştir. Bugün bu bölge El-Hamud olarak bilinmektedir.

mamız gerekir. Dünyanın beşten büyük olduğunu, Yavuz Sultan Selim'e dar geldiğini dünyaya yeniden anlatmamız gerekir. Ve bugünler tam bunun zamanıdır. Komutanım, siz yeniden dağlara döneceksiniz ve bildiğiniz en iyi işi yapmaya devam edeceksiniz.[29]

Han'ın hayretle açılan gözleri, karşısında oturan Börü' ye döndü. Başını hafifçe yere eğdi Börü. Bu hareket onay vermek miydi yoksa çaresizlik mi? Han'ın gözleri yeniden Hoca'ya döndüğünde karşısındakinin söylediklerinden gayet emin ve ciddi bir yüz ifadesiyle karşılaştı. Hoca'nın hedefinde bu sefer Han vardı:

-Biz tahterevalli gibiyiz, bir tarafı aşağı indirirken diğer tarafı yükseğe kaldırırız. Yüksekte olan mağrur olur, gururuna yenilirse bu sefer onu aşağı indiririz. Devlet görevinde, yüksekte olmak ne kadar riskli ise aşağıda olmak o kadar zordur. Yüksekte olan yapmak istediklerini yapamaz ancak aşağıda olan istediğini dikkat çekmeyecek şekilde yapabilir. Yüksekte olanın varlığını, aşağıda olanın gücü tayin eder. Bu nedenle atacağımız her adım koordineli olmak zorundadır. Bunu başaramazsak devletimiz dağılır, milletimiz helak olur. Helak olan sadece bu necip millet değil, tüm dünya mazlumları olur.

Hocanın bu sözleri Börü' ye güven verirken Han'a ışık tutuyordu.

29 Yavuz Sultan Selim henüz şehzadeliği döneminde devlet işlerine kafa yorar ve Şah İsmail'in fikirlerinin devlete zarar vereceğine, Memluk Devleti'nin de Şah'a destek vererek Osmanlı Devleti'ni yok etme planı olduğunu anlamış ve bu dönemlerde çevre ülkelere seferler düzenlemişti. Bir sefer dönüşünde Hocası İbn-i Kemal'e "Ben padişah olursam, İslâm birliği yolunda ciddiyetle yürüyeceğim; hatta Mevlâ ruhsat verirse, Hint ve Turan'a gideceğim ve doğuda da batıda da i'lâyı kelimetullâh'a çalışacağım. Zalimlere, evlâdım olsa dahi merhamet etmeyeceğim. Zamanımda rahatlık olmayacak, ahaliye tasallut edilmeyecektir. İşte benim hâlim!.. Biraderim ise, rahatı sever ve yumuşak bir tabiatı vardır. Eğer seferden korkmaz ve çileye talip olursanız, bana bey'at ediniz! Aksi hâlde sultanlık için kardeşim Şehzâde Ahmet'i tercih ediniz ki, onun zamanında rahat ve safânızla meşgul olursunuz!.." Mısır Seferi dönüşünde de dünya haritası üzerinde çalışırken şu sözü söyler.

"Dünya bir padişaha fazla, iki padişah için az"

Bakınız, Abide Şahsiyetleri ve Müesseseleriyle OSMANLI, Osman Nuri Topbaş, Erkam Yayınları, 2013

Börü konuşmaya devam edecekti.

-Yeni dönemde devlet sadece terör örgütleriyle uğraşmayacak. Bu yapılanmaların ardında olan Gladio' ya savaş açmış olacak. Dünya üzerinde kutuplaştırılmış grupların başında Gladio yapılanması vardır. Nerede azgın bir azınlık varsa oraya Gladio hâkimdir. Bu hâkimiyet öyle ileri derecededir ki istedikleri anda memnun olmadıkları devlet başkanını görevden indirebilirler. Bize gelince, onlar devletleri yıkıp yok etmenin hayalini kurarlar ama bilirler ki devlet kurmak bizim gerçeğimizdir.

Hoca bir anda odadaki bayrakları gösterir gibi elini boşlukta gezdirdi.

-17 süper devlet; dünyada bunu yapabilen tek millet bizim milletimiz. Varsın onlar laik kesimi harekete geçirsinler, biz bunun da tedbirini aldık. Tayyip Bey'in parti programında Avrupa Birliği'ne tam üyelik konusunda kararlı adımlar atıp önce taviz vereceğimiz sonra yeniden tesis edebileceğimiz bazı konuları ekledik. Avrupa uyum yasalarının kabulü ile laik kesimin sesini kısmayı hedefliyoruz. Ak Parti'nin tanımını da bunun için "muhafazakâr-demokrat" olarak yaptık.

Dikkatli gözlerle hocayı dinleyen Han söz aldı:

-Efendim, komutanım, biliyorsunuz ki her partinin içinde Gladio ile bağlantılı olan kimseler, rektörler, akademisyenler, bürokratlar var. Olaylar kontrolümüzden çıktığında devlet çok büyük bir travma daha yaşayabilir.

-Evladım, ben devleti kurmaktan değil içine çekilmek istendiği durumdan kurtarmanın yolunu anlatıyorum. Hatırlayınız, 13 Nisan 1909 yılında Taksim Kışlasındaki rejim karşıtı Avcı Taburları başlarındaki subayları dinlemeksizin Meclis-i Mebusan önünde toplanıp fitili ateşlemişlerdi. Sultan Hamit'i tahttan indirmek isteyen grup amacına ulaşmış, 25 Nisan'da bir Ermeni, bir Rum ve bir Yahudi'yi Saraya gönderip Sultan'a hal fetvasını okumuşlardı. 27 Nisan'da Sultan Abdülhamit,

elinde gücü olmasına rağmen kardeş kanı dökülmemesi için tahttan vazgeçip devleti ölünceye kadar perde arkasından yönetmeye talip olmuştu. Tüm bu olaylar nisan ayında yaşanırken biz bunu 31 Mart Vakası olarak öğrendik, neden?[30]

Salon buz kesmişti.

-Efendiler, siyasette doğru zamanda doğru adımı atmazsanız eğer, siyaset sizi tarihin acımasız çarklarına mahkûm eder. Bizler doğru zamanda bu adımları atmazsak tarihe bu hesabı veremeyiz. Bizi bu duruma düşürenlerden hesap soracağız ama tarihinde intikamını aldığımız mesajlar vereceğiz. Bu millet hâlâ Ayasofya'nın özlemini çekiyor.

Hoca'nın tarihten örnekler vermesi, bir bakıma geçmişte yapılan hataların tekrar edilmesinin önüne geçmek içindi. Sultan Abdülhamit'in en büyük hatası ise fazla merhametli olmasıydı. Karşılarında oturan kişi ise devletin bekası için "kardeşim" dediği insanın tasfiye edilmesinden söz ediyordu. Hoca konuşmasına kaldığı yerden devam etti:

-Evladım, Osmanlı Devleti'nden önceki Türk devletlerinde ülüş sistemi vardı. Bu sisteme göre padişah, ölmeden önce şehzadeleri arasında devleti paylaştırırdı. Padişah öldükten

30 13 Nisan 2007 tarihinde Necdet Sezer Taksim'de Harp Akademililere hitap ettiği 19 sayfalık konuşmasında özetle "rejimin tehlikeye girdiğini, irticanın geliyor olduğunu" vurgulamıştır. Sanki yeni bir 31 Mart Vakıası ister gibi. Bu konuşmanın ardından dönemin Genel Kurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt "Cumhuriyetin temel değerlerine sözde değil özde bağlı olan kişinin cumhurbaşkanı olmasını isterim" söylemi dikkatleri Tayyip Erdoğan'ın üzerine çekmişti. 25 Nisan 2007 tarihinde Erdoğan partisinin grup toplantısında "Cumhurbaşkanı adayımız bu hareketi beraber kurduğumuz Abdullah Gül kardeşimdir" dediğinde yıllar önce Sultan'a hal fetvası okuyan grubun uzantılarından tarihin rövanşını almıştı. 27 Nisan 2007 tarihinde 11. Cumhurbaşkanlığı seçiminin ilk oylaması yapıldığında muhalefetten destek alan Adil Kalkınma Partisi 361 sayısına ulaşmasına rağmen 367 sayısının altında kaldı. Aynı gece saat 23.17'de TSK e-muhtıra yayınlamış 23 Nisan ile aynı güne denk gelen Kutlu Doğum etkinliklerinde başörtülü kızların ilahi söylemesini sebep göstererek "Dini duyguların istismar edildiği" tespiti ile cumhurbaşkanlığı seçiminde "rejime sözde değil, özde bağ- lılık" ilkesiyle bağlanılmasını gerektiğini duyurdu. Bu durumda kildi açmak Devlet Bahçeli'ye düşmüştü. CHP'nin ilk turu 367 sayısı sağlanamadı gerekçesiyle Anayasa Mahkemesine götürmesinin ardından, Devlet Bahçeli 22 Temmuz 2007 tarihinde tüm Milliyetçi Hareket Partisi milletvekilleriyle Mecliste yerini alarak 367 sayısının geçmesini sağlayarak Abdullah Gül Cumhurbaşkanı seçilmesini sağlamıştır.

sonra kardeşler arasında çıkan çatışmalar savaşa döner, oluk oluk Türk ve Müslüman kanı dökülürdü. Oysa Osmanlı Devleti merkeziyetçi yapıyı koruyarak devleti için kardeşinden, evladından vazgeçme sistemini getirdi. Fatih Sultan Mehmet bunu yazılı kanun hâline getirdi ki vefatı sonrasında devlet başsız kalmasın, fetret devri bir daha yaşanmasın. Sistemli olan Osmanlı Devleti Ankara Savaşı'nda Timur'a yenildi. Bu savaştan elli yıl sonra ülüş sistemini uygulayan Timur Devleti yok olurken sistemli Osmanlı Devleti İstanbul'u fethetti. Şimdi sizler de makam, mevki, mansıp, eş, dost, arkadaş sevdasına kapılıp devletin ebet müddet olması için çalışmaktan geri durmayacaksınız. Devlet nezdinde şahısların hiç önemi yoktur. Hayattayken bu devlete hizmet edemeyenler, son nefeslerinde hizmet ederler; bu gerçeği unutmayınız.

Han, karşısındaki Hoca'nın kararlı duruşunun etkisi altında kalmıştı. Son cümlede üstü kapalı olarak tehdit mi edilmişlerdi?

-Börü düğmeye basıldı, artık bu işten geri durulmayacak.

Börü teslimiyetçi bir ses tonuyla cevap verdi:

-Siz ne zaman derseniz efendim.

-Devlet Bey, devletin bekası her zora girdiği anda hiç hesap yapmadan, tüm dosyaları bir kenara bırakıp sadece bu konuyla ilgilenir, hiçbir fedakârlıktan çekinmez. Nasıl ki vaktinde Bursa'da yapacağı Türkmen Kurultayı'nda kendisine başbakanlık teklif edilmişken erken seçim kararı almışsa yine aynı tutum ve davranışı gösterecektir. Yarın yapılacak olan parti grup toplantılarına katılarak partilerin reaksiyonlarına canlı şahit olun.[31]

Hoca'nın anlattıkları kolay hazmedilecek konular değildi.

-Şaşırmayınız efendiler. Dünya devletleri başka bir yöne ev-

31 https://www.mhp.org.tr/htmldocs/genel_baskan/konusma/245/index.html Devlet Bahçeli'nin 2002 yılında Bursa Türkmen Kurultayında yapmış olduğu konuşmanın tam metnine bu linkten ulaşabilirsiniz... https://www.youtube. com/watch?v=j-FaGzNssRbI Devlet Bahçeli'nin 11.10.2016 tarihinde yaptığı ve Başkanlık Sistemini

rilirken bizim de devletimizin ağır işleyen bürokrasisini hızlı hâle dönüştürmemiz şart. Devlet olarak planımızı işletip başarıya ulaştırabilirsek kendimize hedef olarak seçtiğimiz 2023 yılına güçlü Türkiye olarak çıkacağız. Devlet olarak güçlendiğimizi hissettiğimiz şu anda Devlet Bey'in çağrısı ve destekleriyle yeni devlet modelimizi ortaya koyup devleti daha hızlı işleyen bir yapı hâline dönüştüreceğiz. Adımlarımızı zamanında ve doğru atarsak devletimizin ilk başkanı Tayyip Bey olacak. Aslında bu planımızı merhum Turgut Bey ile uygulamaya koymuştuk ama acele ettik...

Odada herkes birbirine bakıyordu. Hocanın söyledikleri çok da olur şey değildi. Boşluğa doğru seslendi:

-Mihmandar[32], emanetleri getirebilirsin.

Hoca'nın boşluğa seslenişiyle kapı açıldı ve elinde bir kutu ile bir kişi girdi. Mihmandar büyük bir edeple kutunun içinden çıkardığı deri işlemeli, altın varaklı, mücevherlerle süslenmiş kutuyu Hoca'ya uzattı.

Hoca kutuyu öptü sonrasında besmele ile açıp içinden çıkardığı kırık ama parıltısıyla göz alan kılıcı masanın üzerine bıraktı. Odadaki tüm gözler masanın üzerinde parlayan kılıçtaydı.

-Bu kılıç Sultan Fatih'in İstanbul'un fethi için kendi bilek gücü ile dövüp her gün üzerine Ak Şemsettin'in Fetih Suresi okuduğu kılıçtır. Bugünden sonra emaneti boynunuzadır.

Masanın üzerinde duran kılıcın hikâyesi anlatılırken kalpler duracak gibi heyecanlı bir şekilde atıyordu. Bu heyecanın etkisiyle Börü, belki de en son soracağı soruyu en başta sormuştu:

-Efendim, emanetin karşılığı nedir?

-Ayasofya'dır Börü, Ayasofya'dır.

Bu cevap karşısında ikilinin gözlerinin içi gülmüştü. Heyecanları yüzlerinden belli oluyordu.

-Rivayet odur ki bu kılıç fetih sırasında kırılmıştır. İstanbul

32 Mihmandar, eski dilde yol gösterici.

fethedildikten sonra ne kadar kılıç ustası var ise kılıcı tamir için memur kılınmış ancak kılıcı diğer parçasıyla bir araya getiren kimse çıkmamıştır. Kılıca ekleme yapmışlar, tutmamıştır. Dönemin Allah dostu Ebu'l Vefa Hazretleri bu kılıcın hakkının Ayasofya olduğunu söyleyerek Ayasofya'nın camiye çevrilip kılıcın oraya asılması gerektiğini söylemiş, Allah dostunun bu isteği yerine getirilmiş ve kılıç Ayasofya'ya asılmıştır. Ancak Ayasofya'nın müzeye çevrilmesiyle sırrın sahibi emaneti olması gereken yere getirip bırakmıştır. Devlet sistemini değiştireceğimiz yolun sonunda Ayasofya'yı yeniden camiye çevirip bu kılıcı hak ettiği yere asacağız. Ayasofya kılıç hakkıdır beyler; mademki bu hak ecdadımız tarafından kazanılmıştır torunları olarak bize düşen bu hakkın tesis edilmesidir. Ayasofya ruhtur, diğer camiler sadece bedendir. Ruhsuz bir bedenin ölüden farkı yoktur. Bizler hâlâ Fatih'in emanetine sahip çıkamamanın bedelini ödüyoruz, Sultan Abdülaziz ve Sultan Abdülhamit'in ahına henüz gelmedik. Şimdi size düşen bu bedeli bihakkın yerine koymaktır. Vakti geldiğinde Ayasofya tekrardan cami olarak hizmet verecek ve bu kılıç gerçek yerine asılacaktır. Bunun için çalışmalarımıza başladık. Planımız tutarsa ve devletimiz istediğimiz güce sahip olursa Sultan'ın emanetini yerine asıp İstanbul'u yeniden dünyanın merkezi, devletimizin başkenti yapacağız.

Hoca'nın bu sözlerine Börü'nün tepkisi "inşallah" olurken Han elini kalbine götürmüştü. Mihmandar sandıktan çıkardığı küçük kutuyu Hoca'ya uzattı. Hoca kutunun içindeki yüzüğü öptükten sonra "Ya Hak!" zikriyle Börü' ye uzattı.

-Börü, bu yüzükteki mühür atamız Oğuz Kağan'a aittir. Bu yüzüğü grup toplantısı sonrasında Devlet Bey'e vereceksiniz...[33] Bilge kişiliği, tarihin görebileceği en akıllı vezirler olan Tonyukuk ve Nizâmülmülk'ün kaderiyle Devlet Bey'in kaderini eş değer kıldı. Hak Teâlâ muininiz olsun...

Kendisine verilen emanete baktı Börü, emanetin yükü çağlar

33 https://www.ensonhaber.com/devlet-bahceli-8-koseli-yuzugu-dikkat-cekti.html

ötesinden gelen çok ağır ama bir o kadar da kutsaldı. Kendisine uzatılan yüzüğü parmağına takarken kalbinin heyecandan yorulduğunu hissetti. Duraksadı. Derin bir nefes aldı. Konuşmak ve öksürmek arasında ağzından birkaç kelime döküldü:

-Türk Devleti, Allah'ın izni ve inayetiyle "Ebed Müddet" olacak.

Odada olan herkeş, Börü'nün bu sözlerini dua gibi algılamıştı. Hepsi birbirinden bağımsız bir şekilde "âmin" derken ortaya başka bir durum çıkmıştı.

-Han, senin ve ekibinin kaderi hiç değişmedi, bundan sonra da değişmeyecek. Bu vatanı sevmenin bir bedeli varsa ihanet etmenin de bir bedeli olacak. Sen ve ekibin bu işlerle uğraşıp devlet yönetiminde olan kişilerin korumalığını üstleneceksiniz. İkinizin de bu görevi başarıyla tamamlayacağına eminim. Soracak bir sorunuz yoksa artık planımızı devreye sokmanın vakti gelmiştir.

Börü ve Han son sözle göz göze geldiler. İkisinin gözünde de kararlılık hâkimdi. Mihmandar içeri girerken gösterdiği saygıyı dışarı çıkarken de göstermişti.

Hoca kapının kapandığından emin olduktan sonra konuşmaya başladı:

-Han evladım.

-Buyurun efendim.

Hoca eliyle boş koltukları göstererek "Duyduklarının şaşkınlığını atlatabildin mi?" dedi.

Han, kafasını iki yana sallıyordu.

-Neresini anlamadın evlat?

-Efendim, yarım saat içerisinde hükûmeti devirdik. Yeni partilerin genel başkanlarını, başkan yardımcılarını seçtik. Devletimizin yönetim sistemini değiştirip muhtar seçilemez denilen Tayyip Bey'i devlet başkanı yaptık.

Hoca tebessüm etti.

-Evladım, bizlerin tek bir görevi var o da bu millete, bu devlete ve bu dine hizmet etmektir. Attığımız her adım hizmet içindir. Bu plan yeni değildir; daha önce hayata geçirmek için hareket ettiğimizde engellendik.

-Neden ve nasıl efendim?

-Tüm dünya demokrasi maskesi altında sömürgecilik yaparken bizler buna seyirci kalamazdık. Devletin hantal işleyen yapısını değiştirmemiz lazımdı. Seksenli yıllarda Rahmetli Turgut Özal ile birlikte Türkiye'yi dış dünyaya, özellikle sanayi atılımı yapan devletlere entegre etmek için hareket ettik. Türk parasının ulusal para olması, dövizin serbest olması, ihracatın teşvik edilmesi gibi bazı hususlar para baronlarının dikkatini çekti. Onlar Türkiye'nin önce bölgesel sonra küresel güç olmasını istemiyorlardı. Bu adımlar atıldığında rahmetli Özal'a suikast girişiminde bulunuldu. Özal şans eseri parmağından yaralanarak kurtuldu. Özal'ın bu projesi Türkiye'nin doksanlarda Avrasya bazlı oluşturulacak Turan Hareketi'nin temeliydi. Bu projeye destek merhum Türkeş Bey'den geldi. Özal'ı destekleyen güçlü bir MHP kimsenin istemeyeceği bir Türkiye'nin temelinin atılması demekti. Çünkü bu birleşim Türkiye'nin %70'inin beraberce hareket etmesi demekti. Özal'ın yalnız bırakılması için önce MHP'nin güçsüzleştirilmesi gerekliydi. Bunun için seksenli yılların popüler ismi Muhsin Yazıcıoğlu'nun partiden kopartılması için hamle yapıldı. Biz bu hamleye karşı bir hamle yapıp gündeme başkanlık sistemini getirdik. Halkın teveccühünü kazanmış Özal'ı yeniden aktif siyasete taşıyacak köşkün pasif yapısını değiştirecektik. Bu adım için Anavatan Partisi yıpranmıştı ve içine sızmalar olmuştu.

Bu sebeple Muhsin ve arkadaşlarına yeni partiyi kurdurduk. Adına da Muhsin'in sürekli hayal ettiği Büyük Birlik adını verdik. Bu plana göre devlet başkanlık sistemine geçecek, Özal yeni partinin başında seçime girip kazanacak, Muhsin, baş-

kan yardımcısı olarak tecrübe kazanacak, Özal sonrasında da başkan olacaktı. Ama bu adım için hem biz acele ettik hem de Özal acele etti. Turgut Özal yurt dışı seyahatlerine devlet erkanı dışında iş adamlarını da dâhil etti. Böylece iş adamları dünyadaki değişimleri yerinde gözlemliyorlar ve bu gözlemlere göre kendi fabrikalarını güncelliyorlardı. Aynı zamanda Özal bu iş adamlarına Osmanlı Devleti sınırlarında ne kadar devlet varsa hepsine yatırım yapmalarını istiyordu. Yatırım yapacak iş adamlarına teşvik vereceğinin sözünü vermişti. Özal, özellikle Türkî Cumhuriyetlere yatırımların fazlalaşmasını istiyordu. Özal'ın elinde Sultan Hamit'ten kalma Kafkaslar ve Orta Asya'nın çok zengin petrol yataklarına sahip olduğunu gösteren haritalar vardı. Bunun farkında olan "küresel çete" etnik köken üzerine kurduğu PKK'yı aktif hâle getirmekte geç kalmadı, suikastlar için özel hazırlanmış DHKP-C'yi ve devlet kademesine sızdırdığı adamları da Özal ve Muhsin'i tasfiye etmek için harekete geçirdi. Sahnede bu sefer milletin manevi değerlerini sömüren Fetullah Gülen vardı.

Han, hocanın sözünü kesti:

-Peki Efendim bu planı Muhsin Başkan üzerine kurmuşsak şimdi neden karar değiştirip Tayyip Bey'e bu görevi tevdi ettik?

Ḥoca, Han'ın sözünü kesmesine kızsa da sorusuna hak veriyordu.

-Evladım, şu karşıdaki mübarek zatı tanır mısın?

Han, başını Hacı Bayram Türbesi'ne çevirdiğinde Hoca konuşmasına devam ediyordu.

-Asıl adı Numan bin Ahmet'tir. Allah yolunda olmasıyla kısa sürede ün kazanmış, ünü Edirne Sarayı'na kadar ulaşmıştır. Ama ne ulaşma! Güya Ankara'da bir şeyh etrafına mürit görünümlü asker toplayıp devlete başkaldıracaktır. Hâl böyle olunca Padişah İkinci Murat derhâl şeyhin huzuruna getirilmesini ister. Keramet sahibi Hacı Bayram kendisini Edirne'ye

götürmek için vazifelendirilen askerleri Ankara'nın girişinde karşılar. Arkalarına düşerek padişahın huzurunda alır soluğu. Hacı Bayram'ı gören Padişah ortaya atılan dedikoduların safsatadan ibaret olduğunu anlar ve Hacı Bayram'a bir ferman verir. Bu fermana göre Hacı Bayram'a mürit olanlardan vergi alınmayacaktır. Günler ayları kovalar. Hacı Bayram'ın mürit sayısı artık sayılamayacak derecede artar. Müritlerden vergi alamayan padişah, Hacı Bayram'ı bu konuyu danışmak için tekrar Edirne'ye davet eder. Bu sırada Padişah'ın dünyaya yeni gelmiş şehzadesi beşikte yatmaktadır. Vergi işini karşılıklı istişarelerle çözerler. Sultan İkinci Murat muzaffer bir komutandır, İstanbul'u fethedip Peygamber müjdesine nail olmayı çok ister ve Hacı Bayram'a sual eder:

-Hocam İstanbul üzerine yürümek fikrindeyiz ancak bir keramet gösterseniz, acaba fetih bize nasip olur mu?

Hacı Bayram biraz murakabede durup şu müjdeyi verir:

-Sultanım, fetih size nasip olmaz hatta biz dahi fethi göremeyiz lakin şu beşikte yatan şehzadeniz ile kapıda duran köse fethi gerçekleştirecektir.

Beşikteki şehzade geleceğin Fatih'i olan Mehmet, kapıdaki köse Ak Şemsettin'dir. Bu müjdenin ardından Sultan Murat, Hacı Bayram'dan evladını yetiştirmesini ister. Hacı Bayram bu teklifi kabul etmez ama şehzadenin eğitimi için en kıymetli talebesi Ak Şemsettin'i sarayda bırakır. Gün geçer Sultan Murat yıllar önce Hacı Bayram'ın verdiği müjdedeki askerlerden olmak için tahtını Şehzade İkinci Mehmet'e bıraktığını açıklar ve Manisa'da inzivaya çekilir. Bunu haber alan Avrupa hemen bir Haçlı Seferi ilanı yaparak Osmanlı Devleti üzerine yürüme kararı alır.

Hoca bunları anlatırken Han pürdikkat dinliyor, gözlerinden ateş fışkırıyordu. 1444 yılında imzaladıkları Segedin Barış Antlaşması'nı unutmuşlar, Sultan Murat'ın tahttan çekilmesini fırsat bilmişler ve Türkleri Balkanlar'dan atmak için yeni-

den harekete geçmişlerdi... Hoca gözlerini karşısındaki Han'a çevirdi. İçinde saklı tuttuğu hırsını okuyabiliyordu. "Evlat..." dedi. Yıllar sonra üniversite sıralarında ders okuttuğu öğrencisine. Sesinde ders anlatan bir öğretmenden ziyade bir babanın şefkati vardı, konuşmasına devam etti:

-Avrupa böyledir evlat. Kaybettiğini anladığında barışmak için yalvarır. Tıpkı Atilla'nın karşısında merhamet dilenen Papa gibi. Sonra karşısındakini kendinden güçsüz gördüğünde boğazına sarılır. Sözüm ona tahttan kurt çekilmiş, kuzu gelmişti onlar için. Evet tahtta henüz 12 yaşında bir çocuk vardı, tecrübesizdi, güçsüzdü, zayıftı. Ama hesaba katmadıkları bir şey vardı: Sultan Mehmet'in zekâsı. Genç Sultan, babasına bir mektup yazarak onu tahta çıkmaya mecbur bıraktı.

"Eğer padişah sizseniz devletin zor gününde devletin başına geçiniz, yok padişah bizsek emrediyoruz bu zor zamanda ordumuzun başına geçiniz."

Han, sağ elini kalbine götürerek "Allah razı olsun Sultanım." dedi.

-Şımarık Avrupa, 12 yaşındaki küçümsediği bir çocuktan unutamayacağı bir tokat yedi. Sultan Murat, Varna'da Haçlı ordusunu perişan etti. Bu zafer artık İstanbul'un fethini müjdeliyordu. Ancak Sultan Murat'ın asıl zaferi kendisini tebrik için gelen beylere geleceğin Fatih'ini şu sözleriyle hazırlamasıydı:

"Biz Sultan Mehmet'in ordusunda olan bir komutanız, zafer onundur."

İşte böyle evlat! Mesele, kazandığını sanırken kaybetmemektir. Sultan Murat bu zafer sonrasında tahtı yine oğluna bırakıp Manisa'nın yolunu tutar. Daha sonra İkinci Kosova Savaşı öncesi tahta geçer ama Sultan'ın tek bir amacı vardır o da yıllar önce Hacı Bayram'ın müjdelediği, Peygamber övgüsüne mazhar olan orduda bir asker olmak. Maalesef fethi görmeye ömrü yetmedi. Burada şahit olduğun üzere devletin

beylerinden birini çalışmaya ve zafere, diğerini destek ve duaya memur kıldık.

-Devlet bizim devletimiz, bey de bizim başkan da...

Han konuşmaya devam edecekti ki Hoca sözlerini bıçak gibi kesti:

-Evlat, buradaki ders, Tayyip Bey'in Mehmet olması değil, Devlet Bey'in Murat olup onu koruyup kollaması, yeri geldiğinde onu koltuğundan edebilecek güçte olduğunu göstermesidir.

-Bana ve ekibime düşen nedir efendim?

-Bu süreçte herkesin payına bir şeyler düşecek evlat. Ama sen ve ekibin bu devletin muhafızlarısınız. Kendinizi en zor günler için sürekli hazır tutacaksınız. Varlığınız bilinecek ama kimliğiniz asla. Ekibinde her kesimden insanlar olacak. Gazeteci, sporcu, akademisyen, sanatçı, polis, asker, avukat, hâkim, hekim...

-Emredersiniz efendim.

-Ekibini hemen hazırla, daima tetikte olacaksınız. Beylerin her seyahatinde olacaksınız. Doktor, polis, şoför, pilot, ne olursanız olun ama mutlaka onların yanı başında olun. Tüm bunları yaparken kendinizi gizleyeceksiniz, beylerin dahi sizden haberi olmayacak. Börü, sizin göreviniz ise dağlarımızı çıyanlardan temizlemek olacak.

Bunlar son sözlerdi. Han ve Börü kendilerine verilen görevi kabul eder tarzda başlarını kalplerine doğru indirdiler. Sonra teşkilata ait selamlaşmayla birbirlerine sarılıp Hoca'yı selamladıktan sonra geldikleri yönün tam aksine doğru yürümeye başladılar. Atılan her adım karanlığaydı. Kapıdan çıkmak üzereyken Hoca'nın davudi sesi yankılandı odanın duvarlarında:

-Efendiler! Vatan için can vermek de güzeldir lakin sizin göreviniz can vermemektir.

Ya Rab, bu uğursuz gecenin yok mu sabahı?

Ankara'da çatışmalar sürerken İstanbul'da asker üniforması giymiş eşkıyalar Boğaz Köprüsü'nü trafiğe kapatmışlardı. 1453 yılında saadete kavuşan Fatih'in İstanbul'u, haçlı zihniyeti tarafından yeniden esir edilmek isteniyordu. Cumhurbaşkanının çağrısıyla sokağa dökülen halk köprüyü kapatan hainleri ikna etmeye çalışıyordu. Ön güvenliği sağlayan polis memurları, askerin yönetime el koyduğunu, kendilerinin emir aldıklarını söylüyordu ama vatan aşkıyla çarpan yürekler ikna olmamışlardı. İçlerinde 12 Eylül'ü, 28 Şubat'ı yaşayan kimseler vardı. Polis Memuru, "İleride askerler var, vur emri almışlar. Geçmek isterseniz ben çekilirim." diye bağırdı. Halkın kararlılığı karşısında yapabileceği bir şey yoktu.

Polisin bu hareketinin devamında köprüde toplanan halk, "Öleceksek bir defa ölürüz ama adam gibi ölürüz." sloganları ve tekbirlerle tankların üzerine yürümeye başladı. Ölüme yürüdüklerinin farkındaydılar. Biraz sonra kendi askerlerinin mermileriyle şehit olacaklarını biliyorlardı ama dönmüyorlardı. Millet ile onu korumakla görevli olan asker karşı karşıya gelmişti.

Ortada ters bir durum vardı. Milletin can güvenliğini sağlamakla görevli askerler silahını onlara doğrultmuştu. Bir silah sesi duyuldu, hiç kimse kimin neden ateş ettiğini bilmiyordu. Askerler birbirlerine baktılar. Ateş eden aralarında

değildi. Yerde kanlar içinde bir vatandaş vardı. Herkes onun etrafına toplandığında biraz önce duyulan ses tekrar duyuldu. Siper almak için geç kalan bir vatandaş şehadet getirerek emanetini oracıkta teslim etti. Askerler de şaşkındı. Bir ara içlerinden birisi Boğaz Köprüsü'nün üstüne baktı. Tam siperle köprü kalyonuna yatmış keskin nişancı dikkatini çekti. Olay hiç de kendilerine anlatılan "tatbikata" benzemiyordu. Sağında duran askere bir şeyler söyledi fısıltıyla. Arkasında duran komutanının gözleri o askerdeydi. Asker sonra aynı fısıltıyla solundaki askere döndü. Komutanlarının sesi duyuldu:

-Sağdan dördüncü asker, yanıma gel.

Komutanın emrini duymuş, gerisin geriye dönmüş komutanının yanına gelmişti.

-Emredin komutanım.

-Bir sorun mu var asker?

-Var komutanım.

-Nedir?

-Türk askeri, milletine silah çekmez komutanım.

Komutan askerin verdiği cevaba bozulmuştu.

Kızgın bir sesle haykırdı:

-Türk askeri sadece aldığı emri uygular.

Asker hiç düşünmeden silahını ateşledi, komutanını tek kurşunla yere sermişti.

-Kusura bakmayın arkadaşlar ben atalarımın buyurduğu fermana uydum. Hain nerede olursa olsun kafasına sıkılır. Bu kutlu ocağın bekçisi olarak ben bu necip millete silah doğrultamam. Er olan ardımca yürüsün.

Biraz önce darbeci haini öldüren asker, millete doğru yürümeye başlamıştı. Sıra hâlinde bekleyen silah arkadaşları ise şaşkınlıkla olanları anlamaya çalışırken bir kurşunun ıslık çalan sesi duyuldu. Mermi ardında iz bırakarak biraz önce arkadaşlarından ayrılan askerin vücuduna saplanmıştı. Asker olduğu yere yığıldı.

-Eşhedü enla ilahe illallah...

Kelime-i şehadet için nefesi yetmemişti Mehmetçik'in. Bu olaylara şahit olan askerler ise arkadaşlarının şehadetine mi üzüleceklerdi yoksa alet edildikleri oyuna mı kahırlanacaklardı; bilemez hâlde, oldukları yerde kaldılar. Askerin kahramanca tavrı orada toplanan halka moral olmuştu. Bir elinde Türk bayrağı tutan Erol Olçok, yanında oğlu Abdullah Tayyip ile askerleri ikna etmeye çalışıyordu. Ne derse desin ne yaparsa yapsın askerlerin başında duran komutana söz geçmiyordu, sanki kalbinden merhamet kaldırılmıştı. Erol Olçok bir baba şefkatiyle oğluna döndü. Olacakları biliyordu. Oğlunun daha güvenli bir yere gitmesi için onunla konuşmaya başladı. Kurt balası kurt oluyordu işte, Abdullah Tayyip ikna olmadı.

-Sen nereye gidersen ben de oraya geleceğim baba.

Evladının başını ellerinin arasına aldı Erol Olçok. Gözlerine baktı, alnından öptü. İşte tam bu sırada bir mermi Erol Olçok'a isabet etti. Benzi sararmış, gözleri kaymaya başlamıştı. Nefesini topladı, yanı başında gözyaşı içinde kendisini kurtarmaya çalışan evladı Abdullah'ı uzaklaştırmak istiyordu. Birbiri ardına patlayan tüfeklerden çıkan mermilerden iki tanesi Abdullah Tayyip'in vücuduna isabet etmişti. Evlat aldığı kurşunlarla beraber babasının sinesine düştü. Önce Abdullah Tayyip teslim etti ruhunu. Orda bulunan halk baba ile evladı birbirinden ayırmış Erol Olçok'u bir araçla hemen hastaneye götürmüştü. Ecel, Erol Olçok' tan emanetini hastanede aldı. İstanbul'da bunlar yaşanırken Ankara'da da durum farklı değildi, aslında ülke genelinde bir kaos durumu hâkimken Cumhurbaşkanı Erdoğan bir haber kanalına bağlanmış, tüm halkı sokağa davet etmişti. Bu davet ile akın akın sokaklara boşalan halk canhıraş bir şekilde kendisine silah doğrultan askerlerin, tankların üzerine yürümeye başladı. Halka en büyük moral ise şüphesiz vakitsiz bir şekilde minarelerden yükselen sala sesleriydi. Kocatepe Camisi'nden yükselen ses Derviş'e aitti. Han ve Muhafız Teşkilatı ellerinden geldiğince mücadele

ediyor, çatışıyor ve halkı örgütlemeye çalışıyorlardı. Halkın omuz omuza yürümesi, birbiriyle dayanışması karşısında hiçbir şeyden haberi olmayan askerler birer ikişer çözülmeye başladılar. Kızılay Meydanı'ndaki hengamede bir tank belki de can korkusuyla olduğu yerde dönüp araçları ezerek Sıhhiye istikametine doğru hareket etti. Önüne ne geliyorsa insan demeden, ağaç demeden eziyordu. Kızılay Meydanı savaş alanına dönmüştü. Kimisi kopan bacağını, kolunu arıyordu kimi son nefesini veriyordu. Türk milleti tarihin sayfalarına altın harflerle yazılacak destansı bir duruş sergiliyordu. Bacak kopmuş, kol kırılmış kimin umurundaydı!

En şiddetli çatışmalar Genelkurmay Başkanlığında oluyordu. Bir haber yayıldı birden. Halis Paşa esir edilmişti. TRT ekranlarında "Darbe Bildirisi" okunuyordu. Komitacıların kendilerine buldukları isim ise komikti: "Yurtta Sulh Konseyi." Kendi ülkesini savaş meydanına çeviren bu kişiler mi barışı sağlayacaktı? Han, o kalabalık içinde Genelkurmay Başkanlığına sevk ettiği Göktuğ Yarbay'ı aradı:

-Göktuğ, durum nedir?

-Çatışıyoruz beyim.

-Halis Paşa ne durumda?

-Komutanı buradan aldılar, Akıncı Üssüne götürdüler beyim.

Telefon kapanmıştı. Durum kötüydü. Silah seslerinin arasında konuşabildiklerinden anladığı buydu. Halis Paşa da esir edilmişti. Darbecilerin şimdi yapacakları, Halis Paşa'yı darbenin başına geçirerek tüm silahlı kuvvetlere emir vermesini sağlamaktı. Ama Halis Paşa devletin zarar göreceği hiçbir emri vermezdi. Han, Paşa'yı böyle tanımıştı. Kuran ve bayrağı korumak için silahını kullanır, kahraman gibi ölürdü Halis Paşa. Etrafındaki kalabalığa döndüğünde gökyüzünde jetlerin ve helikopterlerin sesi duyuldu. Sesi çıktığı kadar bağırdı:

-Arkadaşlar Genelkurmay Başkanlığında büyük sıkıntı var, oraya gidelim.

Han'ın yönlendirmesiyle halk tekbirler getirerek Genelkurmay Başkanlığı binasına doğru ilerlemeye başladı. Ortalık can pazarıydı. Reklam panosunun orada ellerini semaya kaldırmış dua eden biri vardı: Derviş. Etrafında yaşanan hiçbir şeye aldırmıyordu. Kurşunlar yanına düşüyor, kafasını sıyırıyor, o hiç oralı olmuyordu. Helikopterden de ateş açılmaya başlanmıştı. Herkes bir anda dağıldı. Derviş hâlâ oradaydı. Han sesi çıktığınca bağırıyordu ama duyuramadı. Telefonuna sarıldı:

-Çeri neredesin?

-Hastaneye gidiyorum beyim.

-İndir şu helikopteri.

-Deneyeceğim beyim.

-Deneme Çeri, yap.

Telefonu kapattı. Silahını çekti belinden. Sırtını Genelkurmayın duvarına dayamış bir şekilde hedef küçülterek ilerliyordu. Ağaçların arasından bahçeye göz attı. Eli silahlı iki kişi vardı. Dışarıdan gelecek tehlikelere karşılık önlem almıştı darbeciler. Demir parmaklıklar arasından nişan aldı. Tek gözünü kapattı. Tetiği iki kere çekmişti. Genelkurmay Başkanlığının kapısında duran iki darbeci yerdeydi. Bunu gören halk hemen Genelkurmay Başkanlığının kapısına dayandı. Kapıyı zorlamaya başladıklarında üzerlerine ateş açıldı. Han ateş edilen pencereyi görmek için yola çıktı, bu sefer de helikopterden edilen ateşin altında kalmıştı. Tekrar siper alıp birkaç adım attı. Doğruldu. Hedefin birini gözüne kestirmişti. Elinde MP5 olan biri rastgele ateş ediyordu. Han silahını ateşledi. Kurşun, sahibini bulmuştu. Ateş açan diğer kişiyi arıyordu Han'ın gözleri. Havaya ateşledi silahını. Karşısındakinin yerini tespit etmek istiyordu. Karşı tarafın sıktığı kurşun kolunu sıyırmıştı. Bir kere daha ateşledi silahını. Karşılık almış ve darbecinin yerini tespit etmişti. Silahını ateşleyerek koşmaya başladı.

Penceredeki kimse de ateş ediyordu. Bir ara kurşun sesleri kesildi. Koşmaya ara verdi, durdu, silahını ateşledi. Hainin

tam alnına isabet etmişti kurşun. Genelkurmay Başkanlığı kapısına dayanmış kalabalık artık rahattı. Onları rahatsız eden tek şey, tepelerinde göz açtırmadan mermiler yağdıran helikopterdi. Darbeciler iyice zıvanadan çıkmıştı. İstiklal Harbi'nde düşman askerlerinin yapmadıklarını yapmaktan çekinmiyorlar, Millet Meclisini bombalıyorlardı. Han'ın umudu da yavaş yavaş kırılmaya başlamıştı. Artık darbeciler F-16 savaş uçaklarıyla saldırıyorlardı. Han, Genelkurmaydaki kalabalığın bir kısmını Millet Meclisine yönlendirdiği sırada Meclis'e bir bomba daha atıldı.

Hastanenin çatısında korkuyla bekleyen Ömer, Çeri'nin gelmesiyle biraz olsun korkusunu yenmişti. Bulunduğu yerden aşağıda olanları görmesi imkansızdı ama tahmin edebiliyordu. Çeri'nin gelmesi ona güç vermişti.

-Komutanım aşağıda neler oluyor?

-Hiç sorma Ömer, Manpad'i kurmayı biliyor musun?

-Hayır bilmiyorum komutanım.

Çeri elindeki silahları Ömer'e verip havalandırma boşluğuna koydukları SA-18 Manpad'i omuzladı. Ateşleme mekanizmasını hazır hâle getirmişti. Artık tek beklediği helikopterin on saniye aynı yerde kalmasıydı. Çeri her şeyiyle helikoptere kilitlenmişti. Uzaklardan göğü yara yara gelen ses artık daha yakındı. Menzile girmişti.

-Ömer, baca direğinin yanına git kulaklarını kapat ve yere çök.

Ömer denileni yaptı. Çeri eli tetikte sayıyordu; bir, iki, üç... Sayı ona ulaştığında butona bastı. Hastane çatısına gürültü, bir ışık huzmesi ve barut kokusu yayılmıştı. Helikopter isabet almış, dönerek yere çakılmıştı. Çeri omzundaki Manpad'i yere bırakıp Ömer'i bulunduğu yerden alarak çatıyı terk etti. Yıllarca dağlarda teröristlerle mücadele eden Çeri şimdi Ankara sokaklarına iniyordu.

Helikopterin vurulmasına Kahraman Yüzbaşı ve Yadi-

gâr'dan gelen olumlu haberler eklenmişti. Han, Zeki Paşa'ya telefon etti:

-Paşam durumunuz nasıl?

-Ben iyiyim evlat. Ama karargâhta çatışma var. Biraz önce de Polis Özel Hareket Daire Başkanlığına bomba attılar.

-Şehidimiz var mı?

-Aldığım bilgiye göre çok sayıda şehit ve yaralımız var. Ben artık dayanamıyorum.

-Paşa'm, isterlerse Gölbaşı'nı baştan aşağı yıksınlar siz güvenli bölgeden ayrılmayın. Bir televizyona bağlanıp darbenin bastırıldığını söyleyin.

-Peki, evlat. Allah sizi korusun.

Han, Gölbaşı'ndan gelen haberle sarsılmıştı. Durumu Çeri'ye haber verip yanına gelmesini söyledi. Vatan evlatları birer ikişer şehit düşüyorlardı. Artık tahammülü kalmamıştı. Kısa bir süre sonra Çeri ve Ömer, Han'ın yanına gelmişlerdi. Yol kenarına terk edilmiş arabalardan birine binerek hızla oradan uzaklaştılar. Genelkurmay alt geçidinden geçen araba, Millî Kütüphane kavşağından sola dönerek Türk Ocağı Caddesi'ne girdi. Gölbaşı'na en kestirme yoldan gitmenin derdiyle gaza yüklenmişti. Han ara yollara sapıyor, ışıklara yakalanmadan, kalabalığa karışmadan bir an önce Özel Harekât Daire Başkanlığına ulaşmak istiyordu.

Ömürlerinin en uzun yolculuğuydu belki de. Mümkün olduğunca ara yolları kullanıyordu, ana yollarda takibe takılabilir dahası sıcak çatışma yaşayabilirlerdi. Örencik sapağını kullanarak Özel Harekât Daire Başkanlığının arkasına dolanmayı planlamıştı Han. Artık herkes daha dikkatli ve eller tetikte, karanlığa dikkat kesilmişti. Han, arabanın farlarını kapattı, ay ışığında kullanıyordu arabayı. Az kalmıştı, bu arada tepelerinde sesini duyup sadece ışıklarını gördükleri F-16 bir bomba daha bıraktı. Bir anda ortalık yangın yerine dönmüştü. Han gaza bastı. İleride gözünü alan bir ışık vardı. Yol tutul-

muştu, onların bu yolu kullanacağını kim tahmin edebilirdi ki! Işık kaynağına yaklaştıkça gözündeki kamaşma artıyordu. Çeri pencereyi açıp camdan dışarı sarktı. Silahı elindeydi. Işığın sahibi araç ani bir hareketle yolu tamamen kesti. Han frene yüklendi, araba sarsılmış Çeri düşme tehlikesi yasamıştı. Araçtan birisi inerek Han'ın kullandığı arabaya yaklaştı. Han penceresini açtı.

-Efendim, Hoca'mız sizi bekliyor.

Endişe, korku, telaş, yerini biraz olsun ferahlamaya bırakmıştı. Han arabadan indi, diğer araca yürüdü. Hoca karşısındaydı.

-Hoca'm, neler oluyor böyle?

-Her şeyi anlatacağım evlat, arkadaşların da buraya gelsin.

Han araçtakilere eliyle "gel" işareti yaptı. Çeri ve Ömer arabadan inip Han'ın bulunduğu arabaya doğru yürüdü. Han, Özel Harekât Daire Başkanlığını gösteriyordu eliyle.

-Orada evlatlarımız can veriyor, bizi neden durdurdunuz?

Hoca'nın sesinde her zamanki eminliği ve sakinliği yoktu. Belli ki o da olanları hazmedemiyordu.

-Evladım, biz bunları ön görüyorduk ama bu kadar ileri gideceklerini asla tahmin etmiyorduk. Şu karşıda gördüğün manzaranın içinde elliye yakın vatan evladı can verdi. Bir o kadar da gazimiz var. Sizi durdurdum çünkü ileride CIA' in operasyon timleri size pusu atmışlardı.

-Nasıl yani?

-Sen ve arkadaşlarının kimliği ortaya çıktı. Artık adın CIA' in ölüm listesinde. Bu gece işini bitirip seni ve ekibini darbeci ilan edecekler.

Han duyduklarına şaşırmış mıydı? Hayır.

-Hoca'm ben ölmemek için yaşamıyorum. Ömrümü bu millete, bu devlete hizmet etmekle geçirdim. Bunları ispat etmek gibi bir düşüncem olmadı. Makam mevki, mansıp ve menfaat

gözetmeksizin hizmet ettim. Hizmetim az gelmişse son nefesimi de yine bu vatan için seve seve veririm. Ben öldükten sonra da arkamdan kimin ne dediği hiç umurumda değil.

Hoca, yetiştirdiği elemanı çok iyi tanıyordu. Gözünü karartmış, olanların hesabını yapmış, varmak istediği yere de bir an önce ulaşmak istiyordu.

-Evladım, hizmetlerini bir kısım bilir bir kısım bilmez, zaten senin gibi erler de bir mezar taşım olsun diye yaşamaz. Bu düşünce bizim için bir erdem değil, olağandır. Ama şimdi bunları konuşmanın ne yeri ne zamanı...

Han belki de hiç yapmadığı bir şeyi yaparak Hoca'nın sözünü kesti:

-Haklısınız Hoca'm, şimdi bana, ekibime, milletime, devletime tuzak kuranların tuzaklarını başlarına geçirme vakti. Önce şu conilerden başlayalım.

Hoca tek laf edememişti. Çeri girdi söze:

-Beyim iyi dersin doğru dersin de daha kaç kişi olduklarını bile bilmiyoruz.

Han kızmıştı:

-Kaç kişi olduklarının ne önemi var! On kişi olmuş, yüz kişi olmuş fark eder mi!

-Fark etmez de beyim, bir plan yapmamız lazım. Yoksa cahilce ölmenin ne devlete bir faydası olur ne millete.

Çeri'nin söyledikleri doğruydu. Mesele düşmanı bilmek değil tanımaktı. Kendileri üç kişi gelmişlerdi. Hoca ve ekibi de sadece dört kişiydi. Karşılarında ise kaç kişi var onu dahi bilmiyorlardı. Han biraz olsun sakinleşmişti. Uzaktan Özel Harekât Daire Başkanlığına bakmıştı, alev alev yanıyordu. Hoca'ya döndü:

-Hoca'm pusuyu nereye atmışlar?

Hoca, telefonunu çıkardı ve Han'a uzattı.

-Yaylabağ ve Beyşehir Gölü Caddesi'nin birleştiği kavşağa.

Han ve Çeri, Hoca'nın uzattığı haritadan bölgeyi inceliyordu. Aralarında konuşmalarına gerek yoktu. İkisi de bu tür operasyona çokça katılmıştı. Göz göze geldiler. Han, Çeri'ye baktı, gözlerini kapatmış başını yana doğru eğmişti. Konuşan Çeri'ydi:

-Efendim siz burada kalacaksınız. Sizin canınızın güvende olması lazım. Bize iki tane fedai gerekli. Onlar bizim arabamızı kullanıp giderken biz de köyün içinde onların arkalarına dolanacağız. Bunu başarırsak sayılarının bir önemi yok. Yok başaramazsak şehit oluruz.

Hoca kafasını olmaz manasında iki yana sallıyordu:

-Olmaz Çeri olmaz. Siz gidip şehit olacaksınız ben de sizin arkanızdan yas mı tutacağım?

Çeri itiraz edecek gibi oldu.

-Ama efendim...

-İstanbul işgal altına alındığında bir grup İttihatçı Sultan Abdülhamit Han'a onu ve hanedanı İstanbul'dan Konya'ya kaçırmayı teklif etti. Sultan gelenlere şu cevabı verdi: "Ben Bizans Kralı Konstantin kadar şerefli değil miyim? Verin elime bir silah bir kılıç, o nasıl dedem Fatih'e karşı çarpışmışsa ben de onun gibi çarpışıp öleyim." Evlat böyle durumda kaçmak, saklanmak bir Türk'e yakışmaz. Makamı mevkisi ne olursa olsun. Sizin gibi silah kullanamam belki ama şoförlük yapabilirim.

Hoca yine kitabın ortasından konuşmuş ekibi ikna etmişti. Han, Ömer'e döndü:

-Ömer senden çok büyük fedakârlıklar istedim bugün, farkındayım. Öndeki aracın şoförü sen olacaksın.

-Emredersiniz komutanım.

-Bu yolun sonunda şehadet var.

-Vatan sağ olsun komutanım.

Hoca kendi ekibinden birine işaret ederek Ömer'e eşlik et-

mesini istedi. İki ekip de araçlarına binmişti. Ömer'in kullandığı araba hareket etti. Hoca'nın kullandığı araba biraz bekledikten sonra karanlık yolda farsız ilerlemeye başladı. Camlar açık, eller tetikte ilerliyorlardı. Han, gece görüş dürbünüyle Ömer'in kullandığı arabayı takip ediyor, kendilerine pusu atılan yeri gözetliyordu. Çeri'ye verdi dürbünü. O da incelemelerini yaptı.

-Ne düşünüyorsun beyim?

-Planı değiştirmeyi.

-Ne gibi?

-Kaç kişi olduklarını bilmiyoruz. Öncü birliğimiz zayıf. Onlarla topyekûn çatışmak yerine gruplara bölüp üzerimize çeksek nasıl olur?

-Nasıl dersen beyim, biz buradan kayıp vermeden çıkalım da ne olursa olsun.

Çeri konuşurken Han dürbün ile birleşim noktasına bakıyordu. Yaylabağ Camisi'nden yükselen sala sesi bir anda ruhunu kapladı, gözlerini kapattı. Şehadet düşüncesinin serinliği sardı yüreğini. Gözlerini açıp tekrar birleşim noktasına baktı. Ömer'in kullandığı araç birleşim noktasına varmak üzereydi.

-Hoca'm, farları açıp gaza basın. Birleşim noktasına gelmeden bir sokak var oraya sapacağız.

-Tamam evlat.

Hoca denildiği gibi yapmış, farları açıp gaza yüklemişti. Han ve Çeri camdan ellerini çıkarmışlar arabanın sokağa sapmasını bekliyorlardı. Ömer'in kullandığı araç durdurulmuştu. Aracı kontrol eden kişinin üzerinde Türk askerinin üniforması vardı. Asker, Ömer'in kullandığı arabayı nişan almış şekilde ilerliyordu. Ömer ve beraberindeki kişi hiçbir hareket yapmadan bekliyordu. Çeri beklenilmedik bir şekilde silahını ateşledi. Silahından çıkan kurşun arabaya yaklaşmakta olan askerin kalp hizasına saplanmıştı. İsabet alan asker yere yığıldı. Diğerleri panik hâlinde siper alırken Ömer'in kullandığı araç pati-

naj çekerek oradan uzaklaştı. Artık Yaylabağ mevkisinde can pazarı yaşanacaktı. Bir taraf yok olacak, diğer taraf var olacaktı. Hoca'nın kullandığı araba sokağa sapmış, ışıklarını kapatmış, ileride metruk bir evin önünde durmuştu. Arabadan inip saklandılar. Biraz sonra sokağın başında kurşun geçirmez kalkanlarla kendilerine yaklaşmakta olan kişiler belirdi. Karanlıkta, bu belirsizlikte kurşun atmak sadece yerlerini belli ederdi. Çeri sırtını dayamış olduğu duvardan biraz öne doğru hareket edip nişan aldı. Hem karanlık hem de düşmanların kullandıkları kalkanlar işlerini zorlaştıracaktı. Elle ri tetikte, gözleri düşmandaydı.

Çeri, "Beyim beni koru!" diye bağırdı.

Çeri'nin sesiyle ortalık karışmıştı, silahlar arka arkaya patlıyordu. Kendilerine yaklaşanlar durduğunda Çeri siperden çıkıp tarlaya doğru koşmaya başladı. CIA ekibi ve beraberindekiler de ateş yağmuruna başlamışlardı. Han ve ekibi biraz önceki ateş yoğunluğunu düşürdü. Tek tek ateş etmeye, ateş ettiklerinde ise karşı tarafa zayiat vermeye başlamışlardı. Hoca ayak dibine düşen bombayı aynı çeviklikle tutup geldiği yere attı. Havada patlayan bomba iki tarafı da sarsmıştı. Çeri bunu fırsat bilerek karanlıkta kayboldu. CIA timi yaklaşıyordu, Han ve ekibinin mühimmatı azalmış, atış sayıları düşmüştü. Çeri kaybolduğu karanlıkta, CIA timini taşıyan minibüsün yanına doğru yaklaşmaktaydı. Karanlığı kendine yol ediyor, mümkün olduğunca ay ışığına çıkmıyordu. Çalılara saklanarak yürüdü. Ses çıkarmamak için adımlarını çapraz atıyordu. Her adımda biraz daha yaklaşıyor, yaklaştıkça nefesini azaltarak alıyordu. Timlerin çatışmaya yoğunlaşmasını fırsat bilip minibüse attı kendisini. Minibüsü çalıştırıp tim elemanlarının üzerine sürdü, pencereden sarkıp silahını ateşledi. İkisi de boylu boyunca yere düşmüştü. Çeri minibüsü hızlandırıp çatışma alanına doğru sürdü. Üzerinde iki tane el bombası vardı. CIA timi ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Çeri minibüsün kapısını açtı. El bombalarının pimlerini çekip minibüsün içine bıraktı.

Bombaların patlaması için artık on beş saniye vardı. Minibüsün kontağını kapatıp kendisini arabadan aşağı attı. Çeri yerde yuvarlanırken minibüsün içindeki bombalar patladı. Minibüs bir alev topuna dönmüş, CIA timinin üzerine doğru savrulmuştu. Patlamanın şiddeti Han ve arkadaşlarını da etkiledi. Ama kendilerine zararları dokunmadığı için kurşun yağdırmaya başladılar. Çeri arkalarından, diğerleri önlerinden ateş açarak patlayan minibüsten kurtulanları öldürüyorlardı. Dikkatleri başka yöne çekmek için bir başka araçla giden Ömer ve Hoca'nın yaveri de Çeri'ye katılmıştı. Ateş gücü yükselmiş, kurşun sayısı artmıştı. Silahlardan çıkan her kurşun ölüm ıslığı çalıyordu. Bir ara yerde kalan biri silahına doğru uzandı, fark edilmemişti. Ölü gibi yatıyor, kendilerine ateş ederek ilerleyenlerin daha fazla yaklaşmalarını bekliyordu. Gözlerini araladı, silahını daha sıkı tuttu. Nefesini toplamıştı. Bir hamleyle dönüp silahını ateşledi. Her şey bir anda olmuştu. Namludan çıkan kurşun Ömer'e isabet etti. Ömer'in adımları yavaşlamıştı. Bir iki adım attı. Elini kurşunun isabet ettiği yere bastırdı, eline baktı. Parmakları kana boyanmıştı. Bir adım daha attı, artık gücü kalmamıştı, dizlerinin üzerine geldi. Silahını kendine dayanak etti. Öylece duruyordu. Çeri arkasına dönüp baktığında Ömer'i bu hâlde gördü. Ömer'e kurşunu sıkan askerin üzerine boşalttı bir şarjör mermiyi. Ömer'e koştu, kucakladı.

-Dayan aslanım dayan.

Ömer kekeleyerek konuşuyordu:

-Koko... muuu... taanımm... beeenn bitttimm...

Daha önce yaşadıkları geldi Çeri'nin gözlerinin önüne. Dağda çarpışmalarda kaç ana kuzusu kollarında can vermişti ama burası Türkiye'nin başkenti Ankara'ydı. Burada kahpe kurşunlara denk gelip ölünür müydü?

-Ölme Ömer, sakın ölme. Çıkacağız bu cehennemden.

Çeri ağlıyordu. Ömer'in ağzından kan gelmişti. Artık emaneti teslim etmenin vaktiydi Ömer için.

-La ilahe illallah, Muhammedîn Resulullah. Ömer'in önce son sözleri dökülmüştü dudaklarından, sonra silahı düştü. Kendisini Çeri'nin üzerine bırakmıştı.

Bir vatan evladı daha bu bayrak için toprağa düşmüştü.

Payitaht İstanbul ve Başkent Ankara'da yaşananlar yetmezmiş gibi ülkenin güney sınırında da hareketlilik yaşanmaya başlamıştı. PYD ve YPG'ye ait ağır silahların yüklü olduğu, içlerinde zırhlı araçların da bulunduğu bir grup terörist farları kapalı, yönleri Şanlıurfa'nın Ceylanpınar ilçesine dönük bir şekilde bekliyorlardı. İçlerinde Amerikan yapımı üç Abramsın da olduğu bu terörist grubun lideri Mirro, ağzında sigarasıyla bir aracın içinde ülkenin sürüklendiği kaos haberlerini dinliyordu. Duydukları moralini bozmuş olacak ki sağına soluna küfürler ederek bağırıyordu. Onların hesabınca İstanbul zapt edilecek, Ankara'nın eli kolu bağlanacak, bu hainler sınırdan girip ülkeyi iç savaşa sürükleyeceklerdi. Ama bu millet tarihte olduğu gibi zalime karşı durmuş, Türk'üyle, Kürt'üyle, Laz'ıyla, Çerkez'iyle haine geçit vermemişti. Memleketin her yerinde sokaklara dökülen millet tarih yazıyor, tarih ise sayfalarına yeni kahramanlık hikâyeleri düşüyordu. Bir ara şoför koltuğunda oturan terörist bir şeyler söyler gibi oldu ama Mirro'nun hışmına uğradı. Terörist başı sürekli telsizle irtibat hâlindeydi. Telsizle konuşurken kedi gibi olan hain, konuşma bitince bir çakal gibi etrafına saldırıyordu. Telsizine iki kere mandal yapıldı. Bir tuhaflık vardı. Şoförle göz göze geldi. Telsizdeki ses, ıslığıyla ölüm marşını çalıyordu. Ses kesildi, duyulan, kanas mermisinin uğultusuydu. Önce şoförün elleri düştü direksiyondan, sonra gözleri boşluğa düştü. Mirro ne olduğunu anlayamamıştı. Şoför kapısı açıldı, arabaya ağzı yüzü poşu ile kapatılmış bir adam bindi, arabayı çalıştırdı. Araba araç konvoyundan uzaklaştığında RPG roketatar mermisi bomba yüklü aracı vurdu. Ortalık bir anda aydınlandı. Arabayı kullanan kişi yüzündeki poşuyu indirip silahını kendisine doğrulttuğunda Mirro'nun rengi atmıştı.

-Börü...

-Lan oğlum sizin benden kurtuluşunuz mu var? Her mağaranın bir çıyanı varsa her dağın bir kurdu vardır, burası benim dağım. Bu vatan benim vatanım. Beni öldürmeden bu dağı aşacağını mı sanıyorsun?

Mirro hâlâ ne olduğunu anlayamamıştı. Bir an arkasına dönüp olanlara baktı. Alevler yükseliyor, herkes canını kurtarmaya çalışıyordu. Korkak ve titreyen bir ses tonuyla konuştu:

-Mevlüt Komutan, iş birliğine hazırım. Canımı bağışla.

-Ben hiçbir haini yalvartmadan öldürmem çakal ama sen istisna olacaksın.

Börü'nün kullandığı araba Ceylanpınar sınır kapısına geldiğinde, silahını indirdi. Yanına gelen asker yüzünü gördüğünde esas duruşa geçip selam durdu.[34]

34 15 Temmuz akşamı Ceylanpınar Belediye Başkanı Menderes Atilla sınırda yaşananları anlatırken "18 Temmuz'da sınırda yakalanan Suruç nüfusuna kayıtlı bir terörist de ifadesinde bu bilgileri doğruluyor. 15 Temmuz gecesi hazırlık yapıldığını ve Türkiye'ye girileceğini söyleyen bu terörist, sadece polis ve sivillere ateş açabilecekleri, askerlere ise ateş açılmaması yönünde talimat aldıklarını söylüyor. Ayrıca 22 Temmuz'da yakalanan Diyarbakır nüfusuna kayıtlı Kemal Pir adındaki terörist de benzer ifadelerde bulundu. Aslında o gece sadece Resulayn ve Kobani değil, PYD'nin kontrolündeki tüm noktalarda bu yönde hazırlıklar yapılmıştı. Ancak darbe girişimi başarılı olamayınca Türkiye'ye giremediler." Darbe girişiminden önceki günlerde ABD tarafından PYD'ye 50 bin ton silah ve mühimmat yardımı yapıldığı Kemal Pir isimli teröristin ifadelerinde yer aldı.

16 Ekim 2017 Hacı Bayram-ı Veli Cami
Hüsnü Şehadet ve İlker'e veda...

Türk milleti, 15 Temmuz gecesinde yüksek feraseti, akıllara durgunluk verecek cesareti ve vatan sevgisiyle devletine kurulan hain tuzağı yüzlerce şehit, binlerce gazi vererek bozmuştu. Cumhuriyet tarihinin en büyük terör eyleminin yapıldığı hain gecede, eyleme karışanlardan ziyade, eylemi planlayan güçler şok yaşamışlardı. Onlara göre kimse namlunun önüne geçemez, tankın önüne çıkamazdı. Planları tutmamıştı Muhammed Mursi ve Mısır'a yapılanlar, Erdoğan üzerinden Türkiye'ye yapılamamıştı. Sokağa çıkan halk sadece devletine kurulan tuzağı bozmakla kalmamış, polis ve asker arasına set örerek devletin en önemli iki kurumu arasında yaşanabilecek iç savaşın ve daha sonra bu kanlı geceyi planlayanlar tarafından bu iki kurum arasında devam ettirilebilecek kan davasının önüne geçmişti.

Devlet, 15 Temmuz gecesinin açtığı yaraları imkânı nispetinde sarmaya başlamıştı. 15 Temmuz gecesi vücuduna mermi isabet eden İlker, doktorların büyük çabaları sonucunda hayata tutunmayı başarmış, ancak tedavi gördüğü hastanede son nefesini vermişti. Han ve Çeri tarihî Ulus Meydanı'nı kullanarak Hacı Bayram-ı Veli Camisi'ne geldiklerinde Han, cami meydanında toplanan kalabalığa göz gezdirmişti. Musalla taşı üzerinde çok sevdiği İlker'in tabutu vardı. Tabutun başında

İlker'in ailesini görünce sarsıldı. Kendini suçluyordu, İlker'i arayıp yardım istemese belki de İlker şimdi hayatta olacaktı. Gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Birkaç adım attı, gözünden süzülen yaşları silip ailenin yanına doğru yürürken toparladı kendini. Çok zordu bir insana başsağlığı dileyip taziye vermek. Ailesinin de haberi yoktu İlker'i Han'ın çağırdığından. Bu daha da zorlaştırıyordu Han'ın taziye vermesini. Eşinin yanında duran çocuğu kucağına aldı. Sarıldı, öptü... "Başınız sağ olsun!" derken sesi titriyordu, hâkim olamıyordu bir türlü. İlker'in eşiyle göz göze geldi. Kadıncağız yıkılmıştı. Yıllar önce ailesini karşısına alarak evlenmişti İlker'le, şimdi sığınacağı bir kapı dahi yoktu. Han, cebinden kartını çıkarıp kadına uzattı.

-Yenge, ben İlker'in dostlarından biriyim, ne zaman neye ihtiyacın olursa lütfen çekinme.

Kadıncağız kendine uzatılan kartı aldı, tek bir kelam etmemişti. Bu, Han'ın yüreğine saplanan bir ok olmuştu sanki. Kucağındaki çocuğu bir kez daha öptü ve bıraktı. İçindeki yangın sönmüyor, öfkesi dinmiyordu, bir bakıma İlker'in faili idi. Gözlerini yavaş yavaş kalabalıklaşan cami avlusunda gezdirdi. Yadigâr oradaydı, Hoca yanındaydı. Ezan okunmuştu, kalabalıkla beraber camiye yöneldi Han, gözlerini bir an olsun Hoca'nın üzerinden ayırmıyordu. Yıllarca kendisini saklayan teşkilatın lider kadrosunda olduğuna inandığı adam şimdi kimselerden çekinmeden her yerde geziniyor, çatışmalara dahi giriyordu. Bu, kendisine ve ekibine bir mesajdı. Namazı kılıp huzur bulduğu, içini ferahlattığı secde anında telefonun titreşimini fark etti. Kaş ile göz arasında telefonunu açıp mesaja baktı. Çok uzun zaman sonra ekranda 62233-24534263 rakamlarını görmüştü. Müezzin efendi kamet getirmiş, imam efendi namazı kıldırmış, kılınan son rekâttan sonra müezzin efendi tüm Müslüman alemi için ellerini semaya kaldırmıştı, Han, başı önde müezzini dinliyordu.

"Allah'ım işittik ve itaat ettik. Muhakkak ki Allah işinde galiptir."

Bu ses Han'ın kulağına tanıdık gelmişti. Omzunun üzerinden müezzin boşluğuna doğru çevirdi kafasını. Duayı yapan Derviş'ti. Külliye bahçesine atılan bombadan seken şarapnel parçası vücuduna isabet etmişti ve ağır yaralı olarak tedavi görüyordu. Hastaneden çıkmaması, insanlarla temasa geçmemesi lazımdı fakat o yol arkadaşı ve hastane arkadaşı İlker için camiye gelip duasını yapmayı tercih etmişti.

"Görünen ve görünmeyen, bilinen ve bilinmeyen ne olursa olsun, kim mağlup olursa, kim galip gelirse gelsin Hâkim olan, yapan ve yaptıran Sensin.

Ya Rabbi, Sen ki Resulün Muhammed Mustafa'ya dahi mağlubiyet sınavını yaşatansın. Sen bize zulmetmezsin Ya Rabbi.

Allah'ım inandık ve tasdik ettik kendimize dahi zulmeden bizleriz. Senin yolunda kenetlenmeyip, benlik kavgasına tutuştuğumuz için bölünüp ve ayrı düşüp kendimize zulmettik. Biz kendimize zulmettiğimiz için düşman da şimdi bize zulmediyor. Bütün zalimlerden ve senden sana sığındık Ya Rabbi.

Bizler gafil olduk, günahkâr olduk, zalim olduk, mahkûm olduk, mağlup olduk.

Kuran ve sünnetin hikmetleriyle uyanmadık, sen bizleri düşmanın saldırısıyla uyandırdın.

Şimdi de lütfet Ya Rabbi. Bize bu saldırıları defedecek kudret ve güç ver.

Bilinç, sabır ve sebat ihsan eyle.

Ya Rabbi bizlere barış dini İslam'ı getiren Kutlu Peygamber'in hürmetine, O'nun mecbur kalıp savaştığı zaman titizlikle sadık kaldığı vuruşma hukuku ve ahlakından ayırma Ya Rabbi."

Hacı Bayram Camisi'nde Derviş'in ettiği duaya namaz kılan herkes gözyaşlarıyla âmin diyordu. Han ise gözlerini kapatmış dua cümlelerinin arasına gizlenen ince mesajları kafasındaki elekten geçiriyordu. Bir grup hain ve iş birliği yaptıkları kişiler gözler önünde bu duadaki hesabı yapmadan yüzlerce kişiyi

şehit etmişler, binlerce kişiyi meydanlarda gazi bırakmışlardı. Şimdiki duada ise Derviş, Han ve ekibine itidalli davranmayı, aşırılıktan kaçınmaları gerektiğini söylüyordu.

"Şehitlikle müjdelenen kardeşlerimizin şehadetini kabul eyle, gazilikle onurlanan kardeşlerimize rahmetinden lütfeyle Ya Rabbi. Dışarıda birazdan sana uğurlayacağımız şehit kardeşimizden bizler razıyız sen de ondan razı ol. Kısa süre önce tanıdık, imanlarına, imkânlarına, tövbesine, sevabına ve sana olan sevgisine şahit olduk, seni seven bizleri de senin rızan için seven kardeşlerimizi Resulullah Efendimiz' den ırak koyma Ya Rabbi."

Derviş'in yaptığı uzun dua sırasında cemaatin gözünden dökülen yaşlar dışarıda ay yıldızlı bayrağa sarılı olan İlker'i yıkar gibiydi. Derviş, duasında vatan için can veren kimselerin helali helal, haramı haram bilmelerine, Hasan Harakanî ile başlayıp Ahmet Yesevî ile devam eden Anadolu'nun İslamlaşmasına hizmet eden kanaat önderlerini ayrı ayrı yâd etti. Ahi Evran'dan Hacı Bayram-ı Veli'ye, Tapduk Emre'den Yunus Emre'ye, Şeyh Edebali'den Hacı Bayram'a kadar birçok Allah dostunu da duasına dâhil etmişti. Bunların altındaki sırrı çözmek ise Han'a kalmıştı. Derviş son cümlesinde tüm şehitler adına "Velhamdülillahi Rabbil âlemin El-Fatiha" dediğinde murat hasıl olmuştu. Camiden çıkan cemaat saf saf İlker'in tabutu başında namaza dururken Han, Derviş'in koluna girip namazgâha getirdi. Er kişi niyetine durulan namaz sonrası helallikler alınırken Derviş fısıltıyla Han'a, "Hoca seni çilehanede bekliyor." dedi.

Han, başını öne eğdiğinde gözyaşlarını saklıyordu. Dolaylı da olsa İlker'e sebep olmuştu.

-Beyim, kaderin önüne geçemezsin, onların son nefesi böyle olacakmış, sen olmasan da bir sebeple kardeşimizi kaderi oraya götürecekti. Sen başını dik tutasın ki sana dayanan onca kişi güçlü olsun. Hem bak sana ihtiyacı olan üç kişi daha var. Güçlü olmalısın, ayakta kalmalısın.

Han'a söylenen her söz bir kurşun gibi canını acıtıyordu. Kolay değildi birilerinin ölümüne sebep olmak, arkasında gözü yaşlı insanları bırakmak. Derviş, Han'ın kolunu biraz daha sıktı.

-Sen İlker kardeşimizin ölümüne değil, şehadetine vesile oldun beyim. Hastanede kaldığımız süre boyunca senden bahsetti. Her duasında sana da yer veriyordu. Bazen beraber yaptıklarınızdan bahsederdi. Futbolcu olduğun dönemde Kırıkkale spor formasıyla Çelikspor'a son dakikada attığın golü, topun direkten kale çizgisine çarparak ağlara gidişini anlatmıyor o anı yaşıyordu sanki. Emin ol, İlker ölümlerin en hayırlısıyla şereflendi. Hasta yatağında tövbe etti. Hanımından istediği tuğlada abdest alıp namazlarını kıldı. Bugün bunlar olmamış olsa İlker belki kötü alışkanlıklarına hâlâ devam edecekti. Hatta canını bir bitirimhanede teslim edecekti. Artık kendine gelmesin beyim."

Bu sözler biraz olsun içini rahatlatmıştı Han'ın. Cami avlusunda toplanan cemaat omuzladı İlker'in tabutunu, giden, vatan yürekli bir kahramandı. Derviş'in beklemediği bir anda Han sıkıca sarıldı Derviş'e, adıyla hitap ediyordu:

-Bu yük çok ağır Abdullah.

Ne yapacağını ne diyeceğini bilmeyen Derviş, "Allah dağın büyüklüğüne göre kar verir beyim. Normal insanlar gibi sınanmayı bekleme. Sen Hasan Harakanî Hazretleri'nin açtığı yolda yürüyen, Ahmet Yesevî dergâhında soluklanan, Malazgirt'te nefes bulan, Söğüt'te can olan bir hareketin başındaki kişisin. Bak bunları konuştuğumuz mekâna, İkinci Murat'a 'Tahttan çekil fetih Mehmet'e nasip!' diyen Hacı Bayram'ın evindeyiz. Şimdi onun çilehanesine yönel hem devletin hem milletin hem de dini İslam'ın sana ihtiyacı var." dedi.

Han daha sıkı sarıldı Derviş'e:

-Gücüm yok.

Derviş alaycı bir dille konuşuyordu bu sefer:

-Ooo beyim, Alparslan gücüm yok deseydi Anadolu bize vatan olur muydu? Fatih gücüm yok deseydi İstanbul bize yar olur muydu? Yavuz Selim gücüm yok deseydi Mekke ve Medine'nin hizmetkârı olur muydu? Ya Sultan Abdülhamit... Bunları geçiyorum, Muhsin Başkan yüzde birlik oy potansiyelini göz önüne alıp gücüm yok deseydi her gönülde hoş bir seda bırakabilir miydi? Hoca çilehanede seni bekliyor beyim.

Han toparlanmıştı, yaşlı gözlerini Derviş'in derin manalar içeren gözlerine çevirdi, "Eyvallah Abdullah." derken ayaklarına yeniden can gelmişti. Namazgâhtan otoparka doğru yürümeye başladı. Derviş arkasından seslendi:

-Kapıyı açmak için yüzüğünü kullan beyim.

Han, arkasına bakmadan ilerliyordu, sağ elini havaya kaldırdı sadece. Türbenin önünden geçerken tekrar namazgâha dönüp dört kollunun içinde omuzlarda götürülen İlker'e son bir Fatiha okudu. Otoparktan arabayla çıkan Han, aracın yönünü Hacı Bayram'ın yaşadığı evin bulunduğu Zülfazl Köyü'ne çevirmişti.

16 Ekim 2017, Mabet Buluşması-3 Çakalların Hükmü Varsa Kurtların Töresi Var...

Hacı Bayram-ı Veli Çilehanesi/Ankara

Bir kurt edasıyla yolları süzüyordu arabayı kullanırken, o artık yabancı servislerin ölüm listesindeydi. Takip edilme ihtimaline karşı ara sokakları kullandı çoğu zaman. Çok süre kaybetmeden Hacı Bayram'ın yaşadığı eve gelmişti. Gözleriyle çevreyi tarayıp yürüdü. Evin etrafında seyyar satıcıları baş selamıyla selamladı. Tedbir çoktan alınmıştı.

-Selamünaleyküm.

-Ve aleykümselam evlat, nasılsın?

Han önce Hoca ile sonra Bülent ile tokalaşıp muhatabının hemen yanı başına edeple oturmuştu.

-Ne kadar iyi olunabilirse o kadar iyiyim Hoca'm. Arkadaşım defnedilirken ben neden buradayım?

Hoca bu sorunun sorulacağını bekler gibi kendinden emin bir şekilde cevap verdi:

-Arkadaşın mezarına bir başına girsin diye buradasın evlat.

Hoca'nın cevabı netti, Han'a yapılacak bir suikast bilgisi almışlardı. Bu sebeple Han'ın mezarlığa gitmesi engellenmişti.

-Varsın beni de öldürsünler Hoca'm. Gidenle can gitti.

-Evladım sen daha ne gördün ki! Bu şahit oldukların yarın olacakların ayak sesleri sadece.

Han yerdeki başını kaldırmıştı. Duyduklarını doğru mu anlamıştı? Hoca bu olanların sadece ses olduğunu söylüyordu.

-Nasıl bir ses ki 251 canımızı aldı?

-Evlat sana anlattıklarımı hatırlıyorsun değil mi?

-Hepsini hatırlıyorum hocam.

-O hâlde şu söylediklerimi de aklına yaz. Üçüncü dünya savaşı artık kapımızda...

-İyi de Hoca'm, Türkiye bir taraf olmazken neden bertaraf edilmek istensin ki!

-Bu soru tarihin sayfalarında saklı evlat. Anadolu Selçuklu Devleti yıkıldığında devlet kurma görevi neden Anadolu'daki en küçük beylik olan Kayı ailesine verilmişti hatırla.

-Çünkü Kayılar, Anadolu'nun en köşesinde, Bizans'a komşu ve Moğollara en uzak bölgede yer tutmuşlardı. Dönemin Ahileri de Kayıların yanında saf tutmuşlardı.

-Bunları biliyorsan niye mezarlıkta değil de burada olduğunu anlaman daha kolay olacak.

-Bunların hepsini kafamda oturtuyorum hocam, mantığıma yatıyor ama içim almıyor. Tüm bunlar ne için?

Hoca, Han'ın sinirli ve sitemkâr sözlerini anlıyordu. Elini Han'ın dizlerine koydu.

-Küresel güçlerin enerji savaşları evlat. Hangi devlet Orta Doğu ve Orta Asya'daki zengin yer altı kaynaklarına hâkim olursa gelecek yüzyılı o şekillendirir.

-Türkiye bu savaşın neresinde?

-Düne kadar dışındaydı, dünden itibaren savaşın beşiğinde.

-Neden?

-Evlat, Türkiye Orta Doğu'nun kilididir, Orta Doğu, Orta Asya'nın kapısıdır. Orta Asya dünyanın en zengin yer altı madenlerine sahip topraklardır. Yani sen bugün meydana gelen hadiseleri Orta Doğu için sanma, hedef Orta Asya'nın zenginlikleridir.

Han, Hoca'nın anlattıklarını sindirmeye çalışıyordu. Söyledikleri yenir yutulur şeyler değildi. Birilerinin zengin olması için dünyanın en fakir insanları katlediliyordu.

-Hoca'm neden Türkiye hedef hâline geldi?

-Evlat, Türk Devleti İslam sancağını devraldığından itibaren hep hedef olmuştur. Bunun sebebi de İslam dinini yayması ve dünya mazlumlarının sığınacakları bir liman olmasıdır. Türk Devleti tarihte bir tanedir, sadece isim, bayrak ve konum değiştirmiştir. Bu değişim devletin sahip olduğu değerlerde hiç yaşanmamış, aksine İslam ile şereflendikten sonra daha da artmıştır. Bugün sana devletimizi 1923 yılında kurduk diyenlere gül geç, aynı şekilde 1299 tarihini işaret edenlere aldırma. Tek bir soru sor onlara. Madem bu tarihte devlet sahibi olduk şimdi Kara Kuvvetleri Komutanlığının kuruluş tarihi olarak neden MÖ 209 tarihini kabul ettik? Bizlere saçma sapan ideolojilerle ortak tarih bilincini unutturanlar, tüm bunların farkındalar. Bu sebeple bölgede güçlü bir Türkiye istemiyorlar. Bunun için de Türkiye'yi geride bıraktıracak hamleler yapıyorlar. Ülkemizde meydana gelen darbelerin, bölgemizde aktif olan terör örgütlerinin sebepleri de hep bu yüzdendir. Türkiye terörle mücadeleye ayırmış olduğu parayı sanayisine, teknolojisine ayırmış olsa bölgenin mutlak hâkimi olur. Türkler hâkim oldukları topraklarda savaş istemedikleri içinde emperyalist devletler bu coğrafyadan istediklerini alamayacaklar. Hâliyle de paralarına para katamayacaklar. Sana bir soru: Babaları ortak olan Bush ve Ladin uydurma bir senaryoyla Orta Doğu'yu neden kan gölüne çevirdi?

-Petrol.

Hoca, Han'ın verdiği cevaba tebessüm edip konuşmasına devam etti:

-Evladım, petrol görünür bir sebep. ABD, Irak petrolünü kontrol altına almakla beraber Japonya ve Çin'in de ekonomisini kontrol altına aldı. Çünkü bu iki devletin sanayisinde

kullandıkları petrol Irak'tan gidiyordu. ABD'nin bu hamlesine karşılık veremeyen Japonya bugün küçük Amerika oldu. Çin, Rusya ve İran ile iş birliği yaparak ABD'nin bu hamlesini boşa çıkardı.

Han, hocayı dinlerken başı sürekli yerdeydi. Bülent ise konuşulan hiçbir kelimeyi kaçırmama derdindeydi.

-Şurada yatan Hacı Bayram'ın hikâyesini bilmek için önce Ahmet Yesevî'yi bilmek lazım evlat.

Han, sağ elini kalbine götürdü, bu, teslimiyetin işaretiydi.

-Rivayet odur ki Hoca Ahmet Yesevî henüz küçük bir çocukken Arslan Baba isimli bir serdengeçtiye gönlünü bağlar. Arslan Baba Hz. Peygamber'in ashabından olup yedi yüz yıl yaşamıştır. Bir gün savaş meydanında yorgun ve aç düşen bir grup sahabe Hz. Peygamber'e gelip yiyecek ister. Efendiler Efendisi'nin duasına Allah, Cebrail'in (a.s) ikram ettiği bir tabak hurma ile icabet eder. Efendimiz (s.a.v) kendisine gelen tabağı ashabına pay ederken tabaktan bir hurma yere düşer. Hz. Peygamber yere düşen hurmayı eline alır ve ashabına buyurur: "Bu hurma Ahmet isimli bir kardeşimizindir. Bu hurmayı kim emanetine alıp sahibine teslim edecek?" Arslan Baba hiç düşünmeden göreve talip olur. Hz. Peygamber hurmayı Arslan Baba'nın ağzının içine yerleştirir, hurmanın sahibinin nerede olduğunu, onu nasıl bulacağını iyice anlatır. Arslan Baba bu işaretle Yesi şehrine yerleşir. Hz. Peygamberin tariflediği Ahmet'i bulur ama inanmak istemez çünkü Ahmet küçük bir çocuktur.

Bir gün bir sokak başında Arslan Baba ile karşılaşan küçük Ahmet, Arslan Baba'nın karşısına geçer ve emaneti vermesini söyler.[35] Arslan Baba kararsızlık ve mutluluk arasında Hz. Peygamber'in emanetini sahibine verir ve küçük Ahmet'i yetiştirmeye başlar. Arslan Baba'nın irşadı ile Ahmet kısa za-

35 Hoca Ahmet Yesevî'nin kaleme aldığı Divan-ı Hikmet'te bu hadise şöyle anlatılır: 'Yedi yaşta Arslan Babaya selam verdim Hak Mustafa emanetini lütfedin, dedim Hem o vakit bin bir zikrini tamam ettim Nefsim ölüp lâ-mekâna yükseldim işte.'

manda kemal derecesine ulaşır ve Arslan Baba'nın vefatından sonra talebeler yetiştirmeye başlar.[36]

Bir gün sohbet sırasında Hoca Ahmet Yesevî dut ağacından yapılmış asasını üçe bölerek fırlatır. Asanın üç parçası Anadolu'nun üç ayrı yerine düşer. Hoca Ahmet Yesevî bir keramette bulunur ve der ki: "Bu dut ağacı düştüğü yerde meyve verdiği sürece Anadolu bizimdir." Rivayete göre bu ağaç parçaları Nevşehir'de Hacı Bektaş-ı Veli'nin, Kastamonu'da Hacı Şaban-ı Veli'nin, Ankara'da ise bizi şimdi bağrında misafir eden Hacı Bayram-ı Veli'nin dergâhının kurulacağı yere düşmüştür.[37]

Han, Hoca'nın anlattıkları ve yaşananlar arasında bir bağ kuramamıştı, ses tonunu yükselterek araya girdi:

-Hoca'm söylediğiniz isimler yüzlerce yıl önce yaşamış ve ölmüş kimseler, Allah rahmet eylesin. Bu anlattıklarınızın bana, bize ne faydası var?

Han'ın sert çıkışına Bülent şaşırmıştı, Hoca ise hiç aldırış etmeden konuşmasına devam etti:

-Evlat, anlattığım hikâye senin yıllarca sorgulayıp çözmek istediğin sistemin gizli kodlarıdır. Yukarıda saydığım üç isim Arapça bilmezdi, Allah'ça bilirlerdi. Bu sayede bünyelerinde her türden insanı barındırdılar. Oldukları yer güvenli yer ilan edildi. Hacı Bektaş bir eliyle ceylan sağarken diğer eliyle Aslan besliyordu. Hacı Bayram'ın çorbasından hırsız da nasipleniyordu sultan da... Eğer sen bu bağlantıyı kuramazsan Fetullah Gülen'in Türkiye'den götürülüp beslenmesini, sonra aynı eller tarafından İslam dinine karşı kullanılmasını çözemezsin. Evet bu hain darbe girişimi devleti yönetenler üzerinden devleti

36 Anadolu'yu İslamlaştıran Yesevi Dervişlerinin bazılarını sayacak olursak, hatırımda kaldığı kadarıyla şöyle:

Avşar Baba, Geyikli Baba, Abdal Musa, Horoz Dede, Emir Çinosman, Gaj-Gaj Baba ve Şeyh Nusret, Hacı Bektaş-ı Veli ve Rumeli'nin fethinin manevi öncüsü olan Sarı Saluk'u sayabiliriz.

37 Bu olaylar Hacı Bektaş-ı Veli'nin söylemleriyle kaleme alınana Vilayet name kitabında ve Hacım SultanVilâyetnâmesi, Saltuknâme, Hoca Ahmed-i Fakih Menâkıbı eserlerinde geçmektedir.

hedef almıştır, doğrudur ancak herkesin atladığı bir nokta var: Bu hainler aslında en büyük darbeyi ehlisünnet inancına vurdular. Başarılı olsalardı devleti yönetenleri destekleyen ehlisünnet liderlerini ele geçireceklerdi, başarısızlıkta ise devlet kademesinin ve milletin cemaat, tarikat ve dine güvensizlik duymalarını sağlayacaklardı. Darbe gerçekleşse sonuç mükemmeldi, başarısızlıkta ise sonuç kendilerini tatmin etmese bile avunacak bir sonuç elde ettiler. Hiç düşündün mü? Onlarca padişahın yanında neden Allah dostları yer almıştır?

Han, Hoca'nın anlattıklarını dinliyor, söylediklerileyle fikir yürütmeye çalışıyordu. Bülent bir atakla söze karıştı:

-Neden Hoca'm?

Hoca'nın çehresi mütebessimdi:

-Çünkü askerler sadece kale fethederler, gönüllerin fethi ise ancak Allah dostlarıyla neticeye ulaşır. Bu sebepten haçlılar Türkleri sevmezler. Onlara göre Türkler din değiştirip Müslüman olmasalardı, İslam dini Arap Yarımadası'nda sıkışıp kalacaktı. Ama Türkler sayesinde İslam dini asrısaadetteki haşmetli günlerini yaşayıp Avrupa'da birçok insanın din değiştirmesine vesile oldu. Bunun için de her dönemde sahte şeyhler, dervişler, satılık din âlimleri bulmuşlardır. Molla Kabız, Cemalettin Afgani, Muhammed Abduh bunlardan birkaçıdır. Fetullah Gülen ise bu halkanın son dönemdeki en önemli ismidir. 15 Temmuz üç asırdır süren hesaplaşmanın NATO eliyle FETÖ kullanılarak yapılmak istenen yeni perdesidir. Kadiyanilik ile arasında kuvvetli bir bağ vardır. İngilizler Hindistan'ı parçalamak için yeni bir dinî akım üretmişler ve Mirza Gulam Ahmet'i piyasaya sürerek Hz. Peygamber'in peygamberliğini nasıl reddetmişlerse Gülen örgütüyle de onu yapmak istemişlerdir.[38] kaldı ki darbe başarılı olsaydı Gülen, Yavuz Selim Han'ın hilafet kaftanıyla Türkiye'ye getirilecekti.

38 Mirza Gulâm Ahmed, Kadiyanilik dinî hareketinin kurucusu. Kendisini müceddid, Hristiyanlara vadedilen mesih ve Müslümanlar için kıyamete yakın geleceğine inanılan mehdi olarak ilan etmiştir.

Allah, bin yıldır tüm gücüyle İslam'a sancaktar olan bu millete yardım ederek oyun kuranların oyunlarını bozdu. Şimdi senin gibi gönlünü Devlet-i Ebed Müddet inancına bağlamış insanlar bu davaya sırtını dönerlerse bu davayı temsil edecek kimse kalmayacak. İşin kötüsü, Ahmet Yesevî'nin asasından yükselen dut ağacı kuruyacak. Hurafe deme sakın, keramet de evlat...

Han, Hoca'nın söylediklerini kafasında iyice yoğurmuştu. Çilehaneye girdiği andaki kararsızlık ve umutsuzluk biraz olsun yerini ferahlığa bırakmıştı. Rahatsız bir şekilde oturduğu yerde, sırtını arkasındaki duvara yasladı. Hâl diliyle teslim olmuştu.

-Hoca'm sorular yine değişmiyor, neden Türkiye?

-Evlat, Türkiye'ye hâkim olursan Orta Doğu'ya hâkim olursun. Orta Doğu'ya hâkim olursan Orta Asya'ya hâkim olursun, Orta Asya'ya hâkim olursan dünyaya hâkim olursun. Bölgede güçlenen bir Türkiye'yi kimse istemez. Başta İsrail ve İran istemez. Almanya ve Rusya istemez. Almanya'nın istemediğini Amerika, Rusya'nın istemediğini Çin istemez. Tüm bunların dışında İngiltere'yi yöneten sermaye sahipleri istemez. Çünkü bu topraklar dünyanın en zengin topraklarıdır. Sanayisini geliştiren, ülkesinde yer altı zenginliklerini arama faaliyetleri yürütüp bunları fabrikalarında işlemeye başlayan, savunma sistemlerinde kendi yazılımını yapan, askerinin silahını, mermisini, helikopterini, tankını üreten bir Türkiye dışa bağımlılığı azalmış bir ülke demektir. Bu da emperyalist devletlerin işine hiç gelmez. Onlar Türkiye'yi müttefik ilan ederler, Türkiye NATO ülkesidir derler ama Türkiye'ye silah vermezler. Verseler bile Türkiye'yi kendilerine muhtaç bırakacak şekilde verirler. Mesela, terör örgütüne mayın verirler, Türkiye'ye bu mayını bulacak radarı satarlar; daha sonra terör örgütüne bu radar sistemine yakalanmayan mayın verirler, sonra bu mayını da bulan radar sistemini geliştirip Türkiye'ye satarlar.

Odaya girildiği andan beri hiç konuşmayan Bülent boğazını temizleyerek söz istedi:

-Hoca'm söylediklerinize ek olarak şunları söylemek istiyorum. Vaktiyle Oktay Sinanoğlu'nun bir söyleşisini dinlemiştim. Şöyle diyordu: "Ülkeye önce tohum sattılar, bu tohumlar böcekleri çekti, daha sona zirai ilaç sattılar. Bu ilaçlar haşereleri besledi, haşereler yeni hastalıklar türetti. Ne var ki tüm bunları yapan aynı firmaydı. Savunma sistemlerinde de durum farklı değil. Yıllarca bizlere uçak gövdesi yaptırdılar. TAI'de, Havelsan'da bizler ABD F-35'lerin mekanik aksamlarını yapıp Amerika'ya gönderdik, sadece projede çalışan işçi maaşları karşılığında. Amerika bizden aldığı mekanik parçaları kendi birleştirip içine kendi motorunu, motorun üstüne de yazılımını yaptıkları uçuş takip çiplerini yerleştirdi ve milyon dolarlar karşılığında bize yeniden sattı. Amerika'yla olası bir savaşta bu uçaklar Amerikan uçaklarını dost uçak kabul edip ateşleme yapmayacak şekilde yazılımı yapılmıştı. Benim de dışarıdan destek olduğum bir projeyle bu yazılımları güncelleyip tersine çevirdiğimizde projelerde görevli olan kardeşlerimizi öldürdüler. Biz devletimizin desteğiyle bu projeden vazgeçmedik, bu konuda bize en büyük desteği de Rahmetli Muhsin Başkan verdi. Bizleri himaye etti, eksik olan, ihtiyacımız olan ne varsa yetiştirdi. Başkanın bizimle bağlantısını öğrendiklerinde de onu önce İngiltere'ye davet ettiler. Yapılan görüşmelerde çalışmalarımızı istediler. Muhsin Başkan bunu reddettiğinde de düğmeye bastılar. Başkanın önce çalışma ofisindeki bilgisayarını, daha sonra şahsi laptopunu çaldılar ama bilgilere ulaşamadılar. Muhsin Başkan bence, devlet ebedi var olsun diye, savunma sanayimizi bağımsızlığa ulaştıracak projenin salahiyeti için kendini feda etti. Devletimiz evladını, milletimiz ağabeyini kaybetti ama onun bu kutlu yürüyüşü bizlere umut ve ışık oldu. Eğer ki askerimiz şu an yapmış olduğu operasyonları kendi yerli silahlarımızla gerçekleştiriyorsa aslan payı, hiç düşünmeden bu uğurda canını feda edebilenlerindir.

Han, yanlış mı duyuyordu? Kulaklarından ve aklından şüpheye düşmüştü. Yıllarca kimi çevrelerce kaza, kimi çevrelerce suikast denilen olayda Muhsin Başkan dengeleri kökten değiştirecek bir adım atarak ölüme mi yürümüştü? Aklından geçenleri teyit ettirmek için sordu.

-Ne yani Bülent, sen merhum başkanın o helikoptere öleceğini bilerek bindiğini mi söylüyorsun?

Hoca ikili arasındaki konuşmayı izliyordu sadece.

-Bu benim kendi görüşüm beyim, böyle olmasa Muhsin Başkan gibi kurt bir siyasetçi vefatından önce sır denilebilecek hatıraları neden yapmış olduğu gezilerde dinlendirsin? Kendisine yapılan on yedi suikastı atlatıp neden binmekten hazzetmediği helikoptere yoğun hava muhalefetine rağmen binsin?

Bülent'in sorduğu sorular kafa karıştıran haklı sorulardı. Han bu sorulara cevap veremiyordu. Devletin bölünmez bütünlüğü için milyonlarca kişi canından vazgeçmişti. Muhsin Başkan da onlardan biriydi demek ki. Konuşmak istedi, kelimeler boğazında düğümlendi, sustu. Tam Hoca'nın beklediği andı bu.

-Evladım şimdi sen bunları bile bile çıktığın bu yoldan dönmeyi mi düşünüyorsun?

Han, gözlerini kapattı, sessizce söylenenleri, yaşadıklarını düşünüyordu. Başını iki yana salladı, "Sonunda ölüm dahi olsa bu yoldan dönmeyeceğim Hoca'm." diyebildi.

Hoca'nın yüzünde bir tebessüm belirmişti.

-Bu yüzyıl "Pasifik Yüzyılı" olacak dedi birdenbire.

Han gözlerini açmış, Bülent yeniden Hoca'ya odaklanmıştı.

-Odaya girdiğinden beri sürekli "Neden hedef Türkiye?" diye sordun ya evlat, sana bir başka pencere daha açayım. Yavuz Selim, Mısır Seferi'ni zaferle noktalayıp İstanbul'a döndüğünde divanda sefer açacağı yeri konuşurken vezirleri İs-

tanbul ve İskenderiye deniz ulaşım yolunun ortasında faaliyet gösteren deniz korsanlarının sığındığı Rodos'u işaret etmişlerdi. Bunun üzerine Sultan Selim, Rodos'un fethi için sekiz aylık barutun ve güçlü donanmanın gerektiğini söyleyip tersaneler kurdurdu. Rodos'un fethini görmeye ömrü yetmedi ancak bu fetih oğlu Sultan Süleyman'a nasip oldu. Hem de tam Yavuz Selim'in istediği mühimmat ve fetih için biçtiği süre içerisinde gerçekleşti bu fetih.

Odadaki ikili sağ ellerini kalplerine götürerek "Allah rahmet eylesin Sultanım." derken Hoca konuşmasına devam ediyordu:

-Dünyayı yönetmek için gerekli olan, para, yer altı zenginlikleri, ham madde, ham maddeyi işleyecek sanayi ve bunun yanında ulaşımdır. Türkiye'nin kara yollarına yaptığı yatırımlar, Yavuz Selim Köprüsü, Kanal İstanbul ve Üçüncü Havalimanı Türkiye'yi hedef tahtasına oturtan bir diğer devlet hamleleridir. Bu hamleler "yeni dünya düzeninin" merkezine atılan bombalardır.

Han, biraz önce duyduklarını zor hazmetmişken Hoca sürekli olarak beynine taarruz ediyordu.

-Hoca'm, bir ülkenin vatandaşı için yaptığı atılımlar nasıl birilerine attığı bomba olabilir, hele o birileri sadece komplo teorisinden öteye gitmezken?

Hoca, Han tarafından sorulmasını istediği soruları duymanın mutluluğu içindeydi.

-Tek tek gidelim evlat o hâlde. Tarihteki savaşların çıkış nedenlerini öğrenmiştin. Bu savaşların hemen hemen hepsinin sonunda güçler devşirilmişti. Soğuk savaş döneminden sonra ortaya iki güç çıktı: Amerika ve Çin. Bugün bölgemizde olan savaşların gerçek sahibi bu iki devlet. Çin lideri Şi Jin Ping 2013 yılında Yeni İpek Yolu Projesi'ni açıkladı. Bu proje ile Çin'den Avrupa'ya deniz ve demir yolu olmak üzere yeni ticaret hattı oluşturulacaktı. Deniz yolu Süveyş Kanalı üzerinden

İtalya'ya uzanacaktı. Bu noktada devletimizin attığı o büyük hamleyi biliyor musunuz?

Hoca konuşmasına sorduğu soruyla ara vermişti, odadaki ikili birbirlerine bakınıyorlardı. Sessizliği Han bozdu:

-Sevakin Adası.

Hoca memnundu aldığı cevaptan.

-Evet, bu ada tarihin her döneminde kültür ve ticaret limanı olarak hizmet verdi. 1918 yılındaki depremle yerle bir olan adayı Tayyip Bey Sudan'dan istedi ve adayı yeniden inşa etmekle kalmayıp adaya bir askerî üs kurdu. Böylece bu limanın üzerinden geçecek olan ticari gemilerin güvenliğini kontrol altına aldı. Deniz yolunda bu adımı atan Türkiye, 65 ülkeyi kapsayan Yeni İpek Yolu Projesi'nin en önemli noktasında. Bu sebeple demir yolu atılımlarına da hız verdi. Bu proje kapsamında olan demir yolunun tahmini işlem hacmi 25 trilyon dolar. Sultan Abdülhamit, Berlin-İstanbul-Bağdat (Hicaz) Demir Yolu Projesi'yle aralarına sömürge devletlerinin girdiği Müslüman âlemini bir araya getirmeyi amaçlamıştı; bunu kısmen de başardı. Türkiye'de ise Bakü-Tiflis-Kars Demir Yolu Projesi ve Kars-Edirne Yüksek Hızlı Tren Projesi bu büyük projenin en önemli hatları olacak. İşte burada hemen Yavuz Selim Köprüsü üzerine kurulan hızlı tren hattı aklınıza gelsin. Orta Asya'dan gelen trenler bu hat üzerinden Avrupa'ya ulaşacak. Geçen her tren ise Türkiye'ye milyar dolarlar kazandıracak. Varsın üstünden taahhüt edilen sayıda araba geçmesin. Devletimiz bu proje hayata geçinceye kadar köprüyü finanse edebilirse on yıl sonrasında çok büyük ekonomik kazançlar sağlayacak. Türkiye'yi arka bahçesi olarak gören Amerika bu durumdan rahatsız, bunun için Gezi Parkı'nı finanse ederken 15 Temmuz'u planladı. Hâlâ soruyor musun Türkiye niye hedef tahtasında diye?

Han, aldığı cevap ile tatmin olmuştu ama daha fazlasını öğrenmek istiyordu.

-Kanal İstanbul?

Hoca yine bıyık altından gülümseyerek konuşmasına devam etti:

-Kanal İstanbul demeden önce Montrö Boğazlar Sözleşmesi'ni bilmek gerekir evlat. Bu anlaşma gereği, barış zamanında ticari gemilerin geçiş hakkı vardır ancak savaş zamanında gemiler Türkiye'ye vergi vermek koşuluyla ve Türkiye'nin gösterdiği yolları kullanarak sadece gündüz geçebilirler. Aynı şekilde savaş gemileri barış zamanında Türkiye'den izinsiz geçemezlerken Türkiye kendisi için tehdit hissettiği anda boğazları kapatabilecektir. Kanal İstanbul ise Montrö Anlaşması dışında olduğu için bu anlaşmadan etkilenmeyecek ve dilediği gemiyi geçirme karşılığında istediği kadar ücret alabilecektir. Yani Orta Doğu'daki bir savaşta Rusya Akdeniz'e inmek için Türkiye'ye gebedir, aynı savaşta Karadeniz'e ulaşmak isteyen Amerika Türkiye'ye bedel ödemek zorunda kalacaktır. Kanal İstanbul, Montrö Boğazlar Sözleşmesi'ni rafa kaldırarak yeni anlaşma yaptıracak kadar önemli bir projedir. Yeterli mi evlat?

Han'ın kafasında her şey yerli yerine oturuyordu.

-Peki Hoca'm yeni havalimanı da bunlara dâhil mi?

Hoca başını sallıyordu.

-Evladım, hiçbir organizasyon diğerinden bağımsız değildir, hele mesele Türkiye olunca hiç değildir. Yeni İpek Yolu Projesi "Türkiye, Asya ve Avrupa kıtalarını birbirine bağlayan köprüdür." sözünün vücut bulmuş hâlidir. 2013 yılında dünyanın en büyük havalimanı İstanbul'da inşa edilmeye başlandığı anda devletimiz kasasına para girmeye başladı.

-Nasıl?

-Sabırlı ol evladım. Şöyle ki yapılan ihale şartnamesinde ihaleyi alan firma devlete yirmi yıllık kiralama bedeli olarak yaklaşık 30 milyar avro bedeli devlete eşit taksitler hâlinde ödeyecek. Kira süresi olan yirmi yıl dolduğunda havalimanı Türkiye'nin olacak. İşin alkışlanacak bir diğer tarafı ise bu dev

proje için devletin kasasından kuruş çıkmayacak. Bununla beraber yapılan yeni hastanelerle Türkiye sağlık turizmi yapacak.

Bülent araya girdi:

-İyi de Hoca'm sizin bize anlattıklarınız medyada başka türlü anlatılıyor. Yok devlet araba başı para ödeyecek, havalimanı için yıllık yolcu sayısına anlaşıldı, şehir hastanelerine de hasta sayısı taahhüt edildi. Verilen rakamlara ulaşılmazsa devlet bu parayı teslim edecek gibi haberler yapılıyor...

Bülent daha konuşacaktı ki Hoca araya girdi:

-Bülent evladım. Bu milletin en büyük sorunu ne millî yazılımdır ne millî üretimdir. Bu milletin en büyük sorunu maalesef millî aydın yetiştirememektir. Varsın devlet bu projeler kapsamında o kadar para versin. Sen dünya üzerinde bir devletin veresiye köprü, havalimanı yaptırdığına şahit oldun mu? Hem bu yatırımları yaptırırken para kazanacaksın hem bunlar olurken bir kuruş para vermeyeceksin; böyle bir şey mümkün mü? Dünya üzerinde medyanın ipleri de savaşı körükleyen kimselerin elinde. Adamlar medya yoluyla halkı istedikleri yere kanalize ediyorlar. Bugün yandaş medya diye feryat edenler var ya hani, işte bu kimseler devlete düşmanlık eden medya patronlarına hizmet ettiklerinin farkında bile değiller. Medya illa ki yandaş olacaksa bırakın devletin yandaşı olsun bunda ne sıkıntı var?

Odadaki ikili Hoca'nın söylediklerini tasdikler gibi kafalarını sallıyorlardı.

-Neyse dönelim havalimanına. Bu havalima nında 215.000 kişi istihdam edilecek. Yedi pistiyle Avrupa'nın en büyük uçuş pistine sahip olan havalimanından aynı anda yedi uçak kalkış yapabilecek. Asya kıtasından Avrupa'ya yılda ortalama 150 milyon kişi aktarmalı uçuş yapıyor. Aktarma noktaları Almanya, Fransa, Hollanda ve İngiltere. Aktarmalı yolcuların biletlerini birkaç gün sonraya aldıkları hesaplanırsa Avrupa'dan sadece yolcu değil turist de çalmış oluyoruz. Yine medya yo-

luyla daha inşaat hâlindeyken engellemeye çalıştıkları havalimanını gözlerinin içine baka baka açacağız.

Han, Hoca'nın sözünü kesmek için boğazını temizledi:

-Hoca'm, bu tarih boyunca hep böyle oldu. Bizi o dönemlerde darbelerle, muhtıralarla yıldırdılar, sindirdiler. Şimdi millet, devletine sahip çıktı ve bu projelerin hepsi faaliyete geçirilecek, ya sonra? FETÖ gidip yerine Çeto getirilecekse bunca hizmet boşa, can veren onlarca kişi ise yok yere ölmüş olacak.

Hoca, Han'ın söylemlerini dinledi.

-Önerin nedir?

-Hoca'm benim tek bir önerim var. Sadakati devletine, liyakati milletine olmayan hiçbir kimse devlet kademesinde tutulmamalı. Millet devletçi, devleti yönetenler de millî olmadıkları sürece bu kısır döngü devam eder gider. Hele ki üçüncü dünya savaşı kapımıza dayanmışken sadakat ve liyakatten uzak kimseler hâlâ koltuklarında oturuyor olurlarsa devletin temeline kibrit suyu dökülmüş olur.

Bu sefer tasdikleme süresi Hoca'ya gelmişti, kafasını "doğru" manasında önüne doğru sallıyordu. Kendisine söz verilmediği sürece suskun olan Bülent konuya girdi:

-Doğru söyledin beyim ama eksik söyledin. 15 Temmuz sonrasında yaşanılan birçok hadise gösterdi ki devletimizin adalet mekanizmasında hâlâ büyük boşluklar var. Adalet saraylarında FETÖ borsasının[39] kurulduğu haberlerini okuyup dinliyoruz. Parası olan, rüşvetini veren, hadi rüşvet demeyelim de hediyesini veren kimseler duruşma salonlarından ellerini kollarını sallayarak çıkıyorlar. Bu, adil düzeni baltalarken sadece ekmek parası için FETÖ kurumlarında çalışan güvenlik görevlileri, hizmetliler, aşçılar işsiz bırakıldı. Şimdilerde iş başvurusu dahi yapamıyorlar. Onların okullarından mezun oldukları için ihraç edilen birçok kimse varken yine FETÖ okullarından mezun olan nüfuzlu kimselerin çocuk-

39 http://www.hurriyet.com.tr/gundem/samil-tayyardan-feto-borsasi-ifadesi-40792299

ları el üstünde tutuluyorlar.[40] Hiç kimse kusura bakmayacak. Yıllarca adaletiyle dünyaya nam salmış bir milletin torunları olarak bu durum bana rahatsızlık veriyor. Bank Asya'yı kuranlar dışarıda, Bank Asya'dan işlem yapanlar içeride. Sendikanın kurulmasına izin verenler dışarıda, sendikaya zorla üye yapılan insanlar içeride. Bu nasıl bir çelişki? Devletin dini adaleti, insanın dini vicdanıdır. Bu davalar böyle görülmeye devam ettiği sürece milletin devlete ve devleti yönetenlere olan inancı sarsılmaya devam edecek. Bir de şu biliniyor: FETÖ, rant, menfaat ve para neredeyse orada faaliyet gösteriyor. Türkçe Olimpiyatları'na ev sahibi olabilmek için araya isim koyup FETÖ'ye arsa veren, bağış yapan belediye başkanlarının varlığı biliyor, Türkçe Olimpiyatları'nda Başbakan'ın FETÖ elebaşına "Gel artık bitsin sıla hasreti!"[41] dediği de açıkken en çok rantın döndüğü siyasi arenada FETÖ hiç mi yok?

Bülent'in haklı ve bir o kadar da sinirli çıkışı Hoca ve Han'ı hayrete düşürmüştü. Konuşan Hoca'ydı:

-Bülent evladım, söylediklerinde haklısın. Tayyip Bey, yıllar önce kimsenin cesaret edemediği görevi üstlendi ve bunda gayet başarılı oldu. Türkçe Olimpiyatları'nda Gülen'i çağırmasının amacı ise tüm bunlar yaşanmadan Fetullah Gülen'i tatlılıkla Türkiye'ye getirmek ve sorgulayıp derin Amerika'yla olan bağını ortaya çıkarmaktı ama Tayyip Bey'in yakınlarına kadar sokulan örgüt elemanları bu planı deşifre ettiler. Bilirsin arşivler kimsenin gözünün yaşına bakmaz. Tayyip Bey'in bu teklifine Gülen şu şekilde cevap vermişti: "Ben Türkiye'ye dönersem ülkeme kötülük yaparlar." Tayyip Bey ince bir siyaset izlemişti ama karşısındaki kişi de yıllarca CIA' in eğitimlerini almış kişiydi. Tuzağa düşmedi. Siyasi ayağı temizlemek

40 Parti gözetmeksizin birçok bakanın, milletvekilinin, belediye başkanının çocukları Fetö'nün kolejlerinden ve üniversitelerinden mezun. Bu kişilerin birçoğu hala aktif olarak devlet kademelerindeki görevlerine, özel hayatlarındaki ticaretlerine devam ediyorlar.

41 Recep Tayyip Erdoğan'ın 10. Türkçe Olimpiyatları kapanış konuşması ve Fetullah Gülen'in cevabı. https ://www.youtube. com/watch?v=4Xj1cJ4fKSc, https:// www. youtube.com/watch?v=j2Rz4m0FyV0

sadece seçimlerle mümkün olur, onun haricinde ülke kaosa sürüklenir. Muhtelif zamanlarda siyasi temizliğin yapılacağından emin olabilirsin. Operasyonu siyasiler değil devlet yapar, bunu unutma.

Hoca'nın söyledikleri Bülent'i tatmin etmeye yetmiyordu. Biraz daha tonluydu sesi.

-Hoca'm hadi siyasilere operasyonu devlet yapsın, peki Fetullah Gülen ile randevu almak için dernek ve vakıflarına bağış yapan vekilleri de unutalım ama arabasının plakasına "FG" harflerini alabilmek için trafik vakfına bağış yapan onlarca sözde bilim adamı, sanatçı, spiker hâlâ devlet kurumlarında çocuklarımıza konferans ve seminer veriyorlar.[42] "Türkçe Olimpiyatları"na sunucu olmak için araya hatır gönül koyanlar hâlâ özel günlerde devlet dairelerinde sunuculuk yapıyorlar, sahneye çıkıyorlar ve devletten para alıyorlar. Açılış konuşması İngilizce yapılan, İstiklal Marşı'mızın okunmadığı, polislerin selam duracağı ay yıldızlı bayrağımızın göndere çekilmediği olimpiyatlara davetli olarak gelmek için yalvar yakar davetiye isteyen sanatçı müsveddeleri 15 Temmuz nöbet gecelerinde sahne alıp para kazandılar ve hala devletten para kazanmaya devam ediyorlar.[43] Bunlar böyle devam ettik çe halkımız, devleti yönetenleri eleştirmeye devam edecektir. 17-25 Aralık FETÖ ile mücadelede milat oldu, ama bu operasyonlar sonrasında FETÖ'nün yayın organlarında yazılar yazan, programlar yapan kimseler devleti yönetenler tarafından halen izzet ikram görüyor.[44]

42 FG plaka için para ödeyen birçok tanınmış kişi var. Bunlardan bir tanesi de geçtiğimiz günlerde gözaltına alınarak savcılığa ifade veren ve hala gözaltında olan tarihçi yazar Talha Uğurluel'dir. Kendisinin FG plaka için Trafik Vakfına bağış yaptığını gösteren bir belge ve bilgi yok elimde ama ne tesadüftür ki, kullandığı arabanın plakası "FG" dir. http:// www.hurriyet.com.tr/gundem/maceraci-anlatti-ugurlu- el-yakalandi-plaka-detayi-41047534

43 Tek tek isim isim yazmayacağım ama nöbet gecelerinde sahne alıp halkı şevke getiren birçok isim vaktiyle Fetö ile göbek bağı olan kimselerdir.

44 Mustafa Armağan ise Fetö ile mücadelede milat olarak kabul edilen 17-25 Aralık operasyonları sonrasında Zaman Gazetesinde yazılar yazmaya devam etti, ta ki Ekim 2015 tarihine kadar. Fetö suçlamasıyla kapatılan Mehtap TV'de 10 yıl program

Devlet yönetenlere çağrımdır, topyekun milletin desteğini almışken doğru ve sağlam adımlar atılarak Fetö'yü bitirip türevi yapılanmaların önüne en kısa zamanda geçilmelidir. Bu adımlar atılmazsa bu iş, içinden çıkılamayacak bir hâl alacaktır.

Bülent konuşmaya devam edecek gibiydi, Hoca sözünü kesti:

-Evladım söylediklerinde yerden göğe kadar haklısın eyvallah ama devlet mücadelesini yaparken de bizler bu yola baş koymuş insanlar olarak devletimizin elini güçlendirmeliyiz. Seni buraya bu söylediklerinden ziyade geliştirmek istediğin projelerden bahsetmen için çağırdım. Elinde hayata geçirmek istediğin bir projen var mı?

Hoca'nın sözünü kesmesi Bülent'i biraz kızdırmıştı, ses tonunu değiştirmeden soruya cevap verdi:

-Hoca'm, şu an bitirmekte olduğumuz casus yazılım programımız var. Bu programla beraber karşımıza çıkacak yazılım korumalı tüm cihazların yazılımlarını çözebiliyor ve kontrolümüz altına alabiliyoruz. Yani bir savaş hâlinde düşman uçağının ateşleme mekanizmasını bloke edebiliyoruz. Bunun dışında siz de biliyorsunuz ki yer altındaki birçok kaynağın belli bir süresi var, bunların hepsi günü geldiğinde biter. Ben ve ekibim yenilenebilir enerji kaynakları üzerinde çalışmalar yapıyoruz. Ülkemizde sürekli kullanabileceğimiz yenilebilir enerji kaynakları su, rüzgâr ve güneş. Suyu hidroelektrik santrallerinde yeterince kullanıyoruz zaten. Rüzgâr enerjisi de kullanılmaya başlandı ancak yılın en az dokuz ayı boyunca sürekli olarak güneş ışını alan ülkemizde güneş enerjisi kullanımımız yok denecek kadar az.

yaptı. Cemaat 'in önemli yazarlarından biri olan Ali Ünal ile birlikte 1999 yılında "Medya Aynasında Fetullah Gülen (Kozadan Kelebeğe)" adlı kitabı hazırla dı. Kitap, yine Cemaat 'in kurduğu Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı tarafından basıldı. 2000-2002 yılları arasında, yine Cemaat 'in hazırladığı "DA" (Diyalog Avrasya) dergisinin genel yayın yönetmenliğini yaptı. Cemaat 'in düzenlediği Abant Platformu toplantılarının "seçkin" katılımcılarındandı ve neredeyse tüm Abant Toplantıları'na katıldı. https://odatv.com/iste-mustafa-armaganin-unutturmak-istedigi-seceresi-2412161200.html

Han, Bülent'in konuşmalarını can kulağıyla dinliyordu.

Benim projem, evlerimizde güneş enerjisini elektrik enerjisine çevirecek sistem kurmak.

-Bu çok iyi bir proje mühendis bey.

Bülent, Han'ın bu yersiz çıkışına aldırmadan devam ediyordu konuşmasına:

-Hocam biz ülke olarak kullanmış olduğumuz elektrik enerjisinin %70'ini ithal ediyoruz. Bu sebeple de milletimiz yüksek fiyatlı elektrik kullanıyor. Geliştirmek istediğim sistemde her ev kendi elektriğini güneş panelleri sayesinde kendisi üretecek. Bu sistemi şehir elektrik hatlarına entegre ettiğimizde her ev ürettiği elektrik enerjisinin fazlasını şehir şebekesine aktararak elektrik üretmeyen komşusuna da elektrik verebilecek. Ama...

Bülent'in söyledikleri Hoca'yı memnun etmişti, "İşte budur evlat..." dedi.

Bu sefer Hoca'nın sözünü kesen Han'dı:

-Hoca'm mühendis bey sözünü bitirmedi henüz. Seni dinliyoruz Bülent. "Ama..."

-Ama bu sistemi en ucuza kurabilmemiz için güneş paneli üretecek fabrika kurmamız lazım.

-Neden kuramayalım Bülent, çok mu zor?

Bülent kafasını iki yana salladı:

-Zor değil beyim çok kolay. Güneş paneli için bize gereken ham madde plastik ve deniz kumu; bunlar ülkemizde fazlaca var.

-O zaman sorun ne?

-Siyasi olarak önümüze engel çıkarmak isteyenler olabilir. Tüm bunlarla beraber artık devletler sadece enerji kaynakları ve bunları en ucuz yolla kendilerine getirecek ulaşım yolları için savaşmıyorlar. Bir diğer savaş sebebi ise yazılım ve teknoloji. Bu konuda ise Çin ve Hindistan başı çekiyor. Amerika

yıllar önce İngiltere'nin kontrolü altında olan Hindistan'ın yanı başındaki Pakistan'ı destekledi, nükleer çalışmalarına ses çıkarmadı. Pakistan'ın Türkiye'yi kardeş ülke ilan etmesini de hiç hoş karşılamadılar. Bir tarafına Azerbaycan doğal gazını, diğer tarafına Pakistan'ın sanayi ve nükleer gücünü almış Türkiye herkesi titretmeye yetti. Bu sebeple Türkiye'yi yalnız bırakmak istediler. Ermenileri yeniden harekete geçirip Azerbaycan'ı tehdit ettiler, Pakistan'da bomba patlattılar, nükleer çalışma yapan 19 profesörü öldürdüler, yirmincisi olan Farad Hüseyin'i öldürmek istediler ve Pakistan'a "ayağını denk al" dediler. Artık güç, ham maddesi olan, ulaşım gücü yüksek, teknolojik atılımlarla sanayisini güçlendiren, güçlenen sanayisiyle savunma ve atak askerî hamleler yapabilecek, teknolojik altyapısıyla yazılımlar üreten ülkelerin eline geçti. Gerisi komplo teorisi.

Hoca tam söze girmesi gereken yerde sohbete dâhil oldu:

-Sen hazırlıklarını yap evladım, gerisini ben halledeceğim. Bu ülke eski Türkiye değil artık.

Biraz önce sesini yükselten, kızgın Bülent gitmiş yerine sakin ve mutlu bir çocuk gelmişti, gözlerinin içi gülüyordu. Yıllarca kendisini okutan devletine hizmet edebilecekti. Han, Bülent'in gözlerindeki mutlulukla sevindi.

-Hoca'm Bülent'in gönlünü aldınız, şimdi sırada benim gönlümü almanız var!

Hoca, Bülent'ten aldığı gözlerini Han'a nişanlamıştı.

-Tebrik ederim evlat, evlenmeye karar vermişsin.

Konu Han'ın çalışmadığı yerden açılmıştı, utanmıştı. "Teşekkür ederim Hoca'm." derken mahcuptu.

-Evlat ülkenin her tarafı ateşle sarılmışken nereden çıktı bu evlenme konusu?

Hoca soru mu sormuştu yoksa yükselttiği sesiyle hesap mı soruyordu?

-Hoca'm ben yıllarca Müslüm Baba'nın dizinin dibinde ders-

ler aldım, devleti de onunla tanıdım milleti de. Bir ramazan akşamı onu evimde misafir etmek istedim, sadece bir kere. "Evlenmeden evine gelmem." dedi. Ben de niyet ettim ama bu vakte kadar olmadı. Bu konuyu sizinle istişare etmek istedim buna da fırsat olmadı. Şimdi ise varlığıyla bana güç verecek, sahip olduğu değerlerle bana değer katacak bir hanım ile yuva kurmak istiyorum müsaadenizle.

Hoca, yetiştirdiği öğrencisini çok iyi tanıyordu. Onun karşısında bu şekilde mahcup olmasına gönlü el vermedi.

-Evlenip yuva kurmalı, sizler gibi vatanını seven kişilerin sayıları artmalı evladım. Almış olduğun kararında sonuna kadar yanında olacağım ama evlilik seni görevinden uzaklaştırırsa son nefesinle devletine hizmet edersin, bu gerçeği unutma.

Han, Hoca'nın desteğinden memnun olmuştu ama üstü kapalı da olsa tehdit edilmek pek hoşuna gitmemişti.

-Bugün hemşire hanımın doğum günü değil mi?

Yüreğindeki burukluğu bu soru biraz onarmıştı sanki. Çünkü Muhafız Teşkilatında görev yapan bir kimsenin evleneceği kişi de detaylı şekilde araştırılır ve nokta ucu kadar sicil bozukluğu olsa evliliğe müsaade edilmezdi. Demek ki Han'ın yuva kurmayı düşündüğü Tuğba Hemşire'nin sicilinde en ufak bir pürüz yoktu.

-Evet Hoca'm bugün Tuğba'nın doğum günü... Han'ın sözü yine yarım kalmıştı. Hoca yine tebessümle söze girdi:

-Hımmm tam evlenme teklif edilecek gün. Desene evlat, toplantıyı erken bitirelim.

Han'ın yanakları kızarmıştı utancından.

-Yok Hoca'm devam edin lütfen.

-Senin işin var evlat ben toplantıyı kısa keseyim sen de görevini yerine getir.

Han yine başını önüne eğmişti.

-Evlat Çin ve Amerika Pasifik Denizi'nin hâkimiyetini alabilmek için durmayacaklar ve bu amansız mücadelenin görüleceği topraklar yine Orta Doğu olacak. Aslında bu mücadele Irak ile başladı, Suriye ile devam ettirildi. Sudan bahanelerle İran'a, dolayısıyla Rusya'ya ve Çin'e de sıçrayacak. Bu noktada Türkiye'yi yanına alan kazanmış olacak. Bu sebeple de müttefik olduğumuzu iddia eden Amerika Türkiye'yi iyiden iyiye kontrolü altına almaya çalışacak. Gezi Eylemleri, 17-25 Operasyonları, 15 Temmuz bunun içindi. Devleti yöneten idare gitsin, anlaşmalı bir hükûmet gelsin ve Amerika bölgede istediği gibi at koştursun. Ama onların istediği olmadı, şimdi bu bölgede koşacak at bizim atımız olacak. Amerika'nın elinde bize uygulayacağı en büyük yaptırım ekonomi alanında olacak. Buna dayanabildiğimiz kadar dayanacağız, hazırlıklarımızı bu yönde yapıyoruz. Bir de bu dönemde terör eylemlerinin artacağını ön görüyoruz. Peynirciyi[45] sahaya sürüp gübrecileri[46] kullanarak bombalı eylemler yapacaklar. Bu eylemlerin halktan ziyade devlet dairelerine, özellikle FETÖ davalarının görüleceği Adliye saraylarına olacağını tahmin ediyoruz. Bu sebeple bir grup muhafızı İzmir Adliyesinde görevlendirmeni istiyoruz.

Devlet işi denildiği zaman Han için zaman dururdu, mahcubiyetin yerini ciddiyet almıştı:

-Hoca'm söyledikleriniz öngörü mü bilgi mi?

-Köstebeklerin söyledikleri üzerinden benim öngörüm.

-Buradan çıkınca bizzat İzmir'e ben gideceğim Hoca'm, içiniz rahat olsun. Artık köpeksiz köyde değneksiz dolaşamayacaklar.

-Sen hiçbir yere gitmiyorsun. Senin burada yapacağın işler var. Önce hemşire hanıma teklifini yap, sonra dağaçık Bö-

45 Peynirci, serinin devam kitabında adından sıklıkla bahsedilecek uyuşturucu baronu.

46 Gübreciler, özellikle PKK terör örgütünün kullanmış olduğu bombalı intihar eylemcilerine verilen isim.

rü'yü getir. Börü'yle beraber Köksüz'ü sorgulayacaksınız.

Han'ın son duydukları onu derinlere götürmüştü. Börü vaktiyle iftiraya uğramış, itibarsızlaştırılmış bir komutandı. Ama Köksüz'ü neden o sorgulayacaktı?

-Hoca'm merakımı mazur görün, Börü'nün neler yaptığını, devletine bağlılığını, hizmetlerini biliyorum. Yaptıklarıyla bir efsanedir lakin Köksüz ile olan bağlantısını çözemedim.

Hoca verdiği cevapla Han'ın merakını gideriyordu:

-Evladım, Börü ve Köksüz daha önce aynı evi paylaştılar. Köksüz'ü ondan daha iyi tanıyan kimse yoktur, buna emin ol. Sen hemşire hanımı daha fazla bekletme. Buradaki işini bitirdiğinde Göktuğ ile beraber yola çıkacaksınız.

Han sağ elini kalbine götürerek çilehaneden çıktı. Dikkatleri üzerine çekmeden normal bir ziyaret izlenimi vermek için Hacı Bayram-ı Veli'nin doğduğu odayı da ziyaret etti. Biraz önce Hoca'nın bahsettiği dut ağaçları işte oradaydı. Osmanlı döneminde ismi "fazileti bol" manasında Zülfazl olan bu bölgenin adı neden Cumhuriyet döneminde Solfasol olarak değiştirilmişti anlamaya çalışıyordu. Arabasına binip yeniden Hacı Bayram-ı Veli Camisi'nin yolunu tutmuştu.

Yüzüne bakınca huzur var..

•

Türbenin yanındaki çınar ağaçlarının arasından geçerek bankların yanına doğru yürüdü Han. İçinde tarif edemediği bir duygu yoğunluğu vardı. Ceplerini yokladı. Aradığı yüzük yerindeydi. Banka yaklaştıkça Tuğba Hemşire'nin geldiğini fark etti, heyecanı biraz daha artmıştı. Derin nefes alıyordu. Attığı her adımda kalbindeki titremeyi fark etti. Bu kadar zorlanacağını tahmin etmiyordu, artık bankın yanındaydı. Han'ın geldiğini gören Tuğba Hemşire ayağa kalktı.

-Merhaba çok bekletmedim değil mi?

-Ben de henüz gelmiştim.

Han, Tuğba Hemşire'nin boynunda Nermin Hemşire'ye emanet ettiği kolyeyi görünce ferahlamıştı.

-Nasılsın?

-Allah'ın verdiğine de vermediğine de şükürler olsun.

-Âmin, âmin...

Han'ın gözü kolyede, aklı ise Börü'deydi.

-Tuğba ömrümde ilk defa ne diyeceğimi, nasıl davranacağımı bilemiyorum. İtiraf etmeliyim ki hikâyesini dinlediğin kolyeyi boynuna takman şu an beni rahatlatan tek olay. Konuşmayı pek beceremem, ben düz adamımdır. Doğum gününde sana bambaşka bir teklifte bulunmak için buradayım. Hacı Bayram-ı Veli'nin mukaddesatını şahit tutarak diyorum

ki efendiler efendisi bir kadın dört şeyi için nikâhlanır, bunlar; serveti, soyu, güzelliği ve ahlakıdır. "Siz ahlaklı olanını seçiniz ki huzur bulasınız." buyurmuşlar. Bu hadis-i şerif gölgesinde seni Allah'ın bir lütfu ve emaneti olarak görmek, hanemde ahlaklı çocuklarımın yetişmesi, evimde Hz. Peygamber'imiz ile Hatice Valide'mizin sevgisini, Hz. Ali ile Hz. Fatıma Anne'mizin saadetini yaşayabilmek için senin doğru insan olduğuna inancım tam. Bu niyetle sadece dünya hayatı için değil, ahiret hayatında da Efendimizin (s.a.v) karşısına seninle beraber çıkmak istiyorum. Anneni annem, babanı babam bilmek istiyorum. Aklımda sana dair zerre şüphe yok, tüm bunları topladığımda ise karşıma sen çıkıyorsun. Sesini duyunca rahatlık, yüzünü görünce içimi huzur kaplıyor. Ben dünya hayatının getireceği her derdi senin sevginle aşıp öteler ötesinde de seninle haşrolmak istiyorum. Sözün kısası benimle evlenir misin?

Tuğba'nın yüzü, duyduğu her sözden sonra biraz daha kızarmıştı. Son cümlede ise kalbi yerinden çıkacak gibiydi. Han'a fark ettirmiyordu ama çok heyecanlıydı. Tüm heyecanını bastırmak için başını gökyüzüne doğru kaldırdı. Derin bir nefes alarak Han'a döndü. Hacı Bayram Camisi'nde ezan okunuyordu.

-Şu minareden arşa yükselen ezan sesleri, yanımızda yakınımızda olan canlı cansız, bir şekilde kendi dillerince Allah'ı tesbih eden varlıklar şahidim olsun ki çizdiğin sınırlar içinde seninle evlenmeyi, dünya hayatında Allah'a layık kul, Habibine layık ümmet olarak öteler ötesinde seninle haşrolmayı kabul ediyorum.

Tuğba konuşurken Han gözyaşlarını tutamamıştı. Birkaç tane şükür damlasının yanağından süzüldüğünü fark etti iç cebinden çıkardığı yüzüğü uzatırken. Tuğba'da da durum farklı değildi. Kendisine uzatılan yüzüğü parmağına takarken şükür gözyaşları süzülmüştü yanaklarından. Şimdi artık iki farklı kişi değil bir kişilerdi. Zaten aşk ikiyi bir etme sanatı değil miydi? Ezan bitmişti, söz yine Tuğba'nındı:

-İşinin zor olduğunu biliyorum, bazı zamanlarda seni aylarca göremeyecek olduğumun da farkındayım. Senden tek bir isteğim olacak ömrüm boyunca ve bana burada söz vereceksin.

Han gözlerinden süzülen yaşları silerken kısık bir sesle sordu:

-Tüm hayatını feda etmene karşılık benden isteğin ne ola ki?

Han'ın kısık sesle sorduğu soruya Tuğba da kısık sesle cevap verdi:

-Benimle veya bensiz nerede ve hangi şartta olursan ol namazlarını aksatmayacaksın. Tek isteğim bu. Eğer bana bunun için söz verirsen seni ömrümün sonuna kadar beklerim.

Han'ın yüzünde tebessüm vardı, Tuğba'nın ellerini avuçlarına aldı.

-Namazlarımı senin isteğin üzerine değil Rabbimin rızası için zaten kılıyorum. Ama madem sen benden sadece bunu istedin, o zaman gönlün müsterih olsun, bugünden sonra daha dikkatli olacağım. Haydi şimdi en huzurlu yere gidiyoruz.

Tuğba duydukları karşısında mutlu olmuştu, sordu:

-Nereye gidiyoruz?

-En Sevgili' nin (c.c) huzuruna...

Han'ın son sözüyle beraber ikindi namazını kılmak için caminin yolunu tuttular. Han, Tuğba'yı kadınlar mahfiline uğurlarken bir şeyler söyledi.

-Tuğba şunu sakın unutma: Tekbir, dünyadan azatlık; kıyam, dertleri unutmak; rükû, ferahlık; secde, huzur demektir. Huzurumuz daim olsun.

21 Ekim 2017/Burseya Dağı Börü dağdan iniyor...

Türkiye, cumhuriyet tarihinin en büyük terör eylemini milletinin büyük savunma refleksiyle kırmış, olayın faillerini aynı gece derdest etmeye başlamıştı. İşin garip tarafı bu terörist eylemi gerçekleştiren FETÖ'nün soğuk savaş döneminden itibaren devlet eliyle büyütülmesi ve bu örgütün bu tarihe kadar görünürde hiç silahlı eyleme bulaşmamasıydı. Çünkü FETÖ devlet kademesine sızdırdığı elemanlarının maharetiyle dinlemek istediği kişileri dinliyor, izlemek istediği kişileri izliyordu. Onlara selam vermeyen, devlet kademesinde üst makamlara çıkamıyordu. Devlet içerisinde kendi kolluk kuvvetini, istihbarat ağını kurmuş olan FETÖ, kendisine yapılabilecek eylemleri önceden haber alıyor ve bunun gereği olarak ilk adımı kendi atıyor, tehdit ve şantajla rakiplerini sindiriyordu. Kendisine karşı ses yükseltenleri ise bağlantılı olduğu devletler ve DHKPC, PKK gibi örgütlere servis ederek ortadan kaldırıyordu. Işık evlerinden yetişen kişiler devletin kilit noktalarına yerleştirilip hizmet çarkına dâhil ediliyorlardı. Adalet sarayları da bu çarkın en önemli dişlilerindendi.

FETÖ elemanları kısa süre içinde hâkimlik ve savcılık makamına yükseliyor, FETÖ için kritik olan davalarda görev alıyorlardı. İstedikleri mahkemeyi günlerce kamuoyunda haberlere taşırken istedikleri davayı verdikleri kararlarla hemen kapatıyorlardı. FETÖ'nün en gözde savcıları ise şüphesiz Mu-

ammer Akkaş, Zekeriya Öz, Fikret Seçen, Süleyman Pehlivan ve bu kare asa dâhil olan Hâkim Ali Suat Ertosun'du...

Bu isimler birçok önemli davanın savcılığını yaparak kamuoyunda infial uyandıran birçok olayın altına imza atmışlardı. Bu isimlerin görev aldığı bazı dosyalar ise şunlardır:

Yüzyılın davası olarak bilinen Ergenekon ve Balyoz davası, Donanma Kuvvetlerinde yapılan arama emri, şike davaları, Özdemir Sabancı cinayeti, Hrant Dink cinayeti, Rahip Santoro cinayeti, Hakan Fidan'ı yakalama kararı, Tayyip Erdoğan'ın evini arama kararı, cemaate haraç vermeyen 41 iş adamına yönelik gözaltı ve defterdar incelemeleri...

Bu davalar birbirine uzak görülse bile hepsi FETÖ ile doğrudan bağlantılıydı. 2007 yılında başlatılan Balyoz Davası ve beraberindeki Ergenekon davalarında aktif görev alan bu isimler TSK içinde FETÖ'ye karşı duracak kim varsa iftiralarla mahkûm ettirmişler, Yarbay Ali Tatar[47] gibi isimlerin intihar etmesine kadar giden süreci kontrol altına almışlar, FETÖ yapılanmasına karşı sert ve tavizsiz duruşuyla bilinen ve 2009 yılında intihar süsüyle öldürülen Özel Harekât Daire Başkanı Behçet Oktay[48] soruşturmasını kapatmışlardı.

47 1967 yılında Ankara'da doğan Deniz Yarbay Ali Tatar Cemaat yapılanmasına karşı Genelkurmay'a verilmek üzere bir rapor hazırlıyor. Zaten ne oluyorsa bu raporun duyulmasından sonra oluyor. Aralık 2009 tarihinde Beşiktaş Adliyesi Özel Savcı tarafından ifade vermeye çağrılan Ali Tatar aynı gün suçlu bulunarak tutuklanarak Hasdal Cezaevine gönderiliyor. Yapılan itirazlar sonucunda 16.12.2009 tarihinde serbest bırakılan Tatar, Savcı Süleyman Pehlivan'ın itirazı üzerine tekrar tutuklanma kararı çıkarılıyor. İki kız çocuğu babası olan Ali Tatar 19.12.2009 tarihinde evinde 'Hukuksuzluk sürecine hukuk adına saygı gösterilemez' diyerek yaşamına son verdi.

48 1957 yılı Malatya doğumlu olan Behçet Oktay 1997 yılında Emniyet Müdürlüğü Özel Harekât Daire Başkanı oluyor ve iki yıl bu kutsal görevi adına, makamına ve devletine gölge düşürmeyecek şekilde devam ettiriyor. Görevde olduğu sürece Fetö mensuplarını barındırmayan Behçet Oktay'a atılan iftira ise "Ergenekon kazılarında bulunan silah ve mühimmatların Özel Harekât Dairesine kayıtlı olmasıydı" 25 Şubat 2009 yılında Dikmen'de arabasının içinde kafasına sıkılmış tek kurşunla intihar etmişti! Ancak olayda bir gariplik vardı. Behçet Oktay solak olmamasına rağmen sol eliyle intihar etmişti! Savcı Muammer Akkaş ne olay yeri incelemesine müsaade etmişti ne de silah üzerinde parmak izi incelemesine. Yapılan otopside sekiz kaburga kemiğinin kırık olduğu yazılmasına ve Behçet Oktay'ın ölümünden sonra telefonunun defalarca kullanılmasına rağmen dosya soruşturmaya kapatıldı.

Ergenekon ve Balyoz davalarında yargılanan bir diğer isim de Börü'ydü. Ankara'dan havalanan helikopterde bulunan ve vaktiyle beraber görev yapmış olan Yarbay Göktuğ, Çeri ve Han, Gabar Dağı'na Börü'yü almaya gidiyorlardı. Han'ın aklında yerli yersiz birçok soru vardı. Göktuğ'a sorsa rahatlar mıydı? Yine iç sesiyle konuşmaya başladığında Çeri bir hamle yaptı:

-Hayırdır beyim dalgın görünüyorsun.

Sözün muhatabı Han, Çeri'yi geçiştirmeye çalıştı fakat Çeri ısrarlı olunca dayanamadı:

-Börü ne alaka arkadaş! Ortalık yangın yerine dönmüşken biz vaktiyle hüküm giymiş birini ikna için dağa çıkıyoruz. Bu durum da benim canımı sıkıyor.

Han belki Muhafız Teşkilatının başındaki kişiydi ama Çeri, emrinde görev yaptığı Börü'yü böyle suçlar şekilde konuşmasına izin veremezdi.

-Beyim! Komutan, birçok kişiye yapıldığı üzere iftiralara maruz kaldı. Kendini savundu, baktı ki olmuyor devlet yıpranmasın diye sustu ve suçsuz şekilde ceza evinde yattı. Cezası bittiğinde bu davaların kumpas olduğu ortaya çıktığında isteseydi devleti mahkemeye verir tazminat alırdı, bunu da yapmadığı gibi yeniden dağlara dönüp teröristlerle mücadelesine devam etti. Bugün Doğu ve Güneydoğu'da görev yapan herkes onu tanır bilir, seveni de çoktur düşmanı da ama sevmeyen de saygı gösterir.

Çeri'nin bu beklenmeyen sinirli çıkışı Han'ı biraz sindirmiş gibiydi ama pes ettirmedi:

-Doğru söylüyorsun Çeri, çuval olayında askerin komutanı da Börü'ydü, devlet yıpranmasın diye sesini çıkarmamıştı değil mi?

Han'ın bu yersiz imasına Yarbay Göktuğ'dan karşılık geldi:

-Beyim, size saygısızlık etmek istemem ama yanlış konuşuyorsunuz. Börü o gün dik durmuştur, eğilmemiştir. Ölüm pa-

hasına Amerikalılarla çatışmak istemiş ancak Genelkurmaydan gelen emirle geri adım atmak zorunda kalmıştır. Dahası çuval hadisesinin intikamını aldığı için Kumpas davalarında yargılanmış, Çeri'nin de söylediği üzere suçsuz yere içeride yatmıştır...

Göktuğ ve Çeri'nin sert muhalefeti Han'ı yumuşatmıştı:

-Arkadaşlar ben Börü'yle çalışmadım. Beraber çalıştığım arkadaşlardan hakkında yeterli bilgileri de aldım. Baktım söz açıp anlatacağınız yok, sizi konuşturmak adına bunları söyledim. Eee anlatın bakalım, Cudi ve Gabar'daki itleri korkudan titreten bu adam kimdir?

Çeri ve Göktuğ birbirlerine baktılar, Han'ın attığı yeme takılmalarına tebessüm ettiler.

-Beyim ben anlatırsam seni incitmekten korkarım, Göktuğ Komutan anlatsın sana Börü'yü.

-Bu çürük yeme geldiğin için kendine kızabilirsin Çeri, top sende, Göktuğ dökül bakalım.

Göktuğ konuşmaya başladı:

-Ben komutanımla beş yıla yakın görev yaptım. Eşref Bitlis Paşa'nın yetiştirmesidir Börü. Belki de o ekipten hayatta kalmayı başaran tek kişidir. Börü bizzat operasyonlara katılırdı. Mahiyetindeki asker ne yerse onu yer, ne giyerse onu giyerdi. Uzun süren operasyonlarda nöbet tuttuğuna bile şahit oldum. O gün emir verilse emrindeki askerlerle conilerin hepsinin kellesini alırdı. Nihayetinde çuval olayının da intikamını daha sonra aldı.

-Nasıl?

-Sabredersen anlatayım beyim.

-Tamam sustum, seni dinliyorum.

-Beyim, Amerika'nın Irak'ı işgalinden sonra Türkiye-Irak sınırının önemi daha da arttı. Çünkü artık Mehmetçik'in karşısında Irak askeri değil, PKK devşirmesi peşmergeler ve on-

ların ağa babaları coniler vardı. Temmuz 2004 tarihinde Börü'nün başında olduğu tim sınır hattında bir karmaşa görünce devriye sayısını artırarak gözlem noktalarını fazlalaştırınca Amerikalı Albay Martin Olinson komutasındaki peşmergeler bu durumdan rahatsız oldular ve bir araç konvoyuyla Türkiye sınırına doğru hareket ettiler. Mehmetçik hadiseyi Börü' ye aktarınca komutan üniformalarını giyip silahlarını kuşanıp Mehmetçik'in arasına katılıyor. Olay tabii her zamanki gibi Genelkurmay Başkanlığına aktarılıyor. Irak masası, Amerika masası ve Genelkurmay Başkanlığı arasındaki görüşmelerde bir uzlaşı kararı çıkmıyor. Havanın da kararmasıyla sınırın bir tarafında Mehmetçik, diğer tarafında Amerikan Albay ve peşmergeler. Börü gece boyunca gözünü karşı taraftan ayırmıyor, termal kameranın başında gözletmeye devam ettirdiği sırada bir hareketlilik başlıyor. Amerikan Albay'ın emriyle peşmergeler silahlarını ellerine alıp Mehmetçik'e nişan aldıklarında Börü'nün emri ile çatışma başlıyor. Börü komutasındaki Mehmetçik'in burnu bile kanamadan Amerikalı komutan ve Kuam Adaları'nda eğitilmiş peşmergeler sağ olarak ele geçiriliyor.[49] Ele geçirilen ekip, Amerikalı Albay dâhil, soyundurularak arama yapılıyor, yerde süründürülüyor derken Börü ele geçirdiği ekibi katırlar üzerinde don atletle beraber Türkiye'ye getirmek için hareket ediyor. Köstebekler hemen Amerika'yı olaydan haberdar ediyorlar. Amerikan Genelkurmayı ve dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman arasında yapılan konuşma sonrasında, Kara Kuvvetleri Komutanı Börü' ye ulaşıp yeni bir krize sebep olacağını, Amerikalı Albay'ı derhâl bırakması gerektiğini söyleyince Börü de Amerikalı askeri

49 1898 yılında Amerika – İspanya Savaşından sonra Amerika'nın kontrolü altına giren Kuam Adası Pasifik Denizinin kenarında stratejik bir konum teşkil ediyor. Ada'da yaklaşık on bin Amerikan askerine ev sahipliği yapan Kuam Adası Amerika'nın nükleer silah deposu kimliğiyle ön planda yer alıyor. Adada aynı zamanda Mehmetçiğin mücadele ettiği Pkk'lı teröristlerde yetiştirilmektedirler. Ada son dönemlerde Kuzey Kore Lideri Kim Jong'un füze atıp haritadan silerim tehdidiyle yeniden gündeme geldi. Adanın Pasifik Denizinde olması Çin, Kuzey be Güney Kore için bir tehdit oluşturuyor. Çünkü adaya yapılacak askeri bir müdahalede infilak edebilecek nükleer bombaların olduğu biliniyor.

ve yanındaki peşmergeleri bırakıyor. Ama üzerlerinden çıkardığı elbiseleri yakıp don atlet bir şekilde peşmerge karargâhına teslim ediyor. Olayların daha fazla büyümemesi için de Amerikalı Albay ertesi gün ilk uçakla Washington'a uçuyor. O gün biraz daha dik durulmuş olsa Amerikalı Komutan ve beraberindekiler katır sırtında, başında çuvallarla Türkiye'ye getirilecekti; zaten Börü de bu olay üzerine istifa ediyor. İşte böyle beyim, masadakilerin dik duramayışının cezasını sahada aslan gibi çarpışanlar bu şekilde ödüyorlar. Börü de sahada aslan gibi çarpışanlardan sadece birisi...

Han, duyduğu hikâye karşısında hislerini saklayamamış, okkalı bir küfür savurmuştu. Çeri, Göktuğ'un gülmesiyle kendine geldi ve sordu:

Her şey iyi hoş da arkadaşlar, bu adam bir kişi, bir kanaslık işi var nasıl hayatta kalıyor?

Beyim, nice özel harekâtçı yetiştirmiş, bölgeyi tanıyan bir askerden bahsediyoruz; saklanmak onun işi, bir yattığı mağarada bir daha yatmaz, aynı ağaçtan iki kere meyve koparmaz, bir geçtiği yoldan bir daha geçmez. Bir kurt gibi nerede, nasıl ve ne zaman kendisine pusu atılacağını bilir. Bir de itirafçılardan oluşan bir ekibi var, hepsi hepsi o kadar.

Han, Göktuğ'un anlattıklarını pencereden dışarıyı izlerken dinliyordu. Göktuğ sözlerini bitirdiğinde ona dönüp "Desene adama boşuna Börü dememişler!" dedi.

Helikopter pilotunun anonsu konuşmalara son vermişti:

-İnişe geçiyoruz efendim, lütfen kemerlerinizi bağlayınız.

PKK ile içli dışlı olan Fetöcü ve NATO'cu subayların tek tek ordudan ihraç edilmeleri dağların çıyanlardan temizlenmesini hızlandırmıştı. Öncesinde Mehmetçik nereye operasyon yapacaksa oranın bilgisi teröristlere veriliyor, teröristler o bölgeyi boşaltırken yollara patlayıcı döşeyip Mehmetçik'i kahpece şehit ediyordu. 15 Temmuz süreci sonrasında Mehmetçik büyük kayıplı bir terör eylemine muhatap olmazken tarihinin

en büyük sınır ötesi operasyonlarını gerçekleştirmeye başladı. Bölgede yeniden Türkiye'nin ayak sesleri duyulmaya başlanmıştı.

Helikopterden inenlere Çeri öncülük ediyordu. O da bu dağların toprağını az çiğnememişti. Kayalardan ceylan gibi sekiyor, toprağın üstünde yılan gibi kıvrılıyordu. Bir ara başını kaldırıp yüksekte yer tutan kayalara göz gezdirdi, pusuya düşme ihtimalleri vardı. Belindeki silahı eline aldı. Diğerleri de aynı şeyi tatbik etti. Herkesin elinde silahı vardı. Çeri, kaya oyuğunun arasındaki çalılıkları aralayıp bir mağaranın içine daldı. Daha dikkatliydi. Mağara içinde düz yürümüyor, ayaklarını çapraz atarak geziyordu. Çeri'nin adım attığı yerlere basarak ilerledi diğerleri de. Mağara sanki iç içe geçmiş odalardan oluşan bir ev gibiydi. Çeri birinden diğerine geçerken zorlanmıyordu. Yerdeki toprağın yumuşaklığı dikkatini çekti. Durdu, eğildi, belinden aldığı kasaturasını çıkarıp toprağın üzerinde gezdirmeye başladı. Bıçağın metali başka bir metale dokunmuştu. Usta bir şekilde metalin etrafını çizerek daireye aldı. Mağaraya tuzaklanmış mayını bulmuştu.

-Beyim bundan sonrasında korkulacak bir şey yok. Her mağara bir diğerine açılan kapıdır.

Han, Çeri'nin omzuna dokunarak bir nevi teşekkür etti.

-Eee nerede bulacağız bu adamı, bir fikri olan var mı?

Göktuğ kafasını iki yana sallıyordu.

-Merak etme beyim o bizi bulur.

Mağara içerisindeki sessiz ve yarı uykulu bekleme hâli sonrasında Yarbay Göktuğ'un dediği gibi olmuş, beklenmeyen bir vakitte Börü mağaranın diğer ucundan yanlarına gelmişti. Börü'yü gören Göktuğ ve Çeri esas duruşa geçtiler. Han ise kendisini toparlayıp Börü'nün gelişini bekledi.

-Hangi rüzgâr attı sizi buralara?

Börü'nün sorusuna Han'ın oluruyla Göktuğ cevap verdi:

-Komutanım özel bir görev var, Ankara'dan bekleniyorsunuz.

-Ankara bizim varlığımızı hatırladı demek!

Börü'nün dik konuşması Han'ın canını sıkmıştı biraz.

-Börü bu senin emekli hâlin ne böyle?

-Vay vay vay, Ankara bizi hatırlamakla kalmamış öz evladını da göndermiş.

-Bizi Ankara görevlendirmedi, Ankara'yı başkent yapanlar görevlendirdi.

Börü, Han'ın konuşmasından sonra teşkilata özgü olan selamlamayla sarıldı Han'a. Kalpleri birbirlerinin üzerine gelmişti.

-Bize verilen görev neymiş?

-Köksüz' ün sorgusunu yapıp Amerika'nın altın çocuğunun yerini öğreneceksin.

Köksüz ismini duyduğunda rengi değişmiş, alnındaki damar şişmeye başlamıştı.

-Ne oldu, görevi beğenmedin mi?

-Görevi beğenmemek kimin haddine, hadi oyalanmayın bir an önce gidelim.

Börü önde, diğerleri arkada mağaradan çıkıp helikopterin yolunu tuttular. Helikoptere binecekken Börü dönüp arkasına baktı, derin bir nefesle ciğerlerini doldurup helikoptere öyle bindi. Göktuğ ve Börü yan yana oturuyorlardı, karşılarında ise Han ve Çeri vardı. Han kendini tutamayıp aklındaki soruyu sordu:

-Mevlüt Komutan.

Yıllar sonra birisi ona adıyla hitap etmişti, biraz garipsedi bu durumu. Han konuşmaya devam etti:

-Köksüz ismini duyduğunda neden tavrın değişti?

Börü'nün gözünde hatıralar canlanmıştı. Üniversite döneminde aynı evi paylaşmaları geldi aklına, cebinden çıkardığı filtresiz sigarasını yaktı.

-Biz Köksüz ile çok yakındık. Ölüm bir insana ne kadar yakınsa ondan daha ileriydi ahbaplığımız. Çok çayını içip yemeğini yedim. Ne zaman ki yüksek lisansını bitirip öğretim üyesi oldu, ondan sonra ipi FETÖ'ye kaptırdı. Defalarca uyardım, her konuşmamız büyük tartışmalarla sonuçlanıyordu.

Sonra yine onu yatağımın başında, üzerimi örterken buluyordum. Askerî sınavları kazandığımda bana bozulmuştu. Güya benim askeriyeyi kazanmam bizi ayırmıştı. Ama biz hiç ayrı düşmedik. Mezun olduğum dönemde benim bile giremediğim birçok yere Köksüz rahatlıkla girebiliyordu. Kendisine sorardım nasıl başarıyorsun diye, "Meslek sırrı!" deyip geçiştiriyordu. İlk yol ayrımını 28 Şubat sürecinde yaşadık. Batı çalışma grubunu över şekilde konuşması canımı çok yakmıştı. Yumruk yumruğa bile geldik. Bir yılı aşkın süre konuşmadık. Ortak tanıdığımızın düğününde bir araya geldik. Sonrasında Gaffar Okkan suikastında beni Sakarya'ya davet etmişti. Ben ilk başlarda Gaffar Okkan için suikast ihbarları geliyor, gelemem dedimse de ısrarına dayanamadım. Bölgeden ayrıldığımın ertesi günü Gaffar Okkan ve arkadaşları şehit edilmişti. Bölgeye döndüğümde öğrendim ki benim bahçeyi de sürmüşler. Okkan'ı öldürenler arasında Özel Kuvvetlere mensup subaylar da varmış. Okkan'ı öldüren tim 7. Kolorduya ait araçlarla bölgeye sokuluyor, işlerini bitirdikten sonra yine aynı araçlarla geldikleri gibi bölgeden çıkıyorlar. Özel Kuvvetlere mensup kişiler yurt dışı operasyon süsüyle üç ay Süleymaniye kentinde kalıyorlar. Olayın arkasını kurcalayıp ulaştığım kişiyi sorguladığımda bana Köksüz'ün adı verildiği an yıkılmıştım. Ömrümde çok yanlış kararlar alıp yanlış adımlar attım ama bir kere aldatılmıştım. Soluğu Sakarya'da aldım ama ne fayda, Köksüz çoktan yurt dışına çıkmıştı. İşimi gücümü bırakıp peşine düşmek istedim ama bu sefer de nerede çatışma varsa oraya gönderdiler beni. Artık hedeflerinde ben vardım, Köksüz merhamet edip öldürememişti beni, bu sebeple de teröristlere öldürtmek için hep cepheye gönderdiler, ön safa yerleştirdiler.

Bir gün ansızın tayinim çıktı Ankara'ya, şaşırdım. Beni dağda öldürememişlerdi, şehirde kendilerine yem yapacaklardı biliyordum ama öyle iftiralar attılar ki kendimi savunmadım bile. Bizim davamız üzerinden ordumuza ve devletimize leke çalacaklardı. Mahkeme başkanına "Ben madem teröristim beni de İmralı'ya koyun!" dedim, oralı bile olmadılar. Vatan sevgisi gözlerime perde indirmişti beyim. Ben ne yaptımsa vatan için yapıyorum sanıyordum ama tezgâhı kuranlara hizmet ettiğimin farkına çok geç vardım. Hâlâ soruyor musun Köksüz neden benim için önemli?

Han, Börü'nün anlattıklarıyla dertlenmişti.

-Son soru, Amerika'nın altın çocuğu kim biliyor musun?

-Tüm bu olanları planlayan üst akıl.

-İsim vermeni istiyorum.

-Rahip Robinson.

Börü'nün söylediği isim helikopterde soğuk duş etkisi yaratmıştı. Herkes şaşkın bir vaziyette birbirine bakarken yine pilotun sesi hoparlörden duyuldu:

-Efendim inişe geçiyoruz, lütfen kemerlerinizi bağlayınız.

Sincan Cezaevi'nin bahçesine inen helikopterden önce Çeri indi, sonrasında diğerleri. Cezaevi müdürü ve Hoca, helikopter pistinde karşılamıştı uzak yoldan gelenleri. Börü ile Hoca'nın birbirine sıkı sıkı sarılmaları Han'ın dikkatini çekmiş, biraz da kıskandırmıştı. Cezaevi müdürünün odasında çay içerken geçirilen zaman bile Börü için bir kayıptı, o bir an önce Köksüz'ü sorgulamak istiyordu. Han'ın sorgu için izin istemesi, Hoca'nın olur vermesiyle sorgu odasına önce Han gitti. Hoca ve Börü sorgu odasına yerleştirilen kameradan Han'ı izliyorlardı. Han ne soru sorarsa sorsun aldığı cevaplar değişmiyordu:

-Bilmiyorum, benim darbeye herhangi bir dahlim yok. Ben Akıncı Kışlasına tarla bakmak için gittim.

Verilen cevaplardan sonra üst üste inen yumruklar da fayda vermiyordu. Artık Börü'nün beklediği an gelmişti:

-Bana bak Köksüz, tamam anladık iyi bir şebeksin. Seni burada hışır etsem de konuşmayacaksın. Bak gel, bana tek tek her şeyi anlat...

-Benim ne söyleyecek ne de anlatacak bir şeyim var.

-Olmasın Köksüz Efendi, şimdi ben kapıdan çıkacağım. İçeriye benim gibi hâlden anlayan biri değil yıllarca senin yüzünden dağları mesken tutmuş biri girecek ve eminim benim kadar kibar olmayacak sana karşı. Sen burada anırırken ben şu kameranın arkasında çayımı kahvemi içip büyük bir keyifle kebabımı yiyeceğim.

-Sen değil ordu üstüme kalksa söyleyecek bir şeyim yok.

-Orduyu bilmem, birazdan kapı tıklatılacak ve içeri sadece biri girecek.

Patlamış dudağından sızan kana aldırış etmeden sordu Köksüz:

-Kaç gündür sorguluyorsunuz bir tek kelime alamadınız ağzımdan, çok merak ettim kimmiş beni konuşturacak kişi?

Han'ın dediği gibi kapı tıklatılmıştı. Han tekrar Köksüz'e döndü:

-Son kez soruyorum, konuşacak mısın?

-Hayır dedim ya Han.

-Benden günah gitti Köksüz. Han, kapıya doğru seslendi:

-Geeel.

Kapı tokmağı yerinden oynadığında Köksüz de başını kapıya doğru çevirdi. Kapının gıcırdayarak açılması can sıkıcıydı. Sorgu odasının karanlığında bir siluet belirdi kapıda. Köksüz gözlerini açtı kapattı, başını salladı tekrar baktı kapıdan girene. Dudaklarından solgun, bezgin ve korkuyla çıktı sözleri:

-Börü...

Han sorgu odasındaki ceketini alıp kapıdan çıkacakken Köksüz yalvarır şekilde konuştu:

-Allah aşkına beni bunun eline bırakma, ne istiyorsan söylerim yalvarırım beni burada bırakma.

Han durdu, Börü ile göz göze geldiler. Bir dem bakıştılar. Han geri döndü:

-Bana Robinson' un adresini ver. Köksüz korkudan titremeye başlamıştı:

-İiiizzmiiir Diriliiiiş Kilisesiiii...

Han istediğini almış, yeniden kapıya yönelmişti. Elini Börü'nün omzuna koydu.

-Mevlüt Komutan, bu itin eti de senin kemiği de senin, ciğeri de senin kanı da senin.

Börü, Han'ın gözlerine bakıp tek bir söz etti:

-Eyvallah...

Devlet sistemine çilingir dokunuşu...

Siyaset bir yönüyle santranca çok benzer. Siyasette de atacağınız adımı anlık değil de üç dört hamle sonrasını hesaplayarak atarsanız kolay kolay kaybetmezsiniz. Aslında bu kitapta cümleler arasına sıkıştırılan ana tema, siyasetin satranç sahnesi olduğudur. İlk bölümlerde okuduğun gizli mahzendeki konuşmaları getir aklına. Siyasi satranç tahtasında

Deniz Bey'i fil, Muhsin Bey'i kale, Devlet Bey'i vezir,

Tayyip Bey'i şah olarak hayal et.

17-25 Aralık operasyonları Türk siyasi tarihini derinden sarmıştı. Operasyonlarla planlanan, adı yolsuzluk ve rüşvet iddialarına katılan bakanlar üzerinden Recep Tayyip Erdoğan'ı tasfiye etmek, kurdukları korku imparatorluğunu yaşatmaktı. Çünkü Irak'ı işgal etmiş, iki milyon sivil insanı öldürmüş Amerika'nın yeni hedefi Suriye'ydi. Hâl böyle olunca Türkiye'nin başında söz dinlemeyen bir başbakanın olması Amerika'nın işine gelmiyordu. Bunun için de Recep Tayyip Erdoğan gitmeli, yerine nüfuz altına alabilecekleri birileri gelmeliydi. 2014 yılında yapılacak ve ilk kez halk tarafından seçilecek cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday olacağı bilinen Erdoğan olabildiğince yıpratılmalıydı. Bugünler belki de Erdoğan'ın siyasi hayatındaki en zor günleriydi.

Aslında bu günlerin geleceği 6 Mayıs 2010 tarihinde sinyalini vermişti. Ne olmuştu o günlerde; CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın yasa dışı kaydedilen özel görüntüleri internete sızdırılmıştı. Bu olay Deniz Baykal'ı genel başkanlık koltuğundan ederken yerine, elindeki dosyalarla TV kanallarında boy gösterip yolsuzluklarla mücadele ettiği iddia edilen Kemal Kılıçdaroğlu gizli eller tarafından CHP'nin başına getirilmişti. 2001 yılında devletin hamlesi ortaya çıktığında hedef Baykal olmuş ve kaset hamlesiyle devrilmişti. Fil'in düşmesi yeterli miydi Şah'ın mat olması için? Hayır, Kale zapt edilmeli Vezir de saf dışına itilmeli ve Şah'ın son hamlesi görülmeliydi.

25 Mart 2009 tarihinde Muhsin Yazıcıoğlu'nu taşıyan helikopter düş(ürül)müş, helikopter enkazına iki gün sonra ulaşılabilmişti. Kale zapt edilememişti belki ama kale komutanı öl(dürül)müştü. Sıra Vezir' e gelmişti.

Ergenekon ve Balyoz davalarıyla TSK devre dışına itildi, kaset skandalıyla ele geçirilen CHP'den sonra hızla yükselişe geçen MHP'ye de çengel atıldı. MHP kurmaylarının kasetlerinin olduğu, Devlet Bey'e iletilip şantaj yoluyla istifası istendiğinde Devlet Bahçeli bu şantaja boyun eğmedi. MHP'nin merkez kadrosundan yedi tane genel başkan yardımcısı ve parti içinde ağırlığı olan dört kişi istifa etti. Devlet Bahçeli'ye istifa teklifini getiren ise Gülen öldükten sonra yerine geçmesine kesin gözüyle bakılan, Gülen cemaatinin sahip olduğu Turgut Özal Üniversitesi Rektörü Şerif Ali Tekalan'dı. Vezir, hamleleri görüp bir hamle yapmış Şah'ı yalnız bırakmamıştı. Artık stratejik savaş daha çetindi. MHP'nin kolu kanadı kırılmışsa da 12 Haziran 2011 seçimlerinden önce yapılan bu hamle ile MHP %13 oy alarak seçimlerden galip çıkmıştı.

Devlet Bahçeli, kritik dönemlerde almış olduğu kararlar ile tıkanan siyaseti açan isim olmuştu. Erdoğan'ın en zor dönemlerinde attığı adımlarla Erdoğan'a hareket imkânı sağlamış, "Erdoğan bu sefer gidiyor." dendiği anda Erdoğan'ı ayakta tutan kişi olmuştu. 2014 yılında bir tarafta Erdoğan, diğer ta-

rafta Selahattin Demirtaş cumhurbaşkanlığı için adaylıklarını açıklarken gözler CHP ve MHP'ye çevrilmişti. Tüm medyada MHP için öne çıkarılan isim Meral Akşener'ken bir anda Bahçeli, ismi çok duyulmamış bir kişiyi ortaya attı: İslam İş Birliği Teşkilatı Genel Sekreterliği görevini yapmış Ekmeleddin İhsanoğlu. Bu isim üzerine konuşulsa da CHP milliyetçi oyları alabilmek, dinî hassasiyeti olan kimselerden oy koparabilmek için bu birlikteliğe yeşil ışık yaktı. Kurmay kademenin sahiplendiği İhsanoğlu taban tarafından kabul görmeyince CHP tabanı HDP'nin cumhurbaşkanı adayı Demirtaş'a yönlendirilmiş oldu. Bu hamle Erdoğan'ı hem rahatlattı hem de elini güçlendirdi. Seçim süresi boyunca İhsanoğlu özellikle MHP tarafından yalnız bırakılarak CHP'li kurmay eşliğinde seçim propagandasını yürütmek zorunda kaldı. Seçim sonuçları açıklandığında Recep Tayyip Erdoğan halkın oylarıyla seçilen ilk cumhurbaşkanı oldu. Eklemeddin İhsanoğlu doğal olarak ikinci olurken herkes onu öne süren Bahçeli'yi değil de onunla beraber seçim çalışmasını yürüten CHP'yi konuşuyordu. 2014 seçiminden sonra Türk siyaseti 7 Haziran 2015 tarihinde yapılacak genel seçimlere hazırlanıyordu. Çatı aday İhsanoğlu MHP'nin İstanbul'dan birinci sıra milletvekili adayı gösterildi. Bahçeli önderliğinde MHP'nin sağlam duruşuna bir hamle daha yapıldı. Artık nerede seçimle ilgili söz açılır olsa ortaya bir isim atılıyordu: Meral Akşener.

7 Haziran seçimlerinden çıkan sonuçlarda Ak Parti'nin tek başına iktidarı sonra ermiş, koalisyon gündeme gelmişti. Seçim sonuçları açıklandığında Bahçeli'nin ekran karşısına geçip "Milletimiz MHP'ye muhalefet görevi vermiş, Ak Parti ve CHP'ye hükûmet kurmayı layık görmüştür. Bunu başaramazlarsa erken seçim de bir tercihtir." çıkışı ve MHP'nin kırmızı çizgileri erken seçimin önünü açmıştı. 1 Kasım 2015 tarihinde yapılan seçimlerle Ak Parti yeniden tek başına iktidar oldu. Ancak garip şeyler oluyordu. Meclis başkanlığı seçiminde yine kamuoyu MHP'den Meral Akşener ismini beklerken

Bahçeli, çatı ittifakı cumhurbaşkanı adayı İhsanoğlu' nu açıkladı. Deniz Baykal, İsmet Yılmaz ve Ekmeleddin İhsanoğlu ikinci tur seçimlerine kaldığında bizzat İhsanoğlu CHP'nin adayı Baykal lehine yarıştan çekilmeyi teklif etse de bu teklif Bahçeli tarafından haklı bir çıkışla reddedildi. Bahçeli, "Cumhurbaşkanlığında sizi destekleyenler, meclis başkanlığı için de desteklesinler." deyip Deniz Baykal'ın karşısında HDP ile yan yana gelmemek için Ak Parti adayı İsmet Yılmaz'ı destekledi. Bahçeli'nin akıllara durgunluk veren bu hamleleri MHP'yi ele geçirmek isteyenlere açık bir savaştı. Bu savaşın sonraki adımında, Meral Akşener öncülüğünde MHP'nin önde gelen isimleri olağanüstü kurultay kararı almak için imza toplamaya başladılar ancak bu sefer Devlet Bahçeli'ye destek ülkenin bir numarası Recep Tayyip Erdoğan'dan geldi ve MHP kurultaya gitmedi. Meral Akşener öncülüğünde MHP'den ayrılan grup İyi Parti'yi kurdu. Enteresan olan ise daha önce Devlet Bahçeli'yle genel başkanlık yarışına giren Koray Aydın, Sinan Oğan, Ümit Özdağ ve Meral Akşener İyi Parti'nin çekirdeğini oluşturuyordu. İyi Parti'nin kuruluşuyla MHP içindeki ayrılıkçı grup da tasfiye edilmiş MHP gerçek kimliğine bürünmüştü. MHP'deki değişikliğe Ak Parti de nazire yaparcasına Ahmet Davutoğlu hükûmeti istifa etmiş, yerine Binali Yıldırım hükûmeti getirilmişti. Türkiye artık başka bir sisteme hazırlanıyordu, belliydi.

15 Temmuz akşamı henüz kimseler ortalıkta yokken Devlet Bahçeli'nin evinden MHP Genel Merkezine geçip Binali Yıldırım'ı arayarak destek vermesi, herkesi sağduyuya davet etmesi de takdir topladı. Devlet Bahçeli modern Türkiye'de, cumhuriyetin kuruluş dönemini hatırlatan Kuvayı millîye ruhunu yeniden canlandırmıştı. Hiç kimsenin beklemediği anda partisinin grup toplantısında başkanlık sistemini gündemine alarak yeni sistemin önünü açtı. Başkanlık sisteminin mimarı olan Bahçeli yine bir hamle yaparak Recep Tayyip Erdoğan'ı hiçbir menfaat gözetmeksizin destekleme kararı aldı. Artık dönüşü yoktu. Devlet, Mustafa Kemal dönemindeki gibi bir kişinin etrafında toplanıp yapacağı hamleleri, atacağı adımları

daha sağlam ve hızlı atmalıydı. Mevcut adaylar içerisinde de en güçlü karakter Erdoğan'dı.

24 Haziran günü yapılan başkanlık ve genel seçimlerde muhalif kesimin üzerinde durduğu Abdullah Gül, tam bir söylem birlikteliği olmadığı için aday olmadığını açıkladı.

CHP'nin adayı genel başkanlık seçimlerini iki kere kaybetmiş olan Muharrem İnce'ydi. Kılıçdaroğlu'nun aday tanıtım toplantısında "Gel bakalım Muharrem İnce!" söylemi seçimi o gün CHP adına bitirmişti.

Diğer tarafta ise İyi Parti'nin adayı Meral Akşener'in partisinin aldığı oy oranından daha düşük bir oy alması ise parti içinde bir dizi değişikliğin gerçekleşmesini gündeme getirdi.

Cezaevinde tutulan ve terör örgütüne üye olmakla yargılanan Demirtaş'a özgürlük sloganı CHP ve İyi Parti'ye oy kaybı olarak döndü. Bu söylemlerle Saadet Partisi Lideri Temel Karamollaoğlu'nun CHP ile yan yana yürümesi de en çok Erdoğan'a yaradı. Çünkü Karamollaoğlu, 28 Şubat döneminde Necmettin Erbakan ve değerlerine yaşam hakkı tanımayan kişilerle aynı safta durmuştu. Karamollaoğlu'nun her konuşması Erdoğan hanesine artı yazıyordu. Ve seçim sonuncunda ilk turda Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye'nin ilk Devlet Başkanı oldu.

Recep Tayyip Erdoğan'ın 15 Temmuz sonrasında yaptığı her konuşmada Devlet Bahçeli'ye teşekkür etmesi milliyetçi oyları kendisine çekerken parti tabanına da Devlet Bahçeli'nin devletçiliğini sevdirmişti. Başkanlık sistemi beraberinde iki partili dönemi de beraberinde getirdi. Bir tarafta Ak Parti-MHP oluşumunda bir parti, diğer tarafta CHP-İyi Parti oluşumunda başka bir parti ile yeni sistemin son adımı atılacak kıvama getirildi. Yaklaşan seçim öncesi oluşan ittifaklar da bunun habercisi... Yaklaşan yerel seçimler İttifakların en büyük sınavı olacak. Başkanlık seçimlerindeki MHP – Ak Parti ittifakının yerel seçimlerde tüm yurtta değil de 52 ilde yapılması ilginç ve manasız. Seçimlerin sonucu başarısızlık olursa bu Cumhur İttifakı yoluna devam edemeyecek. Bu sebeple Ak Parti mevcut

sistemde kendisine yeni yol arkadaşı arayacaktır. Ak Parti'nin Erdoğan sonrası tasfiye sürecinin başlayacağı bu dönemde kendi içinden çıkabilecek yeni oluşumlara karşı önlem almasının yanında yol arkadaşını iyi seçmesi lazımdır. Ak Parti'nin kapısını ilk çalacağı siyasi oluşum ise İYİ Parti olacaktır ki, zaten partinin kurucu genel başkanı Meral Akşener, Ak Parti'nin kurucular kurulu üyesidir. Yerel seçimlerde doğal olarak herkesin gözü İstanbul ve Ankara'da olacaktır, bu doğaldır. Ankara'da Mansur Yavaş'ın seçim kazanması olağan bir süreçtir. Çünkü rakibi Mehmet Özhaseki yıpranmış ve yorulmuştur. Ak Parti için sürpriz olarak İstanbul seçimleri olacaktır. Binali Yıldırım'ın isteksiz ve seçim kazanmaya doymuş yapısı genç, dinamik ve kazanmaya aç olan Ekrem İmamoğlu'nun elini güçlendirecektir. Ekrem İmamoğlu'nun İstanbul seçimlerinden galip çıkması ya da hatırı sayılır bir oy alması bir sonraki durağının CHP Genel Başkanı olması doğaldır. Ama benim şahsi görüşüm Kemal Bey koltuğunu bırakmayacak Ekrem İmamoğlu Millet İttifakına yönelecek ve siyasi hayatına İYİ Parti saflarında devam edecektir. Sonraki durağı meclis ve haklı olarak başkanlık seçimleri olacaktır. Çünkü İstanbul demek Türkiye demektir. Şimdi kimsenin bahsetmediği bir olayı anlatalım. Herkes İstanbul ve Ankara'yı konuşurken kimse Antalya, Mersin ve Adana seçimlerini konuşmuyor. Bana göre bu seçimlerin en kritik noktaları bu ülkelerdir. Çünkü bu iller Yeni İpek Yolu Projesinin Türkiye ayaklarıdır. Hem deniz hem kara hem demiryolu ve hava alanı sahalarında olması bu illeri cazip hale getirmektedir. Dolayısıyla bu illeri kazanan ittifak benim için seçimin galibidir. Bu illerin bir diğer özellikleri ise Kıbrıs'a yakınlıklarıdır. Unutmayanız Türkiye'nin uluslararası arenada çözüme ulaştıramadığı üç meseleden birisi hala Kıbrıs'tır. Ve Kıbrıs Türkiye'yi oyalamanın en güzel yolu, Ak Deniz'in güvenlik noktasıdır.

Türk siyasetinde bunlar yaşanırken bölgede de sıcak ve hareketli günler yaşanıyordu. Bölge yangın yerine dönmüşken Türkiye de kendi güvenliği sağlamak için düğmeye bastı. Bölgede faaliyet gösteren terör örgütleriyle mücadele için Zeytin

Dalı ve Afrin operasyonları yapıldı. Bu operasyonlar bölgede plan yapan Amerika ve Rusya'nın hiç hoşuna gitmedi. Artık Türkiye denge noktasıydı. Bölgede güç sahibi olmak isteyen, Türkiye'nin isteklerine boyun eğecekti. Yıllarca NATO ülkesi olduğu hâlde, NATO'ya bağlı devletlerden silah alamayan Türkiye, kendisine yakınlaşan Rusya ile S-400 savunma füzesi almak için anlaşma imzaladı. Bunun yanında artık Türkiye kendi silahını kendi yapıyordu. Sınır ötesi operasyonlarda kullanılan silahların %80'i yerli ve millîydi. Rusya'nın Türkiye'ye gösterdiği yakınlık Amerika'nın ekonomi kozunu öne sürmesiyle neticelendi. Dolar Türkiye piyasasında en üst seviyeye ulaştığında millet devletinin yanında saf tutarak ekonomik saldırıya boyun eğmedi, eğdirmedi. Amerika bu direnci aşamayacağını anladığında yeni bir zeytin dalı uzattı. F-35 savaş uçakları anlaşması yapıldı. Türkiye artık istediği ülkeden istediğini almaya başlamıştı. Bu hiç iyi bir şey değildi. Türkiye yalnız bırakılmalıydı. TANAP içinde yer alan Azerbaycan, Karabağ'da yeniden Ermenistan ile savaşma aşamasına gelip çatışmaya başladı. Türkiye'yi destekleyen ve nüfusunun çoğu Filistinli olan Ürdün karıştırıldı. Millî Mücadele Dönemi'nde bir grup Türk askerinin kaldığı ve bölgede küçük bir Türkiyecik oluşturduğu Yemen'de soy kırımı başlatıldı. Her gün açlıktan, susuzluktan, ilaçsızlıktan onlarca çocuk ölüyor. Medeni Avrupa'da bunu seyrediyor. Türkiye'ye destek açıklaması yapan Pakistan'da önce büyük bir yangın, daha sonra ise ülkenin en büyük parkında bombalı eylemler meydana geldi. Bölge ülkelerinde bunlar yaşanırken Türkiye teröre verdiği şehit sayısını neredeyse sıfıra indirerek SİHA'lar ile sınırdaki ve ülkesindeki terör örgütlerine göz açtırmadı. Yıllarca terör bölgesi olarak bilinen illere yaptığı yatırımlarla bölge halkı ile barışıp bölgenin doğal zenginliklerini iç ve dış turizme açarak maddi kazanç elde etmeye başladı.

Peki şimdi ne olacak derseniz?

Türkiye bu atılımları yapıp güçlenmeye devam ettiği sürece bölgede etkinliğini kırmaya çalışan emperyalist devletler üçüncü dünya savaşı çıkarıp Türkiye'yi yıpratacaklar. Bu savaşın hesabı yine Orta Doğu topraklarında görülecek ve Türkiye

bulunduğu konum ve sahip olduğu değerlerle tarafsız olamayacak. Ya Rusya-İran-Çin bloğunda yer alacak ya da Amerika-Fransa-Almanya bloğunda... Bölgede meydana gelecek savaşta ise kazanan yine İngiltere ve İsrail olacak, yani daha önce açıklama gayretinde olduğum küresel sermaye sahipleri...

Türkiye bana göre Rusya-İran-Çin bloğunda yer almalıdır. Çünkü sahip olduğu yer altı madenlerini dünyada işleyebilecek altyapı ve teknolojiye sahip üç devletten ikisi bu blokta yer almaktadır: Rusya ve Çin. Öte yandan Amerika ile verilen ekonomik savaşa dünyada direnebilecek bir ülke varsa Çin'dir. Çin'in ekonomisini uyduruk oyuncaklara bağlayanlar ise Çin'in yaptıklarından bihaber olanlardır. Türkiye bu bloğa yaklaşmak istediğinde ise Amerika bloğu mezhep çatışması çıkarıp bölgede iki rakip devletin dost olamayacağını öne sürüp İran ve Türkiye arasında soğuk savaş dönemi başlatacaktır ki Türkiye bu bloğa kaymasın.

Türkiye'yi elinde tutmak isteyen Amerika, Azerbaycan'da Ermenileri harekete geçirecektir. Bununla beraber bence üçüncü dünya savaşının ilk adımı Hindistan ve Pakistan'da atılacak, Türkiye bu süreçte Kıbrıs konusu ile oyalanmaya çalışılacaktır... Bu iki ülkenin savaşına diğer dünya ülkeleri saf tutacak. Hedefi 2023 olan ülkenin başında Erdoğan gibi güçlü bir lider, MHP'nin başında Bahçeli gibi bir devlet adamı olur mu ömürleri 2023'ü görmeye müsaade eder mi bilmem ancak Türkiye'nin eli boş değildir, bunu tüm dünya bilirken içimizdekilerin hâlâ anlamaması tuhaftır. Devlet mutlaka Erdoğan ve Bahçeli sonrasına birilerini hazırlıyordur. Bu isimler yıpranmamaları için ön planda göz önünde olan kimseler değillerdir. Benim adayım 2019 sonrasında savaş ve çatışma olaylarını ön gördüğüm için asker bir liderin devlet başkanı olacağı yönündedir. Bu kişi ise şimdilerde siyasi arenada yoğrulan ve siyaseti öğrenen Hulusi Akar veya Putin gibi istihbarat geçmişi olan Hakan Fidan'dır.

Tabii bunların hepsi varsayım ve yaşanılması muhtemel olan komplo teorileri.

Bitirirken... Aslan Yatağı Boş Kalmaz

Şanlı tarihimizden çıkardığım derslerle hazırlamış olduğum Çeri Serisi'nin ikinci kitabını sizlerle buluşturmanın heyecanını yaşıyorum. Birinci kitapta "iyiki"lerin çok olduğu, ikinci kitapta ise daha çok "keşke"lerin olduğu ama her satırında yine VATAN SEVGİSİNİ vurguladığım bir eser olduğu inancını taşıyorum. Birinci kitaba göstermiş olduğunuz teveccüh ikinci kitabın gelişini sağladı. Bu kitaptan sonra ise ÇERİ SERİSİ'NİN üçüncü kitabını yazıp hayal âleminde yaşattığımız, belki de gerçek hayatta var olan kimseler son nefeslerini ve- rirken beraber gözyaşı dökeceğiz.

Hiçbir eserimi saplantılı ideolojilerin sığ gölgesinde yazmadım, bundan sonraki eserlerimi de ideolojik düşüncelerle yazmayacağım. Tarihimizi belli başlı dönemlere ayıran ideolojik tarihçilerle ve ülkemizi ayrıştırmaya çalışan siyasilerle imkân bulduğum her ortamda birliğimiz ve beraberliğimiz adına mücadele edeceğim. Bu mücadelemi şimdilik yazarak gerçekleştiriyorum ve her kitabımda birilerinin inadına "Bir'iz, beraberiz, biz hep birlikte Türkiye'yiz!" diyorum, demeye de devam edeceğim.

Tarih, bir milletin silinmez hafızasıdır.

Tarihî şahsiyetler ise doğru ve yanlışlarıyla o milletin ortak değerleridir.

Ve ortak tarih bilinci bir milleti büyük medeniyet yapan değerlerden en önemlisidir.

Son dönemlerde özellikle sosyal medyanın yaygınlaşmasıyla belgesiz tarihin, bilgisiz fikir ürütme sevdasının bize vurulan en büyük darbelerden biri olduğunu düşüyorum. Bu pencereden bakamayanlar, Mustafa Kemal'i seven bir kişinin Osmanlı'yı sevemeyeceğini düşünürken bir diğer grup ise Osmanlı Devleti'ni sevdiğini, Osmanlı Devleti'nin yıkılışını Mustafa Kemal'e bağladığı için onu sevmenin günah olduğunu söyleyecek kadar ileri gidiyor. Ben işte buna karşı çıkıyorum. Ben Sultan Abdülhamit Han'ı abdestsiz yere basmadığı için değil kurtlar sofrasındaki devleti, tahtta kaldığı dönemde bu milleti aç kurtlara yem etmediği için, Açe'deki mazluma el uzattığı için, Doğu Türkistan'daki zalime el kaldırdığı için, Kenya'da yarım kalan camiyi tamamlattığı için seviyorum. Bugün Mustafa Kemal'i dinsiz ilan eden softalar İngilizlerin masasında yemeklerini yerken Mustafa Kemal Trablusgarp'ta, Suriye'de, Çanakkale'de kelle koltukta savaştığı için, birçok silah arkadaşı "manda ve himayeyi kabul edelim" derken ateşten gömleğe talip olup parçalanmak üzere olan vatanı bir bütün olarak elde tuttuğu için seviyorum.

Şucu bucu değilim, makam ve mevkilerin, şahıs ve oluşumların günü geldiklerinde yitip gideceklerinin bilincindeyim. Yapmış olduğum her işte, yazmış olduğum her cümlede milletimi yüceltmenin, devletimi payidar kılmanın amacını taşıyorum. Hiçbir siyasi oluşum ile kan bağım yok, yine hiçbir siyasi partiden nemalanıyor değilim. Yazdığım eserlerin ilk hedefi ön yargılarınızı yıkmaktır. Saplantılı bir ideolojinin peşinde değilim, kimsenin düşünce tarzı benden daha bilge değildir deyip okuyorum sadece, belki de bu benim en büyük özelliğimdir. Fırsat buldukça imkânım el verdikçe okumanın haricinde bizzat olayların geçtiği mekanlara gidip her şeyi kendi yerinde araştırıyorum.

Değerli Kardeşim.

Her şeyden önce şunu belirtmeliyim ki elinde tuttuğun eser bir tarih kitabı değil. Yanlış bildiğimiz doğrularımıza bir parça değişkenlik katabilmek için, doğru bildiğimiz yanlışlarımıza farklı bir pencereden bakabilmek için yazılmış bu eser, ilkinde olduğu gibi kelime kelime VATANSEVERLİKLE yazılmıştır. Okuduğun vakit anlayacaksın ki hiçbir kimse, hiçbir makam devletten daha yüce değildir. En azından benim için. Yazdıklarımda birilerini yerme, birilerini yüceltme gayesinde olmadım. Hatta taraf:girlik yaparak bu necip milleti ayıranların karşısında durma gayretinde oldum. Şuna emin olabilirsin ki isimlerini dahi bir çırpıda unuttuğumuz nice şehitlerimizin kanıyla sulanmış bu eşsiz VATAN, bizim oylarımızla devlete hükmeden kimselere bırakılmayacak kadar değerlidir. Bu necip millet, devletine her zaman ve her şartta sahip çıkmıştır. Bunun en son ve en güzel örneğini 15 Temmuz 2016 tarihinde bir kez daha göstermiştir.

Oylarıyla meclise taşımış olduğu vekiller, bakanlık koltuğunda oturan bakanlar darbe oluyor haberini aldığında meclisten kaçarlarken bu millet, gözünü hırs bürümüş kimselerin kendisine doğrulttuğu silaha karşı durmuş, yollarda önüne geçen ne varsa ezen tankın önüne kendini atmış, hatta bir kısmı evinin çatısından meclisi bombalayan F-16 uçağına çekiç atarken içinde bulunduğu durumda dahi saf yüreğinde büyüttüğü "vatan sevgisini" göstermeye çalışmıştır.

Tarih sayfaları iftihar tablosudur. Bu necip milletin hamurunda devlet kurma, kurulan devletine canı pahasına sahip çıkma mayası var ki;

25 Nisan 1915 günü vatan için canını hiçe sayarak İtilaf Devletleri'nin karşısına çıkan Yüzbaşı Yusuf Kenan'ın ruhu 15 Temmuz 2016 tarihinde ete kemiğe tekrar bürünmüş bir şekilde Ankara'da darbeci generali alnının ortasından vuran Şehit Astsubay Ömer Halisdemir olarak karşımıza çıkıyor.

Şeyh Sunusi'nin dergâhında pişen, cepheden cepheye koşan,

Milli Mücadele Dönemi'nde İstanbul'dan Anadolu'ya silah kaçırırken hastalanıp yatağında can veren Zenci Musa'nın ruhu, 5 Ocak 2017 tarihinde ete kemiğe bürünmüş bir şekilde yine Fetöcülerin duruşmasının görüldüğü İzmir Adliyesine bombalı eylem yapacak olan PKK'lı teröristlerin üzerine kurşun yağdıran Şehit Polis Fethi Sekin olarak karşımıza çıkıyor.

Birinci Cihan Harbi'ne katılan 110 santim boyunda, görevi Sultan Vahdettin'in kızı Ulviye Sultan'ı eğlendirmek olan Ali Şamil isimli dev adam, sarayda kalıp gününü gün etmek varken savaşa katılıp cephelerde düşman askerlerine kurşun sıkıyor. Bu boyu kısa ama yanardağ gibi yüreğe sahip olan Ali Şamil'in, 1915 yılında Çanakkale'de can veren on beş yaşında liselilerin ruhu ete kemiğe bürünmüş bir şekilde, 11 Ağustos 2017 tarihinde Trabzon'da eylem hazırlığı yapmakta olan PKK'lı teröristlerin yerini Kahraman Mehmetçik'e ihbar edip, Mehmetçik'le beraber teröristlere müdahale ederken son nefesini veren Şehit Eren Bülbül olarak karşımıza çıkıyor.

Hasılı ne âlemin şerri bitiyor ne de Türk milletinin eri.

Elinde tuttuğun eserde yazılı olan her şey gerçek hayatta yaşanılan olaylardan ilham alınarak yazılmıştır. Bazen yerler ve tarihler hikâyenin bütünlüğünü bozmamak adına yazar inisiyatifiyle değiştirilmiş ama asla, aslına dokunulmamıştır. Meseleye bu noktadan bakarsan üzerime çevirdiğin eleştiri oklarının uçları da biraz körelmiş olur. Böylece kitabın yazarı olarak bir parça da olsa maksadım hasıl olmuş olur. Kitabın karakterleri yine her kitabımda olduğu gibi yakın çevremdeki kimselerin isimlerinden oluştu. Güncel hayatta bir şekilde hayatımıza girmiş kişilerin isimleri ise sonradan şahsıma dava açılmaması, adliye koridorlarında "acaba sonuç ne olacak" diye merakla beklememe adına yakın isimlerle değiştirilmiştir. Artık sen hangisine kim dersen benim değil senin kararın olacaktır.

Yani günahı vebali senin boynuna.

Yargıç değilim, kitaplarımda hiç kimseyi yargılamıyorum.

Savcı değilim, kitaplarımda hiç kimseyi suçlamıyorum.

Avukat değilim, kitaplarımda hiç kimseyi savunmuyorum.

Ben sadece zaman içerisinde şahit olduğum ve benden önceki dönemlerde yaşanmış olayları resmî kaynaklardan araştırıp beyin süzgecimde süzüp, olayları değerlendirip belki de bu vakte kadar o olaya hiç bakılmayan bir pencereden bakılmasını sağlamaya çalışıyorum.

Kitabı okuduktan sonra eleştirilerini kullanmış olduğum sosyal medya hesaplarından ve gkhncyrl@gmail.com hesabından yapacağın yorumlarla bana ulaştırırsan bu kardeşine verebileceğin en büyük desteği vermiş olacaksın. Bakarsın bir gün, bir yerlerde karşılaşırız ve çayımızı yudumlarken vatan üzerine muhabbet ederiz. Sen bu eseri okurken ben de serinin üçüncü kitabı için kaynak taraması yapacağım.

Ezcümle; Paydamız İNSAN,

Derdimiz VATAN,

Kaygımız DEVLET,

Düsturumuz LİYAKAT,

Üslubumuz SADAKAT olduğu sürece dünyada bizi yenecek bir gücün olmadı inancındayım...

Çeri serisinin ilk kitabını bitirirken kullandığım anahtar kelime *"UNUTMA"* idi, serinin ikinci kitabını bitirirken kullanacağım anahtar kelime *"HATIRLA..."*

Ey bu necip milletin Kahraman Evladı!

Orta Asya'nın bozkırında yok olmamak için, babasını öldüren Mete Han'ı

Hatırla.

Orta Asya'dan kopup Avrupa'daki zulmü bitirmek için, Papa'ya diz çöktüren Başbuğ Atilla'yı

Hatırla.

Çin saraylarında esir iken özgürlük için, plan yapan Kürşad ve Kırk Çerisini

Hatırla.

Tekrar esaret yaşamamak için, iki kardeşi yetiştiren Bilge Vezir Tonyukuk'u, yetiştirdiği Kültegin ve Bilge Kağan'ı

Hatırla.

Uygarlığın kurucusu Uygur Devleti sonrasında Bismillah diyerek Türk-İslam Medeniyetinin temelini atan

Satuk Buğra Han'ın verdiği mücadeleyi

Hatırla.

İslam Bayrağını dalgalandırmak için, koca devletlere kafa tutan

Selçuk ve Tuğrul Beyleri

Hatırla.

Anadolu'yu vazgeçilmez vatan yapmak için, yalın kılıçla atını mahmuzlayan, giydiği beyaz elbiseyi kefeni gören,

Muhammed Alp Arslan'ı

Hatırla.

Bizans'ın burnunun dibinde, denizi geçip devlet kurmak için yer tutan

Ertuğrul Gazi ve Alplerini,

Osman Gazi ve Danişmentlerini

Hatırla.

Peygamber müjdesine mazhar olmak için, kimseye aldırış etmeden, kararından dönmeyen, İstanbul Fatihi, Güzel Komutan,

Sultan Mehmet Han'ı

Hatırla.

Arabistan çöllerinde, hacıların çilesine son vermek için,

"Kim dönerse dönsün, ben yolumdan dönmem."

diyen,

"Er olan benimle gelir, yoksa ben tek başıma giderim."

meydanını okuyan

Sultan Mehmet Han torunu, Sultan Bayezid oğlu

Yavuz Selim Han'ı

Hatırla.

Dünyaya nizam vermek için atına binen, altmış altı yaşında Zigetvar Kalesi önünde şehit düşen, gölgesine kralların sığındığı,

Fransızların "Muhteşem"

Almanların "Kral"

İtalyanların "Büyük Türk" dediği

Sultan Süleyman Han'ı

Hatırla.

Yabancıların gazıyla padişahlar indiren, Sultanları öldüren yeniçerileri, ve dahi onların kafasına gürz gibi inen,

Bağdat Fatihi, Sultan Dördüncü Murat Han'ı

Hatırla.

Bağdat seferine katılabilmek için, bıyık çıkmayan dudağına tarak batıran Bağdat Kapısı önünde şehit düşen, Vatan Yürekli Yiğit

Genç Osman'ı

Hatırla.

Dünyanın merkezindeki devleti günden güne eriten, ordusunun başında sefere gitmeyen padişahları, eriyip tükenmek üzere olan devleti atılımlar yaparak ayakta tutmaya çalışan, Avrupa'daki sana-

yileri Osmanlı yurdunda açan, askerine nizam veren, bir gece vakti ansızın hapis tutulduğu sarayda, annesi ve hanımıyla dahi görüştürülmeyen, bilekleri kesilerek şehit edilen, Sultan Abdülaziz Han'ı

Hatırla.

Kurtlar Sofrasında pay edilmiş devleti, siyasi dehasıyla kalkındıran, iflasını açıklayan devleti, üretim ve sanayi ile ayağa kaldıran, küresel sermaye sahipleri karşısında dik duran, emperyalist devletlere rağmen zalimin karşısında, mazlumun yanında olan, Pekin'e üniversite, Kenya'ya cami yaptıran, dünyanın bir daha göremeyeceği siyasi deha,

Sultan Abdülhamid Han'ı

Hatırla.

Altı yüz yirmi üç senelik devletin, tüm sorumluluğunu üstüne alan, tarih kitaplarının "hain" diye öğrettiği, İstanbul'dan ayrılırken devlet hazinesinden bir kuruş almayan, öldüğünde cenazesine haciz gelen,

Sultan Vahdettin Han'ı

Hatırla.

Anadolu işgal edilmiş, İstanbul esir alınmışken, bazı çevreler manda ve himayeyi tartışırken, sırtını milletine dayayıp bir millete-bağımsızlığını geri kazandıran

Mustafa Kemal Paşa'yı

Hatırla.

Şubat soğuğunda boncuk boncuk terlerken, masada oturan üniformalı kişilere demokrasi dersi veren

Erbakan Hoca'yı.

28 Şubat günlerinde,

"Namlusunu halka çevirmiş askere selam durmam."

diyen yiğit adamı, devlet dara düştüğü vakit,

"Önce devletim ve milletim, sonra partim ve ben."

diyebilen

Bilge Lideri, yedi düvel devlet üzerine gelirken, besledikleri teröristler her koldan saldırırken, içimizden devşirilen hainler ihanet ederken, katıldığı Birleşmiş Milletler toplantısında

"Dünya beşten büyüktür." diye haykıran,

Uzun Adamı

Hatırla...

Ne zaman dara düşsen, "gevşeklik göstermeyin, yeise kapılmayın, eğer inanmış kimselerseniz, galip gelecek sizsiniz"

Ayet-i Kerimesini

Hatırla.

Sen rahat uyu diye uykusuz kalan

Vatan evlatlarını,

Sen çocuğuna sarıl diye,

Çocuğunu yetim bırakan

Şehitlerimizi,

Vücudunun bir parçasını başka bir vatan toprağında bırakan,

Kanlarıyla adım bastığın toprağı sulayan

Gazilerimizi

Hatırla.

Sen kim olduğunu hatırla ki

Dünya mazlumlarının gözyaşları dinsin,

Sen kim olduğunu hatırla ki

Romalılar diz çöküp bağışlanma dilediği milleti

hatırlasın.

Sen kim olduğunu hatırla ki

Almanlar savaş meydanında nasıl kaçtıklarını

hatırlasın.

Sen kim olduğunu hatırla ki

Fransızlar yardım dilendikleri kapıyı hatırlasın,

Sen kim olduğunu hatırla ki
Amerikalılar haraç verdiği günleri hatırlasın.
Sen kim olduğunu hatırla ki
Dünya sistemi yeniden esas duruşa geçsin.
Ve muhtaç olduğun kudretin,
Damarlarındaki asil kanda mevcut olduğunu
Hatırla.
Ne zaman istikbal kaygısına düşsen
İstiklal Marşımızı
Hatırla

Milli Projelerde görevli olan Türk Mühendis Ahmet Serkan'ın Kerkük'te Cia Ajanları tarafından öldürülmesiyle Kerkük'e giden Türk Ajanı Yavuz, Türkiye'ye döndüğünde milli projeleri görevlilereteslim edecekken öldürülür. Artık iki cinayetin çözüme ulaştırılması ve Ahmet Serkan'ın üzerinde çalıştığı Milli Projelerin hayata geçirilme görevi istihbaratın en iyi ajanı Han'a verilir. Han, ihanet ile hizmet etme arasındaki ince çizgide devam eden hayatında en yakınlarının ihanetleriyle karşılaşır. Üstlendiği görevi tamamlamak için çıktığı yolda hizmet ettiği devletin hiç bilmediği yüzüyle karşılaşır. Osman Gazi'den Abdülhamid Han'a uzanan Devlet-i Aliye'ye hizmet eden Hıristiyanları, Fatih Sultan Mehmet'in Vatikan'a gönderdiği Türk – Müslüman Martolosların, Manseryönlük makamına ulaşmasını, Mustafa Kemal'in Halifeliği kaldırmasının altındaki gerçekleri, İsmet İnönü'nün Amerika ile yapmış olduğu anlaşmaları, Abdülhamid Han'dan Turgut Özal'a, Özal'dan Muhsin Yazıcıoğlu'na ulaşan gizli projeleri, Ülkeyi 15 Temmuz'a sürükleyen süreci ve İhanet Gecesi yapılmak istenenleri, 15 Temmuz öncesi Büyük Ada'da toplantı yapan yabancı devlet ajanlarını, İstanbul Ayazağa'da planlanmış darbe gününü, dahası "Büyük Türkiye" hedefine yürüyen ülkenin önüne kurulmuş tuzakları öğrenir...

Bu süreçte kendisine en çok yardım eden kişi yıllarca Güneydoğuda terör örgütü PKK'ya karşı görev yapmış olan Çeri'dir. Kaos Düzeni Sahipleri bölgeyi karıştırmak için geri geldiler. Önlerindeki en büyük engel Türkiye. Ülkeyi karıştırıp iç savaş çıkarmak isteyenler, hainlerle iş birliği içindeler. Bu savaş Hilal ile Haccın, Hak ile Batılın savaşıdır.

Peki, senin tarafın ne olacak?

Felaketler yılı olarak bilinen 2020 yılını, sonraki yıllarda arayacak gibiyiz. Çünkü küresel güç dediğimiz birkaç aile aşıların fiyatı konusunda anlaşmışken virüs mutasyona uğradı. Londra yeni Wuhan oldu. Bana soracak olursanız dijital paraya geçmeden önce ülkelerin ekonomilerinin dip yapması lazımdı. Öyle de oldu. Peki, bundan sonra neler olacak. Okumaya, öğrenmeye ve yaşamaya hazır mısın?

Dünyanın en havalı ve kan kokan cümlesiydi "Yeni dünya düzeni" cümlesi. Bu cümle ilk kullanıldığında Birinci Cihan Harbi henüz başlamamıştı. Harp bittiğinde ise imparatorluklar yıkılmış yerlerine küçük uydu devletler kurulmaya başlanmıştı. Bu cümleyi söyleyenler İkinci Cihan Harbi öncesinde yeniden boy göstermeye başlamışlardı. Harp bittiğinde ise Ortadoğu'da İsrail Devleti kurulmuş ve dünya iki bloğa ayrılmıştı. ABD'nin kontrolünde gerçekleştirilen 11 Eylül saldırılarından sonra bu cümle sürekli tekrarlanmaya başlandığında tüm dünya biliyordu ki artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Bu söz yeniden söylenmeye başladığında Kafkaslarda Azerbaycan – Ermenistan savaşı biterken, Kuzeyde Rusya – Ukrayna savaşı başladı. Bunu fırsat bilen ABD ise Yunanistan ve Romanya'ya tarihinin en büyük askeri sevkiyatını gerçekleştirdi. Sınırlarında bu hareketlilik yaşanırken Türkiye bölgesel güç olmaktan ziyade küresel aktör olmayı tercih etti ve tek merkezden yönetilen Batı ve Doğu Bloğunun karşısına akrabalık ve kültürel bağı olan cumhuriyetlerle hareket ederek Türk Bloğunu oluşturdu. Ortadoğu'yu kan gölüne çevirenler bilmeliler ki Kafkasya'da kuracakları düzenin karşısında duracak kökü mazide olan yeni bir güç var. Türk Devletler Teşkilatı...

Bölgesel güç olmayı başaran Türkiye, alındığı ateş çemberinden nasıl kurtulacak?

ABD – ÇİN arasındaki ekonomik savaş dünyaya nasıl yansıyacak?

Devletleri kontrolü altına alan Dünya Ekonomi Formu bu gelişmelerin neresinde?

Dünyadaki tüm şirketlerin asıl sahipleri kimler?

Dünya ekonomi formu başkanı Klaus Schwab ile devlet başkanları arasındaki gizli bağ?

Elon Musk, Bill Gates, Henry Kissenger, George Soros'un asıl amaçları neler?
Tüm bunlara karşılık Türkiye neler yapıyor?

Yeni dünya düzenine karşı yapılan hamleleri öğrenmek, yarından haberdar olmak istiyorsanız buyrun başlayalım.

ÇERİ-II

Bize anlatılan olayların gerçek mi doğru mu olup olmadığını hiç merak ettiniz mi?

Yoksa "gizli bir el" tarafından sansürlenen ya da bizden saklanan bir şeyler mi var?

15 Temmuz'a kadar gelinen süreç nasıl gelişti ve öncesinde neler yaşandı?

Siyasilerin ve iş adamlarının öldürülmelerinin perde arkasında kimler vardı?

Ülkemizde meydana gelen darbeleri planlayan CIA'in 15 Temmuz'la derin bağlantısı neydi?

Gezi Eylemlerini finanse eden George Soros'un dünya siyasetinde Türkiye'yi yalnız bırakmak için yapmış olduğu hamleler nelerdi?

İstanbul Havalimanı, Yavuz Sultan Selim Köprüsü ve hızlı tren hatlarının Sevakin Adası'na kadar uzanan hikayesi nedir?

Gelecek yıllarda Türk siyaseti nasıl şekillenecek?

Sudan ülkesi bizim neyimiz olur?

Pakistan neden kardeşimizdir?

Hicaz'a niye "Küçük Türkiye" denir?

Hedefte olan Türkiye'nin asıl hedefi nedir?

Sistemin derinliklerinde dolaşmaya ve sadece gerçekleri ve doğruları öğrenmeye hazır mısınız?

/lopusyayinevi/
/lopusyayinlari/
www.lopuskitap.com
9 786057 948687